

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-mail: info@uradni-list.si

Št. 56 Ljubljana, petek 7. 8. 1998

Cena 1.080 SIT

ISSN 1318-0576

Leto VIII

DRŽAVNI ZBOR

2519. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin (ZFO-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike izdajam

U K A Z o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin (ZFO-A)

Razglasjam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin (ZFO-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 22. julija 1998.

Št. 001-22-70/98

Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O FINANCIRANJU OBČIN (ZFO-A)

1. člen

V zakonu o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 45/97 – odločba US) se 4. člen spremeni tako, da se glasi:

“Za vodenje poslovnih knjig ter izdelovanje letnih poročil občin kot tudi njenih ožjih delov (krajevnih, vaških in četrtinskih skupnosti) se uporabljajo do izdaje posebnih predpisov o vodenju teh knjig določbe predpisov, ki veljajo za državni proračun, kolikor ni s temi predpisi določeno drugače.

Minister, pristojen za finance, izda podrobnejše predpise, ki urejajo vodenje poslovnih knjig in izdelovanje letnih poročil občin in njihovih ožjih delov.”

2. člen

V 5. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

“Za izkazovanje prihodkov in odhodkov v bilanci prihodkov in odhodkov in za izkazovanje računa financiranja se uporabljajo določbe predpisov, ki veljajo za državni proračun, kolikor ni s temi predpisi določeno drugače.”

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

“V bilance iz tega člena se vključujejo tudi vsi prihodki in odhodki ožjih delov občin.”

3. člen

V 9. členu se za besedama “župan občine” postavi pika, nadaljnje besedilo pa se črta.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Župan lahko pooblasti določene osebe za izvrševanje proračuna.”

4. člen

V 10. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“O najetju posojil iz 2. točke prejšnjega odstavka odloča župan.”

5. člen

16. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Občine se lahko dolgoročno zadolžujejo za investicije, ki jih potrdi občinski svet.

Pogodbe o zadolževanju sklepa župan na podlagi sprejetega proračuna in ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance. Soglasje je sestavni del pogodbe o zadolževanju.

O zahtevi za izdajo soglasja minister, pristojen za finance, odloči v desetih dneh po vložitvi zahteve. Zahteva mora biti vložena na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Soglasja se ne izda, če je zahteva v nasprotju za zakonom.

Pogodba, sklenjena v nasprotju z določbami drugega odstavka tega člena, je nična.”

6. člen

V 17. členu se v prvem odstavku besedi “zagotovljene porabe” nadomestita z besedama “realiziranih prihodkov”.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Ne glede na prejšnji odstavek se občine lahko zadolžijo za financiranje stanovanjske gradnje, oskrbe z vodo ter za odvajanje in čiščenje odpadkov v obsegu, ki presega 10% realiziranih prihodkov v letu pred letom zadolževanja, če odplačilo glavnice in obresti v posameznem letu odplačila ne preseže 3% realiziranih prihodkov.”

7. člen

V 18. členu se na koncu prvega odstavka doda nov stavek, ki se glasi:

“Izdana soglasja se štejejo v obseg možnega zadolževanja občine.”

8. člen

V 19. členu se besedi "zagotovljene porabe" nadomesti z besedama "realiziranih prihodkov".

Na koncu prvega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

"Izdana poročila se štejejo v obseg možnega zadolževanja občine."

9. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Sredstva, s katerimi občina lahko zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog, se štejejo za primeren obseg sredstev za financiranje lokalnih zadev javnega pomena (v nadaljnjem besedilu: primerna poraba).

Primerno porabo na prebivalca določi Državni zbor Republike Slovenije ob sprejemu državnega proračuna za posamezno proračunsko leto. Primerna poraba na prebivalca se določi kot povprečni znesek sredstev na prebivalca v Republiki Sloveniji."

10. člen

Za 20. členom se doda nov 20.a člen, ki se glasi:

"20.a člen

Znesek primerne porabe za posamezno občino se določi tako, da se primerna poraba na prebivalca korigira z razmerjem površine, dolžine lokalnih cest, številom prebivalcev, mlajših od 15 let in številom prebivalcev, starejših od 65 let, glede na populacijo posamezne občine in povprečjem v državi. Tako se znesek primerne porabe za posamezno občino izračuna na naslednji način:

$$PP_i = (0,70 + 0,05 \cdot C_i + 0,05 \cdot P_i + 0,16 \cdot M_i + 0,04 \cdot S_i) \cdot ZP \cdot O_i$$

Pri tem je:

- PP_i – primerni obseg sredstev za financiranje lokalnih potreb v posamezni občini;
- C_i – razmerje med dolžino lokalnih cest na prebivalca v posamezni občini in dolžino lokalnih cest na prebivalca v celotni državi;
- P_i – razmerje med površino posamezne občine na prebivalca in površino celotne države na prebivalca;
- M_i – razmerje med deležem oseb, mlajših od 15 let, v celotni populaciji posamezne občine in povprečjem teh deležev občin v državi na dan 1. januarja leta, v katerem se ugotavlja znesek primerne porabe za prihodnje leto;
- S_i – razmerje med deležem oseb, starejših od 65 let, v celotni populaciji posamezne občine in povprečjem teh deležev občin v državi na dan 1. januarja leta, v katerem se ugotavlja znesek primerne porabe za prihodnje leto;
- ZP – primerna poraba na prebivalca;
- O_i – število oseb s stalnim bivališčem v posamezni občini na dan 1. januarja leta, v katerem se ugotavlja znesek primerne porabe za prihodnje leto po podatkih centralnega registra prebivalstva.

Osnovni seštevek vseh koeficientov je 1,00.

Pri izračunu za občine s sedežem v krajih, kjer so bili sedeži občin pred uveljavitvijo zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94, 69/94 in 69/94 – popr.) pa nimajo statusa mestnih občin, se namesto koeficienta 0,70 upošteva koeficient 0,74, tako, da je skupen seštevek koeficientov 1,04.

Pri izračunu za mestne občine se namesto koeficienta 0,7 upošteva koeficient 0,78, tako, da je seštevek koeficientov 1,08."

11. člen

V 21. členu se v prvem in tretjem odstavku črta beseda "zagotovljene".

12. člen

V 22. členu se v prvem odstavku besedilo "Prihodki občine za financiranje drugih nalog so:" nadomesti z besedilom "Prihodki občine za financiranje porabe so tudi:".

V tretji alineji se za besedo "krajevne" doda beseda "turistične".

13. člen

Prvi odstavek 23. člena se spremeni tako, da se glasi: "Občinam pripada 35% prihodkov iz dohodnine."

14. člen

24. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Občini, ki z lastnimi prihodki ne more zagotoviti svoje primerne porabe, izračunane na podlagi 20.a člena tega zakona, se zagotovijo sredstva za finančno izravnavo v državnem proračunu.

Sredstva finančne izravnave lahko dosežejo največ 100% ocenjenih lastnih prihodkov.

Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za finance, določi zneske finančne izravnave za prihodnje proračunsko leto in o tem obvesti občine najkasneje do 30. septembra tekočega leta.

Vlada do 30. septembra tekočega leta obvesti občine o dopoljenih zneskih finančne izravnave za tekoče leto v primeru, da ocena lastnih prihodkov posamezne občine iz 25. člena tega zakona za tekoče leto za več kot 2% odstopa od ocene, ki je bila podlaga za izračun zneska finančne izravnave iz prejšnjega odstavka.

Na podlagi določb prejšnjega odstavka določi vlada občini, za katero ugotovi, da ima obseg lastnih prihodkov realiziran v nižjem obsegu kot je bil prvotno ocenjen, nov znesek finančne izravnave.

Občina, za katero vlada po določbah tega člena ugotovi, da ima obseg lastnih prihodkov realiziran v višjem obsegu, kot je bil prvotno ocenjen in je novo določen obseg finančne izravnave nižji od prvotnega, mora že nakazana sredstva finančne izravnave vrniti v državni proračun do 1. decembra tekočega leta.

V primeru, da se občini določi nov znesek finančne izravnave, ki je nižji od prvotnega, se ji do konca leta nakaže samo ugotovljena razlika, do katere je upravičena.

Po preteku proračunskega leta ministrstvo, pristojno za finance, na podlagi dejansko realiziranih prihodkov občin ugotovi dokončno višino pripadajočih sredstev finančne izravnave za posamezno občino.

Ugotovljeni zneski presežkov ali primanjkljajev finančne izravnave iz preteklega leta, se poračunajo z določenimi sredstvi finančne izravnave do 30. septembra tekočega leta.

15. člen

Za 24. členom se dodata nova 24.a in 24.b člen, ki se glasita:

"24.a člen

Če se združita dve ali več sosednjih občin v novo občino, je nova občina upravičena do dodatnih sredstev finančne izravnave, ki se določi za posamezno proračunsko leto.

Osnovo za izračun povečanih sredstev finančne izravnave predstavlja seštevek določenih sredstev finančne izravnave v letu pred združitvijo v vseh občinah, ki se združijo.

Če se združita dve sosednji občini, je nova občina upravičena do dodatnih 3% sredstev finančne izravnave, določenih za posamezno proračunsko leto.

V primeru, da se združi več sosednjih občin, pa se določena sredstva finančne izravnave novi občini za posamezno proračunsko leto povečajo za 6%.

Dodatna sredstva v predhodno navedenem obsegu se občinam od njihove združitve zagotavljajo tri proračunska leta.

24. b člen

Sredstva za finančno izravnavo se občini nakazujejo po dvanajstih do 20. v mesecu za tekoči mesec.

S proračunskimi sredstvi občina prosto razpolaga v skladu z zakonom."

16. člen

25. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Obseg lastnih prihodkov za posamezno občino ugotovi ministrstvo, pristojno za finance, v sodelovanju s posamezno občino in Davčno upravo Republike Slovenije. Pri izračunu se upoštevajo stopnje davčnih in nedavčnih dajatev, določene z zakonom. Če stopnje niso določene z zakonom, se upošteva povprečna stopnja v državi.

Pri izračunu lastnih prihodkov iz prejšnjega odstavka se ne upoštevajo naslednji prihodki od:

- obresti na depozite,
- najemnin za stanovanja in poslovne prostore,
- prodaje premoženja,
- drugih prihodkov od premoženja,
- vrnjenih depozitov, akreditivov in garantnih pisem,
- nakupov in prodaje vrednostnih papirjev,
- komunalnih prispevkov,
- samoprispevka,
- drugi prihodki od občanov za sofinanciranje določenih nalog in obveznosti na lokalni ravni.

Na podlagi sklepa občinskega sveta, lahko občina zahteva, ne glede na določilo prejšnjega odstavka, da se ji sredstva iz naslova samoprispevka upoštevajo pri izračunu lastnih prihodkov."

17. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Občini se v državnem proračunu lahko zagotovijo dodatna sredstva za sofinanciranje posameznih ukrepov in investicij, kadar obstaja v skladu z zakonom ali drugim predpisom poseben interes za njen razvoj.

Občina sme uporabiti sredstva iz prejšnjega odstavka le za namene za katere so ji bila dodeljena.

Obseg dodatnih sredstev, ki jih prejme občina, lahko predstavlja največ 70% sredstev od predvidenega obsega ukrepa ali investicije.

Višino dodatnih sredstev za sofinanciranje po prejšnjem odstavku se izračuna na podlagi zneskov dejansko realizirane dohodnine posamezne občine za preteklo leto, izračunane na prebivalca v občini. Ob upoštevanju izračunane deleža dohodnine na posameznega prebivalca v občini z izračunanim povprečnim deležem dohodnine na prebivalca občin v državi, se posamezni občini zagotovijo naslednja dodatna sredstva:

Če znaša delež dohodnine na prebivalca v občini v primerjavi povprečjem teh deležev občin v državi:	Je občina upravičena do dodatnih sredstev v s višini do:
do 50%	70%
nad 50% do 70%	60%
nad 70% do 90%	50%
nad 90% do 110%	40%
nad 110% do 130%	30%
nad 130% do 150%	20%
nad 150%	10%

Občine, ki so na podlagi programa investicij, sprejete za posamezna področja na ravni države upravičene po tem členu do dodatnih sredstev iz državnega proračuna, morajo pred začetkom investicije dobiti soglasje ministrstva, pristojnega za finance. Pri izdaji soglasja je potrebno upoštevati investicijsko sposobnost občine. Način in postopke za izdajo soglasja predpiše minister, pristojen za finance.

O dodelitvi dodatnih sredstev za sofinanciranje posameznih ukrepov in investicij po tem členu odloča Vlada Republike Slovenije, na predlog pristojnega ministra. Dodatne ukrepe po tem členu sprejme Vlada Republike Slovenije tudi za izvedbo prehoda na sistem financiranja občin po tem zakonu.

Ne glede na prejšnje odstavke, se občinam na dvojezičnem območju iz državnega proračuna zagotovijo sredstva za financiranje dvojezičnosti in za izvajanje ustavnih pravic italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti."

18. člen

V 27. členu se v prvem odstavku besedilo "proračunov, ki so pomembni za ugotavljanje obsega sredstev za finančno izravnavo" nadomesti z besedilom "ter zadolževanju proračunov".

19. člen

V 28. členu se za besedilom "odškodnin po sodnih sklepkih" vejica nadomesti z besedo "in" ter črta besedilo "in odškodnin po zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij".

20. člen

29. člen se črta.

21. člen

Za 34. členom se doda novo 7. A poglavje in novi 34.a, 34.b, 34.c, 34.č, 34.d, 34.e, 34.f in 34.g člen, ki se glasijo:

"7. A FINANCIRANJE NOVIH OBČIN

34.a člen

Do sprejetja proračunov novo oblikovanih občin za tekoče leto se financiranje občin začasno nadaljuje na podlagi proračuna prejšnje občine za enake naloge oziroma name ne kot v letu pred oblikovanjem novih občin.

Financiranje občin iz prejšnjega odstavka se začasno nadaljuje preko ločenega računa proračuna občine, ki je ustanovljena na območju sedeža prejšnje občine.

S sredstvi na ločenem računu občine razpolagajo župani občin, ki so ustanovljene na območju prejšnje občine. Za razpolaganje s sredstvi na žiro računu proračuna lahko župani občin pooblastijo druge osebe in o tem obvestijo Agencijo Republike Slovenije za plačilni promet.

Do sprejetja proračunov novo oblikovanih občin se vsi prihodki, razen prihodkov po drugem odstavku 25. člena tega zakona, razporejajo na račune občin po drugem odstavku tega člena.

Za prehod na samostojno financiranje morajo vse novo oblikovane občine ministrstvu, pristojnemu za finance, predložiti ustrezno dokumentacijo, iz katere bo razvidno, da so:

- sprejele zaključni račun proračuna prejšnje občine za preteklo leto,
- sprejele proračun za tekoče leto,
- določile delitveno razmerje presežka ali primanjkljaja, ugotovljenega po zaključnem računu proračuna prejšnje občine,
- določile delitveno razmerje presežka ali primanjkljaja sredstev finančne izravnave iz preteklega leta,
- določile delitveno razmerje nakazil tekoče finančne izravnave na ločen račun v obdobju začasnega financiranja,
- določile delitveno razmerje za pokrivanje obveznosti do gospodarskih javnih služb in zavodov, katerih ustanovitelj je bila prejšnja občina.

Po predložitvi dokumentacije ministrstvo, pristojno za finance, obvesti Agencijo Republike Slovenije za plačilni promet, da občina lahko prične poslovati s svojim žiro računom. Po tem obvestilu lahko občina od 1. v naslednjem mesecu dalje posluje s svojim žiro računom, sredstva iz obdobja začasnega financiranja pa prenese na svoj žiro račun.

34.b člen

V proračun občine za tekoče leto, ki ga sprejme občina po sprejetju zaključnega računa proračuna prejšnje občine za preteklo proračunsko leto, se vključi tudi pripadajoči del prihodkov in odhodkov, ki se je v obdobju začasnega financiranja izvrševal preko ločenega računa proračuna občine, ustanovljene na območju sedeža prejšnje občine.

34.c člen

Žiro računi prejšnjih občin se odpravijo najkasneje do 31. decembra leta, v katerem so začele delovati nove občine; če niso odpravljeni v tem obdobju, se po uradni dolžnosti odpravijo z 31. decembrom.

Žiro računi ožjih delov občin, ki niso predvideni v statutih občin kot pravne osebe, se prav tako odpravijo do 31. decembra leta, v katerem so začele delovati nove občine. Če niso odpravljeni v tem obdobju, se odpravijo po uradni dolžnosti z 31. decembrom.

34.č člen

Novo oblikovane občine se ne smejo zadolževati, dajati soglasij in poroštev k zadolževanju, dokler niso urejena premoženjskopravna razmerja po zakonu o lokalni samoupravi.

Po ureditvi medsebojnih premoženjskopравnih razmerij se smejo zadolževati in dajati poročstva le občine, ki na dan 31. decembra leta, ko je prenehala delovati prejšnja občina, niso presegle meje za zadolževanja in dajanje poroštev po določbah 17. in 19. člena tega zakona.

Če za novo oblikovane občine ni moč ugotoviti realiziranih prihodkov v letu pred letom zadolževanja, se kot merilo uporabljajo ocenjeni prihodki v tekočem letu.

34.d člen

Samoprispevek, ki je bil uveden v prejšnji občini, se pobira v občinah, ki so ustanovljene na območju prejšnje občine.

Nadzor nad uporabo sredstev iz prejšnjega odstavka izvajajo nadzorni odbori občin, v katerih se samoprispevek pobira.

34.e člen

Delavci, ki so bili na dan 31. decembra leta, pred začetkom delovanja novih občin zaposleni v občinski upravi

prejšnje občine, ostanejo v delovnem razmerju v občini, ustanovljeni na območju sedeža prejšnje občine do sprejetja aktov o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi v vseh občinah, ustanovljenih na območju prejšnje občine.

Sredstva za plače iz prejšnjega odstavka se do razporeditve delavcev v skladu z zakonom izplačujejo z ločenega računa občine, ki je ostala na sedežu prejšnje občine. Porabljeni sredstva za ta namen se med novo oblikovane občine razdelijo skladno z dogovorom med župani novo oblikovanih občin.

Sredstva za plače delavcev organov ožjih delov občin se zagotavljajo na način, določen v prejšnjem odstavku.

Sredstva za pravice delavcev za primer trajnega zmanjšanja obsega dela ali zaradi tehnoloških, organizacijskih oziroma drugih operativnih razlogov, ki so priznane tem delavcem do 31. decembra proračunskega leta, v katerem so začele delovati novo oblikovane občine, se zagotovijo v proračunu občine, ki je ostala na sedežu prejšnje občine.

34.f člen

Vrednost točke oziroma kvadratnega metra površine za davek od premoženja po 1. in 2. točki 156. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 36/88 in 8/89 ter Uradni list RS, št. 48/90 in 7/93), se valorizira z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin, ki ga ugotovi Statistični urad Republike Slovenije za obdobje prvih devetih mesecev leta pred letom, za katero oziroma v katerem se davek odmerja, v primerjavi z enakim obdobjem prejšnjega leta.

34.g člen

Dokler občine ne določijo vrednosti točke za ugotovitev zneska nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, se vrednost točke s 1. januarjem tekočega leta valorizira z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin, ki ga ugotovi Statistični urad Republike Slovenije, za obdobje prvih devetih mesecev leta pred letom, za katero se nadomestilo odmerja, v primerjavi z enakim obdobjem prejšnjega leta."

22. člen

Za 34.g členom se doda novo 7.B poglavje in nov 34.h člen, ki se glasi:

"7.B KAZENSKA DOLOČBA

34.h člen

Z denarno kaznijo do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba:

- če ne izkazuje prihodkov in odhodkov v skladu s 5. členom tega zakona;
- če uporabi sredstva proračuna v nasprotju z določili 6. člena tega zakona;
- če uporabi sredstva državnega proračuna v nasprotju z določili 26. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba, če ne sporoča podatkov v skladu s 27. členom tega zakona."

23. člen

Za 51. členom se doda novi 51.a člen, ki se glasi:

"51.a člen

Občinama Laško in Zagorje ob Savi se zagotovijo dodatna sredstva iz državnega proračuna za obveznosti iz naslova zadolžitve pred 1. 1. 1995, če te obveznosti presežejo 5% predvidenih prihodkov v posameznem proračunskem letu. Sredstva se zagotovijo v višini razlike do zapadle obveznosti."

24. člen

Določbe 6., 7., 8., 9., 10., prvega, drugega in četrtega odstavka 11. člena ter 12., 13. in 15. člena tega zakona se začnejo uporabljati s 1. januarjem 1999.

25. člen

Občini, ki bi imela izračunan znesek primerne porabe po 20.a členu zakona za proračunsko leto 1999 višji kot znaša njen obseg razpoložljivih prihodkov ob upoštevanju ocene lastnih prihodkov po 25. členu zakona in ob upoštevanju določene finančne izravnave po drugem odstavku 24. člena zakona, se zagotovijo dodatna sredstva finančne izravnave.

Do dodatnih sredstev finančne izravnave, ki se zagotavljajo občinam v obdobju štirih let, to je do 31. 12. 2002, so upravičene samo tiste občine, pri katerih lastni prihodki in finančna izravnava ob upoštevanju določb, da finančna izravnava lahko doseže največ 100% ocenjenih lastnih prihodkov, ne dosežejo 75% izračunanega obsega primerne porabe za občino.

Mestnim občinam, ki so prejemale dopolnilna sredstva iz državnega proračuna in po uveljavitvi tega zakona do njih niso več upravičene se le-ta zagotovijo dve leti od dneva začetka uporabe tega zakona.

Sredstva iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v višini 30% od finančne izravnave, ki so bile tem mestnim občinam, ki so imele ta status na dan 31. 12. 1997, nakazana po prvem odstavku 24. člena zakona v proračunskem letu 1998.

26. člen

Dokler novo oblikovane občine, ki bodo pričele delovati v proračunskem letu 1999, nimajo urejenih premoženjsko pravnih razmerij in sprejete premoženjsko delitvene bilance prejšnje občine, se ne smejo zadolževati in izdajati soglasij in poroštvo po 17., 18. in 19. členu zakona.

Po ureditvi medsebojnih premoženjsko pravnih razmerij, se smejo zadolževati in dajati poročstva le občine, ki niso po stanju 31. decembra 1998 presegle meje iz 17. in 19. člena zakona.

27. člen

Sredstva za pokrivanje splošnih materialnih stroškov rednega obratovanja javnih zavodov na področju kulture, sredstva za amortizacijo ter sredstva za plače s prispevki in davki ter druge osebne prejemke na podlagi sistemizacije in zasedbe delovnih mest v skladu z zakonom, normativi in standardi ter s kolektivno pogodbo od 1. 1. 1999 v celoti zagotavlja občina ustanoviteljica ali soustanoviteljica, na območju katere je sedež javnega zavoda, v obsegu, ki ne sme biti realno nižji od skupne vrednosti proračunskih sredstev, ki so bile v te namene posameznemu javnemu zavodu zagotovljena v proračunskem letu 1998.

Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za zavode za varstvo naravne in kulturne dediščine, SNG Maribor in Cankarjev dom.

Če prihodki iz povečane dohodnine ne zadoščajo za pokrivanje vseh stroškov, navedenih v prvem odstavku tega člena, zagotovi Vlada Republike Slovenije dodatna sredstva za pokrivanje te razlike, v skupni vrednosti največ 500.000.000 tolarjev do 31. 12. 1999.

Če posamezna občina tekoče ne izpolnjuje obveznosti iz prvega odstavka tega člena, to obveznost na predlog ministrstva, pristojnega za kulturo, neposredno izpolni Vlada Republike Slovenije iz sredstev dohodnine, ki se razporeja v proračune občin.

Ministrstvo, pristojno za kulturo, financira oziroma sofinancira programe javnih zavodov na področju kulture in izvršuje nadzor nad izvajanjem tega člena.

Ustanovitelji zavodov iz prvega odstavka tega člena so dolžni uskladiti akte o ustanovitvi s tem zakonom do 31. 12. 1999.

28. člen

Občinski sveti morajo uskladiti statut in druge splošne akte občine s tem zakonom do rednih lokalnih volitev v letu 1998.

29. člen

Minister, pristojen za finance izda predpise iz 5. člena tega zakona v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

30. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 411-01/94-39/42

Ljubljana, dne 22. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2520. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-B)

Razglaszam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 22. julija 1998.

Št. 001-22-71/98

Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O USTANOVITVI OBČIN TER O DOLOČITVI NJIHOVIH OBMOČIJ (ZUODNO-B)

1. člen

V zakonu o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94, 69/94 in 69/94-popr.) se 2. člen spremeni tako, da se glasi:

“V Republiki Sloveniji se ustanovijo naslednje občine, ki obsegajo območja naslednjih naselij:

1. Ajdovščina:

Ajdovščina,
 Batuje,
 Bela,
 Brje,
 Budanje,
 Cesta,
 Col,
 Črniče,
 Dobravlje,
 Dolenje,
 Dolga Poljana,
 Gaberje,
 Gojače,
 Gozd,
 Grivče,
 Kamnje,
 Kovk,
 Kožmani,
 Križna Gora,
 Lokavec,
 Male Žablje,
 Malo Polje,
 Malovše,
 Otlica,
 Plače,
 Planina,
 Podkraj,
 Potoče,
 Predmeja,
 Ravne,
 Selo,
 Skrilje,
 Stomaž,
 Šmarje,
 Tevče,
 Ustje,
 Velike Žablje,
 Vipavski Kríž,
 Višnje,
 Vodice,
 Vrtovče,
 Vrtovin,
 Zavino,
 Žagolič,
 Žapuže.

Sedež Občine Ajdovščina je v Ajdovščini.

2. Beltinci:

Beltinci,
 Bratonci,
 Dokležovje,
 Gančani,
 Ižakovci,
 Lipa,
 Lipovci,
 Melinci.

Sedež Občine Beltinci je v Beltincih.

3. Benedikt:

Benedikt v Slovenskih goricah,
 Drvanja,
 Ihova,
 Ločki Vrh,
 Negovski Vrh,

Obrat,
 Stara Gora,
 Spodnja Bačkova,
 Spodnja Ročica,
 Sveti Trije Kralji v Slovenskih Goricah,

Štajngrova,
 Trotkova,
 Trstenik,
 Ženjak.
 Sedež Občine Benedikt je v Benediktu v Slovenskih goricah.
 Prvi občinski svet šteje sedem članov.

4. Bistrica ob Sotli:

Bistrica ob Sotli,
 Črešnjevec ob Bistrici,
 Dekmanca,
 Hrastje ob Bistrici,
 Križan Vrh,
 Kunšperk,
 Ples,
 Polje pri Bistrici,
 Srebrnik,
 Trebče,
 Zagaj,
 Sedež Občine Bistrica ob Sotli je v Bistrici ob Sotli.
 Prvi občinski svet šteje sedem članov.

5. Bled:

Bled,
 Bodešče,
 Bohinjska Bela,
 Grabče,
 Koritno,
 Krnica,
 Kupljenik,
 Mevkuž,
 Obrne,
 Perniki,
 Podhom,
 Poljšica pri Gorjah,
 Radovna,
 Ribno,
 Selo pri Bledu,
 Slamniki,
 Spodnje Gorje,
 Spodnje Laze,
 Višelnica,
 Zasip,
 Zgornje Gorje,
 Zgornje Laze.
 Sedež Občine Bled je na Bledu.

6. Bloke:

Andrejčje,
 Benete,
 Bočkovo,
 Fara,
 Glina,
 Godičevo,
 Gradiško,
 Hiteno,
 Hribarjevo,

Hudi Vrh,
 Jeršanovo,
 Kramplje,
 Lahovo,
 Lepi Vrh,
 Lovranovo,
 Malni,
 Metulje,
 Mramorovo pri Lužarjih,
 Mramorovo pri Pajkovem,
 Nemška vas na Blokah,
 Nova vas,
 Ograda,
 Polšeče,
 Radlek,
 Ravne na Blokah,
 Ravnik,
 Rožanče,
 Runarsko,
 Sleme,
 Strmca,
 Studenec na Blokah,
 Studeno na Blokah,
 Sveta Trojica,
 Sveti Duh,
 Škrabče,
 Škufče,
 Štorovo,
 Topol,
 Ulaka,
 Velike Bloke,
 Veliki Vrh,
 Volčje,
 Zakraj,
 Zales,
 Zavrh.
 Sedež Občine Bloke je v Novi vasi.
 Prvi občinski svet šteje sedem članov.

7. Bohinj:

Bitnje,
 Bohinjska Bistrica,
 Bohinjska Češnjica,
 Brod,
 Goreljek,
 Gorjuše,
 Jereka,
 Kamnje,
 Koprivnik v Bohinju,
 Laški Rovt,
 Lepence,
 Log v Bohinju,
 Nemški Rovt,
 Nomenj,
 Podjelje,
 Polje,
 Ravne v Bohinju,
 Ribčev Laz,
 Savica,
 Srednja vas v Bohinju,
 Stara Fužina,
 Studor v Bohinju,
 Ukanc,
 Žlan.
 Sedež Občine Bohinj je v Bohinjski Bistrici.

8. Borovnica:
Borovnica,
Breg pri Borovnici,
Brezovica pri Borovnici,
Dol pri Borovnici,
Dražica,
Lašče,
Laze pri Borovnici,
Niževce,
Ohonica,
Pako,
Pristava,
Zabočevo.
Sedež Občine Borovnica je v Borovnici.

9. Bovec:
Bavšica,
Bovec,
Čezsoča,
Kal-Koritnica,
Lepena,
Log Čezsoški,
Log pod Mangartom,
Plužna,
Soča,
Srpenica,
Strmec na Predelu,
Trenta,
Žaga.
Sedež Občine Bovec je v Bovcu.

10. Braslovče:
Braslovče,
Dobrovlje,
Glinje,
Gomilsko,
Grajska vas,
Kamenče,
Letuš,
Male Braslovče,
Orla vas,
Parižlje,
Podgorje pri Letušu,
Podvrh,
Poljče,
Preserje,
Rakovlje,
Spodnje Gorče,
Šentrupert,
Šmatevž,
Topovlje,
Trnava,
Zakl,
Zgornje Gorče.
Sedež Občine Braslovče je v Braslovčah.
Prvi občinski svet šteje petnajst članov.

11. Brda:
Barbana,
Belo,
Biljana,
Brdice pri Kožbani,
Brdice pri Neblem,
Breg pri Golem Brdu,

Brestje,
Brezovk,
Ceglo,
Dobrovo,
Dolnje Cerovo,
Drnovk,
Fojana,
Golo Brdo,
Gonjače,
Gornje Cerovo,
Gradno,
Hlevnik,
Hruševlje,
Hum,
Imenje,
Kojško,
Kozana,
Kozarno,
Kožbana,
Krasno,
Medana,
Neblo,
Nozno,
Plešivo,
Podsabotin,
Pristavo,
Senik,
Slapnik,
Slavče,
Snežatno,
Snežeče,
Šlovrenc,
Šmartno,
Vedrijan,
Vipolže,
Višnjevnik,
Vrhovlje pri Kojškem,
Vrhovlje pri Kožbani,
Zali Breg.
Sedež Občine Brda je na Dobrovem.

12. Brezovica:
Brezovica pri Ljubljani,
Dolenja Brezovica,
Gorenja Brezovica,
Goričica pod Krimom,
Jezero,
Kamnik pod Krimom,
Notranje Gorice,
Planinca,
Plešivica,
Podpeč,
Podplešivica,
Preserje,
Prevalje pod Krimom,
Rakitna,
Vnanje Gorice,
Žabnica.
Sedež Občine Brezovica je v Brezovici.

13. Brežice:
Arnovo selo,
Artiče,
Bizeljska vas,
Bizeljsko,

Blatno,
Bojsno,
Boršt,
Bračna vas,
Brezje pri Bojsnem,
Brezje pri Veliki Dolini,
Brezovica na Bizeljskem,
Brežice,
Brvi,
Bukošek,
Bukovje,
Bušeča vas,
Cerina,
Cerklje ob Krki,
Cirniki,
Cundrovec,
Curnovec,
Čatež ob Savi,
Čedem,
Črešnjice pri Cerkljah,
Dečno selo,
Dednja vas,
Dobeno,
Dobova,
Dolenja Pirošica,
Dolenja vas pri Artičah,
Dolenje Skopice,
Dramlja,
Drenovec pri Bukovju,
Dvorce,
Gabrje pri Dobovi,
Gaj,
Gazice,
Globočice,
Globoko,
Glogov Brod,
Gorenja Pirošica,
Gorenje Skopice,
Gornji Lenart,
Gregovce,
Hrastje pri Cerkljah,
Izvir,
Jereslavec,
Jesenice,
Kamenca,
Kapele,
Koritno,
Kraška vas,
Križe,
Krška vas,
Laze,
Loče,
Mala Dolina,
Mali Cirknik,
Mali Obrež,
Mali Vrh,
Mihalovec,
Mostec,
Mrzlava vas,
Nova vas ob Sotli,
Nova vas pri Mokricah,
Obrežje,
Oklukova Gora,
Orešje na Bizeljskem,
Pavlova vas,
Pečice,
Perišče,

Piršembreg,
Pišece,
Podgorje pri Pišecah,
Podgračeno,
Podvinje,
Ponikve,
Poštena vas,
Prilipe,
Račja vas,
Rajec,
Rakovec,
Ribnica,
Rigonce,
Sela pri Dobovi,
Silovec,
Slogonsko,
Slovenska vas,
Sobenja vas,
Spodnja Pohanca,
Sromlje,
Stankovo,
Stara vas-Bizeljsko,
Stojanski Vrh,
Trebež,
Velika Dolina,
Velike Malence,
Veliki Obrež,
Vinji Vrh,
Vitna vas,
Volčje,
Vrhje,
Vrhovska vas,
Zasap,
Zgornja Pohanca,
Zgornji Obrež,
Žejno,
Župeča vas,
Župelevec.
Sedež Občine Brežice je v Brežicah.

14. Cankova:
Cankova,
Domajinci,
Gerlinci,
Gornji Črnci,
Korovci,
Krašči,
Skakovci,
Topolovci,
Sedež Občine Cankova je v Cankovi.
Prvi občinski svet šteje devet članov.

15. Cerklje na Gorenjskem:
Adergas,
Ambrož pod Krvavcem,
Apno,
Cerkljanska Dobrava,
Cerklje na Gorenjskem,
Češnjevke,
Dvorje,
Glinje,
Grad,
Lahovče,
Poženik,

Praprotna Polica,
Pšata,
Pšenična Polica,
Ravne,
Sidraž,
Spodnji Brnik,
Stiška vas,
Sveti Lenart,
Šenturška Gora,
Šmartno,
Štefanja Gora,
Trata pri Velesovem,
Vašca,
Velesovo,
Viševca,
Vopovlje,
Vrhovje,
Zalog pri Cerkljah,
Zgornji Brnik.
Sedež Občine Cerklje na Gorenjskem je v Cerkljah na Gorenjskem.

16. Cerknica:
Beč,
Bečaje,
Begunje pri Cerknici,
Bezuljak,
Bločice,
Bloška Polica,
Brezje,
Cajnarje,
Cerknica,
Čohovo,
Dobec,
Dolenja vas,
Dolenje Jezero,
Dolenje Otave,
Gora,
Gorenje Jezero,
Gorenje Otave,
Goričice,
Grahovo,
Hribljane,
Hruškarje,
Ivanje selo,
Jeršiče,
Korošče,
Koščake,
Kožljek,
Kranjče,
Kremenca,
Krušče,
Kržišče,
Laze pri Gorenjem Jezeru,
Lešnjake,
Lipsenj,
Mahneti,
Martinjak,
Milava,
Osredek,
Otok,
Otonica,
Pikovnik,
Pirmane,
Podskrajnik,
Podslivnica,
Ponikve,

Rakek,
Rakov Škocjan,
Ravne,
Reparje,
Rudolfovo,
Selšček,
Slivice,
Slugovo,
Stražišče,
Sveti Vid,
Ščurkovo,
Štrukljeva vas,
Tavžlje,
Topol pri Begunjah,
Unec,
Zahrib,
Zala,
Zelše,
Zibovnik,
Žerovnica,
Župeno.
Sedež Občine Cerknica je v Cerknici.

17. Cerknjo:
Bukovo,
Cerkljanski Vrh,
Cerknjo,
Čeplez,
Dolenji Novaki,
Gorenji Novaki,
Gorje,
Jagršče,
Jazne,
Jesenica,
Labinje,
Lazec,
Laznica,
Orehok,
Otalež,
Planina pri Cerknem,
Plužnje,
Poče,
Podlanišče,
Podpleče,
Police,
Poljane,
Ravne pri Cerknem,
Reka,
Straža,
Šebrelje,
Travnik,
Trebenče,
Zakojca,
Zakriž.
Sedež Občine Cerknjo je v Cerknem.

18. Cerkvenjak:
Andrenci,
Bregova,
Cenkova,
Cerkvenjak,
Čogetinci,
Čagona,
Grabonoški Vrh,
Ivanjski Vrh,

Kadrenci,
Komarnica,
Peščeni Vrh,
Smolinci,
Stanetinci,
Vanetina,
Župetinci.
Sedež Občine Cerkevjak je v
Cerkevniku.
Prvi občinski svet šteje osem članov.

19. Črna na Koroškem:
Bistra,
Črna na Koroškem,
Javorje,
Jazbina,
Koprivna,
Ludranski Vrh,
Podpeca,
Topla,
Žerjav.
Sedež Občine Črna na Koroškem je v Črni na Koroškem.

20. Črenšovci:
Črenšovci,
Dolnja Bistrica,
Gornja Bistrica,
Srednja Bistrica,
Trnje,
Žizki.
Sedež Občine Črenšovci je v Črenšovcih.
Prvi občinski svet šteje štirinajst članov.

21. Črnomelj:
Adlešiči,
Balkovci,
Bedenj,
Belčji Vrh,
Bistrica,
Blatnik pri Črnomlju,
Bojanci,
Brdarci,
Breg pri Sinjem Vrh,
Breznik,
Butoraj,
Cerkvišče,
Črešnjevec pri Dragatušu,
Črnomelj,
Čudno selo,
Dalnje Njive,
Damelj,
Dečina,
Desinec,
Deskova vas,
Dobliče,
Doblička Gora,
Dolenja Podgora,
Dolenja vas pri Črnomlju,
Dolenjci,
Dolenji Radenci,
Dolenji Suhor pri Vinici,
Dolnja Paka,
Draga pri Sinjem Vrh,

Dragatuš,
Dragoši,
Dragovanja vas,
Drenovec,
Drežnik,
Fučkovci,
Golek pri Vinici,
Golek,
Gorenja Podgora,
Gorenjci pri Adlešičih,
Gorenji Radenci,
Gorica,
Gornja Paka,
Gornji Suhor pri Vinici,
Griblje,
Grič pri Dobličah,
Hrast pri Vinici,
Jankoviči,
Jelševnik,
Jermeja vas,
Kanižarica,
Knežina,
Kot ob Kolpi,
Kovača vas,
Kovačji Grad,
Kvasica,
Lokve,
Mala Lahinja,
Mala sela,
Mali Nerajec,
Marindol,
Mavrlen,
Mihelja vas,
Miklarji,
Miliči,
Močile,
Naklo,
Nova Lipa,
Obrh pri Dragatušu,
Ogulin,
Otovec,
Paunoviči,
Perudina,
Petrova vas,
Pobrežje,
Podklanec,
Podlog,
Prelesje,
Preloka,
Pribinci,
Purga,
Pusti Gradac,
Rodine,
Rožanec,
Rožič Vrh,
Ručetna vas,
Sečje selo,
Sela pri Dragatušu,
Sela pri Otovcu,
Sinji Vrh,
Sodevci,
Srednji Radenci,
Stara Lipa,
Stari trg ob Kolpi,
Stražnji Vrh,
Svibnik,
Šipek,

Špeharji,
Talčji Vrh,
Tanča Gora,
Tribuče,
Tušev Dol,
Učakovci,
Velika Lahinja,
Velika sela,
Veliki Nerajec,
Vinica,
Vojna vas,
Vranoviči,
Vrhovci,
Vukovci,
Zagozdac,
Zajčji Vrh,
Zapudje,
Zastava,
Zilje,
Zorenci,
Žuniči.
Sedež Občine Črnomelj je v Črnomlju.

22. Destričnik:
Desenci,
Destričnik,
Dolič,
Drstelja,
Gomila,
Gomilci,
Janeževci,
Janeževski Vrh,
Jiršovci,
Levanjci,
Ločki Vrh,
Placar,
Strmec pri Destričniku,
Svetinci,
Vintarovci,
Zasadi,
Zgornji Velovlek.
Sedež Občine Destričnik je v Vintarovcih.
Prvi občinski svet šteje devet članov.

23. Divača:
Barka,
Betanja,
Brežec pri Divači,
Dane pri Divači,
Divača,
Dolenja vas,
Dolnje Ležeče,
Dolnje Vreme,
Famlje,
Gabrče,
Goriče pri Famljah,
Gornje Ležeče,
Gornje Vreme,
Gradišče pri Divači,
Kačiče-Pared,
Kozjane,
Laže,
Matavun,
Misliče,

Naklo,
Ostrovica,
Otošče,
Podgrad pri Vremah,
Potoče,
Senadole,
Senožeče,
Škocjan,
Škoflje,
Vareje,
Vatovlje,
Vremski Britof,
Zavrhek.
Sedež Občine Divača je v Divači.

24. Dobje:
Brezje pri Dobjem,
Dobje pri Planini,
Gorica pri Dobjem,
Jezerce pri Dobjem,
Lažiše,
Presečno,
Ravno,
Repuš,
Slatina pri Dobjem,
Suho,
Škarnice,
Večje Brdo,
Završe pri Dobjem.
Sedež Občine Dobje je v Dobju

pri Planini.
Prvi občinski svet šteje sedem članov.

25. Dobropolje:
Bruhanja vas,
Cesta,
Četež pri Strugah,
Hočevje,
Kolenča vas,
Kompolje,
Lipa,
Mala vas,
Paka,
Podgora,
Podgorica,
Podpeč,
Podtabor,
Ponikve,
Potiskavec,
Predstruge,
Pri Cerкви-Struge,
Rapljevo,
Tisovec,
Tržič,
Videm,
Vodice,
Zagorica,
Zdenska vas.
Sedež Občine Dobropolje je v

Vidmu.

26. Dobrna:
Brdce nad Dobrno,
Dobrna,
Klanc,
Loka pri Dobrni,

Lokovina,
Parož,
Pristova,
Strmec nad Dobrno,
Vinska Gorica,
Vrba,
Zavrhn nad Dobrno.
Sedež Občine Dobrna je v Dobrni.
Prvi občinski svet šteje osem članov.

27. Dobrova-Polhov Gradec:
Babna Gora,
Belica,
Brezje pri Dobrovi,
Briše pri Polhovem Gradcu,
Butajnova,
Črni Vrh,
Dobrova,
Dolenja vas pri Polhovem Gradcu,
Draževnik,
Dvor pri Polhovem Gradcu,
Gaberje,
Hrastenice,
Hruševo,
Komanija,
Log pri Polhovem Gradcu,
Osredek pri Dobrovi,
Planina nad Horjulom,
Podreber,
Podsmreka,
Polhov Gradec,
Praproče,
Pristava pri Polhovem Gradcu,
Razori,
Rovt,
Selo nad Polhovim Gradcem,
Setnica-del,
Setnik,
Smolnik,
Srednja vas pri Polhovem Gradcu,
Srednji Vrh,
Štranska vas,
Šentjošt nad Horjulom,
Šujica.
Sedež Občine Dobrova-Polhov Gradec je v Dobrovi.

Prvi občinski svet šteje šestnajst članov.

28. Dobrovniki:
Dobrovniki,
Strehovci,
Žitkovci.
Sedež Občine Dobrovniki je v Dobrovniku.
Prvi občinski svet šteje sedem članov.

Tri člani prvega občinskega sveta izvolijo državljani Republike Slovenije na podlagi posebne volilne pravice kot svoje predstavnike.

29. Dolenjske Toplice:
Bušinec,
Cerovec,
Dobindol,

Dolenje Gradišče,
Dolenje Polje,
Dolenje Sušice,
Dolenjske Toplice,
Drenje,
Gabrje pri Soteski,
Gorenje Gradišče,
Gorenje Polje,
Gorenje Sušice,
Kočevske Poljane,
Loška vas,
Mali Rigelj,
Meniška vas,
Nova Gora,
Občice,
Obrh,
Podhosta,
Podstenice,
Podturm pri Dolenjskih Toplicah,
Sela pri Dolenjskih Toplicah,
Selišče,
Soteska,
Stare Žage,
Suhor pri Dolenjskih Toplicah,
Veliki Rigelj,
Verdun pri Uršnih selih.
Sedež Občine Dolenjske Toplice je v Dolenjskih Toplicah.
Prvi občinski svet šteje dvanajst članov.

30. Dol pri Ljubljani:
Beričevo,
Brinje,
Dol pri Ljubljani,
Dolsko,
Kamnica,
Kleče pri Dolu,
Klopce,
Križevska vas,
Laze pri Dolskem,
Osredke,
Petelinje,
Podgora pri Dolskem,
Senožeti,
Videm,
Vinje,
Vrh pri Dolskem,
Zaboršt pri Dolu,
Zagorica pri Dolskem,
Zajelše.
Sedež Občine Dol pri Ljubljani je v Dolu pri Ljubljani.

31. Domžale:
Bišče,
Brdo,
Brezje pri Dobu,
Brezovica pri Dobu,
Češenik,
Depala vas,
Dob,
Dobovlje,
Dolenje,
Domžale,
Dragomelj,
Goričica pri Ihanu,

Gorjuša,
Homec,
Hudo,
Ihan,
Jasen,
Kokošnje,
Količevo,
Kolovec,
Krtina,
Laze pri Domžalah,
Mala Loka,
Nožice,
Podrečje,
Prelog,
Preserje pri Radomljah,
Pšata,
Rača,
Račni Vrh,
Radomlje,
Rodica,
Rova,
Selo pri Ihanu,
Spodnje Jarše,
Srednje Jarše,
Studenec pri Krtini,
Šentpavel pri Domžalah,
Škocjan,
Škrjančevo,
Sv. Trojica,
Turnše,
Vir,
Zaboršt,
Zagorica pri Rovah,
Zalog pod Sv. Trojico,
Zgornje Jarše,
Žeje,
Želodnik,
Žiče.

Sedež Občine Domžale je v Domžalah.

Prvi občinski svet šteje enaintrideset članov.

32. Dornava:

Bratislavci,
Brezovci,
Dornava,
Lasigovci,
Mezgovci ob Pesnici,
Polenci,
Polenšak,
Prerad,
Slomi,
Strejaci,
Štrmec pri Polenšaku,
Žamenci.

Sedež Občine Dornava je v Dornavi.

33. Dravograd:

Bukovska vas,
Črneče,
Črneška Gora,
Dobrova pri Dravogradu,
Dravograd,
Gorče,
Goriški Vrh,

Kozji Vrh nad Dravogradom,
Libeliče,
Libeliška Gora,
Ojstrica,
Otiški Vrh,
Podklanec,
Selovec,
Sv. Boštjan,
Sv. Danijel,
Sv. Duh,
Šentjanž pri Dravogradu,
Tolsti Vrh p.R.na K.-del,
Trbonje,
Tribej,
Velka,
Vič,
Vrata.
Sedež Občine Dravograd je v Dravogradu.

34. Duplek:

Ciglence,
Dvorjane,
Jablance,
Spodnja Korena,
Spodnji Duplek,
Vurberk,
Zgornja Korena,
Zgornji Duplek,
Zimica,
Žikarce.

Sedež Občine Duplek je v Spodnjem Dupleku.

35. Gorenja vas-Poljane:

Bačne,
Brebovnica,
Bukov Vrh,
Čabrače,
Četena Ravan,
Debeni,
Delnice,
Dobje,
Dobravšce,
Dolenčice,
Dolenja Dobrava,
Dolenja Ravan,
Dolenja Žetina,
Dolenje Brdo,
Dolge Njive,
Fužine,
Goli Vrh,
Gorenja Dobrava,
Gorenja Ravan,
Gorenja vas,
Gorenja Žetina,
Gorenje Brdo,
Hlavče Njive,
Hobovše pri Stari Oselici,
Hotavlja,
Hotovlja,
Jarče Brdo,
Javorje,
Javorjev Dol,
Jazbine,
Jelovica,
Kladje,

Kopačnica,
Kremenik,
Krivo Brdo,
Krnice pri Novakih,
Lajše,
Laniše,
Laze,
Leskovica,
Lom nad Volčo,
Lovsko Brdo,
Lučine,
Malenski Vrh,
Mlaka nad Lušo,
Murave,
Nova Oselica,
Podgora,
Podjelovo Brdo,
Podobenno,
Podvrh,
Poljane nad Škofjo Loko,
Predmost,
Prelesje,
Robidnica,
Smoldno,
Sovodenj,
Srednja vas-Poljane,
Srednje Brdo,
Stara Oselica,
Studor,
Suša,
Todraž,
Trebija,
Vinharje,
Volaka,
Volča,
Zadobje,
Zakobiljek,
Zapreval,
Žabja vas,
Žirovski Vrh Sv. Antona,
Žirovski Vrh Sv. Urbana.
Sedež Občine Gorenja vas-Poljane je v Gorenji vasi.

36. Gorišnica:

Brezovec,
Cirkulane,
Cunkovci,
Dolane,
Formin,
Gajevci,
Gorišnica,
Gradišča,
Gruškovec,
Mala vas,
Mali Okič,
Medribnik,
Meje,
Moškanjci,
Muretinci,
Paradiž,
Placerovci,
Pohorje,
Pristava,
Slatina,
Tibolci,
Veliki Vrh,

Zagojčiči,
Zamušani.
Sedež Občine Gorišnica je v Gorišnici.

37. Gornja Radgona:

Apače,
Aženski Vrh,
Črešnjevci,
Črnci,
Drobtinci,
Gornja Radgona,
Gornji Ivanjci,
Grabe,
Hercegovščak,
Ivanjski Vrh,
Ivanjševci ob Ščavnici,
Ivanjševski Vrh,
Janhova,
Kunova,
Lastomerci,
Lešane,
Lokavci,
Lomanoše,
Lutverci,
Mahovci,
Mele,
Nasova,
Negova,
Norički Vrh,
Novi Vrh,
Očeslavci,
Orehovci,
Orehovski Vrh,
Plitvica,
Plitvički Vrh,
Podgorje,
Podgrad,
Pogled,
Police,
Ptujška Cesta,
Radvenci,
Rodmošči,
Segovci,
Spodnja Ščavnica,
Spodnje Konjišče,
Spodnji Ivanjci,
Stavešinci,
Stavešinski Vrh,
Stogovci,
Vratja vas,
Vratji Vrh,
Zagajski Vrh,
Zbigovci,
Zgornje Konjišče,
Žepovci,
Žiberci.

Sedež Občine Gornja Radgona je v Gornji Radgoni.

38. Gornji Grad:

Bočna,
Dol,
Florjan pri Gornjem Gradu,
Gornji Grad,
Lenart pri Gornjem Gradu,
Šmiklavž,

Tirosek.
Sedež Občine Gornji Grad je v Gornjem Gradu.

39. Gornji Petrovci:

Adrijanci,
Boreča,
Gornji Petrovci,
Košarovci,
Križevci,
Kukeč,
Lucova,
Martinje,
Neradnovci,
Panovci,
Peskovci,
Stanjevci,
Šulinci,
Ženavlje.

Sedež Občine Gornji Petrovci je v Gornjih Petrovcih.

40. Grad:

Dolnji Slaveči,
Grad,
Kovačevci,
Kruplivnik,
Motovilci,
Radovci,
Vidonci.

Sedež Občine Grad je v Gradu.
Prvi občinski svet šteje enajst članov.

41. Grosuplje:

Bičje,
Blečji Vrh,
Brezje pri Grosupljem,
Brvace,
Cerovo,
Čikava,
Čušperk,
Dobje,
Dole pri Polici,
Dolenja vas pri Polici,
Gabrje pri Ilovi Gori,
Gajniče,
Gatina,
Gorenja vas pri Polici,
Gornji Rogatec,
Gradišče,
Grosuplje,
Hrastje pri Grosupljem,
Huda Polica,
Kožljevec,
Lobček,
Luče,
Mala Ilova Gora,
Mala Loka pri Višnji Gori,
Mala Račna,
Mala Stara vas,
Mala vas pri Grosupljem,
Male Lipljene,
Mali Konec,
Mali Vrh pri Šmarju,
Malo Mlačevo,
Medvedica,

Paradišče,
Pece,
Peč,
Plešivica pri Žalni,
Podgorica pri Podtaboru,
Podgorica pri Šmarju,
Polica,
Ponova vas,
Predole,
Rožnik,
Sela pri Šmarju,
Spodnja Slivnica,
Spodnje Blato,
Spodnje Duplice,
Škocjan,
Šmarje-Sap,
Št. Jurij,
Tlake,
Troščine,
Udje,
Velika Ilova Gora,
Velika Loka,
Velika Račna,
Velika Stara vas,
Velike Lipljene,
Veliki Vrh pri Šmarju,
Veliko Mlačevo,
Vino,
Vrbičje,
Zagradec pri Grosupljem,
Zgornja Slivnica,
Zgornje Duplice,
Žalna,
Železnica.
Sedež Občine Grosuplje je v Grosupljem.

42. Hajdina:

Draženci,
Gerečja vas,
Hajdoše,
Skorba,
Slovenja vas,
Spodnja Hajdina,
Zgornja Hajdina.
Sedež Občine Hajdina je v Zgornji Hajdini.
Prvi občinski svet šteje štirinajst članov.

43. Hoče-Slivnica:

Bohova,
Čreta,
Hočko Pohorje,
Hotinja vas,
Orehova vas,
Pivola,
Polana,
Radizel,
Rogoza,
Slivnica pri Mariboru,
Slivniško Pohorje,
Spodnje Hoče,
Zgornje Hoče.
Sedež Občine Hoče-Slivnica je v Spodnjih Hočah.
Prvi občinski svet šteje devetnajst članov.

44. Hodoš:
Hodoš,
Krplivnik.
Sedež Občine Hodoš je v Hodošu.
Prvi občinski svet šteje sedem članov.

Tri člane prvega občinskega sveta izvolijo državljani Republike Slovenije na podlagi posebne volilne pravice kot svoje predstavnike.

45. Horjul:
Horjul,
Koreno nad Horjulom,
Lesno Brdo-del,
Ljubgojna,
Podolnica,
Samotorica,
Vrzdenc,
Zaklanec,
Žažar.
Sedež Občine Horjul je v Horjulu.
Prvi občinski svet šteje dvanajst članov.

46. Hrastnik:
Boben,
Brdce,
Brnica,
Čeče-del,
Dol pri Hrastniku,
Gore,
Hrastnik,
Kal,
Kovk,
Krišandol,
Krnice,
Marno,
Plesko,
Podkraj,
Prapretno pri Hrastniku-del,
Studence,
Šavna Peč,
Turje,
Unično.
Sedež Občine Hrastnik je v Hrastniku.

47. Hrpelje-Kozina:
Artviže,
Bač pri Materiji,
Beka,
Brezovica,
Brezovo Brdo,
Golac,
Gradišče pri Materiji,
Gradišica,
Hotična,
Hrpelje,
Javorje,
Klanec pri Kozini,
Kovčice,
Kozina,
Krvavi Potok,
Markovščina,
Materija,
Mihele,

Mrše,
Nasirec,
Obrov,
Ocizla,
Odolina,
Orehek pri Materiji,
Petrinje,
Poljane pri Podgradu,
Povžane,
Prešnica,
Ritomeče,
Rodik,
Rožice,
Skadanščina,
Slivje,
Slope,
Tatre,
Tublje pri Hrpeljah,
Velike Loče,
Vrhpolje.
Sedež Občine Hrpelje-Kozina je v Hrpeljah.

48. Idrija:
Čekovnik,
Črni Vrh,
Dole,
Godovič,
Gore,
Gorenja Kanomlja,
Gorenji Vrsnik,
Govejk,
Idrija,
Idrijska Bela,
Idrijske Krnice,
Idrijski Log,
Idršek,
Javornik,
Jelični Vrh,
Kanji Dol,
Korita,
Ledine,
Ledinske Krnice,
Lome,
Masore,
Mrzli Log,
Mrzli Vrh,
Pečnik,
Potok,
Predgriže,
Spodnja Idrija,
Spodnja Kanomlja,
Spodnji Vrsnik,
Srednja Kanomlja,
Strmec,
Vojsko,
Zadlog,
Zavratac,
Žirovnica.
Sedež Občine Idrija je v Idriji.

49. Ig:
Brest,
Dobravica,
Golo,
Gornji Ig,
Ig,

Iška Loka,
Iška vas,
Iška,
Kot,
Kremenica,
Matena,
Rogatec nad Želimljami,
Sarsko,
Selnik,
Staje,
Strahomer,
Škričje,
Tomišelj,
Visoko,
Vrbljene,
Zapotok.
Sedež Občine Ig je na Igu.

50. Ilirska Bistrica:
Bač,
Brce,
Čelje,
Dobro Polje,
Dolenje pri Jelšanah,
Dolnja Bitnja,
Dolnji Zemon,
Fabci,
Gabrk,
Gornja Bitnja,
Gornji Zemon,
Harije,
Hrušica,
Huje,
Ilirska Bistrica,
Jablanica,
Janežovo Brdo,
Jasen,
Jelšane,
Kilovče,
Knežak,
Koritnice,
Koseze,
Kuteževo,
Mala Bukovica,
Male Loče,
Mereče,
Nova vas pri Jelšanah,
Novokračine,
Ostrožno Brdo,
Pavlica,
Podbeže,
Podgrad,
Podgraje,
Podstenje,
Podstenjšek,
Podtabor,
Pregarje,
Prelože,
Prem,
Račice,
Ratečevo Brdo,
Rečica,
Rjavče,
Sabonje,
Smrje,
Snežnik,
Soze,

Starod,
 Studena Gora,
 Sušak,
 Šembije,
 Tominje,
 Topolc,
 Trpčane,
 Velika Bukovica,
 Veliko Brdo,
 Vrbica,
 Vrbovo,
 Zabiče,
 Zajelšje,
 Zarečica,
 Zarečje.
 Sedež Občine Ilirska Bistrica je v
 Ilirski Bistrici.

51. Ivančna Gorica:

Ambrus,
 Artiža vas,
 Bakrc,
 Boga vas,
 Bojanji Vrh,
 Bratnice,
 Breg pri Dobu,
 Breg pri Velikem Gabru,
 Breg pri Zagradcu,
 Brezovi Dol,
 Bukovica,
 Čagošče,
 Češnjice pri Zagradcu,
 Debeče,
 Dečja vas pri Zagradcu,
 Dedni Dol,
 Dob pri Šentvidu,
 Dobrava pri Stični,
 Dolenja vas pri Temenici,
 Fužina,
 Gabrje pri Stični,
 Gabrovčec,
 Gabrovka pri Zagradcu,
 Glogovica,
 Gorenja vas,
 Gorenje Brezovo,
 Gradiček,
 Grintovec,
 Griže,
 Grm,
 Hrastov Dol,
 Ivančna Gorica,
 Kal,
 Kamni Vrh pri Ambrusu,
 Kamno Brdo,
 Kitni Vrh,
 Kriška vas,
 Krka,
 Krška vas,
 Kuželjevec,
 Laze nad Krko,
 Leskovec,
 Leščevje,
 Lučarjev Kal,
 Mala Dobrava,
 Mala Goričica,
 Male Češnjice,
 Male Dole pri Šentjurju,

Male Kompolje,
 Male Lese,
 Male Pece,
 Male Rebrce,
 Male Vrhe,
 Mali Kal,
 Mali Korinj,
 Malo Črnelo,
 Malo Globoko,
 Malo Hudo,
 Marinča vas,
 Mekinje nad Stično,
 Metnaj,
 Mevce,
 Mleščevo,
 Mrzlo Polje,
 Muljava,
 Nova vas,
 Obolno,
 Oslica,
 Osredok nad Stično,
 Peščenik,
 Petrušnja vas,
 Planina,
 Podboršt,
 Podbukovje,
 Podsmreka pri Višnji Gori,
 Pokojnica,
 Poljane pri Stični,
 Polje pri Višnji Gori,
 Potok pri Muljavi,
 Praproče pri Temenici,
 Primča vas,
 Pristava nad Stično,
 Pristava pri Višnji Gori,
 Pristavlja vas,
 Pungert,
 Pusti Javor,
 Radanja vas,
 Radohova vas,
 Ravni Dol,
 Rdeči Kal,
 Sad,
 Sela pri Dobu,
 Sela pri Sobračah,
 Sela pri Višnji Gori,
 Selo pri Radohovi vasi,
 Sobrače,
 Spodnja Draga,
 Spodnje Brezovo,
 Stari trg,
 Stična,
 Stranska vas ob Višnjici,
 Sušica,
 Šentjurje,
 Šentpavel na Dolenjskem,
 Šentvid pri Stični,
 Škoflje,
 Škrjanče,
 Temenica,
 Tolčane,
 Trebež,
 Trebnja Gorica,
 Trnovica,
 Valična vas,
 Velika Dobrava,
 Velike Češnjice,

Velike Dole pri Šentjurju,
 Velike Kompolje,
 Velike Lese,
 Velike Pece,
 Velike Rebrce,
 Velike Vrhe,
 Veliki Kal,
 Veliki Korinj,
 Veliko Črnelo,
 Veliko Globoko,
 Videm pri Temenici,
 Vir pri Stični,
 Višnja Gora,
 Višnje,
 Vrh pri Sobračah,
 Vrh pri Višnji Gori,
 Vrhpolje pri Šentvidu,
 Zaboršt pri Šentvidu,
 Zagradec,
 Zavrtače,
 Zgornja Draga,
 Znojile pri Krki.
 Sedež Občine Ivančna Gorica je
 v Ivančni Gorici.

52. Izola:

Baredi,
 Cetore,
 Dobrava,
 Izola,
 Jagodje,
 Korte,
 Malija,
 Nožed,
 Šared,
 Sedež Občine Izola je v Izoli.

53. Jesenice:

Blejska Dobrava,
 Hrušica,
 Javorniški Rovt,
 Jesenice,
 Kočna,
 Lipce,
 Planina pod Golico,
 Plavški Rovt,
 Podkočna,
 Potoki,
 Prihodi,
 Sedež Občine Jesenice je na Je-
 senicah.
 Prvi občinski svet šteje osemin-
 dvajset članov.

54. Jezersko:

Spodnje Jezersko,
 Zgornje Jezersko.
 Sedež Občine Jezersko je na
 Zgornjem Jezerskem.
 Prvi občinski svet šteje sedem
 članov.

55. Juršinci,

Bodkovci,
 Dragovič,
 Gabrnik,
 Gradišcak,

Grlinci,
Hlaponci,
Juršinci,
Kukava,
Mostje,
Rotman,
Sakušak,
Senčak pri Juršincih,
Zagorci.
Sedež Občine Juršinci je v Juršincih.

56. Kamnik:

Bela,
Bela Peč,
Bistričica,
Brezje nad Kamnikom,
Briše,
Buč,
Cirkuše v Tuhinju,
Češnjice v Tuhinju,
Črna pri Kamniku,
Črni Vrh v Tuhinju,
Gabrovnica,
Godič,
Golice,
Gozd,
Gradišče v Tuhinju,
Hrib pri Kamniku,
Hruševka,
Jeranovo,
Kališe,
Kamnik,
Kamniška Bistrica,
Klemenčevo,
Kostanj,
Košiše,
Kregarjevo,
Krivčevo,
Kršič,
Laniše,
Laseno,
Laze v Tuhinju,
Liplje,
Loke v Tuhinju,
Mali Hrib,
Mali Rakitovec,
Markovo,
Mekinje,
Motnik,
Nevlje,
Okrog pri Motniku,
Okroglo,
Oševek,
Pirševo,
Podbreg,
Podgorje,
Podhruška,
Podjelše,
Podlom,
Podstudenc,
Poljana,
Poreber,
Potok,
Potok v Črni,
Praproče v Tuhinju,
Pšajnovica,

Ravne pri Šmartnem,
Rožično,
Rudnik pri Radomljah,
Sela pri Kamniku,
Sidel,
Smrečje v Črni,
Snovik,
Soteska,
Sovinja Peč,
Spodnje Palovče,
Spodnje Stranje,
Srednja vas pri Kamniku,
Stahovica,
Stara sela,
Stebljevek,
Stolnik,
Studenca,
Šmarca,
Šmartno v Tuhinju,
Špitalič,
Trebelno pri Palovčah,
Trobelno,
Tučna,
Tunjice,
Tunjiška Mlaka,
Vaseno,
Velika Lašna,
Velika Planina,
Veliki Hrib,
Veliki Rakitovec,
Vir pri Nevljah,
Vodice nad Kamnikom,
Volčji Potok,
Vranja Peč,
Vrhpolje pri Kamniku,
Zagorica nad Kamnikom,
Zajasovnik-del,
Zakal,
Zavrh pri Črnivcu,
Zduša,
Zgornje Palovče,
Zgornje Stranje,
Zgornji Motnik,
Zgornji Tuhinj,
Znojile,
Žaga,
Žubejevo,
Županje Njive.
Sedež Občine Kamnik je v Kamniku.
Prvi občinski svet šteje devetin-dvajset članov.

57. Kanal:

Ajba,
Anhovo,
Avče,
Bodrež,
Deskle,
Doblar,
Gorenja vas,
Kal nad Kanalom,
Kambreško,
Kanal,
Kanalski Vrh,
Levpa,
Lig,

Morsko,
Plave,
Ročinj,
Seniški Breg,
Ukanje,
Zapotok.
Sedež Občine Kanal je v Kanalu.

58. Kidričevo:

Apače,
Cirkovce,
Dragonja vas,
Kidričevo,
Kungota pri Ptujju,
Lovrenc na Dravskem polju,
Mihovce,
Njiverce,
Pleterje,
Pongrce,
Spodnje Jablane,
Spodnji Gaj pri Pragerskem,
Starošince,
Stražgonjca,
Strnišče,
Šikole,
Zgornje Jablane,
Župečja vas.
Sedež Občine Kidričevo je v Kidričevem.

59. Kobarid:

Avsa,
Borjana,
Breginj,
Drežnica,
Drežniške Ravne,
Homec,
Idrsko,
Jevšček,
Jezerca,
Kobarid,
Koseč,
Kred,
Krn,
Ladra,
Libušnje,
Livek,
Livške Ravne,
Logje,
Magozd,
Mlinsko,
Perati,
Podbela,
Potoki,
Robič,
Robidišče,
Sedlo,
Smast,
Stanovišče,
Staro selo,
Sužid,
Svino,
Trnovo ob Soči,
Vrsno.
Sedež Občine Kobarid je v Kobaridu.

60. Kobilje:
Kobilje.
Sedež Občine Kobilje je v Kobilju.

61. Kočevje:
Borovec pri Kočevski Reki,
Breg pri Kočevju,
Brezovica pri Predgradu,
Bukova Gora,
Cvišlerji,
Čeplje,
Črni Potok pri Kočevju,
Dol,
Dolga vas,
Dolnja Briga,
Dolnje Ložine,
Gorenje,
Gornja Briga,
Gornje Ložine,
Gotenica,
Hreljin,
Hrib pri Koprivniku,
Jelenja vas,
Kačji Potok,
Kleč,
Klinja vas,
Knežja Lipa,
Koblarji,
Kočarji,
Koče,
Kočevje,
Kočevska Reka,
Komolec,
Konca vas,
Koprivnik,
Kralji,
Kuhlarji,
Laze pri Oneku,
Laze pri Predgradu,
Livold,
Mačkovec,
Mahovnik,
Mala Gora,
Mlaka pri Kočevju,
Mlaka pri Kočevski Reki,
Mokri Potok,
Morava,
Mozelj,
Mrtvice,
Muha vas,
Nemška Loka,
Nove Ložine,
Novi Lazi,
Ograja,
Onek,
Paka pri Predgradu,
Podlesje,
Podstene,
Polom,
Predgrad,
Preža,
Primoži,
Pugled pri Starem Logu,
Rajhenav,
Rajndol,
Rogati Hrib,

Sadni Hrib,
Seč,
Slovenska vas,
Smuka,
Spodnja Bilpa,
Spodnji Log,
Stara Cerkev,
Stari Breg,
Stari Log,
Staro Brezje,
Suhi Potok,
Svetli Potok,
Šalka vas,
Škrilj,
Štalcerji,
Topla Reber,
Trnovec,
Vimolj pri Predgradu,
Vrbovec,
Vrt,
Zajčje Polje,
Zdihovo,
Željne.
Sedež Občine Kočevje je v Kočevju.
Prvi občinski svet šteje štiriindvajset članov.

62. Komen:
Brestovica pri Komnu,
Brje pri Komnu,
Coljava,
Čehovini,
Čipnje,
Divči,
Dolanci,
Gabrovica pri Komnu,
Gorjansko,
Hruševica,
Ivanji Grad,
Klanec pri Komnu,
Kobdilj,
Kobjeglava,
Koboli,
Kodreti,
Komen,
Lisjaki,
Lukovec,
Mali Dol,
Nadrožica,
Preserje pri Komnu,
Rubije,
Sveto,
Šibelji,
Škofi,
Škrbina,
Štanjel,
Tomačevica,
Trebižani,
Tupelče,
Vale,
Večkoti,
Volčji Grad,
Zagrajec.
Sedež Občine Komen je v Komnu.

63. Komenda:
Breg pri Komendi,
Gmajnica,
Gora pri Komendi,
Klanec,
Komenda,
Komenska Dobrava,
Križ,
Mlaka,
Moste,
Nasovče,
Podboršt pri Komendi,
Potok pri Komendi,
Suhadole,
Žeje pri Komendi.
Sedež Občine Komenda je v Komendi.
Prvi občinski svet šteje štirinajst članov.

64. Kostel:
Ajbelj,
Banjaloka,
Briga,
Brsnik,
Colnarji,
Delač,
Dolenja Žaga,
Dolenji Potok,
Dren,
Drežnik,
Fara,
Gladloka,
Gorenja Žaga,
Gorenji Potok,
Gotenc,
Grgelj,
Grivac,
Hrib pri Fari,
Jakšiči,
Jesenov Vrt,
Kaptol,
Kostel,
Krkovo nad Faro,
Kuželič,
Kuželj,
Laze pri Kostelu,
Lipovec pri Kostelu,
Mavrc,
Nova sela,
Oskrt,
Padovo pri Fari,
Petrina,
Pirče,
Planina,
Poden,
Podstene pri Kostelu,
Potok,
Puc,
Rajšele,
Rake,
Sapnik,
Selo pri Kostelu,
Slavski Laz,
Srednji Potok,
Srobotnik ob Kolpi,
Stelnik,

Stružnica,
Suhor,
Štajer,
Tišhenpolj,
Vas,
Vimolj,
Vrh pri Fari,
Zapuže pri Kostelu.
Sedež Občine Kostel je pri Fari.
Prvi občinski svet šteje sedem članov.

65. Kozje:

Bistrica,
Buče,
Dobležiče,
Drensko Rebno,
Gorjane,
Gradišče,
Gubno,
Ješovec pri Kozjem,
Klake,
Kozje,
Lesično,
Ortnice,
Osredek pri Podsredi,
Plištanj,
Podsreda,
Poklek pri Podsredi,
Topolovo,
Vetnik,
Vojsko,
Vrenska Gorca,
Zagorje,
Zdole,
Zeče pri Bučah.
Sedež Občine Kozje je v Kozjem.

66. Kranjska Gora:

Belca,
Dovje,
Gozd Martuljek,
Kranjska Gora,
Log,
Mojstrana,
Podkoren,
Rateče,
Srednji Vrh,
Zgornja Radovna.
Sedež Občine Kranjska Gora je v Kranjski Gori.

67. Križevci:

Berkovci,
Berkovski Prelogi,
Boreci,
Bučečovci,
Dobrava,
Gajševci,
Grabe pri Ljutomeru,
Iljaševci,
Ključarevci pri Ljutomeru,
Kokoriči,
Križevci pri Ljutomeru,
Logarovci,
Lukavci,
Stara Nova vas,

Vučja vas,
Zasadi.
Sedež Občine Križevci je v Križevcih pri Ljutomeru.
Prvi občinski svet šteje trinajst članov.

68. Krško:

Anovec,
Anže,
Apnenik pri Velikem Trnu,
Ardro pod Velikim Trnom,
Ardro pri Raki,
Armeško,
Avguštine,
Brege,
Brestanica,
Brezje pri Dovškem,
Brezje pri Raki,
Brezje pri Senušah,
Brezje v Podbočju,
Brezovica v Podbočju,
Brezovska Gora,
Brlog,
Brod v Podbočju,
Bučerca,
Celine,
Cesta,
Cirje,
Črešnjevci pri Oštercu,
Črešnjice nad Pijavškim,
Čretež pri Krškem,
Črneča vas,
Dalce,
Dedni Vrh,
Dobe,
Dobrava ob Krki,
Dobrava pod Rako,
Dobrava pri Kostanjevici,
Dobrova,
Dol,
Dolenja Lepa vas,
Dolenja vas pri Krškem,
Dolenja vas pri Raki,
Dolenji Leskovec,
Dolga Raka,
Dolnja Prekopa,
Dolšče,
Dovško,
Drenovec pri Leskovcu,
Drnovo,
Dunaj,
Frluga,
Globočice pri Kostanjevici,
Gmajna,
Golek,
Goli Vrh,
Gora,
Gorenja Lepa vas,
Gorenja vas pri Leskovcu,
Gorenje Dole,
Gorenji Leskovec,
Gorica,
Gorica pri Raztezu,
Gornja Prekopa,
Gornje Pijavško,
Gradec,

Gradišče pri Raki,
Gradnje,
Grič,
Gržeča vas,
Gunte,
Hrastek,
Ivandel,
Ivanjše,
Jablance,
Jelenik,
Jelše,
Jelševci,
Kalce,
Kalce-Naklo,
Kališovec,
Karlče,
Kobile,
Kočarija,
Kočno,
Koprivnica,
Koprivnik,
Koritnica,
Kostanjek,
Kostanjevica na Krki,
Kremen,
Krško,
Kržišče,
Leskovec pri Krškem,
Libelj,
Libna,
Loke,
Lokve,
Lomno,
Male Vodenice,
Malence,
Mali Kamen,
Mali Koren,
Mali Podlog,
Mali Trn,
Malo Mraševo,
Mikote,
Mladje,
Mrčna sela,
Mrtvice,
Nemška Gora,
Nemška vas,
Nova Gora,
Orehovec,
Osredek pri Trški Gori,
Oštrc,
Pesje,
Pijana Gora,
Planina pri Raki,
Planina v Podbočju,
Pleterje,
Podbočje,
Podlipa,
Podstrm,
Podulce,
Površje,
Premagovce,
Presladol,
Pristava ob Krki,
Pristava pod Rako,
Pristava pri Leskovcu,
Prušnja vas,
Raka,

Ravne pri Zdolah,
Ravni,
Ravno,
Raztez,
Reštanj,
Rožno,
Ržišče,
Sajevce,
Sela pri Raki,
Selce pri Leskovcu,
Selo,
Senovo,
Senožete,
Senuše,
Slinovce,
Slivje,
Smečice,
Smednik,
Spodnja Libna,
Spodnje Dule,
Spodnje Pijavško,
Spodnji Stari Grad,
Srednje Arto,
Srednje Pijavško,
Sremič,
Stari Grad,
Stari Grad v Podbočju,
Stolovnik,
Stranje,
Straža pri Krškem,
Straža pri Raki,
Šrmo Rebno,
Šedem,
Šutnja,
Trška Gora,
Velika vas pri Krškem,
Velike Vodenice,
Veliki Dol,
Veliki Kamen,
Veliki Koren,
Veliki Podlog,
Veliki Trn,
Veliko Mraševo,
Veniše,
Videm,
Vihre,
Volovnik,
Vrbina,
Vrbje,
Vrh pri Površju,
Vrhulje,
Vrtača,
Zaboršt,
Zabukovje pri Raki,
Zaloke,
Zdole,
Žabjek v Podbočju,
Žadovinek,
Ženje.
Sedež Občine Krško je v Krškem.

69. Kungota:
Ciringa,
Gradiška,
Grušena,
Jedlovnik,
Jurski Vrh,

Kozjak nad Pesnico,
Pesnica,
Plač,
Plintovec,
Podigrac,
Rošpoh-del,
Slatina,
Slatinski Dol,
Spodnje Vrtnice,
Svečina,
Špičnik,
Vršnik,
Zgornja Kungota,
Zgornje Vrtnice.
Sedež Občine Kungota je v Zgor-
nji Kungoti.

70. Kuzma:
Dolič,
Gornji Slaveči,
Kuzma,
Matjaševci,
Trdkova.
Sedež Občine Kuzma je v Kuzmi.
Prvi občinski svet šteje sedem
članov.

71. Laško:
Belovo,
Blatni Vrh,
Brezno,
Brodnice,
Brstnik,
Brstovnica,
Bukovca,
Curnovec,
Debro,
Doblatina,
Dol pri Laškem,
Gabrno,
Globoko,
Govce,
Gozdec,
Gračnica,
Harje,
Huda Jama,
Jagoče,
Jurklošter,
Kladje,
Klenovo,
Konc,
Kuretno,
Lahomno,
Lahomšek,
Lahov Graben,
Laška vas,
Laško,
Laziše,
Leskovca,
Lipni Dol,
Lokavec,
Lože,
Mačkovec,
Mala Breza,
Male Grahovše,
Marija Gradec,
Marijina vas,

Modrič,
Mrzlo Polje,
Obrežje pri Zidanem Mostu,
Ojstro,
Olešče,
Padež,
Paneče,
Plazovje,
Polana,
Povčeno,
Požnica,
Radoblje,
Reka,
Rifengozd,
Rimske Toplice,
Sedraž,
Selo nad Laškim,
Senožete,
Sevce,
Slivno,
Spodnja Rečica,
Stopce,
Strensko,
Strmca,
Suhadol,
Šentrupert,
Širje,
Škofce,
Šmihel,
Šmohor,
Tevče,
Tovsto,
Trnov Hrib,
Trnovo,
Trojni Dol,
Trojno,
Udmat,
Velike Gorelce,
Velike Grahovše,
Veliko Širje,
Vodiško,
Vrh nad Laškim,
Zabrež,
Zgornja Rečica,
Zidani Most,
Žigon.
Sedež Občine Laško je v Laškem.

72. Lenart:
Črmljenšak,
Dolge Njive,
Gočova,
Gradenšak,
Hrastovec v Slovenskih goricah,
Jurovski Dol,
Lenart v Slovenskih goricah,
Lormanje,
Malna,
Močna,
Nadbišec,
Osek,
Radehova,
Rogoznica,
Selce,
Spodnja Senarska,
Spodnja Voličina,
Spodnje Partinje,

Spodnje Verjane,
Spodnji Žerjavci,
Spodnji Gasteraj,
Spodnji Porčič,
Srednji Gasteraj,
Straže,
Sveta Trojica v Slovenskih gorica-

cah,
Šetarova,
Varda,
Vinička vas,
Zamarkova,
Zavrh,
Zgornja Senarska,
Zgornja Voličina,
Zgornje Partinje,
Zgornje Verjane,
Zgornji Gasteraj,
Zgornji Porčič,
Zgornji Žerjavci,
Žitence.

Sedež Občine Lenart je v Lenartu v Slovenskih goricah.

Prvi občinski svet šteje devetnajst članov.

73. Lendava:

Banuta,
Benica,
Brezovec-del,
Čentiba,
Dolga vas,
Dolgovaške Gorice,
Dolina pri Lendavi,
Dolnji Lakoš,
Gaberje,
Genterovci,
Gornji Lakoš,
Hotiza,
Kamovci,
Kapca,
Kot,
Lendava,
Lendavske Gorice,
Mostje,
Petišovci,
Pince,
Pince-Marof,
Radmožanci,
Trimlini.

Sedež Občine Lendava je v Lendavi.

Prvi občinski svet šteje enaindvajset članov.

Dva člana prvega občinskega sveta izvolijo pripadniki madžarske narodnosti na podlagi posebne volilne pravice kot svoja predstavnik.

74. Litija:

Berinjek,
Bistrica,
Bitiče,
Bogenšperk,
Boltija,
Borovak pri Polšniku,
Breg pri Litiji,

Brezje pri Kumpolju,
Brezovo,
Brglez,
Bukovica pri Litiji,
Cerovica,
Čirkuše,
Čateška Gora,
Čeplje,
Črni Potok,
Dobje,
Dobovica,
Dole pri Litiji,
Dolgo Brdo,
Dolnji Vrh,
Dragovšek,
Dvor,
Gabrovka,
Gabska Gora,
Gobnik,
Golišče,
Gorenje Jelenje,
Gornje Ravne,
Gornji Vrh,
Gozd – Reka,
Gradišče pri Litiji,
Gradišče – K.o. Grad. in Polj.,
Gradišče – K.o. Št. Lovrenc,
Gradiške Laze,
Hohovica,
Hude Ravne,
Jablaniške Laze,
Jablaniški Potok,
Jastrebnik,
Javorje,
Javorje pri Gabrovki,
Jelenska Reber,
Jelša,
Jesenje,
Jevnica,
Ježce,
Ježevec,
Ježni Vrh,
Kal pri Dolah,
Kamni Vrh,
Kamni Vrh pri Primskovem,
Kandrše-del,
Klanec pri Gabrovki,
Klenik,
Konj,
Konjšica-del,
Koške Poljane,
Kresnice,
Kresniške Poljane,
Kresniški Vrh,
Kržišče pri Čatežu,
Kumpolje,
Laze pri Gobniku,
Laze pri Vačah,
Leskovica pri Šmartnem,
Leše,
Liberga,
Litija,
Ljubež v Lazih,
Lukovec,
Lupinica,
Magolnik,
Mala Goba,

Mala Kostrevnica,
Mala sela,
Mala Štanga,
Mamolj,
Mihelca,
Mišji Dol,
Moravče pri Gabrovki,
Moravska Gora,
Mulhe,
Nova Gora,
Obla Gorica,
Okrog,
Pečice,
Podbukovje pri Vačah,
Podpeč pod Skalo,
Podroje,
Podšentjur,
Pogonik,
Poljane pri Primskovem,
Polšnik,
Ponoviče,
Potok pri Vačah,
Prelesje,
Preska nad Kostrevnico,
Prevale,
Preveg,
Preženjske Njive,
Primskovo,
Račica,
Radgonica,
Ravne,
Razbore – K.o. Poljane -del,
Razbore – K.o. Ježni Vrh,
Renke,
Ribče,
Riharjevec,
Ržišče,
Sava,
Selce,
Selšek,
Sevno,
Slavina,
Slivna,
Sopota,
Spodnja Jablanica,
Spodnje Jelenje,
Spodnji Hotič,
Spodnji Log,
Stara Gora pri Velikem Gabru,
Stranski Vrh,
Strmec,
Suhadole,
Ščit,
Širmanski Hrib,
Široka Set,
Šmartno pri Litiji,
Štangarske Poljane,
Šumnik,
Tenetiše,
Tepe,
Tihaboj,
Tlaka,
Tolsti Vrh,
Vače,
Velika Goba,
Velika Kostrevnica,
Velika Preska,

Velika Štanga,
Veliki Vrh pri Litiji,
Vernek,
Vinji Vrh,
Vintarjevec,
Višnji Grm,
Vodice pri Gabrovki,
Volčja Jama,
Vovše,
Vrata,
Zagorica,
Zagozd,
Zagrič,
Zapodje,
Zavrh,
Zavrstnik,
Zglavnica,
Zgornja Jablanica,
Zgornja Jevnica,
Zgornji Hotič,
Zgornji Log.
Sedež Občine Litija je v Litiji.

75. Ljubno:
Juvanje,
Ljubno ob Savinji,
Meliše,
Okonina,
Planina,
Primož pri Ljubnem,
Radmirje,
Savina,
Ter.
Sedež Občine Ljubno je v Ljubnem ob Savinji.

76. Ljutomer:
Babinci,
Bodislavci,
Branoslavci,
Bučkovci,
Cezanjevci,
Cuber,
Cven,
Desnjak,
Drakovci,
Gersovščak,
Globoka,
Godemarci,
Grlava,
Ilovci,
Jeruzalem,
Krapje,
Krištanci,
Kuršinci,
Ljutomer,
Mala Nedelja,
Mekotnjak,
Moravci v Slovenskih goricah,
Mota,
Noršinci pri Ljutomeru,
Nunska Graba,
Plešivica,
Podgradje,
Precetinci,
Presika,
Pristava,

Radomerje,
Radomersčak,
Radoslavci,
Rinčetova Graba,
Sitarovci,
Slamnjak,
Spodnji Kamenščak,
Stara Cesta,
Stročja vas,
Šalinci,
Vidanovci,
Vogričevci,
Zgornji Kamenščak,
Železne Dveri.
Sedež Občine Ljutomer je v Ljutomeru.
Prvi občinski svet šteje enaindvajset članov.

77. Logatec:
Grčarevec,
Hleviše,
Hlevni Vrh,
Hotedršica,
Jakovica,
Kalce,
Lavrovec,
Laze,
Logatec,
Medvedje Brdo,
Novi Svet,
Petkovec,
Praprotno Brdo,
Ravnik pri Hotedršici,
Rovtarske Žibrše,
Rovte,
Vrh Sv. Treh Kraljev,
Zaplana-del,
Žibrše.
Sedež Občine Logatec je v Logatcu.

78. Loška dolina:
Babna Polica,
Babno Polje,
Dane,
Dolenje Poljane,
Iga vas,
Klance,
Knežja Njiva,
Kozarišče,
Lož,
Markovec,
Nadlesk,
Podcerkev,
Podgora pri Ložu,
Podlož,
Pudob,
Stari trg pri Ložu,
Šmarata,
Viševak,
Vrh,
Vrhnika pri Ložu.
Sedež Občine Loška dolina je v Ložu.
Prvi občinski svet šteje štirinajst članov.

79. Loški Potok:
Črni Potok pri Dragi,
Draga,
Glažuta,
Hrib-Loški Potok,
Lazec,
Mali Log,
Novi Kot,
Podplanina,
Podpreska,
Pungert,
Retje,
Srednja vas pri Dragi,
Srednja vas-Loški Potok,
Stari Kot,
Šegova vas,
Trava,
Travnik.
Sedež Občine Loški Potok je v Hribu - Loški Potok.

80. Lovrenc na Pohorju:
Činžat,
Kumen,
Lovrenc na Pohorju,
Puščava,
Recenjok,
Rdeči Breg-del,
Ruta.
Sedež Občine Lovrenc na Pohorju je v Lovrencu na Pohorju.
Prvi občinski svet šteje dvanajst članov.

81. Luče:
Konjski Vrh,
Krnica,
Luče,
Podveža,
Podvolovljek,
Raduha,
Strmec.
Sedež Občine Luče je v Lučah.
Prvi občinski svet šteje sedem članov.

82. Lukovica:
Blagovica,
Brdo pri Lukovici,
Brezovica pri Zlatem Polju,
Bršlenovica,
Čeplje,
Češnjice,
Dupeljne,
Gabrje pod Špilkom,
Golčaj,
Gorenje,
Gradišče pri Lukovici,
Hribi,
Imovica,
Javorje pri Blagovici,
Jelša,
Kompolje,
Koreno,
Korpe,
Krajno Brdo,
Krašnja,

Lipa,
Log,
Lukovica pri Domžalah,
Mala Lašna,
Mali Jelnik,
Obrše,
Podgora pri Zlatem Polju,
Podmilj,
Podsmrečje,
Poljane nad Blagovico,
Preserje pri Lukovici,
Preserje pri Zlatem Polju,
Prevalje,
Prevoje pri Šentvidu,
Prevoje,
Prilesje,
Prvine,
Rafolče,
Selce,
Spodnje Koseze,
Spodnje Loke,
Spodnje Prapreče,
Spodnji Petelinjek,
Straža,
Suša,
Šentožbolt,
Šentvid pri Lukovici,
Trnjava,
Trnovče,
Trojane,
Učak,
V Zideh,
Veliki Jelnik,
Videm pri Lukovici,
Vošče,
Vranke,
Vrba,
Vrh nad Krašnjo,
Vrhovlje,
Zavrh pri Trojanah,
Zgornje Loke,
Zgornje Prapreče,
Zgornji Petelinjek,
Zlatenek,
Zlato Polje,
Žirovše.
Sedež Občine Lukovica je v Lukovici pri Domžalah.

83. Majšperk:

Bolečka vas,
Breg,
Doklece,
Dol pri Stopercah,
Grdina,
Janški Vrh,
Jelovice,
Koritno,
Kupčinji Vrh,
Lešje,
Majšperk,
Medvedce,
Naraplje,
Planjsko,
Podložje,
Preša,
Ptujška Gora,

Sestrže,
Sitež,
Skrblje,
Slape,
Spodnja Sveča,
Stanečka vas,
Stogovci,
Stoperce,
Zgornja Sveča.
Sedež Občine Majšperk je v Majšperku.
Prvi občinski svet šteje štirinajst članov.

84. Markovci:

Borovci,
Bukovci,
Markovci,
Nova vas pri Markovcih,
Prvenci,
Sobetinci,
Stojnci,
Strelci,
Zabovci.
Sedež Občine Markovci je v Markovcih.
Prvi občinski svet šteje petnajst članov.

85. Medvode:

Belo,
Brezovica pri Medvodah,
Dol,
Dragočajna,
Golo Brdo,
Goričane,
Hraše,
Ladja,
Medvode,
Moše,
Osolnik,
Rakovnik,
Seničica,
Setnica-del,
Smlednik,
Sora,
Spodnja Senica,
Spodnje Piriče,
Studenčice,
Tehovec,
Topol pri Medvodah,
Trnovec,
Valburga,
Vaše,
Verje,
Vikrče,
Zavrh pod Šmarno goro,
Zbilje,
Zgornja Senica,
Zgornje Piriče,
Žlebe.
Sedež Občine Medvode je v Medvodah.

86. Mengeš:

Dobeno,
Loka pri Mengšu,

Mengeš,
Topole.
Sedež Občine Mengeš je v Mengšu.

87. Metlika:

Bereča vas,
Boginja vas,
Bojanja vas,
Boldraž,
Boršt,
Božakovo,
Božič Vrh,
Brezovica pri Metliki,
Bušinja vas,
Čurile,
Dole,
Dolnja Lokvica,
Dolnje Dobravice,
Dolnji Suhor pri Metliki,
Drage,
Dragomlja vas,
Drašiči,
Geršiči,
Gornja Lokvica,
Gornje Dobravice,
Gornji Suhor pri Metliki,
Grabrovec,
Gradac,
Grm pri Podzemlju,
Hrast pri Jugorju,
Jugorje pri Metliki,
Kamenica,
Kapljišče,
Klošter,
Krasinec,
Krašnji Vrh,
Krivoglavice,
Križevska vas,
Kрмаčina,
Mačkovec pri Suhorju,
Malo Lešče,
Metlika,
Mlake,
Okljuka,
Otok,
Podzemelj,
Prilozje,
Primostek,
Radoši,
Radovica,
Radoviči,
Rakovec,
Ravnace,
Rosalnice,
Sela pri Jugorju,
Slamna vas,
Svržaki,
Škemljevec,
Škrilje,
Trnovec,
Vidošiči,
Zemelj,
Želebej,
Železniki.
Sedež Občine Metlika je v Metliki.

88. Mežica:
Breg,
Lom,
Mežica,
Onkraj Meže,
Plat,
Podkraj pri Mežici.
Sedež Občine Mežica je v Mežici.

89. Miklavž na Dravskem polju:
Dobrovec,
Dravski Dvor,
Miklavž na Dravskem polju,
Skoke.
Sedež Občine Miklavž na Dravskem polju je v Miklavžu na Dravskem polju.
Prvi občinski svet šteje šestnajst članov.

90. Miren-Kostanjevica:
Bilje,
Hudi Log,
Korita na Krasu,
Kostanjevica na Krasu,
Lipa,
Lokvica,
Miren,
Nova vas,
Novelo,
Opatje selo,
Orehovlje,
Sela na Krasu,
Temnica,
Vojščica,
Vrtoče.
Sedež Občine Miren-Kostanjevica je v Mirnu.

91. Mirna Peč:
Biška vas,
Čemše,
Dolenja vas pri Mirni Peči,
Dolenji Globodol,
Dolenji Podboršt,
Globočdol,
Golobinjek,
Gorenji Globodol,
Gorenji Podboršt,
Goriška vas,
Grč Vrh,
Hmelčič,
Hrastje pri Mirni Peči,
Jablan,
Jelše,
Jordankal,
Malenska vas,
Mali Kal,
Mali Vrh,
Mirna Peč,
Orkljevec,
Poljane pri Mirni Peči,
Selo pri Zagorici,
Srednji Globodol,
Šentjurij na Dolenjskem,
Veliki Kal,

Vrhovo pri Mirni Peči,
Vrhpeč.
Sedež Občine Mirna Peč je v Mirni Peči.
Prvi občinski svet šteje deset članov.

92. Mislinja:
Dovže,
Gornji Dolič,
Kozjak,
Mala Mislinja,
Mislinja,
Paka-del,
Razborca,
Srednji Dolič,
Šentilj pod Turjakom,
Tolsti Vrh pri Mislinji,
Završe.
Sedež Občine Mislinja je v Mislinji.

93. Moravče:
Češnjice pri Moravčah,
Dešen,
Dole pod Sv. Trojico,
Dole pri Krašcah,
Drtija,
Dvorje,
Gabrje pod Limbarsko Goro,
Gora pri Pečah,
Gorica,
Goričica pri Moravčah,
Hrastnik,
Hrib nad Ribčami,
Imenje,
Katarija,
Krašce,
Križate,
Limbarska Gora,
Moravče,
Mošenik,
Negastrn,
Peče,
Ples,
Podgorica pri Pečah,
Podstran,
Pogled,
Pretrž,
Prikrnica,
Rudnik pri Moravčah,
Selce pri Moravčah,
Selo pri Moravčah,
Serjuče,
Soteska pri Moravčah,
Spodnja Dobrava,
Spodnja Javoršica,
Spodnji Prekar,
Spodnji Tuštanj,
Stegne,
Straža pri Moravčah,
Sveti Andrej,
Velika vas,
Vinje pri Moravčah,
Vrhpolje pri Moravčah,
Zalog pri Kresnicah,
Zalog pri Moravčah,

Zgornja Dobrava,
Zgornja Javoršica,
Zgornje Koseze,
Zgornji Prekar,
Zgornji Tuštanj.
Sedež Občine Moravče je v Moravčah.

94. Moravske Toplice:
Andrejci,
Berkovci,
Bogojina,
Bukovnica,
Čikečka vas,
Filovci,
Fokovci,
Ivanci,
Ivanjševci,
Ivanovci,
Kančevci,
Krnici,
Lončarovci,
Lukačevci,
Martjanci,
Mlajtinci,
Moravske Toplice,
Motvarjevci,
Noršinci,
Pordašinci,
Prosenjakovci,
Ratkovci,
Sebeborci,
Selo,
Središče,
Suhi Vrh,
Tešanovci,
Vučja Gomila.
Sedež Občine Moravske Toplice je v Moravskih Toplicah.

95. Mozirje:
Brezje,
Dobrovlje pri Mozirju,
Dol-Suha,
Grušovlje,
Homec,
Lepa Njiva,
Ljubija,
Loke pri Mozirju,
Mozirje,
Nizka,
Poljane,
Prihova,
Radegunda,
Rečica ob Savinji,
Spodnja Rečica,
Spodnje Pobrežje,
Šentjanž,
Šmihel nad Mozirjem,
Trnovec,
Varpolje,
Zgornje Pobrežje.
Sedež Občine Mozirje je v Mozirju.

96. Muta:
Gortina,
Mlake,

Muta, Pernice, Sv. Primož nad Muto, Sv. Jernej nad Muto. Sedež Občine Muta je na Muti.	Sedež Občine Oplotnica je v Oplotnici. Prvi občinski svet šteje petnajst članov.	Strežetina, Strjanci, Strmec pri Ormožu, Sveti Tomaž, Šalovci, Šardinje, Trgovišče, Trnovci, Veličane, Velika Nedelja, Veliki Brebrovnik, Vičanci, Vinski Vrh, Vitan, Vodrance, Vuzmetinci, Zagorje, Zasavci, Žerovinci, Žvab. Sedež Občine Ormož je v Ormožu.
97. Naklo: Bistrica, Cegelnica, Gobovce, Malo Naklo, Naklo, Okroglo, Podbrezje, Polica, Spodnje Duplje, Strahinj, Zadraga, Zgornje Duplje, Žeje. Sedež Občine Naklo je v Naklem.	101. Ormož: Bratonečice, Bresnica, Cerovec Stanka Vraza, Cvetkovci, Dobrava, Dobrovščak, Drakšl, Frankovci, Godeninci, Gomila pri Kogu, Gornji Ključarovci, Grabe, Gradišče pri Ormožu, Hajndl, Hardek, Hermanci, Hranjigovci, Hujbar, Hum pri Ormožu, Ivanjkovci, Jastrebcji, Kajžar, Kog, Koračice, Krčevina, Lačaves, Lahonci, Lešnica, Lešniški Vrh, Libanja, Litmerk, Loperšice, Lunovec, Mala vas pri Ormožu, Mali Brebrovnik, Mezgovci, Mihalovci, Mihovci pri Veliki Nedelji, Miklavž pri Ormožu,	102. Osilnica: Belica, Bezgarji, Bezgovica, Bosljiva Loka, Grintovec pri Osilnici, Križmani, Ložec, Malinišče, Mirtoviči, Osilnica, Padovo pri Osilnici, Papeži, Podvrh, Ribjek, Sela, Spodnji Čačič, Strojčji, Zgornji Čačič, Žurge: Sedež Občine Osilnica je v Osilnici.
98. Nazarje: Brdo, Čreta pri Kokarjah, Dobletina, Kokarje, Lačja vas, Nazarje, Potok, Pusto Polje, Rovt pod Menino, Spodnje Kraše, Šmartno ob Dreti, Volog, Zavodice, Žlavor. Sedež Občine Nazarje je v Nazarjah.	100. Oplotnica: Božje, Brezje, Čadram, Dobriška vas, Dobrova, Gorica, Koritno, Kovaški Vrh, Lačna Gora, Malahorna, Markečica, Okoška Gora, Oplotnica, Pobrež, Prihova, Raskovec, Straža, Ugovec, Zgornje Grušovje, Zlogona Gora, Zlogona vas.	103. Pesnica: Doljna Počehova, Dragučova, Drankovec, Flekušek, Gačnik, Jareninski Dol, Jareninski Vrh, Jelenče, Kušernik, Ložane, Mali Dol, Pernica, Pesnica pri Mariboru, Pesniški Dvor, Počenik, Polička vas, Polički Vrh, Ranca, Ročica, Slatenik,
99. Odranci: Odranci. Sedež Občine Odranci je v Odrancih.		

Spodnje Dobrenje,
Spodnje Hlapje,
Spodnji Jakobski Dol,
Vajgen,
Vosek,
Vukovje,
Vukovski Dol,
Vukovski Vrh,
Zgornje Hlapje,
Zgornji Jakobski Dol.
Sedež Občine Pesnica je v Pesnici pri Mariboru.

104. Piran:

Bužini,
Dragonja,
Lucija,
Mlini,
Nova vas nad Dragonjo,
Padna,
Parecag,
Piran,
Portorož,
Seča,
Sečovlje,
Strunjan,
Sv. Peter,
Škodelin,
Škrile.
Sedež Občine Piran je v Piranu.

105. Pivka:

Buje,
Čepno,
Dolnja Košana,
Drskovče,
Gornja Košana,
Gradec,
Jurišče,
Kal,
Klenik,
Mala Pristava,
Nadanje selo,
Narin,
Neverke,
Nova Sušica,
Palčje,
Parje,
Petelinje,
Pivka,
Ribnica,
Selce,
Slovenska vas,
Stara Sušica,
Suhorje,
Šmihel,
Tabor nad Knežakom,
Trnje,
Velika Pristava,
Volče,
Zagorje.
Sedež Občine Pivka je v Pivki.

106. Podčetrtek:

Brezovec pri Polju,
Cmereška Gorca,
Golobinjek ob Sotli,

Gostinca,
Imeno,
Imenska Gorca,
Jerčin,
Lastnič,
Nezbiše,
Olimje,
Pecelj,
Podčetrtek,
Polje ob Sotli,
Prelasko,
Pristava pri Lesičnem,
Pristava pri Mestinju,
Roginska Gorca,
Rudnica,
Sedlarjevo,
Sela,
Sodna vas,
Sv. Ema,
Verače,
Vidovica,
Virštanj,
Vonarje.
Sedež Občine Podčetrtek je v Podčetrtku.
Prvi občinski svet šteje dvanajst članov.

107. Podlehnik:

Dežno pri Podlehniku,
Gorca,
Jablovec,
Kozminci,
Ložina,
Podlehnik,
Rodni Vrh,
Sedlašek,
Spodnje Gruškovje,
Stanošina,
Strajna,
Zakl,
Zgornje Gruškovje.
Sedež Občine Podlehnik je v Podlehniku.
Prvi občinski svet šteje osem članov.

108. Podvelka:

Brezno,
Janževski Vrh,
Javnik,
Kozji Vrh,
Lehen na Pohorju,
Ožbalt,
Podvelka,
Rdeči Breg-del,
Spodnja Kapla,
Vurmat-del,
Zgornja Kapla.
Sedež Občine Podvelka je v Podvelki.
Prvi občinski svet šteje devet članov.

109. Polzela:

Andraž nad Polzelo,
Breg pri Polzeli,

Dobrič,
Ločica ob Savinji,
Orova vas,
Podvin pri Polzeli,
Polzela,
Založe.
Sedež Občine Polzela je v Polzeli.
Prvi občinski svet šteje šestnajst članov.

110. Postojna:

Belsko,
Brezje pod Nanosom,
Bukovje,
Dilce,
Gorenje,
Goriče,
Grobišče,
Hrašče,
Hrenovice,
Hruševje,
Koče,
Landol,
Liplje,
Lohača,
Mala Brda,
Mali Otok,
Malo Ubeljsko,
Matenja vas,
Orehek,
Planina,
Postojna,
Predjama,
Prestranek,
Rakitnik,
Rakulik,
Razdrto,
Sajevče,
Slavina,
Slavinje,
Stara vas,
Strane,
Strmca,
Studenc,
Studeno,
Šmihel pod Nanosom,
Velika Brda,
Veliki Otok,
Veliko Ubeljsko,
Zagon,
Žeje.
Sedež Občine Postojna je v Postojni.

111. Prebold:

Dolenja vas,
Kaplja vas,
Latkova vas,
Marija Reka,
Matke,
Prebold,
Sv. Lovrenc,
Šešče pri Preboldu.
Sedež Občine Prebold je v Preboldu.
Prvi občinski svet šteje petnajst članov.

112. Preddvor:
Bašelj,
Breg ob Kokri,
Hraše pri Preddvoru,
Hrib,
Kokra,
Mače,
Možjanca,
Nova vas,
Potoče,
Preddvor,
Spodnja Bela,
Srednja Bela,
Tupaliče,
Zgornja Bela.
Sedež Občine Preddvor je v Preddvoru.
Prvi občinski svet šteje enajst članov.

113. Prevalje:
Belšak,
Breznica,
Dolga Brda,
Jamnica,
Kot pri Prevaljah,
Leše,
Lokovica,
Poljana,
Prevalje,
Suhi Vrh,
Šentanel,
Zagrad.
Sedež Občine Prevalje je na Prevaljah.
Prvi občinski svet šteje sedemnajst članov.

114. Puconci:
Beznovci,
Bodonci,
Bokrači,
Brezovci,
Dankovci,
Dolina,
Gorica,
Kušanovci,
Lemerje,
Mačkovci,
Moščanci,
Otovci,
Pečarovci,
Poznanovci,
Predanovci,
Prosečka vas,
Puconci,
Puževci,
Štrukovci,
Šalamenci,
Vadarci,
Vaneča,
Zenkovci.
Sedež Občine Puconci je v Puconcih.

115. Rače-Fram:
Brezula,
Fram,

Ješenca,
Kopivnik,
Loka pri Framu,
Morje,
Planica,
Podova,
Požeg,
Rače,
Ranče,
Spodnja Gorica,
Zgornja Gorica.
Sedež Občine Rače-Fram je v Račah.

116. Radeče:
Brunk,
Brunška Gora,
Čimerno,
Dobrava,
Goreljce,
Hotemež,
Jagnjenica,
Jelovo,
Log pri Vrhovem,
Loška Gora,
Močilno,
Njivice,
Obrežje,
Počakovo,
Prapretno,
Radeče,
Rudna vas,
Stari Dvor,
Svibno,
Vrhovo,
Zagrad,
Zavrate,
Žebnik.
Sedež Občine Radeče je v Radečah.

117. Radenci:
Boračeva,
Hrastje-Mota,
Hrašenski Vrh,
Janžev Vrh,
Kapelski Vrh,
Kobilščak,
Kocjan,
Melanjski Vrh,
Murski Vrh,
Murščak,
Okoslavci,
Paričjak,
Rački Vrh,
Radenci,
Radenski Vrh,
Rihtarovci,
Spodnji Kocjan,
Šratovci,
Turjanci,
Turjanski Vrh,
Zgornji Kocjan,
Žrnova.
Sedež Občine Radenci je v Radencih.

118. Radlje ob Dravi:
Brezni Vrh,
Dobrava,
Radelca,
Radjle ob Dravi,
Remšnik,
Spodnja Orlica,
Spodnja Vižinga,
Sv. Anton na Pohorju,
Sv. Trije Kralji,
Št. Janž pri Radljah,
Vas,
Vuhred,
Zgornja Vižinga,
Zgornji Kozji Vrh.
Sedež Občine Radlje ob Dravi je v Radljah ob Dravi.

119. Radovljica:
Begunje na Gorenjskem,
Brda,
Brezje,
Brezovica,
Češnjica pri Kropi,
Črnivec,
Dobravica,
Dobro polje,
Dvorska vas,
Globoko,
Gorica,
Hlebce,
Hraše,
Kamna Gorica,
Kropa,
Lancovo,
Lesce,
Lipnica,
Ljubno,
Mišače,
Mlaka,
Mošnje,
Noše,
Nova vas pri Lescah,
Otoče,
Ovsiše,
Peračica,
Podnart,
Poljče,
Poljšica pri Podnartu,
Posavec,
Praproče,
Prezrenje,
Radovljica,
Ravnica,
Rovte,
Slatna,
Spodnja Dobrava,
Spodnja Lipnica,
Spodnji Otok,
Srednja Dobrava,
Srednja vas,
Studenčice,
Vošče,
Vrbnje,
Zadnja vas,
Zaloše,
Zapuže,

Zgornja Dobrava,
Zgornja Lipnica,
Zgornji Otok,
Zgoša.
Sedež Občine Radovljica je v Radovljici.

120. Ravne:
Brdinje,
Dobja vas,
Dobrije,
Koroški Selovec,
Kotlje,
Navrški Vrh,
Podgora,
Podkraj,
Preški Vrh,
Ravne na Koroškem,
Sele-del,
Stražišče,
Strojna,
Tolsti Vrh p. R. na K.-del,
Uršlja Gora,
Zelen Breg.
Sedež Občine Ravne je na Ravnah na Koroškem.
Prvi občinski svet šteje dvaindvajset članov.

121. Razkrižje:
Gibina,
Kopriva,
Razkrižje,
Šafarsko,
Šprinc,
Veščica.
Sedež Občine Razkrižje je v Šafarskem.
Prvi občinski svet šteje sedem članov.

122. Ribnica:
Andol,
Blate,
Breg pri Ribnici na Dolenjskem,
Breže,
Brinovščica,
Brlog-del,
Bukovec pri Poljanah,
Bukovica,
Črnc,
Črni Potok pri Velikih Laščah,
Dane,
Dolenja vas,
Dolenje Podpoljane,
Dolenji Lazi,
Dule,
Finkovo,
Gašpinovo,
Gorenje Podpoljane,
Gorenji Lazi,
Goriča vas,
Graben,
Grčarice,
Grčarske Ravne,
Greibenje,
Grič,

Hojče,
Hrovača,
Hudi Konec,
Jelendol,
Jelenov Žleb,
Junčje,
Jurjevica,
Kot pri Rakitnici,
Kot pri Ribnici,
Krnče,
Levstiki,
Lipovec,
Makoše,
Marolče,
Maršiči,
Nemška vas,
Ortnek,
Otavice,
Perovo,
Praproče,
Prigorica,
Pugled pri Karlovcih,
Pusti Hrib,
Rakitnica,
Ribnica,
Rigelj pri Ortneku,
Sajevec,
Slatnik,
Sušje,
Sv. Gregor,
Škrajnek,
Velike Poljane,
Vintarji,
Vrh pri Poljanah,
Zadniki,
Zadolje,
Zapuže pri Ribnici,
Zlati Rep,
Žlebič,
Žukovo.
Sedež Občine Ribnica je v Ribnici.
Prvi občinski svet šteje devetnajst članov.

123. Ribnica na Pohorju:
Hudi Kot,
Josipdol,
Ribnica na Pohorju,
Zgornja Orlica,
Zgornji Janževski Vrh,
Zgornji Lehen na Pohorju.
Sedež Občine Ribnica na Pohorju je v Ribnici na Pohorju.
Prvi občinski svet šteje sedem članov.

124. Rogašovci:
Fikšinci,
Kramarovci,
Nuskova,
Ocinje,
Pertoča,
Rogašovci,
Ropoča,
Serdica,
Sotina,

Sveti Jurij,
Večeslavci.
Sedež Občine Rogašovci je v Rogašovcih.

125. Rogaška Slatina:
Brestovec,
Brezje pri Podplatu,
Cerovec pod Bočem,
Česte,
Čača vas,
Drevenik,
Gabrce,
Gabrovec pri Kostrivnici,
Gradiški Dol,
Irje,
Kačji Dol,
Kamence,
Kamna Gorca,
Male Rodne,
Nimno,
Plat,
Podplat,
Podturn,
Pristavica,
Prnek,
Rajnkovec,
Ratanska vas,
Rjavica,
Rogaška Slatina,
Spodnja Kostrivnica,
Spodnje Negonje,
Spodnje Sečovo,
Spodnji Gabrnik,
Strmec pri Sv. Florjanu,
Sv. Florjan,
Tekačevo,
Topole,
Tržišče,
Tuncovec,
Velike Rodne,
Vinec,
Zagaj pod Bočem,
Zgornja Kostrivnica,
Zgornje Negonje,
Zgornje Sečovo,
Zgornji Gabrnik.
Sedež Občine Rogaška Slatina je v Rogaški Slatini.

126. Rogatec:
Brezovec pri Rogatcu,
Dobovec pri Rogatcu,
Donačka Gora,
Log,
Rogatec,
Sv. Jurij,
Tlake,
Trlično,
Žahenberc.
Sedež Občine Rogatec je v Rogatcu.

127. Ruše:
Bezena,
Bistrica ob Dravi,
Fala Grad,

Lobnica,
Log,
Ruše,
Smolnik.
Sedež Občine Ruše je v Rušah.
Prvi občinski svet šteje osemnajst članov.

128. Selnica ob Dravi:
Črešnjevec ob Dravi,
Fala,
Gradišče na Kozjaku,
Janževa Gora,
Selnica ob Dravi,
Spodnja Selnica,
Spodnji Boč,
Spodnji Slemen,
Sv. Duh na Ostrem Vrh,
Veliki Boč,
Vurmat-del,
Zgornja Selnica,
Zgornji Boč,
Zgornji Slemen-del.
Sedež Občine Selnica ob Dravi je v Selnici ob Dravi.
Prvi občinski svet šteje petnajst članov.

129. Semič:
Blatnik pri Črmošnjicah,
Brezje pri Rožnem Dolu,
Brezje pri Vinjem Vrh,
Brezova Reber,
Brezovica pri Črmošnjicah,
Brstovec,
Cerovec pri Črešnjevcu,
Čoklovca,
Črešnjevec pri Semiču,
Črmošnjice,
Gaber pri Črmošnjicah,
Gaber pri Semiču,
Gornje Laze,
Gradnik,
Hrib pri Cerovcu,
Hrib pri Rožnem Dolu,
Kal,
Kašča,
Komarna vas,
Kot pri Semiču,
Krupa,
Krvavčji Vrh,
Lipovec,
Maline pri Štrekljercu,
Mašelj,
Mladica,
Moverna vas,
Nestoplja vas,
Omota,
Oskoršnica,
Osojnik,
Planina,
Podreber,
Potoki,
Praproče,
Praprot,
Preloge,
Pribišje,

Pugled,
Rožni Dol,
Sadinja vas,
Sela pri Semiču,
Sela pri Vrčicah,
Semič,
Sodji Vrh,
Sredgora,
Srednja vas,
Starihov Vrh,
Štranska vas pri Semiču,
Štrekljavec,
Trata,
Trebni Vrh,
Vavpča vas,
Vinji Vrh pri Semiču,
Vrčice,
Vrtača pri Semiču,
Sedež Občine Semič je v Semiču.

130. Sevnica:
Apnenik pri Boštanju,
Arto,
Birna vas,
Blanca,
Boštanj,
Breg,
Brezovo,
Bučka,
Budna vas,
Čerovec,
Čanje,
Čelovnik,
Češnjice,
Dedna Gora,
Dolenje Radulje,
Dolenji Boštanj,
Dolnje Brezovo,
Dolnje Impolje,
Dolnje Orle,
Drožanje,
Drušče,
Dule,
Gabrijele,
Gabrje,
Gorenje Radulje,
Gornje Brezovo,
Gornje Impolje,
Gornje Orle,
Goveji Dol,
Hinje,
Hudo Brezje,
Jablanica,
Jarčji Vrh,
Jelovec,
Jeperjek,
Jerman Vrh,
Kal pri Krmelju,
Kamenica,
Kaplja vas,
Kladje nad Blanco,
Kladnje pri Krmelju,
Koludrje,
Kompolje,
Konjsko,
Krajna Brda,

Križ,
Krmelj,
Krsinji Vrh,
Laze pri Boštanju,
Ledina,
Leskovec v Podborštu,
Log,
Loka pri Zidanem Mostu,
Lončarjev Dol,
Lukovec,
Mala Hubajnica,
Malkovec,
Metni Vrh,
Močvirje,
Mrtovec,
Mrzla Planina,
Novi Grad,
Okroglice,
Orehovo,
Orešje nad Sevnico,
Osredek pri Hubajnici,
Odredek pri Krmelju,
Otavnik,
Pavla vas,
Pečje,
Pijavice,
Podboršt,
Podgorica,
Podgorje ob Sevnici,
Podvrh,
Poklek nad Blanco,
Polje pri Tržišču,
Ponikve pri Studencu,
Preska,
Prešna Loka,
Primož,
Račica,
Radež,
Radna,
Razbor,
Rogačice,
Rovišče pri Studencu,
Selce nad Blanco,
Sevnica,
Skrovnik,
Slančji Vrh,
Slap,
Spodnje Mladetiče,
Spodnje Vodale,
Srednik,
Stržišče,
Studenc,
Svinjsko,
Šentjanž,
Šentjur na Polju,
Škovec,
Šmarčna,
Štajngrob,
Štrit,
Telče,
Telčice,
Trnovec,
Trščina,
Tržišče,
Velika Hubajnica,
Veliki Cernik,
Vranje,

Vrh pri Boštanju,
Vrhek,
Zaboršt,
Zabukovje nad Sevnico,
Zavratac,
Zgornje Mladetiče,
Zgornje Vodale,
Znojile pri Studencu,
Žigrski Vrh,
Žirovnica,
Žurkov Dol.
Sedež Občine Sevnica je v Sevnici.

131. Sežana:

Avber,
Bogo,
Brestovica pri Povirju,
Brje pri Koprivi,
Dane pri Sežani,
Dobravlje,
Dol pri Vogljah,
Dolenje,
Dutovlje,
Filipčje Brdo,
Godnje,
Gorenje pri Divači,
Gradišče pri Štjaku,
Gradnje,
Grahovo Brdo,
Griže,
Hribi,
Jakovce,
Kazlje,
Kopriva,
Kosovelje,
Krajna vas,
Kregolišče,
Kreplje,
Križ,
Krtinovica,
Lipica,
Lokev,
Mahniči,
Majcni,
Merče,
Nova vas,
Orlek,
Plešivica,
Pliskovica,
Podbreže,
Poljane pri Štjaku,
Ponikve,
Povir,
Prelože pri Lokvi,
Pristava,
Raša,
Ravnje,
Razguri,
Sela,
Selo,
Senadolice,
Sežana,
Skopo,
Stomaž,
Šepulje,
Šmarje pri Sežani,

Štjak,
Štorje,
Tabor,
Tomaj,
Tublje pri Komnu,
Utovlje,
Veliki Dol,
Veliko Polje,
Voglje,
Vrabče,
Vrhovlje,
Žirje.
Sedež Občine Sežana je v Sežani.

132. Slovenska Bistrica:

Bojtina,
Brezje pri Poljčanah,
Brezje pri Slovenski Bistrici,
Bukovec,
Cezlak,
Čigonca,
Čadramska vas,
Črešnjevec,
Devina,
Dežno pri Makolah,
Dolgi Vrh,
Drumlažno,
Farovec,
Fošt,
Frajhajm,
Gabrnik,
Gaj,
Gladomes,
Globoko,
Hošnica,
Hrastovec,
Jelovec,
Ješovec,
Jurišna vas,
Kalše,
Kebelj,
Klopce,
Kočno ob Ložnici,
Kočno pri Polskavi,
Korplje,
Kostanjevec,
Kot,
Kovača vas,
Krasna,
Križeča vas,
Križni Vrh,
Laporje,
Leskovec,
Levič,
Ljubično,
Lokanja vas,
Lovnik,
Ložnica,
Lukanja,
Lušečka vas,
Makole,
Malo Tinje,
Modraže,
Modrič,
Mostečno,
Nadgrad,

Novake,
Ogljenšak,
Ošelj,
Pečke,
Planina pod Šumikom,
Podboč,
Podgrad,
Pokoše,
Poljčane,
Pragersko,
Preloge,
Prepuž,
Pretrež,
Razgor,
Rep,
Ritoznoj,
Savinsko,
Sele pri Polskavi,
Sevec,
Slovenska Bistrica,
Smrečno,
Spodnja Brežnica,
Spodnja Ložnica,
Spodnja Nova vas,
Spodnja Polskava,
Spodnje Poljčane,
Spodnje Prebukovje,
Stanovsko,
Stari Grad,
Stari Log,
Stopno,
Stranske Makole,
Strug,
Studenice,
Šentovec,
Šmartno na Pohorju,
Štatenberg,
Tinjska Gora,
Trnovec,
Turiška vas na Pohorju,
Urh,
Varoš,
Veliko Tinje,
Videž,
Vinarje,
Visole,
Vrhloga,
Vrhole pri Laporju,
Vrhole pri Slovenskih Konjicah,
Zgornja Bistrica,
Zgornja Brežnica,
Zgornja Ložnica,
Zgornja Nova vas,
Zgornja Polskava,
Zgornje Poljčane,
Zgornje Prebukovje,
Žabljek.
Sedež Občine Slovenska Bistrica je v Slovenski Bistrici.
Prvi občinski svet šteje enaintrideset članov.

133. Slovenske Konjice:

Bezina,
Blato,
Brdo,
Breg pri Konjicah,

Brezje pri Ločah,
 Dobrava pri Konjicah,
 Dobrnež,
 Draža vas,
 Gabrovlje,
 Gabrovnik,
 Jernej pri Ločah,
 Kamna Gora,
 Klokočovnik,
 Koble,
 Kolačno,
 Konjiška vas,
 Kraberk,
 Kravjek,
 Ličenca,
 Lipoglav,
 Loče pri Poljčanah,
 Mali Breg,
 Mlače,
 Nova vas pri Konjicah,
 Novo Tepanje,
 Ostrožno pri Ponikvi-del,
 Penoje,
 Perovec,
 Petelinjek,
 Podob,
 Podpeč ob Dravinji,
 Polene,
 Preloge pri Konjicah,
 Prežigal,
 Selski Vrh,
 Slovenske Konjice,
 Sojek,
 Spodnja Pristava,
 Spodnje Grušovje,
 Spodnje Laže,
 Spodnje Preloge,
 Stare Slemene,
 Strtenik,
 Suhadol,
 Škalce,
 Škedenj,
 Špitalič pri Slovenskih Konjicah,
 Tepanje,
 Tepanjski Vrh,
 Tolsti Vrh,
 Vešenik,
 Zbelovo,
 Zbelovska Gora,
 Zeče,
 Zgomja Pristava,
 Zgornje Laže,
 Žiče.
 Sedež Občine Slovenske Konjice je v Slovenskih Konjicah.

134. Sodražica:

Betonovo,
 Globel,
 Janeži,
 Jelovec,
 Kotel,
 Kračari,
 Kržeti,
 Lipovšica,
 Nova Štifa,
 Novi Pot,

Petrinci,
 Podklanec,
 Preska,
 Ravni Dol,
 Sinovica,
 Sodražica,
 Vinice,
 Zamostec,
 Zapotok,
 Žimarice.
 Sedež Občine Sodražica je v Sodražici.
 Prvi občinski svet šteje devet članov.

135. Solčava:

Logarska Dolina,
 Podolševa,
 Robanov Kot,
 Solčava.
 Sedež Občine Solčava je v Solčavi.
 Prvi občinski svet šteje sedem članov.

136. Starše:

Brunšvik,
 Loka,
 Marjeta na Dravskem polju,
 Prepolje,
 Rošnja,
 Starše,
 Trniče,
 Zlatoličje.
 Sedež Občine Starše je v Staršah.

137. Sveta Ana:

Dražen Vrh-del,
 Froleh,
 Kremberk,
 Krivi vrh,
 Ledinek,
 Lokavec,
 Rožengrunt,
 Sveta Ana v Slovenskih goricah,
 Zgornja Bačkova,
 Zgornja Ročica,
 Zgornja Ščavnica,
 Žiće.
 Sedež Občine Sveta Ana je v Sveti Ani v Slovenskih goricah.
 Prvi občinski svet šteje devet članov.

138. Sveti Andraž v Slovenskih goricah:

Drbetinci,
 Gibina,
 Hvaletinci,
 Novinci,
 Rjavci,
 Slavšina,
 Vitomarci.
 Sedež Občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah je v Vitomarcih.
 Prvi občinski svet šteje sedem članov.

139. Sveti Jurij:
 Biserjane,
 Blaguš,
 Bolehnečici,
 Brezje,
 Čakova,
 Dragotinci,
 Gabrc,
 Galušak,
 Grabonoš,
 Grabšinci,
 Jamna,
 Kočki Vrh,
 Kokolajnsčak,
 Kraljevci,
 Kupetinci,
 Kutinci,
 Mali Moravščak,
 Rožički Vrh,
 Selišči,
 Slaptinci,
 Sovjak,
 Stanetinci,
 Stara Gora,
 Sveti Jurij ob Ščavnici,
 Terbegovci,
 Ženik,
 Žihlava.
 Sedež Občine Sveti Jurij je v Svetem Juriju ob Ščavnici.

140. Šalovci:

Budinci,
 Čepinci,
 Dolenci,
 Domanjševci,
 Markovci,
 Šalovci.
 Sedež Občine Šalovci je v Šalovcih.
 Prvi občinski svet šteje sedem članov.

Pripadniki madžarske narodnosti na podlagi posebne volilne pravice izvolijo enega predstavnika v prvi občinski svet.

141. Šempeter-Vrtojba:

Šempeter pri Gorici,
 Vrtojba.
 Sedež Občine Šempeter-Vrtojba je v Šempetru pri Gorici.
 Prvi občinski svet šteje šestnajst članov.

142. Šenčur:

Hotemaže,
 Hrastje,
 Luže,
 Milje,
 Olševke,
 Prebačevo,
 Srednja vas pri Šenčurju,
 Šenčur,
 Trboje,
 Visoko,
 Voglje,

Voklo,
Žerjavka.
Sedež Občine Šenčur je v Šenčurju.

143. Šentilj:
Ceršak,
Cirknica,
Dražen Vrh-del,
Jurjevski Dol,
Kaniža,
Kozjak pri Ceršaku,
Kresnica,
Plodršnica,
Selnica ob Muri,
Sladki Vrh,
Spodnja Velka,
Srebotje,
Stara Gora pri Šentilju,
Svečane,
Šentilj v Slovenskih goricah,
Šomat,
Štrihovec,
Trate,
Vranji Vrh,
Zgornja Velka,
Zgornje Dobrenje,
Zgornje Gradišče.

Sedež Občine Šentilj je v Šentilju v Slovenskih goricah.

144. Šentjernej:
Apnenik,
Breška vas,
Brezje pri Šentjerneju,
Cerov Log,
Čadraže,
Čisti Breg,
Dobravica,
Dolenja Brezovica,
Dolenja Stara vas,
Dolenje Gradišče pri Šentjerneju,
Dolenje Mokro Polje,
Dolenje Vrhpolje,
Dolenji Maharovec,
Drama,
Drča,
Gorenja Brezovica,
Gorenja Gomila,
Gorenja Stara vas,
Gorenje Gradišče pri Šentjerneju,

Gorenje Mokro Polje,
Gorenje Vrhpolje,
Gorenji Maharovec,
Groblje pri Prekopi,
Gruča,
Hrastje,
Hrvaški Brod,
Imenje,
Javorovica,
Ledeča vas,
Loka,
Mali Ban,
Mihovica,
Mihovo,
Mršeča vas,

Orehovica,
Ostrog,
Polhovica,
Prapreče pri Šentjerneju,
Pristava pri Šentjerneju,
Pristavica,
Rakovnik,
Razdrto,
Roje,
Sela pri Šentjerneju,
Šentjakob,
Šentjernej,
Šmalčja vas,
Šmarje,
Tolsti Vrh,
Veliki Ban,
Volčkova vas,
Vratno,
Vrbovce,
Vrh pri Šentjerneju,
Zameško,
Zapuže,
Žerjavin,
Žvabovo.
Sedež Občine Šentjernej je v Šentjerneju.

145. Šentjur pri Celju:

Bezovje pri Šentjurju,
Bobovo pri Ponikvi,
Boletina,
Botričnica,
Brdo,
Brezje ob Slomu,
Bukovje pri Slivnici,
Cerovec,
Črnolica,
Dobje pri Lesičnem,
Dobovec pri Ponikvi,
Dobrina,
Dole,
Dolga Gora,
Doropolje,
Dramlje,
Drobinsko,
Golobinjek pri Planini,
Gorica pri Slivnici,
Goričica,
Grobelno-del,
Grušče,
Hotunje,
Hrastje,
Hruševac,
Hrušovje,
Jakob pri Šentjurju,
Jarmovec,
Javorje,
Jazbin Vrh,
Jazbine,
Jelce,
Kalobje,
Kameno,
Kostrivnica,
Košnica,
Krajnčica,
Krivica,
Laze pri Dramljah,

Loka pri Žusmu,
Lokarje,
Loke pri Planini,
Lopaca,
Lutrje,
Marija Dobje,
Okrog,
Osredek,
Ostrožno pri Ponikvi-del,
Paridol,
Planina pri Sevnici,
Planinca,
Planinska vas,
Planinski Vrh,
Pletovarje,
Podgaj,
Podgrad,
Podlešje,
Podlog pod Bohorjem,
Podpeč nad Marofom,
Podpeč pri Šentvidu,
Podvine,
Ponikva,
Ponkvice,
Prapretno,
Primož pri Šentjurju,
Proseniško,
Rakitovec,
Razbor,
Repno,
Rifnik,
Sele,
Slatina pri Ponikvi,
Slivnica pri Celju,
Sotensko pod Kalobjem,
Spodnje Slemene,
Srževica,
Stopče,
Straška Gorca,
Straža na Gori,
Svetelka,
Šedina,
Šentjur,
Šentvid pri Planini,
Šibenik,
Tajhte,
Tratna ob Voglajni,
Tratna pri Grobelnem,
Trno,
Trnovec pri Dramljah,
Trška Gorca,
Turno,
Uniše,
Vejice,
Vezovje,
Visočje,
Vodice pri Kalobju,
Vodice pri Slivnici,
Vodruž,
Voduce,
Vodule,
Voglajna,
Vrbno,
Zagaj pri Ponikvi,
Zalog pod Uršulo,
Zgornje Selce,
Zgornje Slemene,

Zlateče pri Šentjurju,
Žegar.
Sedež Občine Šentjur pri Celju je
v Šentjurju pri Celju.

Prvi občinski svet šteje šestindvajset članov.

146. Škocjan:

Čučja Mlaka,
Dobrava pri Škocjanu,
Dobruška vas,
Dolenje Dole,
Dolnja Stara vas,
Gabrnik,
Gorenje Dole,
Goriška Gora,
Goriška vas pri Škocjanu,
Gornja Stara vas,
Grmovlje,
Hrastulje,
Hudenje,
Jelendol,
Klenovik,
Mačkovec pri Škocjanu,
Male Poljane,
Osrečje,
Ruhna vas,
Segonje,
Stara Bučka,
Stopno,
Stranje pri Škocjanu,
Škocjan,
Tomažja vas,
Velike Poljane,
Zagrad,
Zalog pri Škocjanu,
Zavinek,
Zloganje.
Sedež Občine Škocjan je v Škocjanu.

147. Škofja Loka:

Binkelj,
Bodovlje,
Breznica pod Lubnikom,
Brode,
Bukov Vrh nad Visokim,
Bukovica,
Bukovščica,
Crngrob,
Dorfarje,
Draga,
Florjan nad Zmincem,
Forme,
Gabrk,
Gabrovo,
Gabrška Gora,
Godešič,
Gorenja vas-Reteče,
Gosteče,
Grenc,
Hosta,
Knape,
Kovski Vrh,
Križna Gora,
Lenart nad Lušo,
Lipica,

Log nad Škofjo Loko,

Moškrin,
Na Logu,
Papirnica,
Pevno,
Podpulfrca,
Pozirno,
Praprotno,
Pungert,
Puštal,
Reteče,
Rovte v Selški dolini,
Sopotnica,
Spodnja Luša,
Staniše,
Stara Loka,
Stirpnik,
Strmica,
Suha,
Sv. Andrej,
Sv. Barbara,
Sv. Duh,
Sv. Petra Hrib,
Sv. Ožbolt,
Ševlje,
Škofja Loka,
Tomaž nad Praprotnem,
Trata,
Trnje,
Valterski Vrh,
Vešter,
Vincarje,
Virlog,
Virmaše,
Visoko pri Poljanah,
Zgornja Luša,
Zminec.
Sedež Občine Škofja Loka je v Škofji Loki.

148. Škofljica:

Dole pri Škofljici,
Drenik,
Glinek,
Gorenje Blato,
Gradišče nad Pijavo Gorico,
Gumnišče,
Klada,
Lanišče,
Lavrica,
Orle,
Pijava Gorica,
Pleše,
Reber pri Škofljici,
Smrjene,
Škofljica,
Vrh nad Želimljami,
Zalog pri Škofljici,
Želimlje.
Sedež Občine Škofljica je v Škofljici.

149. Šmarje pri Jelšah:

Babna Brda,
Babna Gora,
Babna Reka,
Beli Potok pri Lembergu,

Belo,
Bezgovica,
Bobovo pri Šmarju,
Bodrež,
Bodrišna vas,
Brecljevo,
Brezje pri Lekmarju,
Bukovje v Babni Gori,
Cerovec pri Šmarju,
Dol pri Pristavi,
Dol pri Šmarju,
Dragomilo,
Dvor,
Gaj,
Globoko pri Šmarju,
Gornja vas,
Grličice,
Grobelno-del,
Grobelce,
Hajnsko,
Jazbina,
Jerovska vas,
Ješovec pri Šmarju,
Kamenik,
Konuško,
Koretno,
Korpule,
Kristan Vrh,
Krtince,
Laše,
Lekmarje,
Lemberg pri Šmarju,
Lipovec,
Mala Pristava,
Mestinje,
Močle,
Nova vas pri Šmarju,
Orehovec,
Pečica,
Pijovci,
Platinovec,
Polžanska Gorca,
Polžanska vas,
Predel,
Predenca,
Preloge pri Šmarju,
Pustike,
Rakovec,
Senovica,
Sladka Gora,
Sotensko pri Šmarju,
Spodnja Ponkvice,
Spodnje Mestinje,
Spodnje Selce,
Spodnje Tinsko,
Stranje,
Strtenica,
Sveti Štefan,
Šentvid pri Grobelnem,
Šerovo,
Škofija,
Šmarje pri Jelšah,
Topolovec,
Vinski Vrh pri Šmarju,
Vodenovo,
Vrh,
Vršna vas,

Zadrže,
Zastranje,
Završe pri Grobelnem,
Zgornje Tinsko,
Zibika,
Zibiška vas.
Sedež Občine Šmarje pri Jelšah
je v Šmarju pri Jelšah.

150. Šmartno ob Paki:
Gavce,
Gorenje,
Mali Vrh,
Paška vas,
Podgora,
Rečica ob Paki,
Skorno,
Slatina,
Šmartno ob Paki,
Veliki Vrh.
Sedež Občine Šmartno ob Paki
je v Šmartnem ob Paki.

151. Šoštanj:
Bele Vode,
Družmirje,
Florjan,
Gaberke,
Lokovica,
Ravne,
Skorno pri Šoštanju,
Šentvid pri Zavodnju,
Šoštanj,
Topolšica,
Zavodnje.
Sedež Občine Šoštanj je v Šo-
štanju.

152. Štore:
Draga,
Javornik,
Kanjuce,
Kompole,
Laška vas pri Štorah,
Ogorevc,
Pečovje,
Prožinska vas,
Svetina,
Svetli Dol,
Šentjanž nad Štorami,
Štore.
Sedež Občine Štore je v Štorah.

153. Tabor:
Črni Vrh,
Kapla,
Miklavž pri Taboru,
Ojstriška vas,
Pondor,
Tabor.
Sedež Občine Tabor je v Taboru.
Prvi občinski svet šteje sedem
članov.

154. Tišina:
Borejci,
Gederovci,

Gradišče,
Krajna,
Murski Črnci,
Murski Petrovci,
Petanjci,
Rankovci,
Sodišinci,
Tišina,
Tropovci,
Vanča vas.
Sedež Občine Tišina je v Tišini.
Prvi občinski svet šteje štirinajst
članov.

155. Tolmin:
Bača pri Modreju,
Bača pri Podbrdu,
Bukovski Vrh,
Čadrg,
Čiginj,
Daber,
Dolenja Trebuša,
Dolgi Laz,
Dolje,
Drobočnik,
Gabrje,
Gorenja Trebuša,
Gorenji Log,
Gorski Vrh,
Grahovo ob Bači,
Grant,
Grudnica,
Hudajužna,
Idrija pri Bači,
Kal,
Kamno,
Kanalski Lom,
Klavže,
Kneške Ravne,
Kneža,
Koritnica,
Kozaršče,
Kozmerice,
Kuk,
Lisec,
Ljubinj,
Logaršče,
Loje,
Modrej,
Modrejce,
Most na Soči,
Obloke,
Pečine,
Petrovo Brdo,
Podbrdo,
Podmelec,
Polje,
Poljubinj,
Ponikve,
Porezen,
Postaja,
Prapetno,
Praprtno Brdo,
Roče,
Ruž,
Sela nad Podmelcem,
Sela pri Volčah,

Selce,
Selišče,
Slap ob Idrijci,
Stopnik,
Stržišče,
Šentviška Gora,
Temljine,
Tolmin,
Tolminske Ravne,
Tolminski Lom,
Trtnik,
Volarje,
Volčanski Ruti,
Volče,
Zadlaz-Čadrg,
Zadlaz-Žabče,
Zakraj,
Zatolmin,
Znojile,
Žabče.
Sedež Občine Tolmin je v Tol-
minu.

156. Trbovlje:
Čebine,
Čeče-del,
Dobovec,
Gabrsko,
Ključevica,
Knezdol,
Ojstro,
Ostenk,
Partizanski Vrh,
Planinska vas,
Prapreče-del,
Prapretno pri Hrastniku-del,
Škofja Riža,
Trbovlje,
Vrhe-del,
Završje,
Župa.
Sedež Občine Trbovlje je v Tr-
bovljah.

157. Trebnje:
Arčelca,
Artmanja vas,
Babna Gora,
Beli Grič,
Belšinja vas,
Benečija,
Bič,
Bistrica,
Bitnja vas,
Blato,
Bogneča vas,
Breza,
Brezje pri Trebelnem,
Brezovica pri Mirni,
Brezovica pri Trebelnem,
Brinje,
Bruna vas,
Cerovec pri Trebelnem,
Cesta,
Cikava,
Čirnik,
Čatež,

Češnjevci,
Češnjice pri Trebelnem,
Čilpah,
Čužnja vas,
Debenec,
Dečja vas,
Dobrava,
Dobravica pri Velikem Gabru,
Dobrnič,
Dol pri Trebnjem,
Dolenja Dobrava,
Dolenja Nemška vas,
Dolenja vas pri Čatežu,
Dolenje Jesenice,
Dolenje Kamenje pri Dobrniču,
Dolenje Laknice,
Dolenje Medvedje selo,
Dolenje Ponikve,
Dolenje Selce,
Dolenje Zabukovje,
Dolenji Podboršt pri Trebnjem,
Dolenji Podšumberk,
Dolenji Vrh,
Dolga Njiva pri Šentlovrencu,
Dolnje Prapreče,
Draga pri Šentrupertu,
Drečji Vrh,
Glinek,
Goljek,
Gombišče,
Gomila,
Gorenja Dobrava,
Gorenja Nemška vas,
Gorenja vas,
Gorenja vas pri Čatežu,
Gorenja vas pri Mirni,
Gorenja vas pri Mokronogu,
Gorenje Jesenice,
Gorenje Kamenje pri Dobrniču,
Gorenje Laknice,
Gorenje Medvedje selo,
Gorenje Ponikve,
Gorenje Selce,
Gorenje Zabukovje,
Gorenji Mokronog,
Gorenji Podboršt pri Veliki Loki,
Gorenji Podšumberk,
Gorenji Vrh pri Dobrniču,
Gornje Prapreče,
Gradišče pri Trebnjem,
Grič pri Trebnjem,
Grm,
Grmada,
Hom,
Hrastno,
Hrastovica,
Hudeje,
Igljenik pri Veliki Loki,
Jelševci,
Jezero,
Kamni Potok,
Kamnje,
Knežja vas,
Kostanjevica,
Korenitka,
Korita,
Kriška Reber,

Križ,
Križni Vrh,
Krtina,
Krušni Vrh,
Kukenberk,
Lipnik,
Lisec,
Log,
Log pri Žužemberku,
Lokve pri Dobrniču,
Lukovek,
Luža,
Mačji Dol,
Mačkovec,
Mala Loka,
Mala Ševnica,
Male Dole pri Štehanji vasi,
Mali Cirkov pri Šentjanžu,
Mali Gaber,
Mali Videm,
Maline,
Martinja vas,
Martinja vas pri Mokronogu,
Medvedjek,
Meglenik,
Migolica,
Migolska Gora,
Mirna,
Mirna vas,
Mokronog,
Most,
Mrzla Luža,
Muhabran,
Občine,
Odrga,
Okrog,
Orlaka,
Ornuška vas,
Ostrožnik,
Pekel,
Pluska,
Podlisec,
Podturn,
Potok,
Praprotnica,
Prelesje,
Preska pri Dobrniču,
Primštal,
Pristavica pri Velikem Gabru,
Pugled pri Mokronogu,
Puščava,
Račje selo,
Radna vas,
Rakovnik pri Šentrupertu,
Ravne,
Ravne nad Šentrupertom,
Ravnik,
Razbore-del,
Rdeči Kal,
Repče,
Replje,
Reva,
Ribjek,
Rihpovec,
Rodine pri Trebnjem,
Roje pri Čatežu,
Roje pri Trebelnem,

Rozenberk,
Roženpelj,
Rožni Vrh,
Sajenice,
Sejenice,
Sela pri Šumberku,
Selo pri Mirni,
Selska Gora,
Slepšek,
Slovenska vas,
Srednje Laknice,
Stan,
Stara Gora,
Štehanja vas,
Stranje pri Dobrniču,
Stranje pri Velikem Gabru,
Straža,
Studeneč,
Sv. Vrh,
Svetinja,
Šahovec,
Šentlovrenc,
Šentrupert,
Ševnica,
Škovec,
Škrjanče,
Škrljevo,
Šmaver,
Štatenberk,
Štefan pri Trebnjem,
Trbinc,
Trebanjski Vrh,
Trebelno,
Trebnje,
Trnje,
Trstenik,
Vavpča vas pri Dobrniču,
Velika Loka,
Velika Strmica,
Velika Ševnica,
Velike Dole,
Veliki Gaber,
Veliki Videm,
Vesela Gora,
Volčja Jama,
Volčje Njive,
Vrbovec,
Vrh,
Vrh pri Trebelnem,
Vrhovo pri Šentlovrencu,
Vrhtrebnje,
Vrtače,
Zabrdje,
Zabukovje,
Zagorica,
Zagorica pri Čatežu,
Zagorica pri Dobrniču,
Zagorica pri Velikem Gabru,
Zaloka,
Zavrh,
Zidani Most,
Žabjek,
Železno,
Žubina.
Sedež Občine Trebnje je v Trebnjem.

158. Trnovska vas:
Biš,
Bišečki Vrh,
Črmlja,
Ločič,
Sovjak,
Trnovska vas,
Trnovski Vrh.
Sedež Občine Trnovska vas je v
Trnovski vasi.
Prvi občinski svet šteje sedem
članov.

159. Trzin:
Trzin.
Sedež Občine Trzin je v Trzinu.
Prvi občinski svet šteje enajst
članov.

160. Trzič:
Bistrica pri Trziču,
Brdo,
Breg ob Bistrici,
Brezje pri Trziču,
Čadovlje pri Trziču,
Dolina,
Gozd,
Grahovše,
Hudi Graben,
Hudo,
Hušica,
Jelendol,
Kovor,
Križe,
Leše,
Loka,
Lom pod Storžičem,
Novake,
Paloviče,
Podljubelj,
Popovo,
Potarje,
Pristava,
Retnje,
Ročevnica,
Sebenje,
Senično,
Slap,
Spodnje Vetrno,
Trzič,
Vadiče,
Visoče,
Zgornje Vetrno,
Zvirče,
Žiganja vas.
Sedež Občine Trzič je v Trziču.

161. Turnišče:
Gomilica,
Nedelica,
Renkovci,
Turnišče.
Sedež Občine Turnišče je v Tur-
nišču.

162. Velika Polana:
Brezovica,
Mala Polana,

Velika Polana.
Sedež Občine Velika Polana je v
Veliki Polani.
Prvi občinski svet šteje sedem
članov.

163. Velike Lašče:
Adamovo,
Bane,
Bavdek,
Borovec pri Karlovcih,
Boštetje,
Brankovo,
Brlog-del,
Bukovec,
Centa,
Četež pri Turjaku,
Dednik,
Dolenje Kališče,
Dolnje Retje,
Dolščaki,
Dvorska vas,
Gorenje Kališče,
Gornje Retje,
Gradež,
Gradišče,
Grm,
Hlebče,
Hrustovo,
Jakičevo,
Javorje,
Kaplanovo,
Karlovec,
Knej,
Kot pri Veliki Slevici,
Krkovo pri Karlovcih,
Krvava Peč,
Kukmaka,
Laporje,
Laze,
Logarji,
Lužarji,
Mački,
Mala Slevica,
Male Lašče,
Mali Ločnik,
Mali Osolnik,
Marinčki,
Medvedjek,
Mohorje,
Naredi,
Opalkovo,
Osredek,
Pečki,
Plosovo,
Podhoini Hrib,
Podkogelj,
Podkraj,
Podlog,
Podsmreka pri Velikih Laščah,
Podstrmec,
Podulaka,
Podžaga,
Polzelo,
Poznikovo,
Prazniki,
Prhajevo,

Prilesje,
Purkače,
Pušče,
Rašica,
Rob,
Rupe,
Sekirišče,
Selo pri Robu,
Sloka Gora,
Srtnjak,
Srobotnik pri Velikih Laščah,
Stope,
Strletje,
Strmec,
Škamevec,
Škrlovica,
Ščurki,
Tomažini,
Turjak,
Ulaka,
Uzmani,
Velika Slevica,
Velike Lašče,
Veliki Ločnik,
Veliki Osolnik,
Vrh,
Zgonče,
Žaga.
Sedež Občine Velike Lašče je v
Velikih Laščah.

164. Veržej:
Banovci,
Bunčani,
Veržej.
Sedež Občine Veržej je v Ver-
žeju.
Prvi občinski svet šteje sedem
članov.

165. Videm:
Barislovci,
Belavšek,
Berinjak,
Dolena,
Dravci,
Dravinski Vrh,
Gradišče,
Jurovci,
Lancova vas,
Ljubstava,
Majski Vrh,
Mala Varnica,
Pobrežje,
Popovci,
Repišče,
Sela,
Skorišnjak,
Soviče,
Spodnji Leskovec,
Štrmec pri Leskovcu,
Šturmovci,
Trdobojci,
Trnovec,
Trzec,
Vareja,
Velika Varnica,

Veliki Okič,
Videm pri Ptuju,
Zgornja Pristava,
Zgornji Leskovec.
Sedež Občine Videm je v Vidmu
pri Ptuju.
Prvi občinski svet šteje šestnajst
članov.

166. Vipava:

Duplje,
Erzelj,
Goče,
Gradišče pri Vipavi,
Hrašče,
Lozice,
Lože,
Manče,
Nanos,
Orehovica,
Podbreg,
Podgrič,
Podnanos,
Podraga,
Poreče,
Sanabor,
Slap,
Vipava,
Vrhpolje,
Zemono.
Sedež Občine Vipava je v Vipavi.

167. Vitanje:

Brezen,
Hudinja,
Ljubnica,
Paka-del,
Skomarje-del,
Spodnji Dolič,
Stenica,
Vitanje.
Sedež Občine Vitanje je v Vitanju.

168. Vodice:

Bukovica pri Vodica, h,
Dobruša,
Dornice,
Koseze,
Polje pri Vodica, h,
Povodje,
Repnje,
Selo pri Vodica, h,
Skaručna,
Šinkov Turn,
Torovo,
Utik,
Vesca,
Vodice,
Vojsko,
Zapoge.
Sedež Občine Vodice je v Vodi-
cah.

169. Vojnik:

Arclin,
Beli Potok pri Frankolovem,
Bezenškovo Bukovje,

Bezovica,
Bovše,
Brdce,
Čreškova,
Črešnjevec,
Črešnjice,
Dol pod Gojko,
Frankolovo,
Gabrovec pri Dramljah,
Globoče,
Gradišče pri Vojniku,
Homec,
Hrastnik,
Hrenova,
Ilovca,
Ivenca,
Jankova,
Kladnart,
Koblek,
Konjsko,
Landek,
Lemberg pri Novi Cerkvi,
Lešje,
Lindek,
Lipa pri Frankolovem,
Male Dole,
Nova Cerkev,
Novake,
Podgorje pod Čerinom,
Polže,
Pristava,
Rakova Steza,
Razdelj,
Razgor,
Razgorce,
Rove,
Selce,
Socka,
Straža pri Dolu,
Straža pri Novi Cerkvi,
Stražica,
Tomaž nad Vojnikom,
Trnovlje pri Socki,
Velika Raven,
Verpete,
Vine,
Višnja vas,
Vizore,
Vojnik,
Zabukovje,
Zlateče,
Želče.
Sedež Občine Vojnik je v Vojniku.
Prvi občinski svet šteje osemnajst
članov.

170. Vransko:

Brode,
Čeplje,
Čreta,
Jeronim,
Limovce,
Ločica pri Vranskem,
Loke,
Prepreče,
Prekopa,
Selo pri Vranskem,

Stopnik,
Tekova,
Vologa,
Vransko,
Zahomce,
Zajasovnik - del,
Zaplanina.
Sedež Občine Vransko je na
Vranskem.
Prvi občinski svet šteje devet čla-
nov.

171. Vrhnika:

Bevke,
Bistra,
Blatna Brezovica,
Dragomer,
Drenov Grič,
Lesno Brdo-del,
Log pri Brezovici,
Lukovica pri Brezovici,
Mala Ligonja,
Mirke,
Padež,
Podlipa,
Pokojišče,
Sinja Gorica,
Smrečje,
Stara Vrhnika,
Velika Ligonja,
Verd,
Vrhnika,
Zaplana-del,
Zavrh pri Borovnici.
Sedež Občine Vrhnika je na Vrh-
niki.

172. Vuzenica:

Dravče,
Sv. Primož na Pohorju,
Sv. Vid,
Šentjanž nad Dravčami,
Vuzenica.
Sedež Občine Vuzenica je v Vu-
zenici.

173. Zagorje ob Savi:

Blodnik,
Borje,
Borje pri Mlinšah,
Borovak pri Podkumu,
Brezje,
Breznik,
Briše,
Čemšenik,
Čolnišče,
Dobrljevo,
Dolenja vas,
Dolgo Brdo pri Mlinšah,
Družina,
Golče,
Gorenja vas,
Hrastnik pri Trojanah,
Izlake,
Jablana,
Jarše,
Jelenk,

Jelševica,
 Jesenovo,
 Kandrše-del,
 Kisovec,
 Kolk,
 Kolovrat,
 Konjšica-del,
 Kostrevnica,
 Kotredež,
 Log pri Mlinšah,
 Loke pri Zagorju,
 Mali Kum,
 Medija,
 Mlinše,
 Mošenik,
 Orehovica,
 Osredek,
 Padež,
 Podkraj pri Zagorju,
 Podkum,
 Podlipovica,
 Polšina,
 Potoška vas,
 Požarje,
 Prapreče-del,
 Ravenska vas,
 Ravne pri Mlinšah,
 Razbor pri Čemšeniku,
 Razpotje,
 Rodež,
 Rove,
 Rovišče,
 Rtiče,
 Ržiše,
 Selo pri Zagorju,
 Senožeti,
 Šemnik,
 Šentgotard,
 Šentlambert,
 Šklendrovec,
 Tirna,
 Vine,
 Vrh,
 Vrh pri Mlinšah,
 Vrhe-del,
 Zabava,
 Zabreznik,
 Zagorje ob Savi,
 Zavine,
 Zgornji Prhovec,
 Znojile,
 Žvarulje.

Sedež Občine Zagorje ob Savi je v Zagorju ob Savi.

174. Zavrč:
 Belski Vrh,
 Drenovec,
 Gorenjski Vrh,
 Goričak,
 Hrastovec,
 Korenjak,
 Pestike,
 Turški Vrh,
 Zavrč.

Sedež Občine Zavrč je v Zavrču.

175. Zreče:
 Bezovje nad Zrečami,
 Boharina,
 Bukovlje pri Stranica,
 Črešnova,
 Dobrovlje,
 Gorenje pri Zrečah,
 Gračič,
 Koroška vas na Pohorju,
 Križevac,
 Loška Gora pri Zrečah,
 Osredek pri Zrečah,
 Padeški Vrh,
 Planina na Pohorju,
 Radana vas,
 Resnik,
 Rogla,
 Skomarje,
 Stranice,
 Zlakova,
 Zreče.
 Sedež Občine Zreče je v Zrečah.

176. Žalec:
 Arja vas,
 Brnica,
 Dobriša vas,
 Dobrteša vas,
 Drešinja vas,
 Galicija,
 Gotovlje,
 Griže,
 Hramše,
 Kale,
 Kasaze,
 Levec,
 Liboje,
 Ložnica pri Žalcu,
 Mala Pirešica,
 Migojnice,
 Novo Celje,
 Pernovo,
 Petrovče,
 Podkraj,
 Podlog v Savinjski dolini,
 Podvin,
 Pongrac,
 Ponikva pri Žalcu,
 Ruše,
 Spodnje Roje,
 Spodnje Grušovlje,
 Studence,
 Šempeter v Savinjski dolini,
 Velika Pirešica,
 Vrbje,
 Zabukovica,
 Zalog pri Šempetru,
 Zaloška Gorica,
 Zavrh pri Galiciji,
 Zgornje Grušovlje,
 Zgornje Roje,
 Žalec,
 Železno.

Sedež Občine Žalec je v Žalcu.
 Prvi občinski svet šteje osemindvajset članov.

177. Železniki:
 Davča,
 Dolenja vas,
 Dražgoše,
 Golica,
 Kališe,
 Martinj Vrh,
 Ojstri Vrh,
 Osojnik,
 Podlonk,
 Podporezen,
 Potok,
 Prtovč,
 Ravne,
 Rudno,
 Selca,
 Selške Lajše,
 Smoleva,
 Spodnja Sorica,
 Spodnje Danje,
 Studeno,
 Topolje,
 Torka,
 Zabrdno,
 Zabrekve,
 Zala,
 Zali Log,
 Zgornja Sorica,
 Zgornje Danje,
 Železniki.
 Sedež Občine Železniki je v Železnikih.

178. Žetale:
 Čermožiše,
 Dobrina,
 Kočice,
 Nadole,
 Žetale.
 Sedež Občine Žetale je v Žetalah.
 Prvi občinski svet šteje sedem članov.

179. Žiri:
 Brekovicke,
 Breznica pri Žireh,
 Goropeke,
 Izgorje,
 Jarčja Dolina,
 Koprivnik,
 Ledinica,
 Mrzli Vrh,
 Opale,
 Osolnica,
 Podklanec,
 Račeva,
 Ravne pri Žireh,
 Selo,
 Sovra,
 Zatreznik,
 Žiri,
 Žirovski Vrh.
 Sedež Občine Žiri je v Žireh.

180. Žirovnica:
 Breg,
 Breznica,

Doslovče,
Moste,
Rodine,
Selo pri Žirovnici,
Smokuč,
Vrba,
Zabreznica,
Žirovnica.
Sedež Občine Žirovnica je v Ži-
rovnici.
Prvi občinski svet šteje štirinajst
članov.

181. Žužemberk:
Boršt pri Dvoru,
Brezova reber pri Dvoru,
Budganja vas,
Dešeča vas,
Dolnji Ajdovec,
Dolnji Kot,
Dolnji Križ,
Dršča vas,
Dvor,
Gornji Ajdovec,
Gornji Kot,
Gornji Križ,
Gradenc,
Hinje,
Hrib pri Hinjah,
Jama pri Dvoru,
Klečet,
Klopce,
Lašče,
Lazina,
Lopata,
Mačkovec pri Dvoru,
Mali Lipovec,
Malo Lipje,
Pleš,
Plešivica,
Podgozd,
Podlipa,
Poljane pri Žužemberku,
Prapreče,
Prevole,
Ratje,
Reber,
Sadinja vas pri Dvoru,
Sela pri Ajdovcu,
Sela pri Hinjah,
Srednji Lipovec,
Stavča vas,
Šmihel pri Žužemberku,
Trebča vas,
Veliki Lipovec,
Veliko Lipje,
Vinkov Vrh,
Visejec,
Vrh pri Hinjah,
Vrh pri Križu,
Vrhovo pri Žužemberku,
Zafara,
Zalisec,
Žužemberk,
Žvirče.
Sedež Občine Žužemberk je v Žu-
žemberku.

Prvi občinski svet šteje petnajst
članov.”

2. člen

3. člen se spremeni tako, da se
glasi:

“Kot mestne občine se ustanovijo:

1. Celje:

Brezova,
Bukovžlak,
Celje,
Dobrova,
Glinsko,
Gorica pri Šmartnem,
Jezerce pri Šmartnem,
Košnica pri Celju,
Lahovna,
Leskovec,
Lipovec pri Škofji vasi,
Ljubečna,
Loče,
Lokrovec,
Lopata,
Medlog,
Osenca,
Otemna,
Pečovnik,
Pepelno,
Prekorje,
Rožni Vrh,
Runtole,
Rupe,
Slance,
Slatina v Rožni dolini,
Šentjungert,
Škofja vas,
Šmarjeta pri Celju,
Šmartno v Rožni dolini,
Šmiklavž pri Škofji vasi,
Teharje,
Tremenje,
Trnovlje pri Celju,
Vrhe,
Začret,
Zadobrova,
Zvodno,
Žepina.
Sedež Občine Celje je v Celju.

2. Koper:

Abitanti,
Ankaran,
Babiči,
Barizoni,
Belvedur,
Bertoki,
Bezovica,
Bočaji,
Bonini,
Boršt,
Bošamarin,
Brezovica pri Gradinu,
Brežec pri Podgorju,
Brič,
Butari,
Cepki,
Cerej,

Čentur,
Čezarji,
Črni Kal,
Črnotiče,
Dekani,
Dilici,
Dol pri Hrastovljah,
Dvori,
Fijeroga,
Gabrovica pri Črnem Kalu,
Galantiči,
Gažon,
Glem,
Gračišče,
Gradin,
Grinjan,
Grintovec,
Hrastovlje,
Hrvatini,
Jelarji,
Kampel,
Karli,
Kastelec,
Kolomban,
Koper,
Koromači-Boškini,
Kortine,
Koštabona,
Kozloviči,
Krkavče,
Krnica,
Kubed,
Labor,
Loka,
Lopar,
Lukini,
Manžan,
Marezige,
Maršiči,
Močunigi,
Montinjan,
Movraž,
Olika,
Osp,
Peraji,
Pisarji,
Plavje,
Pobegi,
Podgorje,
Podpeč,
Poletiči,
Pomjan,
Popetre,
Prade,
Praproče,
Predloka,
Pregara,
Premančan,
Puče,
Rakitovec,
Rižana,
Rožar,
Sirči,
Smokvica,
Socerb,
Sočerga,
Sokoliči,

Spodnje Škofije,
Srgaši,
Stepani,
Sv. Anton,
Šalara,
Šeki,
Škocjan,
Šmarje,
Tinjan,
Topolovec,
Trebeše,
Triban,
Trsek,
Truške,
Tuljaki,
Vanganel,
Zabavlje,
Zanigrad,
Zazid,
Zgornje Škofije,
Župančiči.
Sedež Občine Koper je v Kopru.

3. Kranj:
Babni Vrt,
Bobovek,
Breg ob Savi,
Britof,
Čadovlje,
Čepulje,
Golnik,
Goriče,
Ilovka,
Jama,
Jamnik,
Javornik,
Kokrica,
Kranj,
Lavtarski Vrh,
Letenice,
Mavčiče,
Meja,
Mlaka pri Kranju,
Nemilje,
Njivica,
Orehovlje,
Pangršica,
Planica,
Podblica,
Podreča,
Povlje,
Praše,
Predoslje,
Pševo,
Rakovica,
Spodnja Besnica,
Spodnje Bitnje,
Srakovlje,
Srednja vas-Goriče,
Srednje Bitnje,
Suha pri Predosljah,
Sveti Jošt nad Kranjem,
Šutna,
Tatinec,
Tenetiše,
Trstenik,
Zabukovje,

Zalog,
Zgornja Besnica,
Zgornje Bitnje,
Žablje,
Žabnica.
Sedež Občine Kranj je v Kranju.

4. Ljubljana:
Besnica,
Brezje pri Lipoglavu,
Češnjica,
Črna vas,
Dolgo Brdo,
Dvor,
Gabrje pri Jančah,
Janče,
Javor,
Lipe,
Ljubljana,
Mali Lipoglav,
Mali Vrh pri Prežganju,
Malo Trebeljevo,
Medno,
Pance,
Podgrad,
Podlipoglav,
Podmolnik,
Prežganje,
Rašica,
Ravno Brdo,
Repče,
Sadinja vas,
Selo pri Pancah,
Spodnje Gameljne,
Srednje Gameljne,
Stanežiče,
Šentpavel,
Toško Čelo,
Tuji Grm,
Veliki Lipoglav,
Veliko Trebeljevo,
Vnajnarje,
Volavlje,
Zagradišče,
Zgornja Besnica,
Zgornje Gameljne.
Sedež Občine Ljubljana je v Ljubljani.

5. Maribor:
Brestnica,
Celestrina,
Dogoše,
Gaj nad Mariborom,
Grušova,
Hrastje,
Hrenca,
Jelovec,
Kamnica,
Košaki,
Laznica,
Limbuš,
Malečnik,
Maribor,
Meljski Hrib,
Metava,
Nebova,

Pekel,
Pekre,
Počehova,
Razvanje,
Ribniško selo,
Rošpoh-del,
Ruperče,
Srednje,
Šober,
Trčova,
Vinarje,
Vodole,
Vrhov Dol,
Za Kalvarijo,
Zgornji Slemen-del,
Zrkovci.
Sedež Občine Maribor je v Mariboru.
Prvi občinski svet šteje štirideset članov.

6. Murska Sobota:
Bakovci,
Černelavci,
Krog,
Kupšinci,
Markišavci,
Murska Sobota,
Nemčavci,
Polana,
Rakičan,
Satahovci,
Veščica.
Sedež Občine Murska Sobota je v Murski Soboti.

7. Nova Gorica:
Ajševica,
Arčoni,
Banjšice,
Bate,
Branik,
Brdo,
Budihni,
Bukovica,
Čepovan,
Dobrava,
Dornberk,
Draga,
Gradišče nad Prvačino,
Grgar,
Grgarske Ravne,
Kromberk,
Lazna,
Loke,
Lokovec,
Lokve,
Lukežiči,
Martinuči,
Merljaki,
Mohorini,
Nemci,
Nova Gorica,
Osek,
Oševljek,
Ozeljan,
Podgozd,

Potok pri Dornberku,
 Preserje,
 Pristava,
 Prvačina,
 Ravnica,
 Renče,
 Renški Podkraj,
 Rožna Dolina,
 Saksid,
 Solkan,
 Spodnja Branica,
 Stara Gora,
 Šteske,
 Šempas,
 Šmaver,
 Šmihel,
 Tabor,
 Trnovo,
 Vitovlje,
 Voglarji,
 Vogrsko,
 Volčja Draga,
 Zalošče,
 Žigoni.

Sedež Občine Nova Gorica je v
 Novi Gorici.
 Prvi občinski svet šteje dvaintride-
 set članov.

8. Novo mesto:
 Bela Cerkev,
 Birča vas,
 Boričevo,
 Brezje,
 Brezovica,
 Brezovica pri Stopičah,
 Čelevec,
 Češča vas,
 Črešnjice,
 Črmošnjice pri Stopičah,
 Daljni Vrh,
 Dobova,
 Dol pri Šmarjeti,
 Dolenja vas,
 Dolenje Grčevje,
 Dolenje Kamenje,
 Dolenje Karteljevo,
 Dolenje Kronovo,
 Dolenje Lakovnice,
 Dolenji Suhadol,
 Dolna Težka Voda,
 Dolnje Mraševo,
 Dolž,
 Draga,
 Drganja sela,
 Družinska vas,
 Gabrje,
 Golušnik,
 Gorenja vas pri Šmarjeti,
 Gorenje Grčevje,
 Gorenje Kamenje,
 Gorenje Karteljevo,
 Gorenje Kronovo,
 Gorenje Lakovnice,
 Gorenje Mraševo,
 Gorenji Suhadol,

Gornja Težka Voda,
 Gradenje,
 Grič pri Klevevžu,
 Gumberk,
 Herinja vas,
 Hrib,
 Hrib pri Orehku,
 Hrušica,
 Hudo,
 Igljenik,
 Jama,
 Jelše pri Otočcu,
 Jugorje,
 Jurka vas,
 Jurna vas,
 Koblo,
 Konec,
 Koroška vas,
 Koti,
 Križe,
 Kuzarjev Kal,
 Laze,
 Leskovec,
 Lešnica,
 Loke,
 Lutrsko selo,
 Mala Cikava,
 Mala Strmica,
 Male Brusnice,
 Mali Cerkovec,
 Mali Orehek,
 Mali Podljuben,
 Mali Slatnik,
 Mihovec,
 Novo mesto,
 Orešje,
 Otočec,
 Paha,
 Pangrč Grm,
 Petane,
 Petelinje,
 Plemberk,
 Podgora,
 Podgrad,
 Potok,
 Potov Vrh,
 Prapreče pri Straži,
 Prečna,
 Pristava,
 Radovlja,
 Rajnovšče,
 Rakovnik pri Birčni vasi,
 Ratež,
 Rumanja vas,
 Sela,
 Sela pri Ratežu,
 Sela pri Štavberku,
 Sela pri Zajčjem Vrhu,
 Sela pri Zburah,
 Sevno,
 Smolenja vas,
 Srebrniče,
 Srednje Grčevje,
 Stopiče,
 Stranska vas,
 Straža,
 Strelac,

Suhor,
 Šentjošt,
 Škrjanče pri Novem mestu,
 Šmarješke Toplice,
 Šmarjeta,
 Štravberk,
 Travni dol,
 Trška Gora,
 Uršna sela,
 Vavta vas,
 Velike Brusnice,
 Veliki Cirovec,
 Veliki Orehek,
 Veliki Podljuben,
 Veliki Slatnik,
 Verdun,
 Vinica pri Šmarjeti,
 Vinja vas,
 Vinji Vrh,
 Vrh pri Ljubnu,
 Vrh pri Pahi,
 Vrhe,
 Zagrad pri Otočcu,
 Zajčji Vrh pri Stopičah,
 Zalog,
 Zbure,
 Žaloviče,
 Ždinja vas,
 Žihovo selo.

Sedež Občine Novo mesto je v
 Novem mestu.
 Prvi občinski svet šteje dvaintride-
 set članov.

9. Ptuj:
 Grajena,
 Grajenščak,
 Kicar,
 Krčevina pri Vurbergu,
 Mestni Vrh,
 Pacinje,
 Podvinci,
 Ptuj,
 Spodnji Velovlek,
 Spuhlja.
 Sedež Občine Ptuj je na Ptuju.
 Prvi občinski svet šteje devetind-
 vajset članov.

10. Slovenj Gradec:
 Brda,
 Gmajna,
 Golavabuka,
 Gradišče,
 Graška Gora,
 Legen,
 Mislinjska Dobrava,
 Pameče,
 Podgorje,
 Raduše,
 Sele-del,
 Slovenj Gradec,
 Spodnji Razbor,
 Stari trg,
 Šmartno pri Slovenj Gradcu,
 Šmiklavž,
 Tomaška vas,

Troblje,
Turiška vas,
Vodriž,
Vrhe,
Zgornji Razbor.
Sedež Občine Slovenj Gradec je
v Slovenj Gradcu.

11. Velenje:
Arnače,
Bevče,
Črnova,

Hrastovec,
Janškovo selo,
Kavče,
Laze,
Lipje,
Lopatnik,
Lopatnik pri Velenju,
Ložnica,
Paka pri Velenju,
Paški Kozjak,
Pirešica,
Plešivec,

Podgorje,
Podkraj pri Velenju,
Prelska,
Silova,
Šenbric,
Škale,
Škalske Cirkovce,
Šmartinske Cirkovce,
Velenje,
Vinska Gora.
Sedež Občine Velenje je v Ve-
lenju.”

3. člen

4. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Krajevne skupnosti in ožji deli občin, na območju novih občin, ustanovljenih s tem zakonom, prenehajo s svojim delovanjem. Z dnem ustanovitve občine krajevnim skupnostim in ožjim delom občin preneha pravna subjektiviteta in se ukinejo njihovi žiro računi. Premoženje in delavce krajevnih skupnosti in ožjih delov prevzame novoustanovljena občina.

Občinski sveti odločijo o notranji členitvi nove občine in njihovo delovanje uredijo s statutom občine v skladu z zakonom o lokalni samoupravi.”

4. člen

V 5. členu se besedilo “Murska Sobota” nadomesti z besedilom “Hodoš - Šalovci, Moravske Toplice”.

5. člen

6. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Odluke o določitvi volilnih enot v novoustanovljenih občinah sprejmejo občinski sveti, ki v skladu z zakonom imenujejo občinske volilne komisije v novoustanovljenih občinah.

Če občinski svet ne sprejme odloka iz prejšnjega odstavka, se volitve izvedejo v občini kot eni volilni enoti.”

6. člen

Posebno volilno pravico na podlagi 40. člena zakona o lokalni samoupravi uresničujejo državljani, ki so vpisani v splošni občinski volilni imenik, niso pa vpisani v posebni občinski volilni imenik občanov – pripadnikov narodne skupnosti. Glede vodenja evidence volilne pravice, sestavljanja volilnega imenika in drugih vprašanj, ki niso posebej urejene s tem zakonom in zakonom o lokalnih volitvah, se smiselno uporabljajo določbe zakona o evidenci volilne pravice.

Volitve iz prejšnjega odstavka vodi občinska volilna komisija.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

7. člen

Glede števila članov občinskih svetov se volitve v občinske svete v letu 1998 v novoustanovljenih občinah in v občinah, ki se jim je s tem zakonom spremenilo območje, izvedejo v skladu z določbama 2. in 3. člena zakona, v vseh ostalih občinah pa v skladu z njihovimi statuti.

8. člen

Občinski sveti novoustanovljenih občin oziroma občin, katerih območje se je spremenilo, sprejmejo akt o ustanovi-

tvi enega ali več organov skupne občinske uprave v roku, ki je v zakonu določen za sprejem akta o organizaciji in delovnem področju občinske uprave.

Delavce občinske uprave občine, katere območje se je razdelilo ali se je spremenilo, prevzamejo organi skupne občinske uprave.

Če niso ustanovljeni organi skupne občinske uprave, sprejmejo župani občin iz prejšnjega odstavka sporazum o razporeditvi delavcev občinske uprave občine, katere območje se je razdelilo ali se je spremenilo, v občinske uprave novoustanovljenih občin v skladu s številom prebivalcev občin.

Sporazum iz prejšnjega odstavka se sklene pred izdajo akta o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi novoustanovljene občine.

9. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 020-01/90-1/125
Ljubljana, dne 22. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2521. Odlok o izvolitvi sodnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije

Na podlagi prvega odstavka 163. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 14. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) ter sedme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. julija 1998 sprejel

O D L O K o izvolitvi sodnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije

Za sodnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije se izvoli:

doc. dr. Janez Čebulj.

Funkcijo ustavnega sodnika začne izvrševati 31. oktobra 1998.

Št. 700-03/89-1/18
Ljubljana, dne 28. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

**2522. Odlok o izvolitvi sodnika Ustavnega sodišča
Republike Slovenije**

Na podlagi prvega odstavka 163. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 14. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) ter sedme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. julija 1998 sprejel

O D L O K
**o izvolitvi sodnika Ustavnega sodišča
Republike Slovenije**

Za sodnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije se izvoli:

Alojz Janko.

Funkcijo ustavnega sodnika začne izvrševati 31. oktobra 1998.

Št. 700-03/89-1/18
Ljubljana, dne 28. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

**2523. Odlok o izvolitvi sodnice Ustavnega sodišča
Republike Slovenije**

Na podlagi prvega odstavka 163. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 14. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) ter sedme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. julija 1998 sprejel

O D L O K
**o izvolitvi sodnice Ustavnega sodišča
Republike Slovenije**

Za sodnico Ustavnega sodišča Republike Slovenije se izvoli:

Milojka Modrijan.

Funkcijo ustavne sodnice začne izvrševati 1. novembra 1998.

Št. 700-03/89-1/18
Ljubljana, dne 28. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2524. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list, št. 19/94 in 45/95), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
mag. Ana Božič Penko, na sodniško mesto višje sodnice na Višjem sodišču v Ljubljani.

Št. 700-04/89-1/45
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2525. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list, št. 19/94 in 45/95), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Barbara Krpač, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Domžalah.

Št. 700-04/90-15/20
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2526. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list, št. 19/94 in 45/95), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Andreja Cizej, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Lendavi.

Št. 700-04/90-15/22
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2527. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list, št. 19/94 in 45/95), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Marija Ternar, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Lendavi.

Št. 700-04/90-15/20
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2528. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list, št. 19/94 in 45/95), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Vanja Obersnel, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Mariboru.

Št. 700-04/90-15/20
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2529. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list, št. 19/94 in 45/95), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Marjan Strelec, na sodniško mesto okrajnega sodnika na Okrajnem sodišču na Ptuj.

Št. 700-04/90-15/23
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2530. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list, št. 19/94 in 45/95), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Branka Moldovan Matjašič, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Brežicah.

Št. 700-04/90-15/20
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2531. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95), prvega odstavka 258.c člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 87/97), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Stanko Rape, na sodniško mesto sodnika za prekrške
na Senatu za prekrške Republike Slovenije v Ljubljani.

Št. 716-01/98-2/77
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2532. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95), prvega odstavka 258.c člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 87/97), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Boris Podgornik, na sodniško mesto sodnika za prekrške na Senatu za prekrške Republike Slovenije v Ljubljani.

Št. 716-01/98-2/77
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2533. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95), prvega odstavka 258.c člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 87/97), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Maša Marguč, na sodniško mesto sodnice za prekrške na Senatu za prekrške Republike Slovenije v Ljubljani.

Št. 716-01/98-2/77
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2534. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95), prvega odstavka 258.c člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 87/97), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Ana Koman, na sodniško mesto sodnice za prekrške na Senatu za prekrške Republike Slovenije v Ljubljani.

Št. 716-01/98-2/77
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2535. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95), prvega odstavka 258.c člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 87/97), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Tatjana Merčun, na sodniško mesto sodnice za prekrške na Senatu za prekrške Republike Slovenije v Ljubljani.

Št. 716-01/98-2/77
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2536. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95), prvega odstavka 258.c člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 87/97), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Marta Müller, na sodniško mesto sodnice za prekrške na Senatu za prekrške Republike Slovenije v Ljubljani.

Št. 716-01/98-2/77
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2537. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in 45/95), prvega odstavka 258.c člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 87/97), osme alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:
Barbara Krejči Piry, na sodniško mesto sodnice za prekrške na Senatu za prekrške Republike Slovenije v Ljubljani.

Št. 716-01/98-2/77
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2538. Odlok o razrešitvi sodnice porotnice Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani

Na podlagi 12. člena zakona o delovnih in socialnih sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94) ter dvanajste alineje drugega odstavka 48. člena, 172. in 247. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K**o razrešitvi sodnice porotnice Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani**

Razreši se:
iz vrst delodajalcev:
Katjuša Rina Trampuž funkcije sodnice porotnice Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani.

Št. 714-01/89-1/76
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2539. Odlok o razrešitvi generalnega državnega pravobranilca Republike Slovenije

Na podlagi drugega odstavka 75. člena zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 20/97) v zvezi s 1. točko drugega odstavka in četrtega odstavka 17. člena ter 23. členom zakona o javnem pravobranilstvu (Uradni list SRS, št. 19/76 in 31/84 ter Uradni list RS, št. 8/90 in 5/91) ter na podlagi dvanajste alineje 48., 172. in 247. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o razrešitvi generalnega državnega pravobranilca Republike Slovenije

Razreši se:
mag. Jože Gregorič, funkcije generalnega državnega pravobranilca Republike Slovenije z dnem 31. 7. 1998.

Št. 700-07/89-3/28
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2540. Odlok o imenovanju generalnega državnega pravobranilca Republike Slovenije

Na podlagi prvega odstavka 29. člena zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 20/97) ter dvanajste alineje 48. in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o imenovanju generalnega državnega pravobranilca Republike Slovenije

Imenuje se:
Lucijan Bembič, za generalnega državnega pravobranilca Republike Slovenije s 1. 8. 1998 za dobo šestih let.

Št. 700-07/89-3/28
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2541. Odlok o imenovanju treh članov Nadzornega sveta Agencije za trg vrednostnih papirjev

Na podlagi drugega odstavka 153. člena zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94 in 68/96 – odločba US), dvanajste alineje drugega odstavka 48. člena in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o imenovanju treh članov Nadzornega sveta Agencije za trg vrednostnih papirjev

V Nadzorni svet Agencije za trg vrednostnih papirjev se imenujejo:

Marta Cvikl,
Matej Podlipnik,
Marija Zagožen,
za dobo štirih let.

Št. 450-12/93-11/24
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2542. Odlok o soglasju k razrešitvi in imenovanju treh članov Nadzornega sveta javnega podjetja Slovenske železnice

Na podlagi prvega odstavka 16. člena zakona o načinu opravljanja in financiranja prometa na obstoječi železniški mreži ter reorganizaciji in lastninskem preoblikovanju javnega podjetja Slovenske železnice (Uradni list RS, št. 71/93) ter tretjega odstavka 48. člena ter 172. in 247. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. julija 1998 sprejel

O D L O K
o soglasju k razrešitvi in imenovanju treh članov Nadzornega sveta javnega podjetja Slovenske železnice

Državni zbor Republike Slovenije daje soglasje k predlogu Vlade Republike Slovenije, da se:

razrešijo:
Franci Čuš,
dr. Jože Duhovnik,
Marko Jaklič

funkcije članov Nadzornega sveta javnega podjetja Slovenske železnice;

imenujejo:
Bruno Korelič,
prof. dr. Martin Lipičnik,
Sergej Thorževski
za člane Nadzornega sveta javnega podjetja Slovenske železnice.

Št. 412-01/93-9/8
Ljubljana, dne 29. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2543. Sklep o prenehanju funkcije ustavnega sodnika

Na podlagi prve alineje 164. člena ustave Republike Slovenije, prve alineje prvega odstavka in drugega odstavka 19. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) ter sedme alineje drugega odstavka 48. člena in 173. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. julija 1998 sprejel naslednji

S K L E P

Državni zbor Republike Slovenije ugotavlja, da dr. Boštjanu M. Zupančiču, na podlagi prve alineje prvega in drugega odstavka 19. člena zakona o ustavnem sodišču, z 31. oktobrom 1998 preneha funkcija ustavnega sodnika.

Št. 700-03/89-1/18
Ljubljana, dne 28. julija 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

PREDSEDNIK REPUBLIKE

2544. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Ljudski republiki Kitajski

Na podlagi prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I) in prvega odstavka 21. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Predsednik Republike Slovenije

U K A Z
o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Ljudski republiki Kitajski

Odpokliče se Ivan Seničar, izredni in pooblaščen veleposlanik Republike Slovenije v Ljudski republiki Kitajski.

Št. 001-19-11/98
Ljubljana, dne 31. julija 1998.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

VLADA

2545. Uredba o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije institucionalnih sektorjev

Na podlagi 31. člena zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95) in prvega odstavka 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96 in 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije institucionalnih sektorjev

1. člen

S to uredbo Vlada Republike Slovenije uvaja standardno klasifikacijo institucionalnih sektorjev (v nadaljnjem besedilu: SKIS) kot obvezen nacionalni standard, ki se uporablja pri evidentiranju, zbiranju, obdelovanju, analiziranju, posredovanju in izkazovanju statističnih podatkov, pomembnih za statistično spremljanje gospodarskih stanj in gibanj.

Koncepti in definicije, ki opredeljujejo SKIS, ustrezajo tudi glavnim namenom, zaradi katerih se sestavljajo nacionalni računi.

2. člen

SKIS temelji na določbah tretje izdaje Evropskega sistema računov (European System of Accounts - ESA 1995; v nadaljnjem besedilu: ESA 1995), ki je obvezen statistični standard Evropske unije in je usklajen s temeljnim statističnim standardom Sistema nacionalnih računov (System of National Accounts - SNA 1993, v nadaljnjem besedilu: SNA 1993), ki se uporablja v svetovnem merilu.

3. člen

SKIS se uporablja kot nacionalni standard za standardizacijo definicij s področja sektorske strukture gospodarstva in za razvrščanje posameznih institucionalnih enot v institucionalne sektorje, podsektorje in skupine enot, ki sestavljajo celotno gospodarstvo države, za potrebe različnih uradnih in drugih administrativnih zbirk podatkov (evidence, registri, zbirke podatkov ipd.) ter za potrebe statistike in analitike ter zagotavljanja notranje in zunanje primerljivosti.

4. člen

SKIS razlikuje med gospodarstvom države (rezidenčnimi enotami) in tujino (nerezidenčnimi enotami). Poleg tega SKIS določa naslednje ravni členitve gospodarstva države v posamezne skupine institucionalnih enot:

- institucionalne sektorje (nefinančne družbe, finančne družbe, država, neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom in gospodinjstva),

- institucionalne podsektorje in
- skupine institucionalnih enot.

Šifre institucionalnih sektorjev, institucionalnih podsektorjev in skupin institucionalnih enot v SKIS so usklajene z mednarodnimi standardi iz 2. člena. Institucionalni sektorji so označeni s 2-mestno šifro. Institucionalni podsektorji so označeni s 3-mestno šifro, razen podsektorjev sektorja država, ki so označeni s 4-mestno šifro. Skupine institucionalnih enot so označene s 5-mestno šifro, razen skupin institucionalnih enot znotraj sektorja gospodinjstva, ki so označeni s 4-mestno šifro.

SKIS je z mednarodnimi standardi iz 2. člena usklajena tudi v opredelitvi institucionalne enote, ki je predmet združevanja v institucionalne sektorje, institucionalne podsektorje

in skupine institucionalnih enot, v uporabi kriterijev za definicije sektorjev, podsektorjev in skupin enot ter v drugih konceptih in definicijah.

5. člen

Institucionalna enota je elementarno središče gospodarskega odločanja, za katero je značilna enoličnost vedenja in neodvisnost odločanja v izvajanju njene glavne funkcije. Institucionalne enote so, ob nekaterih izjemah, tiste enote, ki so pri izvajanju svoje glavne funkcije avtonomne v odločanju in vzdržujejo celoten komplet računov ali bi bilo možno in smiselno - tako z gospodarskega kot tudi s pravne stališča - da bi tak komplet računov vzdrževale, če bi se od njih to zahtevalo.

6. člen

Institucionalne enote se združujejo v institucionalne sektorje glede na to, kakšni tipi tržnih ali netržnih proizvajalcev so, in na podlagi glavne dejavnosti in funkcije, za katere velja, da kažejo tip njihovega ekonomskega vedenja (tržno ali netržno).

Posamezen institucionalni sektor se deli na institucionalne podsektorje in na skupine institucionalnih enot z uporabo merila, ki je relevantno za ta institucionalni sektor oziroma skupino. Uporaba teh dodatnih meril omogoča natančnejšo opredelitev ekonomskega vedenja enot.

7. člen

SKIS je glede na klasifikacijo institucionalnih sektorjev po določbah ESA 1995, iz katere je izvedena, ustrezno prilagojena in razširjena glede na okoliščine in potrebe v Republiki Sloveniji.

Medtem ko klasifikacija institucionalnih sektorjev v ESA 1995 razlikuje državne enote na treh različnih ravneh (centralna, državna in lokalna raven), SKIS upošteva samo dve ravni - centralno (S.1311 - enote centralne ravni države) in lokalno (S.1313 - enote lokalne ravni države).

SKIS dodatno vsebuje postavke z naslednjimi šiframi: S.11009, S.12209, S.12309, S.12409 in S.12509 (družbe - skupine institucionalnih enot, ki so v procesu lastniškega preoblikovanja) ter S.13111, S.13112, S.13113, S.13131, S.13132 in S.13133 (skupine institucionalnih enot v okviru sektorja država). Te prilagoditve SKIS so pojasnjene v prilogi iz 9. člena te uredbe.

Uporabniki SKIS lahko glede na njihove potrebe in v skladu s to uredbo uvajajo in uporabljajo dodatna razlikovanja med enotami znotraj posameznih institucionalnih sektorjev, institucionalnih podsektorjev ali skupin institucionalnih enot.

8. člen

SKIS s standardnimi šiframi in imeni institucionalnih sektorjev, podsektorjev in skupin enot je sestavni del te uredbe. Dodatne postavke, ki jih vsebuje SKIS, in pripadajoče šifre so zapisane v poševnem tisku.

Sestavni del te uredbe so tudi skrajšana standardizirana imena posameznih postavk iz SKIS, ter skrajšane šifre (brez "S." na prvem mestu), namenjeni za racionalno uporabo pri obdelovanju, posredovanju in izkazovanju statističnih podatkov po institucionalnih sektorjih, podsektorjih in skupinah enot.

9. člen

Podrobnejša pojasnila, ki opredeljujejo SKIS, so podana v besedilu z naslovom "Metodologija standardne klasifikacije institucionalnih sektorjev", ki je priloga k tej uredbi.

10. člen

Za usklajevanje SKIS z relevantnimi mednarodnimi standardi v ESA 1995 in SNA 1993, ki zagotavlja izpolnjevanje obveznosti Republike Slovenije pri posredovanju in izmenjavanju statističnih podatkov z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami, je zadolžen Statistični urad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SURS).

SURS bo morebitne manjkajoče opredelitve in morebitne spremembe opredelitev posameznih postavk SKIS uvažal z dopolnitvami priloge iz 9. člena.

11. člen

Za rezidenčne poslovne subjekte, ki se zajemajo v Poslovnem registru Slovenije (subjekti PRS), se vodi šifra sektorske pripadnosti. Iz okvira subjektov PRS določa institucionalne enote in jih razvršča po institucionalnih sektorjih, podsektorjih in skupinah enot države SURS.

Za namen določanja sektorske pripadnosti subjektov PRS se poleg podatkov PRS ter drugih registrov in evidenc državnih organov uporabljajo vsi podatki, pridobljeni iz raziskav, ki se izvajajo na podlagi nacionalnega programa statističnih raziskav. Poleg teh podatkov so za potrebe sektorizacije na zahtevo SURS subjekti PRS dolžni pošiljati še dodatne podatke, ki kažejo za sektorizacijo relevantne karakteristike enot, kakor so te opredeljene v gradivu iz 9. člena.

Podatki, ki jih bo SURS zahteval v zvezi s sektorizacijo, bodo natančneje predpisani s strokovnim navodilom.

12. člen

Direktor SURS imenuje komisijo za reševanje spornih primerov, ki jo sestavljajo predstavniki Ministrstva za finance, Banke Slovenije in SURS, po eden iz vsakega omenjenega organa.

Razmerja med državo in stranko v postopkih sektorizacije rešuje upravno sodišče.

Podatki o razvrstitvi institucionalnih enot po SKIS so javni.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

13. člen

SKIS se bo začela uporabljati kot obvezen nacionalni standard v uradnih in drugih administrativnih zbirkah podatkov s 1. 1. 1999.

14. člen

Organizacije, ki vodijo zbirke podatkov ali opravljajo statistične in analitske posle, bodo SKIS začele uporabljati v času od objave uredbe do 31. 12. 1998.

15. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 056-00/98-1

Ljubljana, dne 21. maja 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

STANDARDNA KLASIFIKACIJA INSTITUCIONALNIH SEKTORJEV

S.1	Gospodarstvo Slovenije
S.11	Nefinančne družbe
S.11001	Nefinančne družbe pod javnim nadzorom
S.11002	Domače zasebne nefinančne družbe
S.11003	Nefinančne družbe pod tujim nadzorom
S.11009	Nefinančne družbe v procesu lastninskega preoblikovanja
S.12	Finančne družbe
S.121	Centralna banka
S.122	Druge denarne finančne ustanove
S.12201	Druge denarne finančne ustanove pod javnim nadzorom
S.12202	Domače zasebne druge denarne finančne ustanove
S.12203	Druge denarne finančne ustanove pod tujim nadzorom
S.12209	Druge denarne finančne ustanove v procesu lastninskega preoblikovanja
S.123	Drugi finančni posredniki, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov
S.12301	Drugi finančni posredniki, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov pod javnim nadzorom
S.12302	Domači zasebni drugi finančni posredniki, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov
S.12303	Drugi finančni posredniki, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov, pod tujim nadzorom
S.12309	Drugi finančni posredniki, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov, ki so v procesu lastninskega preoblikovanja
S.124	Enote, ki izvajajo pomožne finančne dejavnosti
S.12401	Enote, ki izvajajo pomožne finančne dejavnosti, pod javnim nadzorom
S.12402	Domače zasebne enote, ki izvajajo pomožne finančne dejavnosti
S.12403	Enote, ki izvajajo pomožne finančne dejavnosti, pod tujim nadzorom
S.12409	Enote, ki izvajajo pomožne finančne dejavnosti, ki so v procesu lastninskega preoblikovanja
S.125	Zavarovalnice in pokojninski skladi
S.12501	Zavarovalnice in pokojninski skladi pod javnim nadzorom
S.12502	Domače zasebne zavarovalnice in pokojninski skladi
S.12503	Zavarovalnice in pokojninski skladi pod tujim nadzorom
S.12509	Zavarovalnice in pokojninski skladi, ki so v procesu lastninskega preoblikovanja
S.13	Država
S.1311	Enote centralne ravni države
S.13111	Neposredni uporabniki državnega proračuna
S.13112	Državni skladi
S.13113	Druge enote centralne ravni države
S.1313	Enote lokalne ravni države
S.13131	Neposredni uporabniki proračunov občin
S.13132	Skladi lokalne ravni države
S.13133	Druge enote lokalne ravni države
S.1314	Skladi socialnega zavarovanja

S.14	Gospodinjstva	143	Zaposleni
S.141	Delodajalci	144	Prej. dohodkov od premož. in transferjev
S.142	Samozaposleni	1441	Prejemniki dohodkov od premoženja
S.143	Zaposleni	1442	Prejemniki pokojnin
S.144	Prejemniki dohodkov od premoženja in transferjev	1443	Prejemniki drugih transferjev
		145	Drugi
S.1441	Prejemniki dohodkov od premoženja		
S.1442	Prejemniki pokojnin	15	Neprofitni izv. storitev gospodinjstvom
S.1443	Prejemniki drugih transferjev	2	Tujina
S.145	Drugi	21	Evropska unija
		211	Države, članice EU
S.15	Neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom	212	Ustanove Evropske unije
S.2	Tujina	22	Tretje države in medn. organizacije
S.21	Evropska unija		
S.211	Države, članice EU		
S.212	Ustanove Evropske unije		
S.22	Tretje države in mednarodne organizacije		

METODOLOGIJA STANDARDNE KLASIFIKACIJE INSTITUCIONALNIH SEKTORJEV*

STANDARDNA KLASIFIKACIJA INSTITUCIONALNIH SEKTORJEV

- skrajšana standardizirana imena in skrajšane šifre

1	Gospodarstvo Slovenije
11	Nefinančne družbe
11001	Nefinančne družbe pod javnim nadzorom
11002	Domače zasebne nefinančne družbe
11003	Nefinančne družbe pod tujim nadzorom
11009	Nefinančne družbe v procesu lastn. preobl.
12	Finančne družbe
121	Centralna banka
122	Druge denarne finančne ustanove
12201	Javne druge den. finančne ustanove
12202	Dom. zasebne dr. den. fin. ustanove
12203	Druge den. fin. ust. pod tujim nadz.
12209	Jav. druge den. fin. ust. v lastn. preobl.
123	Drugi finančni posredniki
12301	Javni drugi javni finančni posredniki
12302	Domači zasebni drugi fin. posredniki
12303	Dr. finančni posredniki pod tujim nadz.
12309	Jav. drugi fin. posredniki v lastn. preobl.
124	Izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti
12401	Javni izv. pomožnih finančnih dejavnosti
12402	Dom. zasebni izv. pom. finančnih dej.
12403	Izv. pom. finančnih dej. pod tujim nadz.
12409	Izv. pom. finančnih dej. v lastn. preobl.
125	Zavarovalnice in pokojninski skladi
12501	Zav. in pokojn. skladi pod jav. nadz.
12502	Dom. zasebne zav. in pokojn. skladi
12503	Zav. in pokojn. skladi pod tujim nadz.
12509	Zav. in pokojn. skladi v lastn. preobl.
13	Država
1311	Enote centralne ravni države
13111	Neposredni uporabniki državn. proračuna
13112	Državni skladi
13113	Druge enote centralne ravni države
1313	Enote lokalne ravni države
13131	Neposredni uporabniki proračunov občin
13132	Skladi lokalne ravni države
13133	Druge enote lokalne ravni države
1314	Skladi socialnega zavarovanja
14	Gospodinjstva
141	Delodajalci
142	Samozaposleni

ENOTE IN SKUPINE ENOT

(2.01) Gospodarstvo države (the economy of a country) je rezultat dejavnosti zelo velikega števila enot, ki izvajajo številne in raznovrstne transakcije s področij proizvodnje, financ, zavarovanja, prerazdeljevanja in porabe.

(2.02) Pri definicijah enot in skupin enot v nacionalnih računih je treba upoštevati vrsto ekonomskih analiz, ki so jim ti računi namenjeni, in se zato te nujno ne ujemajo z izrazjem, ki se običajno uporablja v statističnih raziskavah. To izrazje (podjetja, holdinške družbe, enote enovrstne proizvodnje, lokalne enote, vladni oddelki, neprofitne enote, gospodinjstva itd.) ne more vedno ustrezati vsem namenom, zaradi katerih se sestavljajo nacionalni računi, saj v splošnem temelji na tradicionalnih merilih pravne, administrativne ali računovodske narave.

Statistiki bi morali upoštevati definicije analitičnih enot (units of analysis), ki so uvedene v ESA, da bodo lahko v statistične raziskave, s katerimi se zbirajo dejanski podatki, postopoma uvedli vse tiste elemente, ki bodo zagotavljali skladnost zbranih podatkov z analitičnimi enotami, ki se uporabljajo v ESA.

(2.03) Posebnost tega sistema je uporaba treh tipov enot, kar ustreza dvema zelo različnima načinoma členitve gospodarstva. Za analizo proizvodnega procesa je bistveno izbrati tiste enote, ki omogočajo izražanje razmerij tehnično-ekonomske narave; za analizo tokov, ki se odražajo v transakcijah dohodkov ter v kapitalskih in finančnih transakcijah in v bilancah, je bistveno izbrati tiste enote, ki omogočajo preučevanje behaviorističnih razmerij med ekonomskimi osebki.

V zvezi s tema dvema ciljema bodo institucionalne enote, ki so primerne za analize ekonomskega obnašanja, ter lokalne enote enovrstne proizvodnje (local KAU) in enote homogene proizvodnje, ki so primerne za analiziranje tehnično-ekonomskih razmerij, v tem poglavju obravnavane kasneje. V praksi se navedeni trije tipi enot oblikujejo s kombiniranjem ali dezagregiranjem osnovnih enot v statističnih raziskavah, včasih pa so iz teh raziskav neposredno povzeti. Pred preciziranjem definicij teh treh tipov enot, rabljenih v ESA, je potrebno definirati meje gospodarstva države (limits of the national economy).

* Metodologija standardne klasifikacije institucionalnih sektorjev vsebuje določbe Evropskega sistema računov, ki se nanašajo na standardno klasifikacijo institucionalnih sektorjev. Besedilo metodologije je prevod dela drugega in dela tretjega poglavja ESA 1995, ki se privzema kot temelj metodologije SKIS, z dodatkom definicij in pojasnil k postavkam, ki pomenijo razširitev SKIS glede na klasifikacijo v ESA 1995. Ta dodatek je v prevod uveden kot prilagoditev izvorne tabele 2.1 in kot pojasnilo take prilagoditve (vse to je zapisano v poševnem tisku).

MEJE GOSPODARSTVA DRŽAVE

(2.04) Enote, bodisi institucionalne enote, lokalne enote enovrstne dejavnosti (local KAU) ali enote homogene proizvodnje, ki sestavljajo gospodarstvo države in katerih transakcije so zapisane v ESA, so tiste, ki imajo na gospodarskem ozemlju države (the economic territory of the country) središče gospodarskega interesa (centre of economic interest). Te enote, znane kot rezidenčne enote, lahko imajo nacionalnost zadevne države (have the nationality of the country) ali ne, so lahko pravne osebe ali ne in se v trenutku opravljanja transakcije lahko nahajajo na gospodarskem ozemlju države ali pa ne. Ko smo tako postavili merilo za ugotavljanje, katera enota pripada gospodarstvu države (je rezident države), katera pa ne, je potrebno definirati dva pojma: gospodarsko ozemlje in središče gospodarskega interesa.

(2.05) Gospodarsko ozemlje (economic territory) sestavljajo:

(a) zemljepisno ozemlje (geographic territory), ki ga upravljajo državni organi (government) in znotraj katerega se prosto gibljejo osebe, blago, storitve in kapital;

(b) vsakršna prosta cona, vključno skladišča z neocarinjnim blagom in tovarne pod carinskim nadzorom;

(c) zračni prostor države, ozemeljske vode in celinski objekti, ki leže v mednarodnih vodah in v zvezi s katerimi država uživa izključne pravice¹;

(d) ozemeljske enklave zunaj zemljepisnega ozemlja države, ki jih na podlagi mednarodnih sporazumov ali meddržavnih dogovorov uporabljajo državne agencije (veleposlaništva, konzulati, vojaške baze, znanstvene postaje itd.);

(e) nahajališča nafte, naravnega plina itd. v mednarodnih vodah zunaj celinskih objektov države, ki jih izkoriščajo enote, ki so rezidenti na ozemlju, definiranim v prejšnjih točkah.

(2.06) V gospodarsko ozemlje države ne sodijo tisti deli zemljepisnega ozemlja države, ki jih uporabljajo državne agencije drugih držav, ustanove Evropske unije ali mednarodne organizacije na podlagi mednarodnih sporazumov ali meddržavnih dogovorov.²

(2.07) Pojem središče gospodarskega interesa (centre of economic interest) kaže na dejstvo, da znotraj gospodarskega ozemlja države obstaja neka lokacija, na kateri enota opravlja dejavnost ali iz katere vodi opravljanje dejavnosti in namerava s temi dejavnostmi in transakcijami nadaljevati v pomembnem obsegu (on a significant scale) bodisi časovno nedoločeno bodisi časovno omejeno, vendar daljše obdobje (eno leto ali več). Menimo torej, da ima enota, ki take transakcije izvaja na gospodarskih ozemljih večih držav, središča gospodarskega interesa v vsaki izmed njih. Zgolj lastništvo enote nad zemljiščem in zgradbami na gospodarskem ozemlju določene države zadostuje za ugotovitev, da ima zadevna enota - lastnik, na gospodarskem ozemlju te države središče gospodarskega interesa.

(2.08) Na osnovi teh definicij bi lahko enote, ki jih prištevamo k rezidenčnim enotam države, razdelili na:

(a) enote, ki so v glavnem dejavne (principally engaged) v proizvodnji, financah, zavarovanju ali prerazdelitvi - upoštevajo vse transakcije, razen tistih, ki so v zvezi z lastništvom nad zemljo in zgradbami;

(b) enote, ki so v glavnem dejavne v potrošnji³ - upoštevajo vse transakcije, z izjemo tistih, ki so v zvezi z lastništvom nad zemljišči in zgradbami;

(c) vse enote - lastniki zemljišč in zgradb, z izjemo lastnikov zunajozemeljskih enklav, ki so deli gospodarskih ozemelj drugih držav ali so države posebne vrste (States sui generis) (glej 2.06).

(2.09) V primeru enot, ki so v glavnem dejavne v proizvodnji, financah, zavarovanju ali prerazdelitvi - upoštevajo vse transakcije, razen tistih, ki so v zvezi z lastništvom nad zemljo in zgradbami (2.08.a), lahko razlikujemo dva primera:

(a) dejavnost, ki se izvaja izključno na gospodarskem ozemlju države: enote, ki opravljajo takšno dejavnost, so rezidenčne enote države;

(b) dejavnost, ki jo v obdobju enega leta ali več izvajajo na gospodarskih ozemljih večih držav: rezident države je samo tisti del enote, ki ima središče gospodarskega interesa na gospodarskem ozemlju države. Ta del enote je lahko:

1. institucionalna rezidenčna enota (glej 2.12), katere dejavnosti, ki se v tujini (rest of the world) izvajajo eno leto ali več, je organizacijsko ločena (excluded) in se obravnava posebej,⁴

ali

2. umišljena rezidenčna enota (notional resident unit) (glej 2.15), ko gre za dejavnost, ki jo v trajanju enega leta ali več v državi izvaja enota, ki je rezident druge države.

(2.10) Pri enotah, ki so v glavnem dejavne v potrošnji - upoštevajo vse transakcije, z izjemo tistih, ki so v zvezi z lastništvom nad zemljišči in zgradbami (2.08.b), se gospodinjstva, ki imajo središče gospodarskega interesa v državi, prištevajo k rezidenčnim enotam tudi, ko se le-ta določeno krajše obdobje (manj kot eno leto) nahajajo v tujini. Med take enote sodijo zlasti:

(a) obmejni delavci - ljudje, ki dnevno prestopajo mejo s sosednjo državo, v katero hodijo na delo;

(b) sezonski delavci - ljudje, ki zapuščajo državo zaradi dela v drugi državi v dejavnostih, v katerih se periodično pojavljajo potrebe po dodatni delovni sili, in so odsotni iz države več mesecev, vendar manj kot eno leto;

(c) turisti, pacienti, študenti,⁵ funkcionarji na uradnih obiskih, poslovneži, prodajalci, umetniki in člani posadk na potovanjih v tujini;

(d) rezidenti države, zaposleni v zunajozemeljskih enklavah državnih organov druge države;

(e) zaposleni v ustanovah Evropske unije in v civilnih ali vojaških mednarodnih organizacijah, ki imajo sedeže v zunajozemeljskih enklavah;

¹ Ribiške in druge ladje, plavajoče ploščadi in letala se v ESA obravnavajo enako kot druga premična oprema, ne glede na to, ali so ti predmeti v lasti in/ali v upravljanju enot - rezidentov države ali v lasti nerezidentov in v upravljanju rezidenčnih enot. Transakcije, ki vključujejo lastništvo (bruto investicije v osnovna sredstva) in uporabo (najemanje, zavarovanje itd.) tega tipa opreme, se pripisujejo gospodarstvu države, katere lastnik oziroma upravljalec (operator) sta rezidenta. V primeru pogodbe o finančnem lizingu se lastništvo nad predmetom lizinga pripiše koristniku lizinga.

² Ozemlja, ki jih uporabljajo ustanove Evropske unije in mednarodne organizacije, torej veljajo za ozemlja držav posebne vrste (States sui generis). Posebnost takih držav je, da so edini rezidenti le-teh te ustanove same (glej 2.10.e).

³ Poraba ni edina možna dejavnost gospodinjstev. Gospodinjstva so lahko kot podjetniki dejavni v kateri koli vrsti aktivnosti.

⁴ Samo kadar dejavnost traja manj kot eno leto, ločevanje enote s tako dejavnostjo ne pride v poštev. Enako je lahko tudi v primeru nepomembne dejavnosti, ki sicer traja več kot eno leto, in v vseh primerih dejavnosti vgrajevanja (installation) opreme v tujini. Toda za enoto, ki je rezident druge države in izvaja gradbeno dejavnost v državi manj kot eno leto, se privzema, da ima središče gospodarskega interesa na gospodarskem ozemlju države, če je proizvodnja gradbene dejavnosti bruto investicija v osnovna sredstva. Tako enoto je torej treba obravnavati kot umišljeno rezidenčno enoto.

⁵ Študenti se vedno obravnavajo kot rezidenti, ne glede na dolžino njihovega študija v tujini.

(f) uradni, civilni ali vojaški predstavniki vlad države (vključno drugi člani gospodinjstev, ki jim ti predstavniki pripadajo), ki opravljajo službo v ozemelskih enklavah.

(2.11) Vse enote - lastniki zemljišč in/ali zgradb, ki so deli gospodarskega ozemlja države, veljajo za rezidenčne enote ali umišljene rezidenčne enote (glej 2.15) države, v kateri se zadevna zemljišča oziroma zgradbe nahajajo.

INSTITUCIONALNE ENOTE

(2.12) Definicija:

Institucionalna enota je elementarno središče gospodarskega odločanja, za katero je značilna enoličnost vedenja (uniformity of behaviour) in neodvisnost odločanja v izvajanju svoje glavne funkcije. Rezidenčna enota se prišteva k institucionalnim enotam, če je v zvezi z izvajanjem svoje glavne funkcije neodvisna v odločanju in če vzdržuje celoten komplet računov ali bi bilo možno in smiselno - tako z gospodarskega kot tudi s pravnega stališča - da bi tak komplet računov vzdrževala, če bi se to zahtevalo.

Enota, za katero se lahko reče, da je v izvajanju svoje glavne funkcije neodvisna v odločanju, mora imeti naslednje lastnosti:

(a) pravico do lastništva blaga ali sredstev; torej mora imeti sposobnost v transakcijah z drugimi institucionalnimi enotami zamenjavati lastništvo blaga ali sredstev;

(b) sposobnost sprejemati gospodarske odločitve in se udeleževati v gospodarskih dejavnostih, za katere je sama neposredno odgovorna pred zakonom (directly responsible and accountable at law);

(c) sposobnost prevzemati obveznosti na lasten račun, prevzemati druge obveznosti ali jih prenašati na druge enote in skleniti pogodbe.

Da bi lahko trdili, da enota vzdržuje celoten komplet računov (a complete set of accounts), mora le-ta vzdrževati računovodstvo, ki zajema vse njene ekonomske in finančne transakcije, ki se opravijo v obračunskem obdobju, kot tudi bilanco sredstev in obveznosti do virov sredstev.

(2.13) Kadar ni popolnoma jasno, ali ima neka oseba obe značilnosti institucionalne enote, se uporabljajo naslednja načela:

(a) gospodinjstva so v zvezi s svojo glavno funkcijo vedno neodvisna v odločanju in so institucionalne enote, četudi ne vzdržujejo celotnega kompleta računov;

(b) osebe, ki ne vzdržujejo celotnega kompleta računov in za katere ne bi bilo možno ali smiselno (meaningful) sestaviti celotnega kompleta računov, če bi se to zahtevalo, se združijo (are combined with) z institucionalnimi enotami, v katerih račune so vključeni njihovi delni računi;

(c) osebe, ki sicer vzdržujejo celoten komplet računov, niso pa pri izvajanju glavne funkcije neodvisne v odločanju, se združijo z enotami, ki jih nadzirajo;

(d) osebe, ki ustrezajo definiciji institucionalnih enot, se kot take tudi obravnavajo, četudi svojih računov ne objavljajo;

(e) osebe, ki so del skupine enot in se udeležujejo v proizvodnji ter vzdržujejo celoten komplet računov, se obravnavajo kot institucionalne enote, četudi odločanje deloma prenesejo (partially surrender) na osrednje telo (holdinška družba - the holding corporation), ki je odgovorno za splošno usmerjanje skupine; če ne moremo uporabiti primera pod točko (b), same holdinške družbe, z ozirom na enote, ki jih le-ta nadzira, ne moremo imeti za posebno institucionalno enoto;

(f) neprave družbe (quasi-corporations) vzdržujejo celoten komplet računov, toda nimajo neodvisnega pravnega statusa (independent legal status). Vendar pa se po svojem gospodarskem in finančnem ravnanju razlikujejo od svojih lastnikov in so podobne družbam. Torej se privzema, da so neodvisne v odločanju in se jih obravnava kot posebne institucionalne enote (distinct institutional units).

(2.14) Holdinške družbe so institucionalne enote, katerih glavna funkcija je nadziranje in usmerjanje skupine podružnic (control and direct a group of subsidiaries).

(2.15) Namišljene rezidenčne enote (notional resident units) se definirajo kot:

(a) tisti deli nerezidenčnih enot, ki imajo središče gospodarskega interesa (v večini primerov je to tedaj, ko so dejavne v ekonomskih transakcijah v razdobju enega leta ali več ali ko izvajajo gradbeno dejavnost v razdobju, krajšem od enega leta, če proizvodnja predstavlja bruto investicijo v osnovna sredstva) na gospodarskem ozemlju države;

(b) nerezidenčne enote kot (in their capacity as) lastniki zemljišč ali zgradb na gospodarskem ozemlju države, vendar le, ko gre za transakcije, ki zadevajo taka zemljišča ali zgradbe.

Namišljene rezidenčne enote se obravnavajo kot institucionalne enote, četudi vzdržujejo le del računov in tudi kadar morda niso neodvisne v odločanju.

(2.16) V sklep lahko naštejemo naslednje vrste enot, ki se upoštevajo kot institucionalne enote:

(a) enote, ki imajo celoten komplet računov in so neodvisne v odločanju:

1. zasebne in javne družbe
2. zadruge ali družbe - neodvisne pravne osebe
3. javna podjetja - na osnovi posebne zakonodaje neodvisne pravne osebe
4. neprofitne enote - nepridobitne pravne osebe
5. državni uradi

(b) enote, ki imajo celoten komplet računov in za katere velja, da so neodvisne v odločanju: neprave družbe (glej 2.13.f);

(c) enote, ki vzdržujejo celotni komplet računov ali pa ne, a jim je po dogovoru priznana neodvisnost v odločanju:

1. gospodinjstva
2. namišljene rezidenčne enote (glej 2.15).

INSTITUCIONALNI SEKTORJI

(2.17) Potreba po agregiranju pomeni, da je ločeno opazovanje ene same institucionalne enote nesmiselno; enote je treba združevati v skupine, ki jim rečemo institucionalni sektorji ali preprosto sektorji, od katerih se nekateri delijo na podsektorje.

(2.18) Vsak od sektorjev in posektorjev združuje institucionalne enote, ki so si podobne po gospodarskem vedenju (have a similar type of economic behaviour).

Institucionalne enote se združujejo v sektorje glede na to, kakšni tipi proizvajalcev so, in na podlagi njihove glavne dejavnosti in funkcije (principal activity and function), za katere velja, da kažejo tip njihovega ekonomskega vedenja. Sektor se deli na podsektorje z uporabo merila, ki je relevantno za ta sektor; to omogoča natančnejši opis ekonomskega vedenja enot.

V račune za sektorje in podsektorje se zajemajo vse dejavnosti (naj si bodo glavne ali stranske) institucionalnih enot, ki v te sektorje ali podsektorje spadajo.

Vsaka institucionalna enota pripada samo enemu sektorju ali podsektorju.

Tabela 2.1: Sektorji in podsektorji **

Institucionalni sektorji in podsektorji, skupine institucionalnih enot:		Javni nadzor	Domači zasebni nadzor	Tuji nadzor	Družbeni nadzor
Gospodarstvo države	S.1				
Nefinančne družbe	S.11	S.11001	S.11002	S.11003	S.11009
Finančne družbe	S.12				
Centralna banka	S.121				
Druge denarne finančne ustanove	S.122	S.12201	S.12202	S.12203	S.12209
Drugi finančni posredniki, razen zavarovalniških družb in pokojninskih skladov	S.123	S.12301	S.12302	S.12303	S.12309
Družbe, ki se ukvarjajo s pomožnimi dejavnostmi	S.124	S.12401	S.12402	S.12403	S.12409
Zavarovalniške družbe in pokojninski skladi	S.125	S.12501	S.12502	S.12503	S.12509
Država	S.13				
Enote centralne ravni države	S.1311				
Neposredni uporabniki državn. proračuna	S.13111				
Državni skladi	S.13112				
Druge enote centralne ravni države	S.13113				
Enote republiške ravni države	S.1312				
Enote lokalne ravni države	S.1313				
Neposredni uporabniki proračunov občin	S.13131				
Skladi lokalne ravni države	S.13132				
Druge enote lokalne ravni države	S.13133				
Skladi socialnega zavarovanja	S.1314				
Gospodinjstva	S.14				
Delodajalci (vključno samozaposleni)	S.141+S.142				
Zaposleni	S.143				
Prejemniki dohodkov od premoženja in drugih transferjev	S.144				
Prejemniki dohodkov od premoženja	S.1441				
Prejemniki pokojnin	S.1442				
Prejemniki drugih transferjev	S.1443				
Druga gospodinjstva	S.145				
Neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom	S.15				
Tujina	S.2				
Evropska unija	S.21				
Države članice EU	S.211				
Ustanove EU	S.212				
Tretje države in mednarodne organizacije	S.22				

** Pojasnila potrebe po prilagoditvah in definicije postavk.

** Pojasnilo potrebe po prilagoditvah in opredelitve postavk.

1. Družbe - skupine institucionalnih enot, ki so v lastninskem preoblikovanju

SKIS v okviru sektorja nefinančnih družb in v okviru podsektorjev finančnih družb vsebuje skupine institucionalnih enot, ki so v procesu lastninskega preoblikovanja (šifre S.11009, S.12209; S.12309, S.12409 in S.12509) zaradi potrebe po razvrstitvi enot, bivših podjetij v družbeni lasti, ki se identificirajo kot nefinančne ali finančne družbe, in še niso lastninsko preoblikovane v tem smislu, da bi jih bilo mogoče razporediti v enega od treh obstoječih skupin institucionalnih enot v okviru teh dveh sektorjev (družbe pod javnim, domačim zasebnim ali tujim nadzorom).

Družbe - skupine institucionalnih enot, ki so v lastninskem preoblikovanju, zajemajo vse institucionalne enote, finančne oziroma nefinančne družbe, ki so v procesu lastninskega preoblikovanja.

Take enote se identificirajo na podlagi ustreznih podatkov Agencije Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo ter na podlagi drugih podatkov, ki so razpoložljivi na podlagi določbe 11. člena te uredbe.

2. Skupine institucionalnih enot v okviru sektorja država

SKIS v okviru državnega sektorja vsebuje naslednje skupine institucionalnih enot: neposredni proračunski uporabniki, državni skladi ter druge enote centralne oziroma lokalne ravni države (šifre S.13111, S.13112, S.13113,

S.13131, S.13132 in S.13133) zaradi potrebe po uveljavljanju razlikovanja različnih tipov državnih enot na centralni in lokalni ravni države, ki niso skladi socialnega zavarovanja.

Neposredni uporabniki državnega proračuna so tiste enote centralne ravni države, ki se neposredno financirajo iz državnega proračuna.

Državni skladi so enote centralne ravni države, katerih glavna funkcija je razporejanje posameznih delov sredstev državnega proračuna med prejemnike sredstev državnega proračuna.

Druge enote centralne ravni države so agencije, javni zavodi in druge enote centralne ravni države, ki niso neposredni uporabniki državnega proračuna ali državni skladi.

Neposredni uporabniki proračunov občin so tiste enote lokalne ravni države, ki se neposredno financirajo iz proračunov občin.

Skladi lokalne ravni so enote lokalne ravni države, katerih glavna funkcija je razporejanje posameznih delov sredstev občinskih proračunov med prejemnike sredstev občinskih proračunov.

Druge enote lokalne ravni države so druge enote lokalne ravni države, ki niso neposredni uporabniki proračunov občin ali skladi lokalne ravni države.

(2.19) Kadar je glavna dejavnost enote proizvodnja blaga in storitev, je v odločanju, v kateri sektor naj se uvrsti določena institucionalna enota, v prvi vrsti potrebno razlikovati vrsto proizvajalca, ki ji pripada.

V ESA se razlikujejo naslednji trije tipi proizvajalcev.

(a) zasebni in javni tržni proizvajalci (glej 3.24 in tabelo 3.1 poglavja 3);

(b) zasebni proizvajalci za lastno končno uporabo (glej 3.25 in tabelo 3.1 poglavja 3);

(c) zasebni in javni drugi netržni proizvajalci (glej 3.26 in tabelo 3.1 poglavja 3);

Institucionalne enote, ki so tržni proizvajalci, se razvrščajo v sektorje nefinančne družbe (Non-financial corporations - S.11), finančne družbe (Financial corporations - S.12) ali gospodinjstva (Households - S.14).

Institucionalne enote, ki so zasebni proizvajalci za lastno končno uporabo, se razvrščajo v sektor gospodinjstva (S.14) skupaj z neinkorporiranimi podjetji v lasti gospodinjstev (glej 3.30).

Institucionalne enote, ki so drugi netržni proizvajalci, se razvrščajo v sektorja država (General Government - S.13) ali neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom (Non-profit institutions serving households - S.15).

(2.20) Tabela 2.2 kaže tipe proizvajalcev, glavne dejavnosti in funkcije, ki karakterizirajo posamezne sektorje:

Tabela 2.2: Razvrstitev tipov proizvajalca, glavnih dejavnosti in funkcij po sektorjih

Sektor	Tip proizvajalca	Glavna dejavnost in funkcija
I. Nefinančne družbe (S.11) (glej 2.21)	Tržni proizvajalec	Proizvodnja tržnega blaga in nefinančnih storitev
II. Finančne družbe (S.12) (glej 2.32)	Tržni proizvajalec	Finančno posredništvo, vključno z zavarovanjem
III. Država (S.13) (glej 2.68)	Javni drugi netržni proizvajalec	Pomožne finančne storitve Proizvodnja in ponudba druge netržne proizvodnje za kolektivno in individualno porabo in izvajanje transakcij z namenom preračunljive nacionalnega dohodka in bogastva
IV. Gospodinjstva (S.14) - kot porabniki - kot podjetniki: (glej 2.75)	Tržni proizvajalec ali zasebni proizvajalec za lastno končno uporabo	Poraba Proizvodnja tržne proizvodnje in proizvodnje za lastno končno uporabo
V. Neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom (S.15) (glej 2.87)	Zasebni drugi netržni proizvajalci	Proizvodnja in ponudba druge netržne proizvodnje in proizvodnje za individualno porabo

Tujina (the rest of the world - S.2) je grupacija institucionalnih enot (glej 2.89), za katere ni značilna nobena od navedenih glavnih funkcij ali glavnih virov; ta sektor združuje nerezidenčne institucionalne enote, če izvajajo transakcije z rezidenčnimi institucionalnimi enotami.

Nefinančne družbe (S.11)

Definicija (2.21):

Sektor nefinančne družbe (non-financial corporations - S.11) sestoji iz institucionalnih enot, katerih distribucijske in finančne transakcije se razlikujejo od tistih, ki jih izvajajo lastniki, in ki so tržni proizvajalci (glej 3.31, 3.32 in 3.37), njihova glavna dejavnost pa je proizvodnja blaga in nefinančnih storitev.⁶

(2.22) Sektor nefinančne družbe vključuje tudi nefinančne nepravne družbe.

(2.23) Pojem "nefinančne družbe" označuje vsa telesa, po zakonu neodvisne pravne osebe (independent legal entities), ki so tržni proizvajalci, in katerih glavna dejavnost je proizvodnja blaga in nefinančnih storitev.

Institucionalne enote, ki so zajete v tem sektorju, so:

(a) zasebne in javne družbe (private and public corporations), ki so tržni proizvajalci in so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev;

(b) zadruga in partnerstva (cooperatives and partnerships), po zakonu neodvisne pravne osebe, ki so tržni proizvajalci in so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev;

(c) javna podjetja (public enterprises), po posebni zakonodaji neodvisne pravne osebe, ki so tržni proizvajalci, in so v glavnem dejavna v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev;

(d) neprofitne enote ali združenja, ki izvajajo storitve v korist nefinančnih družb (non-profit institutions or associations serving non-financial corporations), ki so neodvisne pravne osebe in so tržni proizvajalci, in so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev;⁷

(e) holdinške družbe (holding corporations), ki nadzirajo (glej 2.26) skupino družb, ki so tržni proizvajalci, če je pretežni tip dejavnosti skupine kot celote (po kriteriju dodane vrednosti) proizvodnja blaga in nefinančnih storitev;

(f) zasebne in javne nepravne družbe (private and public quasi-corporations), ki so tržni proizvajalci in ki so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev.

(2.24) Pojmu "nefinančne nepravne družbe" ustrezajo vsi subjekti, ki nimajo neodvisnega pravnega statusa (independent legal status), so pa tržni proizvajalci in so v glavnem dejavni v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev ter izpolnjujejo pogoje, po katerih je neka enota nepravna družba (glej 2.13.f).

Nepravne družbe morajo vzdrževati popoln komplet računov in delujejo tako, kot da bi bile družbe. Dejansko razmerje nepravne družbe do njenega lastnika je enako razmerju med družbo in njenimi delničarji.

Nefinančne nepravne družbe v lasti gospodinjstev, državnih enot ali nepridobitnih ustanov se torej uvrščajo skupaj z nefinančnimi družbami v sektor nefinančne družbe.

Obstoj popolnega kompleta računov, vključno z bilanco stanja ni zadosten pogoj, da bi se podjetje obravnavalo kot nepravna družba. Družbe (partnerships) in javna podjetja razen tistih, ki so vključena v 2.23 (a), (b), (c) in (f), in

⁶ Po dogovoru se agencije za reguliranje trga, katerih edina ali glavna dejavnost je nakupovanje, posedovanje ali prodaja kmetijskih in drugih prehranskih proizvodov, razvrščajo v S.11 (glej 2.69.a, opomba 11).

⁷ Vključno z enotami, ki se financirajo s prostovoljnimi prispevki kvazifiskalne narave, ki jih proizvajalcem zaračunavajo enote, katerih glavna dejavnost je, da v zameno zagotavljajo storitve. Ti prispevki se obravnavajo kot nakupi tržnih storitev.

posamezni posestniki (sole proprietorships), torej - četudi vzdržujejo popoln komplet računov - v splošnem niso ločene institucionalne enote, ker ne uživajo neodvisnosti odločanja, saj je upravljanje le-teh pod nadzorom gospodinjstev, neprofitnih enot ali države, ki si take enote lastijo.

(2.25) Sektor nefinančne družbe prav tako vključuje vse namišljene (notional) rezidenčne enote (glej 2.15), ki se po dogovoru (by convention) obravnavajo kot da so neprave družbe.

(2.26) Nadzor nad družbo (control over a corporation) je definiran kot sposobnost določanja splošne politike družbe (general corporate policy), če je potrebno, z izborom ustreznih direktorjev.

Posamezna institucionalna enota (druga družba, gospodinjstvo ali enota države) zagotavlja nadzor nad družbo z lastništvom več kot polovice glasovanih delnic ali drugače povedano, z nadzorom več kot polovice glasovalne moči delničarjev. Država pa zagotavlja nadzor nad družbo tudi na osnovi posebnih predpisov (special legislation decree or regulation), ki vlado pooblašča, da določa politiko družbe (corporate policy) ali imenuje direktorje.

Da bi institucionalna enota nadzorovala več kot polovico delničarske glasovalne moči, ni potrebno, da bi bila lastnica delnic, ki dajejo pravice glasovanja (voting shares). Družba C je lahko podružnica druge družbe B, v kateri ima tretja družba A v lasti večino glasovanih delnic (voting shares).

Reče se, da je družba C podružnica družbe B tedaj, ko bodisi družba B nadzira več kot polovico glasovalne moči delničarjev v družbi C bodisi je družba B delničar v C s pravico imenovanja ali zamenjave večine direktorjev v C.

(2.27) Sektor nefinančne družbe se deli v tri podsektorje:

(a) javne nefinančne družbe (public non-financial corporations - S.11001)

(b) domače zasebne nefinančne družbe (national private non-financial corporations - S.11002)

(c) nefinančne družbe pod tujim nadzorom (foreign controlled non-financial corporations - S.11003).

Podsektor: Javne nefinančne družbe (S.11001)

(2.28) Definicija:

Podsektor javne nefinančne družbe sestoji iz vseh nefinančnih družb in nepravih družb, ki jih nadzirajo (glej 2.26) državne enote.

(2.29) Javne neprave družbe so neprave družbe, ki jih neposredno nadzirajo državne enote.

Podsektor: Domače zasebne nefinančne družbe (S.11002)

(2.30) Definicija:

Podsektor domače zasebne nefinančne družbe sestoji iz vseh nefinančnih družb in nepravih družb, ki jih ne nadzirajo država ali nerezidenčne institucionalne enote. V ta podsektor sodijo vse neprofitne enote, ki so vključene v sektor nefinančnih družb (glej 2.23.d).

V ta podsektor so vključena tista podjetja z neposredno tujo naložbo (corporate and quasi-corporate direct foreign investment enterprises - glej 4.65), ki se jih ne razvršča v podsektor nefinančne družbe pod tujim nadzorom (S.11003).

Podsektor : Nefinančne družbe pod tujim nadzorom (S.11003)

(2.31) Definicija:

Podsektor nefinančne družbe pod tujim nadzorom sestoji iz vseh nefinančnih družb in nepravih družb, ki jih nadzirajo (glej 2.26) nerezidenčne institucionalne enote.

Ta podsektor obsega:

(a) vse podružnice nerezidenčnih družb;

(b) vse družbe, ki jih nadzirajo nerezidenčne institucionalne enote, ki same niso družbe, npr. družba, ki jo nadzira tuja državna enota, ali družbe, ki jih sporazumno nadzira skupina nerezidenčnih enot;

(c) vse branže ali druge neinkorporirane agencije nerezidenčnih družb ali neinkorporiranih proizvajalcev, ki so namišljene rezidenčne enote (notional resident units) in jih obravnavamo kot nefinančne neprave družbe (glej 2.25).

Finančne družbe (S.12)

Definicija (2.32):

Sektor finančne družbe (S.12) sestoji iz vseh tistih družb in nepravih družb, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu (finančni posredniki) in v pomožnih finančnih dejavnostih (pomožne finančne družbe - financial auxiliaries).⁸

Finančno posredništvo je dejavnost, v kateri institucionalna enota pridobiva sredstva in hkrati prevzema obveznosti (glej 2.34) na svoj lasten račun (glej 2.33) z udeleževanjem v finančnih transakcijah na trgu (glej 2.37-2.38). Sredstva in obveznosti finančnih posrednikov imajo različne značilnosti, vključno s tem, da so v postopku posredovanja skladi transformirani ali "repakirani" glede na zapadlost, "scale", tveganje ipd.

Pomožne finančne dejavnosti so dejavnosti, ki so v tesni povezavi s finančnim posredništvom, same pa niso finančno posredništvo (glej 2.39).

(2.33) V teku finančnega posredovanja se sredstva prelivajo od strank s presežkom na eni strani k strankam s primanjkljajem sredstev na drugi. Finančni posrednik ne deluje enostavno le kot zastopnik teh drugih institucionalnih enot, temveč nastopa s tveganjem - pridobiva finančna sredstva in prevzema obveznosti na svoj lasten račun.

(2.34) V procesu finančnega posredovanja se lahko pojavljajo vse kategorije obveznosti, razen drugih finančnih obveznosti (other accounts payable - AF.7)

Finančna sredstva, ki so vključena v procesu finančnega posredovanja, se lahko razvrščajo v katero koli kategorijo, razen v kategorijo zavarovalniške tehnične rezerve (AF.6), lahko pa tudi v druge finančne obveznosti (other accounts receivable - factoring). Finančni posredniki pa lahko tudi investirajo svoja sredstva v nefinančna sredstva, vključno z nepremičninami. Kakor koli že, da bi družbo obravnavali kot finančnega posrednika, mora prevzemati tudi obveznosti na trgu in transformirati sredstva. Družbe, ki poslujejo z nepremičninami (real estate corporations - NACE rev.1 division 70), torej niso finančni posredniki.

(2.35) Glavna funkcija zavarovalnic in pokojninskih skladov je združevanje tveganj (pooling of risks). Glavne obveznosti teh enot so zavarovalniške tehnične rezerve (AF.6). Nasprotna postavka (counterparts) tem rezervam so naložbe zavarovalnic in pokojninskih skladov, ki tako torej delujejo kot finančni posredniki.

(2.36) Vzajemni skladi prevzemajo obveznosti v glavnem s prodajo delnic (AF.52). Pridobljena sredstva transformirajo s pridobivanjem finančnih sredstev in/ali nepremičnin. Vzajemni skladi se torej uvrščajo med finančne posrednike. Tako kot pri drugih družbah se tudi pri vzajemnih skladih vsaka sprememba v vrednosti sredstev in obveznosti razen lastnih delnic odraža v njihovem lastnem kapitalu (their own funds) (glej 7.05). Ker je velikost lastnih sredstev vza-

⁸ Po dogovoru sektor S.12 vključuje holdinške družbe, ki le nadzirajo in usmerjajo skupino podružnic, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in/ali v pomožnih finančnih dejavnostih (glej 2.43), in neprofitne enote - neodvisne pravne osebe, ki izvajajo storitve v korist finančnih družb (glej 2.44).

jemnega sklada običajno enaka vrednosti njegovih delnic, se bo vsaka sprememba v vrednosti sredstev in obveznosti vzajemnega sklada odrazila v tržni vrednosti teh delnic.

Vzajemni skladi, ki investirajo samo v nepremičnine, so tudi finančni posredniki.

(2.37) Finančno posredništvo je v splošnem omejeno na finančne transakcije na trgu. Z drugimi besedami, v pridobivanje sredstev in prevzemanje obveznosti mora biti vključena splošna javnost ali pa specificirana javnost, vendar le razmeroma velike podskupine. Kadar je dejavnost omejena na majhne skupine oseb ali družin, v splošnem ne gre za finančno posredništvo. Še zlasti pa za finančno posredništvo ne gre v primeru institucionalnih enot, ki skupinam podjetij (company groups) opravljajo zakladniške storitve (treasury services). Take institucionalne enote se razvrščajo po sektorjih, upoštevaje najpomembnejšo funkcijo, ki jo skupina podjetij opravlja znotraj gospodarskega ozemlja. Vendar, kadar je institucionalna enota, ki zagotavlja zakladniške storitve, podvržena finančnemu nadzoru, se po dogovoru razvršča v sektor finančnih družb.

(2.38) Lahko obstajajo izjeme, za katere ne velja pravilo omejevanja finančnega posredništva na finančne transakcije na trgu. Primeri so komunalne (municipal) kreditne banke in hranilnice, ki so močno oprete na poslovanje z lokalno javnostjo (municipality), ali družbe za finančni lizing, ki so v pridobivanju sredstev ali v naložbah močno odvisne od skupine ustanoviteljskih podjetij (parent group of companies). Vendar pa lahko take družbe uvrščamo med finančne posrednike le, če se posojanje ali sprejemanje prihrankov izvaja neodvisno od lokalne javnosti oziroma od ustanoviteljske skupine.

(2.39) Pomožne finančne dejavnosti sestojijo iz pomožnih dejavnosti v izvajanju transakcij s finančnimi sredstvi in obveznostmi ali v transformiranju ali "repakiranju" sredstev. Pomožne finančne družbe (financial auxiliaries) se ne spuščajo v tveganja s pridobivanjem sredstev ali prevzemanjem obveznosti, temveč samo pospešujejo finančno posredništvo.

(2.40) V sektor finančne družbe (S.12) so vključene naslednje institucionalne enote:

(a) zasebne in javne družbe, ki so v glavnem dejavne (principally engaged) v finančnem posredništvu in/ali v pomožnih finančnih dejavnostih;

(b) zadrage (co-operatives) in družbe (partnerships), po zakonu neodvisne pravne osebe, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in/ali v pomožnih finančnih dejavnostih;

(c) javna podjetja, ki so na podlagi posebne zakonodaje neodvisne pravne osebe in so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in/ali v pomožnih finančnih dejavnostih;

(d) neprofitne enote - neodvisne pravne osebe, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in/ali v pomožnih finančnih dejavnostih ali ki zagotavljajo storitve finančnim družbam;

(e) holdinške družbe (glej 2.14), če je skupina podružnic znotraj gospodarskega ozemlja države v celoti v glavnem dejavna v finančnem posredništvu in/ali v pomožnih finančnih dejavnostih;

(f) neinkorporirani vzajemni skladi (unincorporated mutual funds), ki sestojijo iz investicijskih portfeljev v lasti skupine udeležencev, in ki jih v splošnem upravljajo druge finančne družbe; ti skladi so po dogovoru institucionalne enote, ločene od finančnih družb, ki jih upravljajo;

(g) finančne nepravne družbe:

1. neinkorporirane enote, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in so podvržene regulaciji in nadzoru (večinoma se razvrščajo v podsektor druge denarne fi-

nančne ustanove ali v podsektor zavarovalnice in pokojninski skladi), vendar se šteje, da so neodvisne v odločanju in v upravljanju neodvisne od lastnikov; v gospodarskem in finančnem vedenju so podobne finančnim družbam; obravnavajo se torej kot posebne institucionalne enote; primeri za to so podružnice (branches) nerezidenčnih finančnih družb;

2. druge neinkorporirane enote, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu, niso pa podvržene regulaciji in nadzoru, se smatrajo za finančne nepravne družbe, le če izpolnjujejo pogoje, na podlagi katerih se enoto prišteva k nepravim družbam (glej 2.13.f);

3. neinkorporirane enote, ki so v glavnem dejavne v pomožnih finančnih dejavnostih, veljajo za finančne nepravne družbe le, če izpolnjujejo pogoje, na podlagi katerih se enoto prišteva k nepravim družbam (glej 2.13.f).

(2.41) Sektor finančne družbe se deli na pet podsektorjev:

(a) centralna banka (S.121)

(b) druge denarne finančne ustanove (S.122)

(c) drugi finančni posredniki, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov (S.123)

(d) enote, ki opravljajo pomožne finančne dejavnosti (financial auxiliaries - S.124)

(e) zavarovalnice in pokojninski skladi (S.125).

Podsektor druge denarne finančne ustanove je enak podsektorju druge depozitarne družbe (other depository corporations), kakor je definiran v SNA 1993 (4.88 - 4.94). Medtem ko je mišljeno, da bi definicija podsektorja druge finančne denarne ustanove (glej 2.48) zajemala tiste finančne posrednike, preko katerih se denarna politika centralne banke prenaša na druge subjekte v gospodarstvu, je podsektor druge depozitarne družbe v SNA 1993 definiran s sklicevanjem na denarna sredstva v širšem smislu (measures of broad money). Podsektorja S.121 in S.122 skupaj se ujemata s skupino denarne finančne ustanove za statistične namene, kot jo definira EMI (glej 2.49).

(2.42) Razen podsektorja S.121 se lahko vsak podsektor deli na:

(a) javne finančne družbe;

(b) domače zasebne finančne družbe;

(c) finančne družbe pod tujim nadzorom.

Merila za to delitev so enaka kot za nefinančne družbe (glej 2.26-2.31).

(2.43) Holdinške družbe, ki le nadzirajo in vodijo skupino podružnic, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in/ali v pomožnih finančnih dejavnostih, se uvrščajo v podsektor drugi finančni posredniki razen zavarovalnic in pokojninskih skladov (S.123).⁹ Holdinške družbe, ki pa so same finančne družbe, se po podsektorjih razvrščajo glede na glavni tip finančne dejavnosti.

(2.44) Neprofitne enote - neodvisne pravne osebe, ki zagotavljajo storitve finančnim družbam, niso pa dejavne v finančnem posredništvu ali v pomožnih finančnih dejavnostih, se razvrščajo v podsektor družb, ki opravljajo pomožne finančne dejavnosti (financial auxiliaries - S.124).

Podsektor: centralna banka (S.121)

Definicija (2.45):

Podsektor centralna banka sestoji iz vseh tistih finančnih družb in nepravih družb, katerih glavna funkcija je dajanje denarja v obtok, vzdrževanje notranje in zunanje vrednosti valute in posedovanje celote ali dela mednarodnih rezerv države.

⁹ Razvrščanje holdinških družb znotraj sektorja finančne družbe odstopa od tistega po SNA 1993 (4.100), in sicer zaradi cilja vzdrževanja konsistentnosti z denarnimi finančnimi ustanovami za statistične namene, kot jih je definirala EMI, in z uradno statistiko zavarovalnic.

(2.46) Naslednji finančni posredniki se razvrščajo v podsektor S. 121:

(a) državna centralna banka - tudi kadar je del Evropskega sistema centralnih bank;

(b) centralne denarne agencije javnega izvora (of essentially public origin) (npr. agencije, ki upravljajo z devizami ali izdajajo denar), ki vzdržujejo popoln komplet računov in v odnosu na državne enote uživajo neodvisnost odločanja. Te dejavnosti se večinoma izvajajo v enotah centralne države ali znotraj centralne banke in v teh dveh primerih ločene institucionalne enote ne obstajajo.

(2.47) Podsektor S. 121 razen centralne banke ne vključuje agencij ali teles, ki uravnavajo ali nadzirajo finančne družbe ali finančne trge. Take enote so razvrščene v podsektor S. 124 (glej 2.58.g).¹⁰

Podsektor: druge denarne finančne ustanove (S. 122)

Definicija (2.48):

Podsektor druge denarne finančne ustanove (S. 122) sestoji iz vseh finančnih družb in nepravih družb, razen tistih, ki se razvrščajo v podsektor centralna banka in ki se prvenstveno udeležujejo v finančnem posredništvu in ki poslujejo tako, da sprejemajo depozite in/ali zaprte substitute za depozite od institucionalnih enot, ki niso denarne finančne ustanove, in da za račun teh enot dajejo posojila in/ali investirajo v obveznice.

(2.49) Denarne finančne ustanove (MFI - monetary financial institutions) zajemajo podsektor centralna banka (S. 121) in podsektor druge denarne finančne ustanove (S. 122) in sovpadajo z denarnimi finančnimi ustanovami za statistične namene, kot jih je definiral EMI (glej 2.41).

(2.50) Denarne finančne ustanove ne moremo preprosto označiti kot banke, saj je mogoče, da so med temi ustanovami finančne družbe, ki jih ne moremo imeti za banke, in take, ki se v nekaterih državah ne smejo imenovati banke. Po drugi strani pa obstajajo tudi finančne družbe, ki se imajo za banke, pa ne bodo nujno spadale med denarne finančne ustanove. V splošnem se bodo v podsektor S. 122 razvrščali naslednji finančni posredniki:

(a) komercialne banke, "univerzalne" banke in "vsenamske" banke;

(b) hranilnice (vključno zaupniške hranilnice ter hranilna in posojilna združenja);

(c) poštne žiro ustanove, poštne banke, žiro banke;

(d) kmečke kreditne banke, kmetijske kreditne banke;

(e) zadružne kreditne banke, kreditne zveze;

(f) specializirane banke (npr. trgovinske banke, emisijske hiše, zasebne banke).

(2.51) Spodaj naštetе finančne posrednike lahko tudi razvrstimo v podsektor S. 122, če bodo opravljali posle prejetja povračljivih sredstev od javnosti bodisi v obliki depozitov ali v drugih oblikah, npr. v obliki neprekinjenega izdajanja obveznic in drugih primerljivih vrednostnih papirjev. V nasprotnih primerih je treba spodaj naštetе finančne posrednike razvrstiti v podsektor S. 123:

(a) družbe, ki dajejo hipotekna posojila (vključno gradbena podjetja, hipotekarne banke ali hipotekarne kreditne ustanove);

(b) vzajemni skladi (investicijski trusti in druge kolektivne investicijske sheme, npr. podjetja za kolektivne naložbe v prenosljive obveznice (undertakings for collective investment in transferable securities - UCITS);

(c) komunalne kreditne ustanove.

(2.52) Podsektor S. 122 ne vključuje:

(a) holdinških družb, ki le nadzirajo in usmerjajo grupacije, sestavljene pretežno iz drugih denarnih finančnih ustanov, same pa niso druge finančne institucije; te se razvrščajo v podsektor S. 123 (glej 2.43);

(b) neprofitnih enot - po zakonodaji neodvisnih pravnih oseb, ki zagotavljajo storitve drugim denarnim finančnim ustanovam, a se ne udeležujejo v finančnem posredništvu; te se razvrščajo v podsektor S. 124 (glej 2.44).

Podsektor: Drugi finančni posredniki, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov (S. 123)

(2.53) Definicija:

Podsektor drugi finančni posredniki, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov (S. 123) sestoji iz tistih finančnih družb in nepravih družb, ki se v glavnem udeležujejo v finančnem posredništvu, tako da prevzemajo obveznosti v oblikah, ki niso valute, depoziti in/ali zaprti nadomestki za depozite institucionalnih enot, ki niso finančne ustanove ali zavarovalne tehnične rezerve.

(2.54) Podsektor S. 123 vključuje različne tipe finančnih posrednikov, posebno tiste, ki se prvenstveno udeležujejo v dolgoročnem financiranju. V večini primerov ta prevladujoči rok zapadlosti daje osnovo za razmejevanje od podsektorja druge denarne finančne ustanove. Razmejevanje od sektorja zavarovalnice in pokojninski skladi pa se lahko določi na osnovi neobstoja obveznosti v obliki zavarovalnih tehničnih rezerv.

(2.55) V podsektor S. 123 se bodo razvrščale še posebej naslednje finančne družbe in nepravne družbe, pod pogojem da niso denarne finančne ustanove:

(a) družbe, ki se udeležujejo v finančnem lizingu;

(b) družbe, ki so dejavne v nakupih na odplačilo (hire purchase) ter v opravljanju osebnih ali poslovnih financ;

(c) družbe, ki se udeležujejo v trgovanju s terjatvami (factoring);

(d) osebe, ki na lasten račun posredujejo pri obveznicah in derivatih (security and derivative dealers);

(e) specializirane finančne družbe, kot npr. družbe za rizične in razvojne naložbe (venture and development capital companies);

(f) finančne prenosne družbe (financial vehicle corporations), ki se ustanovijo, da bi bile imetnice jamstvenih sredstev (securitized assets);

(g) finančni posredniki, ki prejemajo depozite in/ali zaprte nadomestke za depozite le od denarnih finančnih ustanov;

(h) holdinške družbe, ki le nadzorujejo in usmerjajo skupino podružnic, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in/ali v pomožnih finančnih dejavnostih, same pa niso finančne družbe (glej 2.43).

(2.56) Podsektor S. 123 ne vključuje neprofitnih enot - po zakonodaji neodvisnih pravnih oseb, ki zagotavljajo storitve finančnim posrednikom, razen zavarovalnic in pokojninskih skladov, same pa se ne ukvarjajo s finančnim posredništvom. Te se uvrščajo v podsektor S. 124 (glej 2.44).

Podsektor: Družbe, ki opravljajo pomožne finančne dejavnosti (financial auxiliaries - S. 124)

(2.57) Definicija:

Podsektor družbe, ki opravljajo pomožne finančne dejavnosti (S. 124) sestoji iz finančnih družb in nepravih družb, ki so v glavnem dejavne v pomožnih finančnih dejavnostih, torej v takih dejavnostih, ki so v tesni povezavi s finančnim posredništvom, vendar ne sodijo med dejavnosti finančnega posredništva (glej 2.39).

(2.58) V podsektor S. 124 se bodo uvrščale zlasti naslednje finančne družbe in nepravne družbe:

¹⁰ To je odstopanje od določb 4.86 in 4.101 SNA zaradi zagotovitve usklajenosti z denarnimi finančnimi ustanovami za statistične namene, kot jih definira EMI.

(a) zavarovalniški posredniki, upravljalci pri reševanju in havarijah (salvage and average administrators), zavarovalniški in pokojninski svetovalci itd.;

(b) posredniki pri posojilih in vrednostnih papirjih, svetovalci pri investicijah itd.;

(c) flotacijske družbe, ki organizirajo izdajo vrednostnih papirjev;

(d) družbe, katerih glavna dejavnost je jamčenje z indosamenti za menice in podobne instrumente;

(e) družbe, ki razvrščajo derivativne instrumente in instrumente za zavarovanje pred izgubo, kot so npr. swapi, predkupne pravice in instrumenti terminkih poslov (izključno izdajanje teh instrumentov);

(f) družbe, ki zagotavljajo infrastrukturo za finančne trge;

(g) centralni organi nadzora finančnih posrednikov in finančnih trgov, kadar so posebne institucionalne enote;

(h) upravljalci pokojninskih skladov, vzajemnih skladov itd.;

(i) družbe, ki vzdržujejo borze vrednostnih papirjev in zavarovalniške borze;

(j) neprofitne enote - neodvisne pravne osebe, ki zagotavljajo storitve finančnim družbam, a niso dejavne v finančnem posredništvu ali v pomožnih finančnih dejavnostih (glej 2.44).

(2.59) Podsektor S.124 ne vključuje holdinških družb, ki le nadzirajo in usmerjajo skupino podružnic, ki so v glavnem dejavne v pomožnih finančnih dejavnostih, same pa niso družbe, ki opravljajo pomožne finančne dejavnosti. Take holdinške družbe se uvrščajo v podsektor S.123 (glej 2.43).

Podsektor: zavarovalnice in pokojninski skladi (S.125)
Definicija (2.60):

Podsektor zavarovalnice in pokojninski skladi (S.125) sestoji iz finančnih družb in kvazi- družb, ki so dejavne v glavnem v finančnem posredništvu kot posledici združevanja tveganj (pooling risks) (glej 2.35).

(2.61) Administrirane zavarovalne pogodbe (administrated insurance contracts) so lahko v zvezi s posamezniki in/ali skupinami, pri čemer njihova udeležba v teh pogodbah je ali pa ni posledica splošne obveznosti, ki jo naloži država. Še več, pogodbe o socialnem zavarovanju (glej 4.83-4.91) so včasih pomemben del administriranih pogodb.

(2.62) Podsektor S.125 zajema tako družbe za obvezno zavarovanje (captive insurance corporations) kot tudi pozavarovalnice.

(2.63) Podsektor S.125 ne zajema:

(a) institucionalnih enot, ki ne izpolnjujejo vseh treh kriterijev, ki so naštetih v 2.74; te se uvrščajo v podsektor S.1314;

(b) holdinških družb, ki le nadzirajo in usmerjajo skupino, ki jo pretežno sestavljajo zavarovalnice in pokojninski skladi, niso pa same zavarovalnice ali pokojninski skladi; te se uvrščajo v podsektor S.123 (glej 2.43);

(c) neprofitnih enot - neodvisnih pravnih oseb, ki zagotavljajo storitve zavarovalnicam in pokojninskim skladom, niso pa dejavne v finančnem posredništvu; uvrščajo se v podsektor S.124 (glej 2.44).

(2.64) Podsektor zavarovalnice in pokojninski skladi se lahko dalje deli na:

(a) zavarovalnice in;

(b) (avtonomne) pokojninske sklade.

Avtonomni pokojninski skladi so tisti pokojninski skladi, ki so neodvisni v odločanju in vzdržujejo popoln komplet računov. Torej so institucionalne enote. Neavtonomni pokojninski skladi niso institucionalne enote, pač pa le del institucionalne enote, ki jih ustanovi.

(2.65) V dejavnosti družb za življenjsko in neživljenjsko zavarovanje so lahko vključena tveganja v zvezi s posamezniki ali skupinami. Možno pa je tudi, da nekatere zavarovalnice omejujejo svojo dejavnost le na skupinske pogodbe. Takim družbam je dovoljeno zavarovati vsako skupino.

(2.66) Pokojninske sklade lahko opredelimo kot ustanove, ki zavarujejo skupinska tveganja, ki so v zvezi s socialnimi nevarnostmi in potrebami (glej 4.84) zavarovanih ljudi. Tipične skupine udeležencev v takih zavarovalnih policah so zaposleni v enem podjetju ali v skupini podjetij, zaposleni v branži ali panogi in osebe z enakim poklicem. Podpore, vključene v zavarovalno pogodbo, so lahko plačilo, ki se po smrti zavarovane osebe izplača vdovi (vdovcu) ali otrokom (v glavnem v primeru smrti zavarovanca med opravljanjem poklica - death in service), podpore, ki se izplačujejo po upokojitvi, in podpore, ki se izplačujejo po nastopu invalidnosti.

(2.67) V nekaterih državah lahko vse te vrste tveganj enako zavarujejo zavarovalnice ali pokojninski skladi. V nekaterih drugih državah pa se lahko nekatere skupine tveganj zavarujejo samo v družbah za življenjsko zavarovanje (life insurance corporations). Za razliko od družb za življenjsko zavarovanje so pokojninski skladi (z zakonom) omejeni na specifične skupine zaposlenih in samozaposlenih.

Država (S.13)

Definicija (2.68):

Sektor država (general government) vključuje vse institucionalne enote, ki so drugi netržni proizvajalci (glej 3.26), katerih proizvodnja je namenjena individualni in kolektivni porabi in se v glavnem financira z obveznimi plačili enot, ki pripadajo drugim sektorjem, in/ali so institucionalne enote, ki so v glavnem dejavne v redistribuciji nacionalnega dohodka in bogastva.

(2.69) V sektor S.13 so vključene naslednje institucionalne enote:

(a) državna telesa (izključno javna podjetja, ki so ustanovljena kot javne družbe ali ki so po posebni zakonodaji neodvisne pravne osebe ali nepravne družbe, kadar so le-te razvrščene v sektorja nefinančne ali finančne družbe), ki upravljajo in financirajo skupino dejavnosti, ki zagotavljajo v glavnem netržno blago in storitve v korist skupnosti (community)¹¹;

(b) neprofitne enote, ki so neodvisna pravna telesa in so drugi netržni proizvajalci ter jih nadzira in v glavnem financira država;

(c) avtonomni pokojninski skladi, če sta izpolnjeni zahtevi iz točke 2.74.

(2.70) Sektor država sestoji iz štirih podsektorjev:

(a) enote centralne države (central government) (S.1311)

(b) enote republiške države (state government) (S.1312)

(c) državne enote lokalne ravni (local government) (S.1313)

(d) skladi socialnega zavarovanja (social security funds) (S.1314).

Podsektor: enote centralne države (S.1311)

(2.71) Definicija:

Podsektor enote centralne države vključuje vse državne upravne oddelke (administrative departments of the State) in druge centralne agencije, katerih pristojnosti veljajo na celotnem gospodarskem ozemlju države, razen skladov socialnega zavarovanja.

¹¹ Po dogovoru se organizacije za tržno reguliranje, ki so izključno ali pretežno zgolj razporejevalke subvencij, razvrščajo v S.13, podsektor centralna država S.1311. Tiste organizacije, ki se izključno ali pretežno udeležujejo v nakupovanju, posedovanju in prodaji kmetijskih ali prehranbenih proizvodov, pa so razvrščene v S.11 (glej 2.21, opomba (6)).

V podsektor S.1311 so vključene tiste neprofitne enote, ki jih nadzoruje država in katerih pristojnosti veljajo na celotnem gospodarskem ozemlju države.

Podsektor: enote republiške države (S.1312)

(2.72) Definicija:

Podsektor enote republiške države sestoji iz državnih enot, ki so ločene institucionalne enote, ki uresničujejo nekatere od funkcij države na ravni, ki je pod centralno državo in nad ravnijo državnih institucionalnih enot na lokalni ravni, razen v zvezi z upravljanjem skladov socialnega zavarovanja.

V podsektor S.1312 so vključene tiste neprofitne enote, ki jih nadzirajo enote republiške države in katerih pristojnosti so omejene na gospodarska ozemlja republik.

Podsektor: državne enote lokalne ravni (S.1313)

(2.73) Definicija:

V podsektor državne enote lokalne ravni so vključeni tisti tipi enot javne uprave, katerih pristojnosti veljajo le na lokalnem delu gospodarskega ozemlja, razen lokalnih agencij skladov socialnega zavarovanja.

V podsektor S.1313 so vključene tiste neprofitne enote, ki jih nadzirajo državne enote lokalne ravni in katerih pristojnosti so omejene na gospodarska ozemlja teh enot.

Podsektor: skladi socialnega zavarovanja (S.1314)

(2.74) Definicija:

Podsektor skladi socialnega zavarovanja vključuje vse centralne, državne in lokalne enote, katerih glavna dejavnost je zagotavljanje socialne podpore (social benefits) in ki izpolnjujejo oba naslednja kriterija:

(a) določene skupine prebivalstva so na osnovi zakona ali predpisa dolžne sodelovati v shemi ali plačevati prispevke;

(b) država je odgovorna za upravljanje ustanove v pogledu poravnavanja ali potrjevanja prispevkov in podpor neodvisno od njene vloge nadzornega telesa ali delodajalca (glej 4.89).

Običajno ni neposredne povezave med vrednostjo prispevka, ki ga posameznik plača, in tveganjem, ki mu je izpostavljen.

Gospodinjstva (S.14)

(2.75) Definicija:

Sektor gospodinjstva (S.14) zajema posameznike ali skupine posameznikov, ki so potrošniki ali pa tudi podjetniki, ki proizvajajo tržno blago ter nefinančne in finančne storitve (tržni proizvajalci), s tem da v drugem primeru ne gre za dejavnosti ločenih tvorb, ki se obravnavajo kot nepravne družbe. Ta sektor zajema tudi posameznike ali skupine posameznikov, ki proizvajajo blago in nefinančne storitve izključno za lastno končno uporabo (glej 3.20, 3.25 in 3.30).

Gospodinjstva kot porabnike lahko definiramo kot majhne skupine oseb, ki so skupaj nastanjene, svoje dohodke in imetje deloma ali v celoti združujejo in določene vrste blaga in storitev porabljajo kolektivno. Doda se lahko kriterij obstoja družinskih ali čustvenih vezi.

Sredstva (resources) teh enot v glavnem izvirajo iz plačil za opravljeno delo, iz dohodkov od imetja, iz transferjev iz drugih sektorjev ali iz prejemkov od prodaje (disposal of) tržnih proizvodov ali iz proizvodnje za lastno končno porabo.

(2.76) V sektor gospodinjstva so vključeni:

(a) posamezniki ali skupine posameznikov, katerih glavna funkcija je poraba;

(b) osebe, ki stalno žive v ustanovah, ki imajo v delovanju in v odločanju o gospodarskih zadevah le malo samostojnosti ali le-te sploh nimajo (npr. člani verskih redov, ki žive v samostanih; pacienti, daljši čas nastanjeni v bolnišnicah; zaporniki, ki preživljajo daljše zaporne kazni; starejše osebe, ki stalno žive v domovih za upokojence); tako skupi-

no ljudi se obravnava kot eno institucionalno enoto, torej kot eno gospodinjstvo;

(c) posamezniki ali skupine posameznikov, katerih glavna funkcija je poraba in ki proizvajajo blago in nefinančne storitve izključno za lastno končno porabo; le dve kategoriji storitev, ki se proizvajata za lastno končno porabo, sta vključeni v sistem: dajanje lastnega bivališča v najem in domače storitve (domestic services), za kar se osebam, ki jih izvajajo, plača;

(d) posamezna lastništva in partnerstvo (sole proprietorships and partnerships) brez neodvisnega pravnega statusa, ki so tržni proizvajalci - razen tistih, ki so obravnavani kot nepravne družbe.

(e) neprofitne ustanove, ki oskrbujejo gospodinjstva in nimajo neodvisnega pravnega statusa ali ga imajo, vendar so manj pomembne (glej 2.88).

(2.77) Sektor gospodinjstev se deli na šest podsektorjev:

(a) delodajalci (vključno samozaposleni) (S.141+S.142)

(b) delojemalci (S.143)

(c) prejemniki dohodkov od imetja (S.1441)

(d) prejemniki pokojnin (S.1442)

(e) prejemniki drugih transferjev (S.1443)

(f) drugi (S.145)

(2.78) Gospodinjstva se razporejajo po podsektorjih glede na najpomembnejšo vrsto dohodka (npr. dohodki na osnovi zaposlovanja, dohodki na osnovi opravljanja dela itd.) gospodinjstva kot celote. Če eno gospodinjstvo prejema več kot en dohodek iste vrste, se v razvrstitvi gospodinjstva upošteva celoten dohodek te vrste.

Podsektor: Delodajalci (vključno s samozaposlenimi) (S.141+S.142)

(2.79) Definicija:

Podsektor delodajalci (vključno s samozaposlenimi) sestoji iz skupine gospodinjstev, katerih najpomembnejši viri dohodkov celotnega gospodinjstva so (raznovrstni) dohodki (B3), ki jih dobiva lastnik gospodinjstvega neinkorporiranega podjetja od svoje dejavnosti proizvodnje tržnega blaga in storitev, v zvezi s katero zaposluje in plačuje še druge delavce ali pa ne, četudi ta vir ne presega vedno polovice celotnega dohodka gospodinjstva.

Podsektor: Delojemalci (S.143)

(2.80) Definicija:

Podsektor zaposleni sestoji iz skupine gospodinjstev, katerih najpomembnejši vir dohodka za gospodinjstvo v celoti so nadomestila za opravljeno delo (D1 - compensation of employees).

Podsektor: Prejemniki dohodkov od imetja (S.1441)

(2.81) Definicija:

Podsektor prejemniki dohodkov od imetja sestoji iz skupin gospodinjstev, katerih dohodek od imetja (D4 - property income) je najpomembnejši vir dohodka gospodinjstva kot celote.

Podsektor: Prejemniki pokojnin (S.1442)

(2.82) Definicija:

Podsektor prejemniki pokojnin sestoji iz skupin gospodinjstev, katerih glavni vir dohodkov za gospodinjstvo v celoti so pokojnine.

Upokojenska gospodinjstva (pension households) so gospodinjstva, katerih najpomembnejši dohodki so pokojnine (retirement pensions) ali drugi redni dohodki, vključno s pokojninami na osnovi dela pri prejšnjih delodajalcih.

Podsektor: Prejemniki drugih transferjev (S.1443)

(2.83) Definicija:

Podsektor prejemniki drugih transferjev sestoji iz skupine gospodinjstev, katerih najpomembnejši vir dohodkov gospodinjstva kot celote so drugi tekoči transferji (other current transfers).

Drugi tekoči transferji so vsi tekoči transferji razen dohodkov od imetja (property income), pokojnin in dohodkov oseb, ki stalno žive v ustanovah (people living permanently in institutions).

Podsektor: Ostali (S.145)

(2.84) Definicija:

Podsektor ostali sestavljajo osebe, ki stalno žive v ustanovah.

Osebe, ki stalno žive v ustanovah, se razvrščajo v poseben sektor, ker na osnovi merila najpomembnejšega dohodka ni pomembnejšega uvrščanja teh oseb v enega od prej navedenih podsektorjev.

(2.85) Če za namene sektoriranja nimamo na voljo glavnega vira dohodka gospodinjstva, se kot druga najboljša karakteristika za klasifikacijske namene uporabi dohodek referenčne osebe (reference person). Referenčna oseba gospodinjstva je običajno oseba z najvišjim dohodkom. Če nam ta podatek ni na voljo, se za sektorizacijo gospodinjstev uporabi podatek o dohodku osebe, ki trdi, da je referenčna oseba.

(2.86) Za namene različnih vrst analiz ali koncipiranja politike so lahko primerna in potrebna tudi druga merila, npr. razvrstitev gospodinjstev kot podjetnikov po dejavnostih: kmetijska gospodinjstva, nekmetijska gospodinjstva (industrija, storitve).

Neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom (NPISG) (S.15)

(2.87) Definicija:

Sektor nepridobitnih izvajalcev storitev gospodinjstvom (non-profit institutions serving households), sestoji iz neprofitnih enot, ki so posebne pravne osebe, ki oskrbujejo gospodinjstva in so zasebni drugi netržni proizvajalci (glej 3.32). Glavni viri sredstev teh enot so poleg občasnih drugih prihodkov neposredni ali posredni prostovoljni prispevki v denarju ali v naravi s strani gospodinjstev, ki se nasproti tem enotam pojavljajo kot porabniki, plačila države¹² in dohodki od imetja.

(2.88) Če te enote niso zelo pomembne, jih v ta sektor ne vključimo, pač pa njihove transakcije obravnavamo skupaj s transakcijami gospodinjstev (S.14).

V sektor neprofitnih izvajalcev storitev gospodinjstvom so vključene naslednje glavne vrste takih enot, ki gospodinjstvom zagotavljajo netržno blago in storitve:

(a) sindikati, stanovska in poklicna združenja (professional and learned societies), združenja potrošnikov, politične stranke, cerkvene in verske skupnosti (vključno s tistimi, ki jih vlada financira, vendar ne nadzira), ter družabni, kulturni, rekreacijski in športni klubi;

(b) dobrotelne ustanove ter organizacije za pomoč ponesrečenim in drugače potrebnim, ki jih s prostovoljnimi prispevki v denarju ali v naravi financirajo druge institucionalne enote.

V sektor S.15 so vključene neprofitne enote, ki zagotavljajo storitve nerezidenčnim enotam, ne sodijo pa vanj osebe, če članstvo v njih daje pravico do vnaprej opredeljenega blaga in storitev.

Tujina (S.2)

Definicija (2.89):

Tujina (S.2 - the rest of the world) je skupina enot brez kakšne značilne funkcije ali značilnega vira; sestavljajo jo nerezidenčne enote,¹³ če so udeležene v transakcijah z

rezidenčnimi institucionalnimi enotami ali imajo druge ekonomske povezave z rezidenčnimi enotami. Računi tujine zagotavljajo celoten pregled nad ekonomskimi povezavami med gospodarstvom države in tujino.

(2.90) Tujina ni sektor, za katerega bi vzdrževali popoln komplet računov, čeprav je pogosto primerno tujino obravnavati tako, kot da bi bila sektor. Sektorje dobimo z dezagregiranjem celotnega gospodarstva v bolj homogene skupine rezidenčnih institucionalnih enot, ki so si podobne v pogledu ekonomskega vedenja (economic behaviour), ciljev in funkcij. Kar zadeva sektor tujine, ni tako: v njem se evidentirajo transakcije in drugi tokovi nefinančnih in finančnih družb, neprofitnih enot, gospodinjstev in države z nerezidenčnimi institucionalnimi enotami in druge ekonomske relacije med rezidenti in nerezidenti, npr. terjatve rezidentov do nerezidentov.

(2.91) Opozoriti je treba, da pravilo, po katerem so v račune tujine (accounts for the rest of the world) vključene le transakcije med rezidenčnimi institucionalnimi enotami in nerezidenčnimi enotami, ne velja v vseh primerih. Izjeme so naslednje:

(a) transportne storitve, ki jih opravijo rezidenčne enote v zvezi z uvozom blaga, se izkažejo v računih tujine kot uvoz f.o.b., čeprav so te storitve opravile rezidenčne enote (glej 3.144);

(b) transakcije s tujimi sredstvi (foreign assets) med rezidenti, ki pripadajo različnim sektorjem, se izkazujejo v podrobno razčlenjenih finančnih računih za tujino; transakcije s temi sredstvi sicer ne vplivajo na položaj države (celote rezidentov) v odnosu do sektorja tujine, vendar pa učinkujejo na finančna razmerja posameznih sektorjev s tujino;

(c) transakcije z obveznostmi države med nerezidenti, ki pripadajo različnim zemljepisnim področjem, se izkazujejo v okviru računov tujine; čeprav te transakcije ne vplivajo na celoto obveznosti države do tujine, pa vplivajo na razpojenost teh obveznosti med njene dele.

(2.92) Sektor tujine (S.2) se členi na:

(a) Evropsko unijo (S.21)

1. države članice Evropske unije (S.211)

2. ustanove Evropske unije (S.212)

(b) tretje države in mednarodne organizacije (S.22)

Sektorska klasifikacija standardnih pravnih tipov proizvajalnih enot

(2.93) V naslednji preglednici (tabela 2.3-2.4) in v točkah 2.94-2.101 so prikazana načela, po katerih so proizvajalne enote razvrščene v sektorje, upoštevaje standardno izrazoslovje, s katerim opisujemo glavne tipe ustanov.

(2.94) Zasebne in javne družbe, ki so tržni proizvajalci, se razvrščajo na naslednji način:

(a) tiste, ki so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev, v sektor S.11, nefinančne družbe (glej 2.23.a);

(b) tiste, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in v pomožnih finančnih dejavnostih, v sektor S.12, finančne družbe (glej 2.40.a in 2.40.f).

(2.95) Zadrage in družbe, ki so neodvisne pravne osebe in so tržni proizvajalci, se razvrščajo tako:

(a) tiste, ki so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev: v sektor S.11, nefinančne družbe (glej 2.23.b)

(b) tiste, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in v pomožnih finančnih dejavnostih: v sektor S.12, finančne družbe (glej 2.40.b)

(2.96) Javna podjetja, ki so na podlagi posebne zakonodaje neodvisne pravne osebe, pa so tržni proizvajalci, se razvrščajo tako:

(a) tiste, ki so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev, v sektor S.11, nefinančne družbe (glej 2.23.c);

¹² Neprofitne enote, ki jih nadzira in v glavnem financira država, se razvrščajo v sektor država (glej 2.69b).

¹³ V to skupino enot so vključene ustanove Evropske unije in mednarodne organizacije (glej tudi 2.06).

(b) tiste, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in v pomožnih finančnih dejavnostih, v sektor S.12, finančne družbe (glej 2.40.c).

(2.97) Javna podjetja, ki niso neodvisne pravne osebe in so tržni proizvajalci, se razvrščajo tako:

(a) če so neprave družbe (glej 2.13.f):

1. tiste, ki so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev, v sektor S.11, nefinančne družbe (glej 2.23.f);

2. tiste, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in v pomožnih finančnih dejavnostih, v sektor S.12, finančne družbe (glej 2.40.g);

(b) če niso neprave družbe, v sektor S.13, država, saj ostajajo sestavni del enot, ki jih nadzirajo (glej 2.69.a).

(2.98) Neprofitne enote (zveze, ustanove - associations, foundations), ki so neodvisne pravne osebe, se razvrščajo tako:

(a) tiste, ki so tržni proizvajalci in so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev, v sektor S.11, nefinančne družbe (glej 2.23.d);

(b) tiste, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in v pomožnih finančnih dejavnostih, v sektor S.12, finančne družbe (glej 2.40.d);

(c) tiste, ki so netržni proizvajalci:

1. v sektor S.13, država, če so javni proizvajalci, ki jih nadzira in v glavnem financira država (glej 2.69.b);

2. v sektor S.15, neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom, če so zasebni proizvajalci (glej 2.87).

TABELA 2.3-2.4 SEKTORSKA KLASIFIKACIJA PROIZVAJALNIH ENOT ZA GLAVNE STANDARDNE PRAVNE OBLIKE LASTNIŠTVA

TIP PROIZVAJALCA STANDARDNI PRAVNIŠKI OPIS	TRŽNI PROIZVAJALCI, KI SO V GLAVNEM DEJAVNI V PROIZVODNI BLAGA IN NEFINANČNIH STORITEV	TRŽNI PROIZVAJALCI, KI SO V GLAVNEM DEJAVNI V FINANČNEM POSREDNIŠTVU	DRUGI NETRŽNI PROIZVAJALCI	
			JAVNI PROIZVAJALCI (glej 3.28)	ZASEBNI PROIZVAJALCI (glej 3.29)
Zasebne in javne družbe	S.11 nefinančne družbe (glej 2.23.a)	S.12 finančne družbe (glej 2.40.a, 20.40.f)		
Zadruga in partnerstva, kiso neodvisne pravne osebe	S.11 nefinančne družbe (glej 2.23.b)	S.12 finančne družbe (glej 2.40.b)		
Javna podjetja, ki so na podlagi posebnih predpisov neodvisne pravne osebe	S.11 nefinančne družbe (glej 2.23.c)	S.12 finančne družbe (glej 2.40.c)		
Javna podjetja, ki niso neodvisne pravne osebe	- ki imajo značilnosti nepravih družb	S.11 nefinančne družbe (glej 2.23.f)	S.12 finančne družbe (glej 2.40.g)	
	- druga			S.13 država (glej 2.69.a)
Neprofitne enote, ki so neodvisne pravne osebe	S.11 nefinančne družbe (glej 2.23.d)	S.12 finančne družbe (glej 2.40.d)	S.13 država (glej 2.69.b)	S.15 neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom 1/ (glej 2.87)
Partnerstva, ki niso neodvisne pravne osebe	- z značilnostmi nepravih družb	S.11 nefinančne družbe (glej 2.23.f)	S.12 finančne družbe (glej 2.40.g)	
	- druga	S.14 gospodinjstva (glej 2.75)	S.14 gospodinjstva (glej 2.75)	
Holdinške družbe, katerih prevladujoči tip dejavnosti skupine družb, ki jih nadzirajo, je proizvodnja	- blaga in nefinančnih storitev	S.11 nefinančne družbe (glej 2.23.e)		
	- finančnih storitev		S.12 finančne družbe (glej 2.40.e)	

1/2 izjemno manj pomembnih neprofitnih enot (glej 2.88)

(2.99) Samostojni posestniki in partnerstva (sole proprietorships and partnerships), ki niso pravne osebe, so pa tržni proizvajalci, se razvrščajo tako:

(a) če so neprave družbe (glej 2.13.f):

1. tiste, ki so v glavnem dejavne v proizvodnji blaga in nefinančnih storitev, v sektor S.11, nefinančne družbe (glej 2.23.f);

2. tiste, ki so v glavnem dejavne v finančnem posredništvu in v pomožnih finančnih dejavnostih, v sektor S.12, finančne družbe (glej 2.40.g);

(b) če niso neprave družbe, se razvrščajo v sektor S.14, gospodinjstva (glej 2.75).

(2.100) Holdinške družbe (t. j. družbe, ki usmerjajo skupino podjetij) se razvrščajo tako:

(a) v sektor S.11, nefinančne družbe, če je pretežni tip dejavnosti skupine družb (tržni proizvajalci) kot celote, ki so predmet usmerjanja, proizvodnja blaga in nefinančnih storitev (glej 2.23.e)

(b) v sektor S.12, finančne družbe, če je pretežni tip dejavnosti skupine družb (tržni proizvajalci) kot celote, ki so predmet usmerjanja, finančno posredništvo (glej 2.40.e)

(2.101) Tabela 2.3 shematično prikazuje različne primere, ki so naštetih zgoraj.

TRANSAKCIJE PROIZVODOV

Proizvodnja (output) (P.1)

3.14 Definicija: Proizvodnja (output) sestavljajo proizvodi, ki so ustvarjeni v obračunskem obdobju.

Zajema naslednje posamezne primere:

a) blago in storitve, ki jih ena lokalna enota istovrstne proizvodnje (local kind of activity unit - lokalna KAU) zagotavlja drugi lokalni KAU, ki pripada isti institucionalni enoti;

b) blago, ki ga proizvaja lokalna KAU in ostane v zalogi na koncu obdobja, v katerem je bilo proizvedeno, ne glede na to, kakšna je kasnejša uporaba tega blaga.

Kakor koli že, blago in storitve, ki se proizvedejo in porabijo v istem obračunskem obdobju in znotraj iste lokalne KAU, se ne identificirajo ločeno. Torej se tako blago in storitve ne zajema kot del proizvodnje ali vmesne porabe te lokalne KAU.

3.15 Kadar institucionalna enota vsebuje več kot eno lokalno KAU, je proizvodnja institucionalne enote vsota proizvodnje njenih sestavnih lokalnih KAU, vključno proizvodnjo, ki se dobavlja med sestavnimi lokalnimi KAU.

3.16 V ESA se razlikujejo trije tipi proizvodnje:

a) tržna proizvodnja (market output) (P.11) (glej 3.17-3.21)

b) proizvodnja za lastno končno uporabo (P.12) (glej 3.22-3.24) (output produced for own final use)

c) ostala netržna proizvodnja (other non-market output) (P.13) (glej 3.25)

To razlikovanje se uporablja tudi pri lokalnih KAU in institucionalnih enotah:

a) tržni proizvajalci

b) proizvajalci za lastno končno uporabo

c) drugi netržni proizvajalci.

Razlikovanje med tržnimi proizvajalci, proizvajalci za lastno končno uporabo in drugimi netržnimi proizvajalci je bistveno, ker določa načela vrednotenja, ki naj se uporabijo: tržna proizvodnja, proizvodnja za lastno končno uporabo in celotna proizvodnja njenih lokalnih KAU in je torej odvisen tudi od razlikovanja med tržnimi proizvajalci, proizvajalci za lastno končno uporabo in drugimi netržnimi proizvajalci (glej 3.54-3.56). Še več, to razlikovanje se uporablja tudi v sektorskem razvrščanju institucionalnih enot (glej 3.27-3.37).

Ta razlikovanja so definirana po načelu od zgoraj navzdol (in a top-down way), t. j. razmejevanje se najprej definira za institucionalne enote, nato za lokalne KAU in nato za njihovo proizvodnjo. Posledica tega je, da se lahko natančen pomen razmejevanja na ravni proizvodov (npr. definicije konceptov tržne proizvodnje, proizvodnje za lastno končno uporabo in druge tržne proizvodnje) razume le tako, da se gleda tudi na značilnosti institucionalnih enot in lokalnih KAU, ki to proizvodnjo proizvajajo.

Po splošnih definicijah treh tipov proizvodnje in treh tipov proizvajalcev (glej 3.17-3.26) bo razmejevanje med tržnim, za lastno končno uporabo in drugim netržnim prikazano po načelu od zgoraj navzdol.

3.17 Definicija:

Tržna proizvodnja sestoji iz proizvodnje, ki se prodaja na trgu (disposed of on the market) (glej 3.18) ali je namenjena prodaji na trgu.

3.18 Tržna proizvodnja zajema:

a) proizvode, prodane po ekonomsko pomembnih cenah (economically significant prices);

b) proizvode, plačane z drugim blagom (products bartered);

c) proizvode, uporabljene kot plačilo v naravi (vključno z nadomestilom za opravljeno delo v naravi in mešani dohodek v naravi);

d) proizvode, ki jih ena lokalna KAU dobavlja drugi lokalni KAU znotraj iste institucionalne enote, in se uporabi kot vmesni inputi ali za končno uporabo;

e) proizvode, s katerimi se povečajo zaloge dokončane blaga in nedokončana dela, namenjena za eno ali drugo od zgoraj navedenih uporab (vključno z naravnim prirastom živalskih in poljedelskih proizvodov in z nedokončanimi zgradbami, katerih kupec ni znan).

3.19 Definicija:

Po ESA je ekonomsko pomembna cena proizvoda definirana delno v odnosu na institucionalno enoto ali lokalno KAU, ki je proizvodnjo proizvedla (glej 3.27-3.40). Na primer, po dogovoru se vso proizvodnjo neinkorporiranih podjetij v lasti gospodinjstev, ki se prodajo drugim institucionalnim enotam, prodajo po ekonomsko pomembnih cenah, t. j. ta proizvodnja se obravnava kot tržna proizvodnja. Za proizvodnjo nekaterih drugih institucionalnih enot pa velja, da se prodajo po ekonomsko pomembnih cenah, kadar se prodajnim iztržkom (sales) pokrije več kot 50% proizvodnih stroškov.

3.20 Definicija:

Proizvodnja, proizvedena za lastno končno uporabo, sestoji iz blaga ali storitev, ki se bodisi zadrži za končno uporabo bodisi se uporabi za povečanje bruto naložb v osnovna sredstva v isti institucionalni enoti.

3.21 Proizvode, ki se zadrže za lastno končno uporabo, lahko proizvajajo le sektor gospodinjstev. Tipični primeri so:

a) kmetijski proizvodi, ki jih zadržijo kmetovalci;

b) stanovanjske storitve, ki jih proizvajajo lastniki stanovanj;

c) gospodinjске storitve, ki jih proizvajajo zaposleno plačano osebe.

3.22 Proizvode, ki se uporabijo za lastne bruto naložbe v osnovna sredstva, lahko proizvajajo kateri koli sektor. Primeri:

a) posebni strojni instrumenti, ki jih proizvajajo inženirska podjetja;

b) bivališča ali povečevanja bivališč, ki jih grade oziroma proizvajajo gospodinjstva;

c) gradbeništvo za lasten račun, vključno s komunalnim gradbeništvo, ki ga izvajajo skupine gospodinjstev.

3.23 Definicija:

Druga netržna proizvodnja zajema proizvodnjo, ki se drugim enotam zagotavlja brezplačno ali po ekonomsko nepomembnih cenah.

3.24 Definicija:

Tržni proizvajalci so lokalne KAU ali institucionalne enote, katerih glavni del proizvodnje je tržna proizvodnja.

Opozorilo: če je lokalna KAU ali institucionalna enota tržni proizvajalec, je glavna proizvodnja take enote po definiciji tržna proizvodnja, saj je koncept tržne proizvodnje definiran po izvedbi razmejitve tržno, za lastno končno uporabo in drugo netržno za lokalne KAU in institucionalne enote, ki so proizvedle to proizvodnjo.

3.25 Definicija:

Proizvajalci za lastno končno uporabo so lokalne KAU ali institucionalne enote, katerih glavni del proizvodnje je za lastno končno uporabo znotraj iste institucionalne enote.

3.26 Definicija:

Drugi netržni proizvajalci so lokalne KAU ali institucionalne enote, katerih glavni del proizvodnje se zagotavlja brezplačno ali po ekonomsko nepomembnih cenah.

Institucionalne enote: razmejevanje med tržnim, za lastno končno uporabo in drugim netržnim

¹⁴ Osnovna cena je opredeljena v določbi 3.48 ESA.

Definicija (3.48):

Osnovna cena je cena, ki jo realizira proizvajalec za proizvedeno enoto blaga ali storitve, ki jo prodaja kupcu, zmanjšana za plačilo davkov na to enoto, kot posledice proizvodnje ali prodaje te enote (npr. davki na proizvode), in povečana za prejete subvencije na to enoto, kot posledice proizvodnje ali prodaje te enote (npr. subvencije na proizvode). Izključuje kakršna koli plačila transporta (transport charges), ki jih proizvajalec zaračuna posebej. Zajema kakršno koli plačilo transporta, ki ga proizvajalec zaračuna skupaj s proizvodom, četudi je to na računu navedeno kot posebna postavka.

3.27 Za institucionalne enote kot proizvajalce je razmejevanje med tržnim, za lastno končno uporabo in drugim netržnim zgoščeno prikazano v tabeli 3.1. Prikazane so tudi implikacije za sektorsko razvrščanje.

Tabela kaže, da je treba hkrati uporabiti več razlikovanj, če nameravamo institucionalne enote razvrstiti v skupine tržnih proizvajalcev, proizvajalcev za lastno končno uporabo ali drugih netržnih proizvajalcev.

3.28 Prvo razmejevanje je med zasebnimi in javnimi proizvajalci. Javni proizvajalec je proizvajalec, ki ga nadzira enota državnega sektorja (general government). V primeru neprofitnih enot (NPE) je javni proizvajalec NPE, ki ga nadzi-

ra in v glavnem financira enota sektorja država. Vsi ostali proizvajalci so zasebni proizvajalci. Nadzor je definiran kot sposobnost določiti splošno (corporate) politiko ali program institucionalne enote z imenovanjem ustreznih direktorjev ali menažerjev, če je potrebno. Lastništvo več kot polovice delnic družbe zadosten, ne pa tudi potreben pogoj za nadzor (glej 2.26).

3.29 Kot kaže tabela 3.1, najdemo zasebne proizvajalce v vseh sektorjih razen v sektorju država (general government). Drugače pa javne proizvajalce najdemo samo v sektorjih družb (nefinančne družbe in finančne družbe).

Tabela 3.1 Razmejevanje med tržnimi proizvajalci, proizvajalci za lastno končno uporabo in drugimi netržnimi proizvajalci za institucionalne enote

Tip institucionalne enote		Razvrstitev			
Zasebna ali javna?		Neprofitna enota ali ne?	Prodajni iztržek pokriva več kot 50% proizvodnih stroškov	Tip proizvajalca	Sektor(ji)
1. Zasebni proizvajalci	1.1 Neinkorporirana podjetja v lasti gospodinjestev (izključno podjetja v lasti gospodinjestev, ki so nepravne družbe)			1.1 Tržni ali za lastno končno uporabo	Gospodinjstvo
	1.2 Drugi zasebni proizvajalci (vključno kvazikorporativna podjetja v lasti gospodinjestev)	1.2.1 Zasebne neprofitne enote	1.2.1.1 Da	1.2.1.1=tržni	Družbe
			1.2.1.2 Ne	1.2.1.2=drugi netržni	NP izvajalci storitev gospodinjstvom
		1.2.2 Drugi zasebni proizvajalci, ki niso neprofitne enote		1.2.2=tržni	Družbe
2. Javni proizvajalci			2.1 Da	2.1=tržni	Družbe
			2.2 Ne	2.2=drugi netržni	Država

3.30 Posebne kategorije zasebnih proizvajalcev so neinkorporirana podjetja v lasti gospodinjestev. Ta so vedno tržni proizvajalci ali proizvajalci za lastno končno uporabo. Za slednje gre v primerih proizvodnje stanovanjskih storitev lastnikom stanovanj (services of owner occupied dwellings) in proizvodnje blaga za lasten račun. Vsa neinkorporirana podjetja v lasti gospodinjestev se razvrščajo v sektor gospodinjestev. Izjema so nepravne družbe (kvazikorporativna podjetja) v lasti gospodinjestev. Ta so tržni proizvajalci in se razvrščajo v sektorja nefinančne družbe in finančne družbe.

3.31 Pri drugih zasebnih proizvajalcih je treba razlikovati zasebne neprofitne enote (NPE) in druge zasebne proizvajalce.

Definicija:

Neprofitna enota je definirana kot pravna ali družbena oseba (legal or social entity), ustanovljena za proizvodnjo blaga in storitev, ki ji status ne dovoljuje, da bi bila ta proizvodnja vir dohodka, dobička ali druge finančne koristi (income, profit or other financial gains) za enote, ki so jo ustanovile, jo nadzirajo ali financirajo. V praksi proizvodne dejavnosti teh enot ustvarjajo presežke ali primanjkljaje, vendar ti morebitni presežki ne morejo preiti v last kakšne druge enote.

Vsi ostali zasebni proizvajalci, ki niso neprofitne enote, so tržni proizvajalci. Ti se razvrščajo v sektorja nefinančne družbe in finančne družbe.

3.32 Da bi lahko določili tip proizvajalca in sektorje za neprofitne enote, je treba uporabiti merilo 50%.

a) če prodajna vrednost (sales) znaša več kot 50% proizvodnih stroškov, je institucionalna enota tržni proizvajalec in se razvrsti v sektorja nefinančne ali finančne družbe;

b) če prodajna vrednost znaša manj kot 50% proizvodnih stroškov, je institucionalna enota drugi netržni proizvajalec in se razvrsti v sektor neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom (NPISG). Vendar pa se druge netržne NPE, ki jih nadzira in v glavnem financira država (enota državnega sektorja), razvršča v državni sektor.

3.33 V zvezi z razlikovanjem tržnih od netržnih proizvajalcev z uporabo merila 50%, se prodajna vrednost (sales) in proizvodni stroški (production costs) definirajo tako:

a) prodajna vrednost (sales) realizacija zajema vse prodajne iztržke, razen vrednosti plačanih davkov na proizvode, vendar vključno z vsemi plačili države ali ustanov Evropske unije, izplačanimi proizvajalcu v dani dejavnosti, to je z vsemi plačili vezanimi na obseg ali vrednost proizvodnje, izvzamejo pa se plačila, s katerimi se pokriva celotni primanjkljaj proizvajalca;

Ta definicija prodajne vrednosti (sales) ustreza definiciji vrednosti proizvodnj po osnovnih cenah (output at basic prices) s to razliko, da:

1. je proizvodnja po osnovnih cenah definirana šele, ko se določi, ali je proizvodnja tržna ali druga netržna; pro-

dajni iztržek se uporabi le pri vrednotenju tržne proizvodnje; druga netržna proizvodnja se vrednoti po stroških;

2. so plačila države za pokritje celotnega primanjkljaja javnih družb in nepravih družb del drugih subvencij na proizvode, kakor so definirane v točki 4.35.c. Posledično zajema tržna proizvodnja po osnovnih cenah tudi plačila države za pokritje celotnega primanjkljaja.

b) proizvodni stroški so vsota vmesne porabe, plačil zaposlenim, porabe osnovnih sredstev in drugih davkov na proizvodnjo. Za to merilo druge subvencije na proizvodnjo niso odštete. Da bi zagotovili usklajenost konceptov prodajne vrednosti in proizvodnih stroškov pri uporabi merila 50%, morajo biti iz proizvodnih stroškov izključeni vsi stroški naložb iz lastne proizvodnje (own-account capital formation).

Kriterij 50% je treba uporabiti z upoštevanjem dejanskega deleža v več letih zapored: odločitev na podlagi kriterija 50% se sprejme le, če je vrednost deleža nad ali pod 50% več let zapored ali če se pričakuje, da se bosta ena ali druga vrednost iz tekočega nadaljevali v naslednja leta. Zaradi manjših nihanj vrednosti deleža nad ali pod 50% prerazvrstitev institucionalne enote (ter njenih lokalnih KAU in proizvodnje) ni potrebna.

3.34 Prodajna vrednost (sales) lahko sestoji iz različnih elementov. Pri storitvah zdravstvene oskrbe, ki jih zagotavljajo bolnišnice, lahko na primer ustreza:

a) nakupom delodajalcev, ki se obravnavajo kot nedenarni dohodki (income in kind), plačani zaposlenim, in izdatki za končno porabo teh zaposlenih;

b) nakupom zasebnih zavarovalnih podjetij;

c) nakupom skladov socialnega zavarovanja in države, ki se razvrščajo kot nedenarne socialne koristi (social benefits in kind);

d) nakupom gospodinjstev brez nadomestila (izdatki za končno porabo).

V prodajno vrednost se ne prištevajo le subvencije na proizvodnjo in prejeta darila (npr. za dobrodelne namene).

Podobno lahko prodaja transportnih storitev podjetja ustreza vmesni porabi proizvajalcev, nedenarnemu dohodku, ki ga zagotavljajo delodajalci (employers), nedenarnim socialnim koristim, ki jih zagotavlja država, in nakupom gospodinjstev brez nadomestila.

3.35 Zasebne neprofitne enote, ki zagotavljajo storitve poslovnim subjektom, so poseben primer. Običajno se financirajo s prispevki ali članarinami skupin zadevnih subjektov. Članarine se ne tretirajo kot transferji, pač pa kot plačila za opravljene storitve, to je kot realizacija. Te NPE so torej tržni proizvajalci in se razvrščajo v sektorja nefinančnih in finančnih družb.

3.36 Uporaba kriterija 50% pri prodajni vrednosti in proizvodnih stroških zasebnih ali javnih NPE z vključevanjem vseh plačil v zvezi z velikostjo proizvodnje v prodajno vrednost, lahko v določenih posebnih primerih privede na napačno pot. To lahko npr. velja za financiranje proizvodnje

zasebnih in javnih šol: vrednost plačil države je lahko vezana na število učencev, vendar pa je lahko tudi rezultat pogajanj z državo. V takem primeru takih plačil ni treba jemati kot realizacijo, čeprav so v eksplicitni zvezi z velikostjo proizvodnje, npr. s številom učencev. To kaže, da je šola, ki se v glavnem financira s takimi plačili, drugi netržni proizvajalec. Kadar je šola javni proizvajalec, to je, kadar jo v glavnem financira in nadzira država, jo je treba razvrstiti v sektor država. Kadar je šola zasebni drugi netržni proizvajalec, jo je treba razvrstiti v sektor neprofitnih izvajalcev storitev gospodinjstvom.

3.37 Javni proizvajalci so lahko tržni proizvajalci ali drugi netržni proizvajalci. Če se na podlagi merila 50% odloči, da je treba institucionalno enoto jemati za tržnega proizvajalca, se razvrsti v sektor nefinančne ali sektor finančne družbe. Z merilom 50% se tudi določa, kdaj je treba državno enoto jemati za nepravo družbo v lasti države: le kadar izpolnjuje merilo 50%, je taka enota lahko neprava družba. Če je institucionalna enota drugi netržni proizvajalec, se razvrsti v sektor država. Razlikovanje med neprofitno enoto in drugimi proizvajalci je torej za razvrščanje javnih proizvajalcev irelevantno.

Lokalne KAU in njihova proizvodnja: razmejevanje med tržnim, za lastno končno uporabo in drugim netržnim

3.38 Potem ko smo razmejevanja med tržnim, za lastno končno uporabo in drugim netržnim uporabili na institucionalne enote kot proizvajalce, lahko to razmejevanje uporabimo še na lokalnih KAU in njihovi proizvodnji. Ta relacija je prikazana v tabeli 3.2 (naslednja stran).

3.39 Če se institucionalna enota opredeli kot tržni proizvajalec, potem je tržni proizvajalec seveda tudi glavna lokalna KAU. Sekundarna lokalna KAU je prav lahko tržni proizvajalec, vendar je lahko tudi proizvajalec za lastno končno uporabo. Pač pa sekundarna lokalna KAU po dogovoru ne more biti drugi netržni proizvajalec. To nakazuje, da so vse (sekundarne) lokalne KAU v sektorjih nefinančnih in finančnih družb tržni proizvajalci ali proizvajalci za končno lastno uporabo.

3.40 Pri institucionalnih enotah, ki so drugi netržni proizvajalci, bo glavna lokalna KAU prav tako drugi netržni proizvajalec. Sekundarne lokalne KAU so lahko tržni proizvajalci ali drugi netržni proizvajalci. To nakazuje, da lahko sektorja država in neprofitni izvajalci storitev gospodinjstvom, vsebujeta nekatere (sekundarne) lokalne KAU, ki so tržni proizvajalci (čeprav so vse enote v teh sektorjih drugi netržni proizvajalci). V določanju, ali je sekundarna lokalna KAU tržni ali drugi netržni proizvajalec, je treba uporabiti merilo 50%.

3.41 Razlikovanje med tržnim, za lastno končno uporabo in drugim netržnim smo uporabili na institucionalnih enotah in njihovih lokalnih KAU, zdaj pa lahko to razlikovanje uporabimo še na proizvodnji lokalnih KAU. Ta relacija je prikazana v tabeli 3.3 (glej stran 4076).

Tabela 3.2 Institucionalne enote, lokalne KAU in proizvodnja ter razmejevanje med tržnim, za lastno končno uporabo in drugim netržnim

Institucionalna enota	Glavna lokalna KAU	Sekundarna(e) lokalna(e) KAU	Glavna proizvodnja glavne lokalne KAU	Sekundarna proizvod. glavne lokalne KAU	Glavna proizvod. sekundarne lokalne KAU	Sekundarna proizvod. sek. lokalne KAU
Tržni proizvajalec	Tržni proizvajalec	Tržni proizvajalec Proizvajalec za lastno končno uporabo	Tržna proizvodnja	Tržna proizvodnja Proizvodnja za lastno končno uporabo	Tržna proizvodnja Proizvodnja za lastno končno uporabo	Tržna proizvodnja Proizv. za lastno končno uporabo Tržna proizvodnja
Proizvajalec za lastno končno uporabo	Proizvajalec za lastno končno uporabo		Proizvodnja za lastno končno uporabo	Tržna proizvodnja		
Drugi netržni proizvajalec	Drugi netržni proizvajalec	Tržni proizvajalec Drugi netržni proizvajalec	Druga netržna proizvodnja	Tržna proizvodnja Proizvodnja za lastno končno uporabo Druga netržna proizvodnja	Tržna proizvodnja Druga netržna proizvodnja	Tržna proizvodnja Proizvodnja za lastno končno uporabo Tržna proizvodnja Proizvodnja za lastno končno uporabo Druga netržna proizvodnja

Tabela 3.3 Razmejevanje med tržnim, za lastno končno uporabo in drugim netržnim za lokalne KAU in njihovo proizvodnjo

	Tržni proizvajalci	Proizvajalci za lastno končno uporabo	Drugi netržni proizvajalci	Skupaj
Tržna proizvodnja	X	x	x	Skupna tržna proizvodnja
Proizvodnja za lastno končno uporabo	x	X	x	Skupna proizvodnja za lastno končno uporabo
Druga netržna proizvodnja	O	O	X	Skupna druga netržna proizvodnja
Skupaj	Skupna proizvodnja tržnih proizvajalcev	Skupna proizvodnja za lastno končno uporabo	Skupna proizvodnja drugih netržnih proizvajalcev	Skupna proizvodnja

X = velika proizvodnja; x = majhna proizvodnja; O = ni proizvodnje (po dogovoru)

3.42 Po dogovoru lokalne KAU kot tržni proizvajalci in kot proizvajalci za lastno končno uporabo ne morejo dobavljati druge netržne proizvodnje. Njihova proizvodnja se torej lahko evidentira le kot tržna proizvodnja ali kot proizvodnja za lastno končno uporabo in se vrednoti temu ustrezno (glej točke 3.46-3.52).

3.43 Lokalne KAU kot drugi netržni proizvajalci lahko kot sekundarno proizvodnjo dobavljajo tržno proizvodnjo in proizvodnjo za lastno končno uporabo. Proizvodnja za lastno končno uporabo sestoji iz ustvarjanja naložb iz lastne proizvodnje. Kdaj gre za tržno proizvodnjo, se mora načeloma določati z uporabo kriterija 50% za posamezne proizvode: tržna proizvodnja je proizvodnja, ki se prodaja po cenah, ki dosegajo vsaj 50% proizvodnih stroškov. Ta kriterij je lahko izpolnjen kadar npr. državne bolnišnice nekatere svoje storitve zaračunajo po ekonomsko pomembnih cenah. Drugi primeri so prodaja reprodukcij državnih muzejev in prodaja vremenskih napovedi inštitutov za meteorologijo.

3.44 V statistični praksi bo morda težko jasno razlikovati različne proizvode lokalnih KAU v sestavi državnih ustanov in NPISG. Še več, to velja za same proizvodne stroške v zvezi s posameznimi proizvodi. Za take primere je preprosta rešitev ta, da se vse prihodke drugih netržnih proizvajalcev iz njihove sekundarne (njihovih sekundarnih) dejavnosti upošteva kot prihodke za en tip tržne proizvodnje. To se npr. lahko uporabi za prihodke muzeja od prodaj plakatov in kart.¹⁵

3.45 Drugi netržni proizvajalci imajo lahko tudi prihodke od prodaj svojega druge netržne proizvodnje po cenah, ki niso ekonomsko pomembne, npr. prihodki muzeja od prodaje vstopnic. Ti prihodki se vežejo na drugo netržno proizvodnjo. Vendar če je oba tipa prihodkov (prihodke od vstopnic in prihodke od prodaje plakatov in kart) težko razmejiti, se lahko vse jemlje bodisi kot prihodke od tržne proizvodnje bodisi kot prihodke od druge netržne proizvodnje. Izbira med tema dvema alternativnima zabeležbama bi morala biti odvisna od ocene relativne pomembnosti obeh tipov prihodkov (torej od prodaje vstopnic na eni strani ter od prodaje plakatov in kart na drugi).

¹⁵ Čeprav vrednost teh prihodkov morda ne bo dosegala 50% vseh stroškov muzejske trgovine, saj ti npr. zajemajo tudi plačila osebnih trgovine.

2546. Uredba o načinih javne prodaje delnic in poslovnih deležev v lasti Slovenske razvojne družbe

Na podlagi 35. člena zakona o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe (Uradni list RS, št. 30/98) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o načinih javne prodaje delnic in poslovnih deležev v lasti Slovenske razvojne družbe

SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S to uredbo se opredeljuje izvedba načinov javne prodaje delnic in poslovnih deležev, ki so v lasti Slovenske razvojne družbe kot jih opredeljuje prvi odstavek 13. člena zakona o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe (v nadaljnjem besedilu: zakon) in se privatizirajo z javno prodajo kot načinom privatizacije po zakonu.

2. člen

Javno prodajo izvede Slovenska razvojna družba (v nadaljnjem besedilu: SRD), na podlagi sklepa o privatizaciji.

JAVNA PONUDBA

3. člen

Z javno ponudbo se lahko privatizirajo delnice iz 1. člena, če so za takšen način prodaje izpolnjeni pogoji po zakonu o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94, 68/96 – odl. US in 47/97 v nadaljnjem besedilu: ZTVP).

4. člen

V najmanj enem od dnevnih časopisov, ki se prodajajo na območju cele države, se objavi javno vabilo k nakupu delnic, ki vsebuje obvestilo javnosti, da SRD preko pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev ponuja v odkup delnice določene družbe, število delnic, ki se prodaja, ter njihovo nominalno vrednost in razred; ceno, po kateri se prodaja posamezna delnica; določilo, da se vplačilo opravi v gotovini; čas in kraj vplačevanja delnic; obvestilo, da javna ponudba velja do prodaje vseh delnic oziroma z iztekom določenega časa.

5. člen

Nakup delnic na podlagi javne ponudbe se lahko prične po poteku 15 dni od objave javnega vabila k nakupu. Javna ponudba velja do poteka v vabilu določenega časa, ki praviloma ni krajši od enega meseca, oziroma do prodaje vseh delnic.

6. člen

Pri izvedbi javne ponudbe delnic se smiselno uporabljajo določbe ZTVP in drugih predpisov, ki urejajo področje trgovanja z vrednostnimi papirji.

JAVNO ZBIRANJE PONUDB

7. člen

Javno zbiranje ponudb se oznanja z oglasom, objavljenim v enem od dnevnih časopisov in v Uradnem listu Republike Slovenije. Oglas se lahko objavi tudi v tujem glasilu.

8. člen

Oglas je javno obvestilo o nameravani prodaji in povabilo zainteresiranim, da lahko zahtevajo podrobnejše informacije o predmetu prodaje, zato se v oglasu navedejo le najosnovnejši podatki v zvezi s prodajo, predvsem pa:

- predmet prodaje: delnice oziroma poslovni delež,
- elementi, ki naj jih vsebuje ponudba (cena, način, roki ter zavarovanje plačila, varščino za resnost ponudbe, poslovni načrt, poslovno in finančno bonitetno poročilo ponudnika, zagotovitev ponudnika za ohranitev delovnih mest, zagotovitev ponudnika za investicije v družbo),
- kraj in čas možnosti ogleda predmeta ponudbe in dokumentacije, ki je na razpolago,
- kontaktna oseba, ki posreduje informacije o predmetu prodaje,
- rok za oddajo ponudbe,
- kratek opis kriterijev, po katerih bodo ponudbe obravnavane,
- določilo, da ponudnik ni zavezan skleniti pogodbe zgolj na podlagi javnega zbiranja ponudb.

9. člen

Rok za oddajo ponudb se določi v vsakem primeru posebej, vendar ne sme biti krajši od enega in ne daljši od 45 dni.

10. člen

Prispele ponudbe oceni Komisija za oceno ponudb (v nadaljnjem besedilu: komisija), sestavljena iz treh do petih članov. Člane komisije imenuje SRD.

11. člen

Obravnava in ocenjevanje ponudb poteka na način in po postopku, ki ga s poslovníkom v skladu s to uredbo komisija določi na svoji prvi seji. Komisija sprejema odločitve z večino svojih članov. O delu komisije se vodi zapisnik.

12. člen

Po zaključenem roku za oddajo ponudb komisija najprej ugotovi, ali je katero od ponudb zaradi nepravočasnosti ali nezadostnih elementov za njeno obravnavo potrebno zavreči. Če ponudba ni dovolj precizirana v smislu objavljenih elementov ali dopušča dvoumno razlago, komisija ponudnika pozove k dopolnitvi ponudbe.

13. člen

Ponudbe komisija ocenjuje po naslednjih kriterijih:

- cena in plačilni pogoji,
- drugi kriteriji, ki so odvisni od vrste in vrednosti predmeta prodaje.

14. člen

V primeru prodaje večinskega deleža pravne osebe se poleg kriterijev iz 36. člena zakona upoštevajo še naslednji kriteriji:

- investicije v tehnologijo in modernizacijo opreme,
- zagotovitev dodatnih finančnih sredstev za financiranje poslovanja,
- ohranjanja ali zagotavljanja novih delovnih mest in kadrov z novimi potrebnimi znanji,
- pridobitev novih trgov oziroma širitev tržnega deleža na posameznih trgih.

15. člen

Po zaključeni obravnavi vlog komisija izdela zaključno poročilo in ga posreduje upravi SRD skupaj s predlogom za izbor najugodnejše ponudbe oziroma s predlogom, da se izbira ne opravi.

16. člen

Odločitev o izboru najugodnejše ponudbe sprejme uprava SRD. Izbranega najugodnejšega ponudnika obvesti o izbiri in ga pozove k sklenitvi pogodbe, ostale ponudnike pa pisno obvesti, da njihova ponudba ni bila izbrana.

JAVNA DRAŽBA

17. člen

Oglas o javni dražbi se objavi v enem dnevnem časopisu in Uradnem listu Republike Slovenije. Oglas mora biti objavljen najmanj 15 dni pred dnevom, določenim za javno dražbo.

18. člen

Oglas z objavo javne dražbe mora vsebovati zlasti:

- predmet javne dražbe,
- izklicno ceno ter način zviševanja izklicne cene,
- višino in način plačila varščine, ki se položi za pristop k javni dražbi,
- druge pogoje za pristop k javni dražbi,
- rok in način plačila izklicane cene,
- kraj, datum in uro, kjer bo javna dražba potekala,
- osebo, pri kateri zainteresirani za nakup pridobijo dodatne informacije o predmetu prodaje in se dogovorijo za možnost ogleda,
- druge, po mnenju SRD pomembne podatke.

19. člen

Za izvedbo postopka javne dražbe imenuje SRD tričlansko komisijo, ki sprejme pravilnik o poteku javne dražbe. Javno dražbo vodi predsednik komisije ob navzočnosti članov.

20. člen

Pred pričetkom javne dražbe predsednik preveri ali udeleženci javne dražbe izpolnjujejo pogoje za pristop k javni dražbi.

21. člen

Javna dražba se prične s predstavitvijo predmeta prodaje, izključno ceno, načinom njenega zviševanja ter opredelivijo načina podajanja in sprejemanja ponudb.

22. člen

Izključna oziroma vsaka nadaljnja cena se izključno trikrat. V primeru, da nobeden od udeležencev javne dražbe navedene cene ne zviša pred tretjim izključem, se šteje, da je sprejeta tista cena, ki je bila izključena trikrat. Ko je cena izključena trikrat, predsednik ugotovi, komu in po kakšni ceni je bil predmet javne dražbe prodan. Kupca pozove k podpisu pogodbe.

23. člen

Javna dražba je neuspešna, če ni dosežena izključna cena.

24. člen

Po zaključeni javni dražbi komisija sestavi zapisnik, ki vsebuje datum, kraj, mesto, pričetek in zaključek javne dražbe, število udeležencev ter podatke o izpolnjevanju pogojev za javno dražbo ter opis poteka javne dražbe z navedbo izključane cene in navedbo kupca.

POSLOVNA SKRIVNOST

25. člen

Vsa dokumentacija v zvezi z javno prodajo se šteje za poslovno tajnost.

KONČNE DOLOČBE

26. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 447-10/98-1

Ljubljana, dne 23. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

Predsednik
dr. Janez Drnovšek l. r.

2547. Uredba o dajanju soglasij k cenam novih učbenikov

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-l) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o dajanju soglasij k cenam novih učbenikov

1. člen

S to uredbo se določa kot ukrep določitve cen pridobitev soglasja k cenam novih učbenikov in drugih učnih sred-

stev (atlas, priročniki, delovni listi ali zvezki in druga audiovizualna sredstva) (v nadaljnjem besedilu: novi učbeniki), razen alternativnih učbenikov in alternativnih delovnih zvezkov.

Ta uredba določa tudi način in postopek pri izdaji soglasja k cenam novih učbenikov.

2. člen

Novi učbeniki so po tej uredbi tisti učbeniki, ki jih s sklepom potrdi pristojni strokovni svet in se na tržišču pojavljajo prvič ter ponatisnjeni učbeniki, katerih dopolnjena oziroma spremenjena izdaja pomeni pomembno spremembo vsebine.

3. člen

Soglasje iz 1. člena te uredbe da Vlada Republike Slovenije.

4. člen

Pravne osebe, ki opravljajo dejavnost zalaganja učbenikov vložijo zahtevek za soglasje k cenam novih učbenikov na Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj, Ljubljana, Kotnikova 5.

5. člen

Zahtevek za soglasje k cenam novega učbenika, ki ga s sklepom potrdi pristojni strokovni svet in se na tržišču pojavlja prvič, mora vsebovati naslednje podatke:

- ime in sedež pravne osebe,
- ime učbenika,
- ime in priimek avtorja,
- število izvodov - naklade,
- tehnični opis (vrsta tiska, papirja, vezave, št. strani, format in podobno),
- navedba tiskarne,
- navedba kalkulativnih elementov drobnoprodajne cene z navedbo normativov:
 - papir in drugi material,
 - stroški tiska in grafičnih storitev,
 - avtorski honorarji,
 - nabavna cena za založbo (fco založba),
 - stroški založnika (razčlenitev in klasifikacija),
 - lastna cena,
 - rabati, marže,
 - prometni davek,
- datum izdaje učbenika,
- pogodbe, sklenjene s tiskarno,
- pogodbe, sklenjene z avtorjem,
- fotokopijo sklepa o potrditvi učbenika, izdanega s strani pristojnega strokovnega sveta.

6. člen

Zahtevek za soglasje k ceni novega učbenika, katerega dopolnjena oziroma spremenjena izdaja predstavlja pomembno spremembo učbenika, mora poleg podatkov iz prejšnjega člena vsebovati tudi naslednje podatke:

- datum prve izdaje učbenika,
- kratko opredelitev dopolnil in sprememb vsebine učbenika,
- opredelitev deleža vsebine učbenika, ki se dopolnjuje oziroma spreminja glede na prvotno vsebino,
- navedbo drobnoprodajne cene prvotnega učbenika na dan vložitve zahtevka,
- datum izida dopolnjene oziroma spremenjene izdaje.

7. člen

Če Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj ugotovi, da zahtevek ni popoln, o tem obvesti zavezanca. Zavezanec

mora na način in v roku, ki ga določi ministrstvo, zahtevek dopolniti, sicer se šteje, da zahtevek ni bil vložen. Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj lahko zahteva tudi dodatne podatke, če oceni, da so ti potrebni za rešitev zahtevka zavezanca.

8. člen

Ta uredba začne veljati 23. avgusta 1998.

Št. 387-02/98-2

Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2548. Uredba o določitvi najvišjih cen učbenikov

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-l) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

**UREDBO
o določitvi najvišjih cen učbenikov**

1. člen

Cene učbenikov in drugih učnih sredstev (atlasi, priročniki, delovni listi ali zvezki in druga audiovizualna sredstva), razen alternativnih učbenikov in alternativnih delovnih zvezkov, ki so bile oblikovane in uporabljene na tržišču in dan uveljavitve te uredbe, se določijo kot najvišje.

2. člen

Ta uredba začne veljati 23. avgusta 1998.

Št. 387-04/98-1

Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2549. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi režima izvoza in uvoza določenega blaga

Na podlagi 8. člena zakona o zunanjetrgovinskem poslovanju (Uradni list RS, št. 13/93, 66/93, 7/94 in 58/95), 13., 18. in 31. člena zakona o ukrepih v živinoreji (Uradni list SRS, št. 17/78 in 29/86), 8., 9., 25. in 36. člena zakona o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

**UREDBO
o spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi režima izvoza in uvoza določenega blaga**

1. člen

V preambuli uredbe o določitvi režima izvoza in uvoza določenega blaga (Uradni list RS, št. 75/95, 7/96, 73/96, 45/97 in 86/97) se za besedami "(Uradni list SRS, št. 42/73)" postavi vejica in doda besedilo, ki se glasi:

"4. člena zakona o dajanju zdravil v promet (Uradni list SFRJ, št. 43/86)".

2. člen

V zadnji alineji prvega odstavka 1. člena se črta pika in doda besedilo, ki se glasi:

"in zdravil, ki služijo za uporabo v veterinarski medicini."

3. člen

V 2. členu se za besedami "plemenskega materiala živali" doda besedilo, ki se glasi:

"in zdravil, ki služijo za uporabo v veterinarski medicini".

4. člen

Na koncu 3. člena se črta pika in doda nova alineja, ki se glasi:

"0 – Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano – Veterinarska uprava Republike Slovenije."

5. člen

V prilogi uredbe se:

– pri tarifnih številkah od 2309 10 110 do vključno 2309 90 910 ter tarifnih številkah 2309 90 950 in 2309 90 970 črta režim uvoza "S5",

– pri tarifni številki 3002 30 000 se režim uvoza in izvoza "D3" črta in nadomesti z režimom uvoza in izvoza "S0",

– pri tarifnih številkah 2309 90 931 ter 2309 90 939 se režim uvoza "S5" črta in nadomesti z režimom uvoza "S0",

– pri tarifni številki 3002 10 100 se režim uvoza in izvoza dopolni tako, da se glasi: "D3², S0³".

Za opombo 1 pod črto se dodata opombi 2 in 3, ki se glasita:

² za preparate za uporabo v humani medicini;

³ za preparate za uporabo v veterinarski medicini".

6. člen

Ta uredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 332-01/98-1

Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2550. Sklep o organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za droge

Na podlagi četrtega odstavka 21. člena in prvega odstavka 23. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96 in 47/97) je Vlada Republike Slovenije na 71. seji, dne 23. julija 1998. sprejela

**SKLEP
o organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za droge**

1. člen

Urad Vlade Republike Slovenije za droge (v nadaljnjem besedilu: urad) se ustanovi kot služba vlade za spremljanje problematike na področju preprečevanja uživanja prepovedanih in drugih drog, zmanjševanja povpraševanja po drogah, zmanjševanja škode zaradi uporabe drog ter za zdravljenje, rehabilitacijo ter resocializacijo nekdanjih uživalcev drog.

2. člen

Urad opravlja naslednje naloge:

- usklajuje medresorske priprave nacionalnega programa za preprečevanje uživanja prepovedanih in drugih drog ter zdravljenje in rehabilitacijo uživalcev drog in ga predlaga Komisiji Vlade Republike Slovenije za droge (v nadaljnjem besedilu: komisija),
- usklajuje medresorske predloge proračunskih sredstev namenjenih za programe za preprečevanje uživanja prepovedanih drog in drugih drog ter zdravljenje in rehabilitacijo uživalcev drog, ki se financirajo iz proračuna (v nadaljnjem besedilu: program),
- spremlja usklajenost uresničevanja programov iz prejšnje alineje z nacionalnim programom ter o tem poroča komisiji,
- vodi medresorsko usklajevanje za oblikovanje prioritet programov, nadzoruje in usklajuje vzpostavitev in razvoj programov,
- vodi medresorsko usklajevanje za oblikovanje mnenj, strokovnih ocen in predlogov ukrepov glede posameznih programov, aktivnosti in strokovnih publikacij, ki se načrtujejo in izvajajo v zvezi z drogami,
- usklajuje uresničevanje medresorskega razvojnega in raziskovalnega dela, zlasti pri spremljanju uresničevanja in oceni rezultatov programov,
- spremlja mednarodno problematiko na področju drog ter usklajuje medresorsko sodelovanje na področju drog pri delu teles in ustanov Evropske unije ter teles drugih mednarodnih združenj in organizacij,
- v sodelovanju z nacionalnim koordinatorjem programov PHARE in druge tuje tehnične pomoči pripravlja prioritete, vsebinsko nadzoruje in usklajuje uresničevanje programov PHARE in drugih programov pomoči Republik Sloveniji na področju drog,
- pospešuje ustanavljanje različnih združenj za uresničevanje programov,
- usklajuje medresorski nadzor in skrbi za javnost delovanja vseh, ki so odgovorni za uresničevanje posameznih programov ter za medijsko promocijo programov,
- usklajuje medresorsko pripravo strokovnih in kadrovskih standardov za delovanje terapevtskih skupnosti ali programov,
- skrbi za vzpostavitev in delovanje medresorskega dokumentacijsko - informacijskega centra na področju drog, v skladu s kriteriji, ki jih o posredovanju podatkov centru določi Vlada Republike Slovenije.

Urad opravlja strokovne in tajniške naloge za komisijo iz prve alineje prejšnjega odstavka.

3. člen

Urad pri opravljanju svojih nalog sodeluje z ministrstvi in z drugimi vladnimi službami, z delovnimi telesi državnega zbora, organi lokalnih skupnosti, zdravstvenimi zavodi, z organizacijami in drugimi združenji, ki se ukvarjajo s programi.

Urad in ministrstva, pristojna za zdravstvo, šolstvo, šport, obrambo, notranje zadeve, pravosodje, delo, družino, socialne zadeve ter finance, so na področju informacijske tehnologije na področju drog organizirani v enoten sistem.

4. člen

Urad vodi direktor. Direktorja urada imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog generalnega sekretarja Vlade Republike Slovenije.

Direktor je za delo urada odgovoren generalnemu sekretarju Vlade Republike Slovenije. Direktor ima namestnika, ki ga nadomešča z vsemi pooblastili in odgovornostmi v celoti, kadar je odsoten ali zadržan.

5. člen

Akt o notranji organizaciji in o sistemizaciji delovnih mest v uradu izda direktor po predhodnem soglasju vlade najkasneje 30 dni od dneva uveljavitve tega sklepa.

6. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 516-00/98-2

Ljubljana, dne 23. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

Predsednik

dr. Janez Drnovšek l. r.

2551. Sklep o ustanovitvi Komisije Vlade Republike Slovenije za droge

Na podlagi drugega odstavka 5. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 13/93) je Vlada Republike Slovenije na 71. seji dne 23. julija 1998 sprejela

S K L E P
o ustanovitvi Komisije Vlade Republike Slovenije za droge

1. člen

Komisija Vlade Republike Slovenije za droge (v nadaljnjem besedilu: komisija) usklajuje vladno politiko in ukrepe ter programe, ki jih sprejme Vlada Republike Slovenije za preprečevanje uživanja prepovedanih in drugih drog, za zmanjševanje povpraševanja po drogah, za zmanjševanje škode zaradi uporabe drog ter za zdravljenje, rehabilitacijo ter resocializacijo nekdanjih uživalcev drog (v nadaljnjem besedilu: program).

Komisija usklajuje vladno politiko pri nadzoru nad drugimi drogami in nad zlorabo in trgovino s prepovedanimi drogami.

2. člen

Komisija:

1. predlaga vladi nacionalni program in ukrepe pri izvedenju nacionalnega programa za preprečevanje uživanja drog ter zdravljenja in rehabilitacije uživalcev drog,
2. predlaga vladi usklajene medresorske predloge sredstev namenjenih za programe, ki se financirajo iz proračuna,
3. določa prioritete vzpostavitve in razvoja programov ter razdeljuje sredstva med nosilce programov,
4. nacionalnemu koordinatorju programov PHARE in druge tuje tehnične pomoči predlaga prioritete na področju drog,
5. sprejme strokovna mnenja in ocene glede posameznih programov, aktivnosti in strokovnih publikacij, ki se načrtujejo, izvajajo ali publicirajo v zvezi z drogami,

6. spremlja in daje mnenje k uresničevanju medresorskega preventivnega, razvojnega in raziskovalnega dela na področju drog,

7. odloča o medresorskem sodelovanju na področju drog pri delu teles in ustanov Evropske unije ter teles drugih mednarodnih združenj in organizacij,

8. medresorsko usklajuje in določa strokovne in kadrovske standarde za ustanavljanje in delovanje terapevtskih skupnosti ali programov, ki se financirajo iz proračuna,

9. predlaga vladi kriterije o podatkih, ki jih ministrstva, pristojna za zdravstvo, notranje zadeve, šolstvo in šport, delo, družino, socialne zadeve, pravosodje, obrambo ter finance posredujejo dokumentacijsko – informacijskem centru za droge.

Vlada pooblasti komisijo za odločanje o zadevah iz tretje, sedme in osme točke prejšnjega odstavka.

3. člen

Vlada imenuje v komisijo:

- ministra, pristojnega za notranje zadeve,
- ministra, pristojnega za zdravstvo,
- ministra, pristojnega za šolstvo in šport,
- ministra, pristojnega za delo, družino in socialne zadeve,
- ministra, pristojnega za pravosodje,
- ministra, pristojnega za finance,
- ministra, pristojnega za obrambo,
- znanstvenike in strokovnjake, ki poklicno delajo na področju drog.

Vlada imenuje izmed ministrov iz prejšnjega odstavka predsednika komisije in njegovega namestnika.

Vlada lahko imenuje v komisijo tudi državnega sekretarja, ki je v komisiji namestnik ministra iz prvega odstavka tega člena.

4. člen

Z namenom priprave strokovnih podlag za odločanje komisije lahko komisija ustanovi stalne ali občasne strokovne skupine, ki so praviloma sestavljene iz vrst neodvisnih strokovnjakov, ki sicer niso člani komisije.

5. člen

Seje komisije praviloma niso javne.

Izjemoma so lahko na sejo komisije vabljeni predstavniki združenj in organizacij na področju drog ali neodvisni strokovnjaki, ki jih zadeva obravnavana problematika. Izjemoma so lahko vabljeni tudi predstavniki javnih medijev.

Komisija mora letno poročati vladi o svojem delu.

6. člen

Sejo komisije sklicuje in vodi predsednik ali njegov namestnik.

Komisija sprejme odločitev, če je zanjo glasovala večina ministrov, ki so člani komisije.

7. člen

Strokovna in tajniška opravila za komisijo opravlja Urad Vlade Republike Slovenije za droge.

Sekretar komisije je direktor urada. Sekretar komisije ni član komisije.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha z delom Odbor za izvajanje nacionalnega programa preprečevanja zlorabe drog pri Svetu za zdravje Vlade Republike Slovenije, ki je bil ustanovljen s sklepom Vlade Republike Slovenije št. 021-06/92-47/1-8 z dne 22. decembra 1992.

9. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 516-00/98-2

Ljubljana, dne 23. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

Predsednik
dr. Janez Drnovšek l. r.

2552. Sklep o ustanovitvi odbora za priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost

Na podlagi 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) in 6. člena zakona o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost (Uradni list RS, št. 22/98) je Vlada Republike Slovenije na 71. seji 23. julija 1998 sprejela

S K L E P **o ustanovitvi Odbora za priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost**

1. člen

Ustanovi se Odbor za priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost (v nadaljnjem besedilu: odbor).

2. člen

Naloga odbora je, da podeljuje priznanje Republike Slovenije za poslovno odličnost.

3. člen

Po položaju so člani odbora minister pristojen za znanost in tehnologijo, minister pristojen za gospodarske dejavnosti, predsednik Gospodarske zbornice Slovenije in predsednik Obrtne zbornice Slovenije. Ostale člane odbora imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra pristojnega za znanost in tehnologijo.

4. člen

Vlada Republike Slovenije imenuje odbor v naslednji sestavi:

- dr. Lojze Marinček, minister za znanost in tehnologijo,
- Metod Dragonja, minister za gospodarske dejavnosti,
- mag. Jožko Čuk, predsednik Gospodarske zbornice Slovenije,
- Stane Grah, predsednik Obrtne zbornice Slovenije,
- Janko Razgoršek, minister za malo gospodarstvo in turizem,
- Janez Lotrič, direktor Petrola d.d.,
- mag. Marko Voljč, direktor Nove Ljubljanske banke, d.d.,
- Franc Košir, direktor Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

5. člen

Mandat članov odbora traja štiri leta, s tem da se na vsaki dve leti zamenjata dva člana odbora, ki nista člana po položaju.

Vlada Republike Slovenije imenuje za dobo štirih let naslednjega člana odbora:

- Janeza Lotriča, direktorja Petrola, d.d.;
- za dobo dveh let pa:
- Janka Razgorška, ministra za malo gospodarstvo in turizem,
- mag. Marka Voljča, direktorja Nove Ljubljanske banke, d.d.,
- Franca Koširja, direktorja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

7. člen

Strokovna in administrativna dela za odbor opravlja Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

8. člen

Dejavnosti in naloge odbora se financirajo iz proračuna sredstev Ministrstva za znanost in tehnologijo, Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

9. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 174-00/98-1
Ljubljana, dne 23. julija 1998

Vlada Republike Slovenije

Predsednik
dr. Janez Drnovšek l. r.

2553. Sklep o spremembi in dopolnitvi sklepa o naložbah prostih denarnih sredstev nekaterih pravnih oseb javnega sektorja

Na podlagi 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) je Vlada Republike Slovenije na 71. seji 23. julija 1998 sprejela

S K L E P

o spremembi in dopolnitvi sklepa o naložbah prostih denarnih sredstev nekaterih pravnih oseb javnega sektorja

1

Prvi odstavek 1. točke sklepa o naložbah prostih denarnih sredstev nekaterih pravnih oseb javnega sektorja (Uradni list RS, št. 71/96) se spremeni in dopolni tako, da se glasi:

“Javni zavodi, družbe ter skladi in agencije, katerih ustanovitelj ali 100 % lastnik je Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: pravne osebe) in, ki velik del sredstev za svoje delovanje prejemajo iz državnega proračuna ali imajo z zakonom zagotovljeno financiranje, lahko nalagajo svoja prosta denarna sredstva le v državne vrednostne papirje, depozite pri bankah in kratkoročne vrednostne papirje bank ter posojila Slovenski izvozni družbi, družbi za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije d.d., po predhodnem soglasju Ministrstva za finance.”

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. septembra 1998.

Št. 440-03/98-1
Ljubljana, dne 23. julija 1998

Vlada Republike Slovenije

Predsednik
dr. Janez Drnovšek l. r.

2554. Sklep o odpravi vizumov za državljane Irske

Na podlagi tretjega odstavka 3. člena zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I in 44/97) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) je Vlada Republike Slovenije na seji dne 23. 7. 1998 sprejela

S K L E P

o odpravi vizumov za državljane Irske

1. člen

1. Državljeni Irske z veljavnimi potnimi listi za vstop in bivanje v Republiki Sloveniji do 90 dni ne potrebujejo vizuma.
2. Državljeni Irske, ki želijo v Republiki Sloveniji bivati več kot 90 dni ali opravljati pridobitno dejavnost, si morajo predhodno pridobiti ustrezní vizum.

2. člen

Za izvajanje tega sklepa skrbita Ministrstvo za notranje zadeve in Ministrstvo za zunanje zadeve.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 273-03/98-1
Ljubljana, dne 23. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

Predsednik
dr. Janez Drnovšek l. r.

2555. Sklep o izjemnem priznanju in odmeri starostnih pokojnin osebam, ki imajo posebne zasluge na področju kulture

Na podlagi prvega odstavka 3. člena zakona o izjemnem priznanju in odmeri starostne pokojnine osebam, ki imajo posebne zasluge (Uradni list RS, št. 14/90 – prečiščeno besedilo) je Vlada Republike Slovenije na 67. seji dne 2. 7. 1998 sprejela

S K L E P

o izjemnem priznanju in odmeri starostnih pokojnin osebam, ki imajo posebne zasluge na področju kulture

Za uspehe, dosežene z ustvarjalnim delom na kulturnem področju, Vlada Republike Slovenije od 1. 5. 1998 dalje izjemno priznava in odmerja starostno pokojnino:

Staši Blažič Gjura, v višini 70% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Janezu Boljki, v višini 85% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Petru Božiču, v višini 85% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Vlasti Hegedušič, v višini 70% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Ernestu Urbanu Kodru, v višini 70% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Anamariji Sevnik Firšt, v višini 75% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Ivanu Stoparju, v višini 85% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Nataši Štupar Šumi, v višini 70% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Marjanu Zadnikarju, v višini 85% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo.

Povečuje že priznano izjemno pokojnino:

Venu Tauferju, na višino 100% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo.

Št. 193-20/98-01

Ljubljana, dne 2. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

Predsednik
dr. Janez Drnovšek l. r.

2556. Sklep o izjemni odmeri družinske pokojnine družinskim članom oseb, ki imajo posebne zasluge na področju kulture

Na podlagi prvega odstavka 3. člena zakona o izjemnem priznanju in odmeri starostne pokojnine osebam, ki imajo posebne zasluge (Uradni list RS, št. 14/90 – prečiščeno besedilo) ter devetnajste alineje II. točke sklepa o ustanovitvi, nalogah in sestavi Komisije Vlade Republike Slovenije za kadrovske in administrativne zadeve, številka 021-02/97-3 z dne 28. 2. 1997, je Komisija Vlade Republike Slovenije za kadrovske in administrativne zadeve na 53. seji dne 23. 6. 1998 sprejela

SKLEP

o izjemni odmeri družinske pokojnine družinskim članom oseb, ki imajo posebne zasluge na področju kulture

Zaradi posebnih zaslug Toneta Demšarja, Štefana Galiča, dr. Primoža Kozaka, Berte Bojetu Boeta, Marija Kogoja, Boruta Lesjaka, Franceta Peršina, Janeza Vrhovca in Francija Zagoričnika na področju kulture, Komisija Vlade Republike Slovenije za kadrovske in administrativne zadeve od 1. 5. 1998 dalje izjemno odmerja družinsko pokojnino:

Bilki in Poloni Demšar, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 75% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Arpadu Galiču, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 75% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Jolanti Groo-Kozak, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 100% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Klemnu Jelinčiču, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 70% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Zlati Kogoj, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 75% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Taji Lesjak Šilak, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 70% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Zlati Peršin, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 70% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Branislavi Vrhovec, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 75% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

Vidi Zagoričnik, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 70% zneska najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo.

Št. 193-20/98-01

Ljubljana, dne 23. junija 1998.

Predsednik
Komisije Vlade Republike Slovenije
za kadrovske in administrativne zadeve
Marjan Podobnik l. r.

MINISTRSTVA

2557. Odredba o prenehanju veljavnosti odredbe o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk domačih in divjih prašičev ter izdelkov in surovin, ki izvirajo od domačih in divjih prašičev iz provinc Brabant in Limburg v Kraljevini Nizozemski.

Na podlagi 2. točke 112. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) in 99. člena zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

ODREDBO

o prenehanju veljavnosti odredbe o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk domačih in divjih prašičev ter izdelkov in surovin, ki izvirajo od domačih in divjih prašičev iz provinc Brabant in Limburg v Kraljevini Nizozemski.

Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk domačih in divjih prašičev ter izdelkov in surovin, ki izvirajo od domačih in divjih prašičev iz provinc Brabant in Limburg v Kraljevini Nizozemski (Uradni list RS, št. 23/97, 42/97, 61/97 in 68/97) preneha veljati.

II

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-01-19/97-4
Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Ciril Smrkolj l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

2558. Odredba o prepovedi uporabe zračnega prostora za letenje oziroma jadranje na območju Terskih peči in soteske Suha med Dolom–Belo pečjo–Praprotnico–Podlesnikom–Komškom–Negojnico–Dolom

Na podlagi drugega odstavka 4. člena uredbe o zavarovanju ogroženih živalskih vrst (Uradni list RS, št. 57/93) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O

o prepovedi uporabe zračnega prostora za letenje oziroma jadranje na območju Terskih peči in soteske Suha med Dolom–Belo pečjo–Praprotnico–Podlesnikom–Komškom–Negojnico–Dolom

1. člen

Z namenom, da se zavaruje življenjsko pomembno gnezdišče planinskega orla, kot naravne znamenitosti, se s to odredbo za obdobje enega leta od njene uveljavitve prepoveduje:

– uporaba zračnega prostora za letenje s športnimi letali, helikopterji, ultralahkimi letalnimi napravami za letenje ter jadranje z jadralnimi letali in padali, zmaji in podobnimi napravami nad območjem, katerega zunanja meja poteka med Dolom (koordinate $x(m)=5.494.189$, $y=5.133.957$), Belo pečjo ($x=5.492.595$, $y=5.135.709$), Praprotnico ($x=5.490.843$, $y=5.137.053$), Podlesnikom ($x=5.489.955$, $y=5.135.697$), Komškom ($x=5.490.576$, $y=5.132.930$), Negojnico ($x=5.491.507$, $y=5.132.492$) nazaj do Dola.

2. člen

Nad območjem, navedenim v prejšnjem členu, je prepovedano letenje pod višino letenja 1800 metrov nadmorske višine, ki ga določa orientacijska točka Medvedjak (koordinate, $x=5.491.995$, $y=5.135.658$).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 324-06/98
Ljubljana, dne 20. julija 1998.

Ciril Smrkolj l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

2559. Odredba o prepovedi uporabe zračnega prostora za letenje oziroma jadranje na območju Zabiče-Oslice-Mali razbor-Gradišče-Zabiče ter prepoved uporabe vzletišča na Oslicah

Na podlagi drugega odstavka 4. člena uredbe o zavarovanju ogroženih živalskih vrst (Uradni list RS, št. 57/93) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O

o prepovedi uporabe zračnega prostora za letenje oziroma jadranje na območju Zabiče-Oslice-Mali razbor-Gradišče-Zabiče ter prepoved uporabe vzletišča na Oslicah

1. člen

Z namenom, da se zavaruje življenjsko pomembno gnezdišče planinskega orla, kot naravne znamenitosti, se s to odredbo za obdobje enega leta od njene uveljavitve prepoveduje:

– uporaba zračnega prostora za letenje s športnimi letali, helikopterji, ultralahkimi letalnimi napravami za letenje ter jadranje z jadralnimi letali in padali, zmaji in podobnimi napravami nad območjem štirikotnika, katerega zunanja meja poteka med Zabičami (koordinate $x(m)=5.449.100$, $y(m)=5.041.400$), Oslicami ($x=5.452.000$, $y=5.042.300$), Malim Razborjem ($x=5.451.100$, $y=5.044.700$) in Gradiščem ($x=5.448.200$, $y=5.044.300$) nazaj do Zabič;

– ter uporaba vzletišča za jadranje oziroma letenje z napravami iz prejšnje alineje tega člena na Oslicah ($x=5.452.000$, $y=5.042.300$).

2. člen

Nad območjem, iz prejšnjega člena je prepovedano letenje pod višino letenja 1500 metrov nadmorske višine, ki ga določajo orientacijske točke Kozlek ($x=5447400$, $y=5044700$), Goljak ($x=5453300$, $y=5041700$) ter Mali Razbor ($x=5451100$, $y=5044700$).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 324-05 / 98
Ljubljana, dne 20. julija 1998.

Ciril Smrkolj l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

2560. Odredba o prepovedi uporabe zračnega prostora za letenje oziroma jadranje na območju Kendove robe med Jelenkom–Jaznami–Sivko–Gradiščem–Ledinskim razpotjem–Kanomeljskim razpotjem–Jelenkom

Na podlagi drugega odstavka 4. člena uredbe o zavarovanju ogroženih živalskih vrst (Uradni list RS, št. 57/93) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O**o prepovedi uporabe zračnega prostora
za letenje oziroma jadranje na območju Kendove
robe med Jelenkom–Jaznami–Sivko–
Gradiščem–Ledinskim razpotjem–Kanomeljskim
razpotjem–Jelenkom**

1. člen

Z namenom, da se zavaruje življenjsko pomembno gnezdišče planinskega orla, kot naravne znamenitosti, se s to odredbo za obdobje enega leta od njene uveljavitve prepoveduje:

– uporaba zračnega prostora za letenje s športnimi letali, helikopterji, ultralahkimi letalnimi napravami za letenje ter jadranje z jadralnimi letali in padali, zmaji in podobnimi napravami nad območjem, katerega zunanja meja poteka med Jelenkom (koordinate, $x=5.101.563$, $y=5.422.125$), Jaznami ($x=5.103.238$, $y=5.424.025$), Sivko ($x=5.101.888$, $y=5.426.700$), Gradiščem ($x=5.100.463$, $y=5.426.200$), Ledinskim razpotjem ($x=5.098.650$, $y=5.426.650$), Kanomeljskim razpotjem ($x=5.096.788$, $y=5.423.063$) nazaj do Jelenka.

2. člen

Nad območjem, navedenim v prejšnjem členu, je prepovedano letenje pod višino letenja 1500 metrov nadmorske višine, ki ga določa orientacijska točka Kendov vrh ($x=5.101.125$, $y=5.423.100$).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 324-07/98

Ljubljana, dne 20. julija 1998.

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano**2561. Navodilo o izvedbi 35. člena zakona o
izvrševanju proračuna Republike Slovenije**

Na podlagi 35. člena zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 5/96, 78/97, 87/97 in 34/98) izdaja minister za finance

NAVODILO**o izvedbi 35. člena zakona o izvrševanju
proračuna Republike Slovenije**

1. člen

S tem navodilom se določa način in roki plačevanja 50 odstotkov od sredstev obračunanih storitev, ki jih za proračun Republike Slovenije po ceniku storitev opravlja Agencija Republike Slovenije za plačilni promet (v nadaljnjem besedilu: agencija) v proračun Republike Slovenije v skladu s 35. členom zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije.

2. člen

Agencija je dolžna Ministrstvu za finance do 15. v mesecu za pretekli mesec poslati obračun opravljenih storitev za proračun Republike Slovenije z naslednjimi podatki:

- mesec, na katerega se obračun nanaša,
- osnova za obračun,
- obračun storitev po ceniku agencije,
- znesek za plačilo v proračun Republike Slovenije.

Agencija je dolžna obračunani znesek iz 1. člena plačati do 10. v mesecu za pretekli mesec na račun proračuna Republike Slovenije – številka 50100-630-10014, klicna števila 10714100.

3. člen

Ne glede na določbe 2. člena mora agencija obračunani znesek iz 1. člena za obdobje januar–junij 1998 plačati na račun proračuna Republike Slovenije do 31. avgusta 1998.

4. člen

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 401-40/98

Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Mitja Gaspari l. r.Minister
za finance**2562. Merila za ocenjevanje pedagoških študijskih
programov, njihovem obsegu in strukturi**

Svet za visoko šolstvo Republike Slovenije je na podlagi 49. člena zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 67/93, odl. US – 13/94, odl. US – 39/95, odl. US – 18/98 in odl. US – 35/98) in 8. člena zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih (Uradni list RS, št. 47/98) 15. 7. 1998 sprejel

M E R I L A**za ocenjevanje pedagoških študijskih
programov, njihovem obsegu in strukturi**

1. SPLOŠNA DOLOČBA

Ta merila Svet za visoko šolstvo Republike Slovenije poleg meril za ocenjevanje študijskih programov (Uradni list RS, št. 29/94) uporablja pri ocenjevanju pedagoških študijskih programov. Za njimi sta določena tudi struktura in obseg pedagoškega usposabljanja.

2. PEDAGOŠKI ŠTUDIJSKI PROGRAMI

Študijski programi za pridobitev univerzitetne izobrazbe na kateremkoli študijskem, znanstvenem oziroma umetniškem področju ali disciplini, ki dajejo tudi pedagoško usposobljenost in po katerih se pridobi strokovni naslov profesor... oziroma profesorica... (v nadaljnjem besedilu: pedagoški študijski programi), vsebujejo študij matične discipline in pedagoško usposabljanje.

3. STRUKTURA PEDAGOŠKEGA USPOSABLJANJA

3.1 Pedagoško usposabljanje obvezno vsebuje:

– pedagoško-psihološko znanje z elementi razvojne in pedagoške psihologije, pedagogike, andragogike in obče didaktike;

– specialno didaktiko v povezavi s študijem matične discipline;

– pedagoško prakso.

3.2 Priporočljivi element pedagoškega usposabljanja je znanje o socialnih in kulturoloških razsežnostih vzgoje in izobraževanja (filozofija in sociologija vzgoje, etika, izobraževalni sistemi, organizacija in upravljanje v vzgoji in izobraževanju ipd.). Ta del študija je lahko integriran v študij matične discipline.

3.3 Študijski programi za razredni pouk morajo imeti elemente iz točke 3.1 in 3.2 v večjem obsegu in integrirano.

3.4 V pedagoških študijskih programih so obvezne hospitacije in nastopi študentov, v 3. in 4. letniku pa tudi strnjena praksa v šolah.

4. OBSEG PEDAGOŠKEGA USPOSABLJANJA

4.1 V štiriletnih pedagoških študijskih programih traja pedagoško usposabljanje najmanj en semester (375 do 450 ur).

4.2 Praksa v šolah pri enopredmetnih pedagoških študijskih programih traja najmanj 2 tedna, pri dvopredmetnih pa najmanj 4 tedne.

4.3 Študentom s pedagoškimi izkušnjami se lahko pedagoška praksa po vsebini in obsegu prilagodi.

5. UVELJAVITEV MERIL

Ta merila začnejo veljati z dnem, ko so sprejeta. Objavijo se v Uradnem listu RS. Z dnem njihove uveljavitve prenehajo veljati merila za ocenjevanje pedagoških študijskih programov, sprejeta 9. 6. 1995 (Uradni list RS, št. 34/95).

Št. 603-53/98

Ljubljana, dne 15. julija 1998.

Predsednik
Sveta za visoko šolstvo
Republike Slovenije
prof. dr. Dane Melavc l. r.

USTAVNO SODIŠČE

2563. Odločba, da sta 145.a in 145. c člen zakona o izvrševanju kazenskih sankcij v skladu z ustavo; 5. točka 145.b člena ni v skladu z ustavo, kolikor ne določa roka, v katerem mora biti izdan poseben zakon o izdaji obveznic; da 3. člen zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o izvrševanju kazenskih sankcij ni v skladu z ustavo, kolikor ne določa pravice do povrnitve stroškov postopka

Ustavno sodišče je v postopku ocene ustavnosti, začetem na pobude Janeza Rozmana iz Ljubljane in dr. Ksenije Rozman iz Ljubljane, ki jo zastopa pooblaščenec Janez Rozman, dr. Rajka Turka, dr. Josipa Turka in Milice Abram iz Ljubljane, ki jih zastopa Igor Dernovšek, odvetnik v Ljubljani, dr. Johannes Attemsa z Dunaja, ki ga zastopa Rok Fink, odvetnik v Celju, Cecilije Pavlin, Amalije Murm in Hinka Kirna iz Ljubljane, ki jih zastopa Irena Polak-Remškar, odvetnica v Ljubljani, Amalije Likar in Petra Bedjaniča iz Ljubljane, ki ju zastopa pooblaščenec Novica Novakovič iz Ljubljane, Franca Gerdena iz Trebnjega, ki ga zastopata Hranislav S. Đurkovič, odvetnik v Koprju, in Stanko Prijatelj, odvetnik v Ljub-

ljani, Julije Zaletel, Olge Zaletel in Magdalene Betetto iz Ljubljane, ki jih zastopa Irena Polak-Remškar, odvetnica v Ljubljani, Toma Kneza iz Ljubljane, ki ga zastopa Nataša Vidovič, odvetnica v Ljubljani, dr. Aleksandra Majdiča z Bledda, ki ga zastopa Nataša Vidovič, odvetnica v Ljubljani, dr. Ljuba Sirca iz Kranja, ki ga zastopa Nataša Vidovič, odvetnica v Ljubljani, dr. Igorja Levstka iz Ljubljane, ki ga zastopa Nataša Vidovič, odvetnica v Ljubljani, Jureta Filipčiča in Mladena Terčelja iz Ljubljane, Miha Jemca iz Zuga, Švica, ki ga zastopa Aleš Rojs, odvetnik v Ljubljani, Alojzije Farič, Anice Cimperc, Alojzije Osvald in Mirka Lemeža ml., vseh iz Maribora, ki jih zastopa pooblaščenec Igor Osvald iz Maribora, ter Franca Zdolška iz Maribora, Milana Zdolška iz Dobja pri Planini, Marka Zdolška iz Šentjurja, Terezije Zdolšek iz Šentjurja, Marije Rep iz Maribora in Emilije Zdolšek iz Šentjurja, ki jih zastopa Dušan Pungartnik, odvetnik v Šentjurju, na seji dne 16. julija 1998

odločilo:

1. Člena 145.a in 145.c zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SRS, št. 17/78, 23/82, 41/87, 32/89 in 8/90 ter Uradni list RS, št. 12/92, 58/93, 71/94, 29/95 in 10/98) nista v neskladju z ustavo.

2. Peta točka 145.b člena istega zakona ni v skladu z ustavo, kolikor ne določa roka, v katerem mora biti izdan poseben zakon o izdaji obveznic.

3. Člen 3 zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 10/98) ni v skladu z ustavo, kolikor ne določa, da imajo neupravičeno obsojeni ali njegovi dediči, ki so začeli postopke za vrnitev premoženja oziroma za plačilo odškodnine pred njegovo uveljavitvijo, pravico do povrnitve stroškov postopka tudi za del zahtevka, s katerim glede na določbo 3. člena zakona ne bodo uspeli.

4. Ugotovljeni neskladnosti iz 2. in 3. točke izreka te odločbe je zakonodajalec dolžan odpraviti najkasneje v roku šest mesecev od dneva objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

5. Pobuda za oceno ustavnosti tretjega odstavka 145. člena in 145.č člena zakona o izvrševanju kazenskih sankcij se zavrne.

Obrazložitev

A)

1. V uvodu te odločbe navedeni pobudniki izpodbijajo zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 10/98 – v nadaljevanju: Novela ZIKS) v celoti ali pa le posamezne določbe (Janez Rozman in dr. Ksenija Rozman, dr. Rajko Turk, dr. Josip Turk in Milica Abram, Cecilija Pavlin, Amalija Murm in Hinka Kirn). Pobudniki uveljavljajo kršitev določb 2., 3., 8., 14., 15., 22., 26., 30., 33., 153. in 155. člena ustave. Vsi pobudniki uveljavljajo kršitev načela enakosti in poudarjajo, da izpodbijane spremembe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (v nadaljevanju: ZIKS) pomenijo očitno neenakopravno obravnavanje državljanov, ki so bili neupravičeno obsojeni pred letom 1958, v primerjavi s tistimi, ki so bili obsojeni kasneje, prav tako pa tudi s tistimi, katerim je bila v času do uveljavitve izpodbijanih sprememb že pravnomočno prisojena denarna odškodnina za zaplenjeno premoženje, četudi so bili obsojeni pred letom 1958.

2. Vsi pobudniki predlagajo tudi, da ustavno sodišče začasno zadrži izvršitev izpodbijanih določb. Predloge opravičujejo z nastankom težko popravljivih posledic, in sicer:

– nepotrebno delo že tako obremenjenih sodišč in dodatni finančni stroški – sodišča naj bi na podlagi spre-

menjenega materialnega predpisa začela izdajati odločbe o zavrnitvi zahtevkov, postavljati nove izvedence za oceno premoženja na podlagi določb ZDen in podzakonskih predpisov;

– pobudnikom in drugim upravičencem naj bi nastali veliki stroški z vložitvami zahtevkov in tožb, za katere izpodbijani zakon ne predvideva povrnitve oziroma naj bi bili celo upravičenci dolžni povrniti pravdne stroške toženi stranki Republiki Sloveniji v primeru zavrnitve njihovih zahtevkov;

– zavrnitev zahtevkov naj bi ob predpostavki, da bi ustavno sodišče razveljavilo povratno veljavo (3. člen), pomenilo ponovno zavlačevanje reševanja teh zadev na sodiščih in s tem kršitev pravice do sodnega varstva iz 23. člena ustave, ki je bila z dolgotrajnimi postopki in moratoriji že tako kršena;

– v primeru razveljavitve izpodbijanega določb naj bi nastala na sodiščih še večja zmeda, dodatni stroški in problemi v postopkih.

3. Posamezni pobudniki v pobudah še navajajo:

– Pobudnika Janez in dr. Ksenija Rozman menita, da je ZIKS zakon, ki velja že od leta 1978 in zagotavlja ustavno pravico do rehabilitacije neupravičeno obsojenih. Vsaka povezanost ZIKS z ZDen je po mnenju pobudnikov nedopustna in brez pravne podlage, ker urejata vsak svoje pravno področje. Nadalje navajata, da je parlament zavestno kršil ustavo, saj je z izpodbijanim zakonom ponovno uvedel ureditev, ki jo je ustavno sodišče z odločbo št. U-I-10/92 že razveljavilo. Razlogi za sprejem izpodbijanega zakona so po mnenju pobudnikov v nasprotju z načelom pravne države, saj naj bi bilo iz zakonodajnega gradiva razvidno, da pomeni za zakonodajalca pričakovani dohodek višjo vrednoto kot pa spoštovanje ustave.

– Pobudniki dr. Rajko Turk, dr. Josip Turk in Milica Abram navajajo, da je bilo v nepravdnem postopku št. Nz 394/94 že odločeno, da je Mestna občina Ljubljana dolžna plačati pobudnikom znesek 5,225.035 SIT odškodnine za zaplenjeno premoženje. Navedena odločba pa še ni pravnomočna, ker je nasprotna udeleženka vložila pritožbo, ki pa še ni rešena. Na podlagi 3. člena Novele ZIKS naj bi se ta postopek, ki je bil že pred dvema letoma zaključen na prvi stopnji, moral vrniti na prvo stopnjo in njihova zahteva naj bi se obravnavala po ZDen, ki priznava pobudnikom manjše pravice. Po mnenju pobudnikov ne obstajajo pogoji, določeni v drugem odstavku 155. člena ustave za povratno veljavo predpisov, in je zakonodajalec s tem, ko je določil uporabo Novele ZIKS za vse še nepravnomočno končane postopke, posegel v razmerja za nazaj in s tem kršil 155. člen ustave.

– Pobudnik dr. Johannes Attems navaja, da je sprememba ZIKS v nasprotju z načelom pravne države, saj država ne more spremeniti zakona v svoj prid, potem ko je že veliko strank z enakimi zahtevki uspelo in so dobile vrnjeno zaplenjeno premoženje. Tudi sam pobudnik je v postopku denacionalizacije že dobil vrnjenih 1.400 ha gozdov, vendar je zahtevke umaknil in zahteval vrnitev po ZIKS, ki je takrat veljal. Pobudnik nadalje sprašuje, kdo bo povrnil ogromne stroške izvedencev, ki jih v denacionalizacijskem postopku krije zavezanec, v nepravdnem postopku pa predlagatelj sam. V dopolnitvi svoje pobude pobudnik meni, da mu je država s sprejemom izpodbijanega zakona izrekla novo kazen zaplembe premoženja, ki je ne predvideva noben zakon.

– Pobudniki Cecilija Pavlin, Amalija Murn in Hinko Kirn navajajo, da so dne 27. 3. 1997 vložili tožbo, s katero zahtevajo plačilo izgube dobička, ki so jo utrpeli z zaplembo premoženja njihovemu pravnemu predniku. Brez razumne in stvarnega razloga naj bi zakonodajalec odrekel pravico

do povrnitve škode prav osebam, ki so bile obsojene v času največje revolucionarne evforije na najstrožje kazni in za dejanja, ki jih niso nikoli storile. Opozarjajo na zelo visoke stroške, ki so jih že imeli upravičenci z vložitvijo tožb (takse in odvetniški stroški).

– Pobudnika Anamarija Likar in Peter Bedjanič kot pravna naslednika po pokojni dr. Hermini Bedjanič navajata, da poprava krivic neupravičeno obsojenim ne bi smela temeljiti na ZDen, ker je kriva obsodba pomenila kršitev temeljnih človekovih pravic, hude duševne bolečine, ponižanje in degradacijo v družbi. V nasprotju z 28. in 155. členom ustave naj bi bil 3. člen izpodbijanega zakona, ker določa nov postopek, način in obseg vračanja po krivici zaplenjenega premoženja z učinkom za nazaj.

– Pobudnik Franc Gerden je vložil dve pobudi, v katerih navaja, da je pravica do povrnitve škode nastala v trenutku, ko je bila pravnomočno razveljavljena kazen zaplembe premoženja, in da je imel v tistem času na podlagi ZKP pravico do popolne povrnitve škode, to je tudi izgubljenega dobička.

– Pobudniki Julija Zaletel, Olga Zaletel in Magdalena Betetto navajajo, da je pristojno sodišče s sklepom z dne 15. 5. 1995 že odločilo, da mora Republika Slovenija dedinjam Franca Zaletela plačati 54,768.160 SIT odškodnine, vendar pa odločba še ni pravnomočna. Menijo, da s sprejemom izpodbijanega sprememb niso več upravičene do vrnitve dejanske vrednosti zaplenjenega premoženja oziroma niso upravičene do ničesar, saj izpodbijane določbe samo predvidevajo izdajo posebnega zakona, ki naj bi uredil izdajo obveznic za plačilo odškodnine. Takšno urejanje priznanih pravic naj bi povzročalo pravno negotovost, saj nihče ne ve, kdaj bo navedeni posebni zakon tudi sprejet, pomeni pa tudi protustaven način urejanja, ki se ga zakonodajalec vse pogosteje poslužuje. Po mnenju pobudnic obremenitev nacionalnega gospodarstva ne opravičuje kršitve z ustavo zagotovljenih pravic. Poudarjajo, da so se, upoštevajoč veljavni pravi red in odločbo ustavnega sodišča št. U-I-10/92, odločile za uveljavljanje svojih zahtevkov na podlagi ZIKS in s tem prevzele visoke sodne stroške za izvedence in odvetnika.

– Pobudnik Tomo Knez v svoji pobudi navaja, da izpodbijane spremembe in dopolnitve pomenijo vračanje v čas pred sprejemom ustavnega amandmaja XCVI in odstop od načel 29. člena Splošne deklaracije o človekovih pravicah. Opozarja, da izpodbijane določbe posegajo v pravnomočne sodne odločbe in v že pridobljene pravice ter da ustvarjajo neenako obravnavanje neupravičeno obsojenih oseb.

– Pobudnik dr. Aleksander Majdič v svoji pobudi navaja, da izpodbijane določbe ZIKS spreminjajo njegov položaj v teh postopkih. Poudarja, da je XCVI. amandma k ustavi SRS vzpostavil enakost med neupravičeno obsojenimi in s tem odpravil ideološko oviro za popravo krivic žrtvam povojnih razmer.

– Pobudnik dr. Ljubo Sirc uveljavlja tudi kršitev Evropske konvencije o človekovih pravicah v zvezi s Resolucijo 1096 z dne 27. 6. 1996 Parlamentarne skupščine Sveta Evrope. Meni, da pravica do povrnitve škode nastane v trenutku, ko je krivična sodba razveljavljena, in ne šele s pravnomočno sodbo o vrnitvi premoženja, kot je to navedeno v obrazložitvi predloga izpodbijanega zakona. Po mnenju pobudnika navedbe v obrazložitvi predloga izpodbijanega zakona o tem, da "krivic ni mogoče popraviti v celoti, da bi bila obremenitev gospodarstva prevelika, da je Slovenija socialna država, da naj se ne bi storile nove krivice", ne opravičujejo zakonodajalca, da ne bi vrnil zaplenjenega premoženja v celoti ali dal zanj "pravično gmotno odškodnino".

Nadalje pobudnik poudarja, da se zakonodajalec glede povratne veljave izpodbijanih določb neopravičeno sklicuje na javno korist. Po pobudnikovem mnenju prav javna korist in načelo socialne države zahtevata, da pride čim hitreje do vrnitve premoženja tistim, ki so sposobni z njim gospodariti in ustvarjati večje učinke. Opozarja, da namen zaplembe v kazenskih postopkih ni bil le odvzem premoženja, ampak zasramovanje podjetnikov, in da teh postopkov ni mogoče primerjati s postopki nacionalizacije. Vendar meni, da bi bilo kljub temu potrebno izenačiti vračanje premoženja vsem upravičencem. Potrebno bi bilo uporabiti načela odškodninskega prava, povrnitev pa bi morala obsegati tržno vrednost odvzetega premoženja in ne vrednost, ugotovljeno na podlagi zakonskih in podzakonskih aktov. Zato pobudnik daje tudi pobudo za oceno ustavnosti ZDen. Ustavno sodišče je to pobudo izločilo in jo bo obravnavalo kot samostojno zadevo pod št. U-I-137/98.

– Pobudnik dr. Igor Levstek navaja, da pomenijo izpodbijane spremembe ZIKS vračanje v čas pred sprejemom ustavnega amandmaja XCVI in odstopanje od načel 26. člena Splošne deklaracije o človekovih pravicah. Ker izpodbijane določbe ne priznavajo več pravice do povračila izgubljenega dobička, naj bi s tem ponovno vzpostavljale neenakost, ki jo je ustavno sodišče z razveljavitvijo 92. člena ZDen že odpravilo.

– Pobudnika Jure Filipčič in Mladen Terčelj navajata, da izpodbijani zakon pomeni vzpostavitev ureditve, ki je veljala pred sprejemom ustavnega amandmaja XCVI. To naj bi pomenilo odstopanje od načel, vsebovanih v 29. členu Splošne deklaracije o človekovih pravicah, kar pa se opravičuje z lahkotno ugotovitvijo, da smo pač v tranziciji, ki naj bi dopuščala manj togo spoštovanje ustavnih in zakonskih določb. Menita, da ZIKS kot predpis, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij in je neke vrste "strokovni" zakon, ne more posegati v določbe 13. člena, drugega odstavka 539. člena in 540. člena ZKP.

– Pobudnik Miha Jemec izpodbija 145.c člen, ker mu več ne priznava polne odškodnine za odvzeto premoženje, tako kot to določata zakon o kazenskem postopku in zakon o obligacijskih razmerjih. Meni, da je spremenjena ureditev v nasprotju s 30. členom ustave, in da zakonodajalec zaradi proračunske problematike in načela socialne države ne bi smel posegati v pravico neopravičeno obsojenih do popolne odškodnine, ki jo priznavajo vsi civilizirani narodi.

– Pobudniki Alojzija Farič, Anica Cimperc, Alojzija Oswald in Mirko Lemež ml. izpodbijajo poleg 145.a in 145.c člena tudi tretji odstavek 145. člena in 145.č člen. V pobudi se sklicujejo tudi na 15. člen ustave. Menijo, da izpodbijane določbe preprečujejo uresničevanje pravic iz 26. in 30. člena ustave in zanikajo pravico do odprave posledic kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin (prvi in četrti odstavek 15. člena ustave). Menijo, da zakonodajalec ni imel razlogov, ki bi dovoljevali v skladu s tretjim odstavkom 15. člena ustave in stališči ustavnega sodišča omejitev pravic iz 26. in 30. člena ustave. Pravice drugih, ki naj bi jih varovale izpodbijane določbe (pravice državljanov do določene storitve države, ki se financira iz proračuna, ali katera koli druga pravica) niso "enakega ranga" kot pravici iz 26. in 30. člena ustave. Poudarjajo, da poseg v pravici iz 26. in 30. člena ni nujen in primeren. Država bi morala z drugimi ukrepi, predvsem zmanjšanjem svojih stroškov in učinkovitejšim nadzorom, pokriti povečanje izdatkov zaradi izplačila odškodnin.

– Franc Zdolšek, Milan Zdolšek, Marko Zdolšek, Terezija Zdolšek, Marija Rep in Emilija Zdolšek menijo, da določba 145.a člena pomeni dejansko določbo 92. člena ZDen, ki jo je ustavno sodišče razveljavilo, in da zakonodajalec

nima nobenih razlogov za izenačitev njihovega položaja s položajem denacionalizacijskih upravičencev. Pobudniki poudarjajo, da je njihov zahtevek izključno zahtevek civilnega odškodninskega prava in nima nobene zveze s podružljanjem zasebne lastnine in kasnejšo denacionalizacijo. V primeru nezakonite kazenske zaplembe gre za nezakonito ravnanje državnega organa ali konkretnega sodnika, za katero je v razmerju do oškodovanca odgovorna država. Predlagajo razveljavitve izpodbijanih določb.

4. Državni zbor (odgovor Sekretariata za zakonodajo in pravne zadeve z dne 21. 5. 1998, po opravljeni obravnavi na Odboru za notranjo politiko in pravosodje) meni, da izpodbijana ureditev ne pomeni kršitve ustave. Zakonodajalec je pri izpodbijani ureditvi upošteval načelo socialne države in načelo enakosti vseh oseb, ki jim je bilo premoženje zaplenjeno ali podržavljeno po drugi svetovni vojni, ter možnosti skupnosti za poravnavo vseh obveznosti iz naslova vračanja zaplenjenega premoženja. Kot prvi pomembni razlog pri oceni naj bi se upoštevalo dejstvo, da je zakonodajalec z izpodbijanimi spremembami glede vračanja odvzetega premoženja vzpostavil enakopravnost vseh prizadetih. Upošteval je, da bi premoženje oškodovancev, če kazenske obsojence ne bi bilo, prešlo v državno lastnino na podlagi kakšnega drugega pravnega naslova. Drugi pomembni razlog, ki naj bi opravičeval izpodbijano ureditev, je načelo socialne države, ki zahteva, da se upošteva splošno premoženjsko stanje v državi. Država mora ravnati tako, da zaradi individualnih interesov ne bo prizadeta javna korist in mora zato poravnavanje posebnih škod urediti po načelu sorazmerne, socialni državi primerne izravnave bremen med državo in davkoplačevalci. Posebno ureditev opravičuje tudi dejstvo, da je od škodnih dogodkov preteklo več kot 40 let in da je v tem času prišlo do številnih sprememb oziroma dejanskih posegov v odvzeto premoženje. Nadalje so v pojasnilu navedeni podatki o številu in višini zahtevkov, ki kljub temu, da so nepopolni, opozarjajo na ogroženost plačilne sposobnosti države. Izključitev zahtevkov za povrnitev izgubljenega dobička je narekovala tudi narava tega instituta odškodninskega prava, ki priznava povrnitev koristi, ki bi jo imel oškodovanec v normalnih razmerah in na temelju razumnih in opravičljivih pričakovanj. Ker za obdobje od 1945 do 1958 ni mogoče zadrževati, da je šlo za normalne razmere in za normalno predvidljivo korist oškodovanca, postane višina izgubljenega dobička vprašljiva, saj gre za povrnitev škode, ki je bila povzročena v povsem svojevrstnih razmerah. Navedbe pobudnikov, da izpodbijane določbe posegajo v pridobljene pravice, so po mnenju nasprotnega udeleženca neutemeljene. Pravna podlaga za odškodninski zahtevek nastane šele z razveljavitvijo kazni zaplembe premoženja, kar pa še ne pomeni, da je s tem že pridobljena pravica do določene odškodnine. Ta pravica se pridobi šele na podlagi pravnomočne sodne odločbe in zato izpodbijane spremembe in dopolnitve ne posegajo v že pridobljene pravice oškodovancev.

5. Pojasnila nasprotnega udeleženca je ustavno sodišče poslalo pobudnikom, ki so do dne 7. 5. 1998 vložili pobude za oceno izpodbijanega zakona. V odgovorih pobudniki vztrajajo pri svojih pobudah, ponavljajo in dopolnjujejo svoje navedbe v pobudah in odgovarjajo na stališča in razloge nasprotnega udeleženca. Ustavno sodišče povzema le tiste navedbe pobudnikov, s katerimi odgovarjajo na stališča in razloge nasprotnega udeleženca. Iz odgovorov je razvidno, da so za pobudnike stališča nasprotnega udeleženca nesprejemljiva oziroma menijo, da so v nasprotju z načelom pravne države. V zvezi s stališčem, da izpodbijane spremembe pomenijo izenačitev položaja vseh oseb, ki jim je bilo premoženje odvzeto po drugi svetovni vojni, poudar-

jajo, da ni dopustno prezreti dejstva, da je država štela oškodovance za kriminalce in jim je zaplenila celotno premoženje, kar vse se je zgodilo pred agrarnimi reformami ali nacionalizacijami. V zvezi s stališčem, da bi bilo premoženje oškodovancev podržavljeno tudi brez kazenske obsodbe in bi bili tako upravičeni zahtevati vrnitev na podlagi ZDen, pobudniki poudarjajo, da v mnogih primerih taka ugotovitev ne drži, zlasti pri tistih, ki so imeli obrtne delavnice, saj te niso mogle biti nacionalizirane na podlagi zakona o nacionalizaciji zasebnih gospodarskih podjetij (Julijana Zaletel, Olga Zaletel in Magdalena Betetto ter Cecilija Pavlin, Amalija Murn in Hinko Kirm). Menijo, da se nasprotni udeleženec ne more sklicevati na načelo enakosti, ker da so že same spremembe povzročile neenakost med tistimi, ki so na podlagi ZIKS že dobili vrnjeno zaplenjeno premoženje, in tistimi, ki tega še niso dobili. Po mnenju pobudnikov tudi ni utemeljeno sklicevanje na načelo socialne države. Državni zbor je upošteval nepravilne podatke, ker dejansko zahtevani zneski niso tako visoki in razlika med izplačanimi odškodninami po ZIKS in ZDen ni tako očitna. V tožbah zahtevani zneski, s katerimi nasprotni udeleženec opravičuje nezmožnost plačila, še ne pomenijo tudi priznanih odškodnin in z njimi ni dopustno opravičevati strahu za socialno državo. Posledice vračanja odvzetega premoženja bi morala država reševati z drugimi zakonskimi rešitvami in ne z ukinitvijo pravice do polne odškodnine (dr. Igor Levstek, Tomo Knez, dr. Aleksander Majdič in dr. Ljubo Sirc). V zvezi s stališčem, da izpodbijane določbe nimajo retroaktivnega učinka, pobudniki v odgovorih vztrajajo, da so pravico do povrnitve škode pridobili na podlagi predpisov, ki so veljali v trenutku, ko so zoper državo vložili odškodninske tožbe in predloge v nepravdnem postopku, in da izpodbijana določba 3. člena posega v njihove pridobljene pravice. Poudarjajo, da vsako spreminjanje ZIKS in njegovo izenačevanje z ZDen pomeni kršitev 155. člena ustave, ker se pravice neupravičeno obsojenih zmanjšujejo.

B)-I.

6. Ustavno sodišče je poleg podatkov, ki so navedeni v zakonodajnem gradivu, upoštevalo tudi podatke, ki sta jih posredovali Vrhovno sodišče in Ministrstvo za pravosodje.

7. Iz poročila Vrhovnega sodišča je razvidno naslednje:

– da Vrhovno sodišče ne vodi posebne evidence o obnovah kazenskih postopkov, pravnomočno končanih do 31. 12. 1958, v katerih je bila izrečena kazen zaplembe premoženja in bi bilo mogoče podatke zbrati le s pregledom več kot 1000 spisov;

– da je v obdobju od 1989 do 1994 (po 1. 1. 1995 Vrhovno sodišče ni pristojno za odločanje o obnovi postopka – 557. člen ZKP) odločalo v devetih zadevah o zahtevi za obnovo kazenskega postopka in dovolilo obnovo v korist 29 obsojenih oseb (v sedmih zadevah je bila izrečena zaplemba premoženja);

– da je v letih 1990–1996 v zvezi z zahtevami za varstvo zakonitosti (vloženi v tem obdobju – 383) odločilo v korist 774 obsojenih oseb in da je glede na takratne predpise, ki so predpisovali obvezen izrek zaplembe premoženja, upravičeno sklepati, da je bila izrečena kazen zaplembe premoženja tudi velikemu številu obsojencev, ki jih je Vrhovno sodišče v celoti oprostilo obtožbe ali pa je izpodbijano sodbo razveljavilo, zaradi česar ni posebej odločalo o kazni zaplembe premoženja;

– da so bile leta 1997 vložene le tri zahteve za varstvo zakonitosti zoper sodbe, ki so postale pravnomočne do 31. 12. 1958, in v katerih je bila izrečena zaplemba premoženja. Vse zahteve je vložilo Državno tožilstvo Republike

Slovenije, rok za vlaganje takih zahtev za obsojence in njihove sorodnike pa je že potekel (559. člen ZKP);

– da je v letu 1997 ugodilo zahtevi za varstvo zakonitosti v osemnajstih zadevah, v katerih je bila izrečena zaplemba premoženja – v petih zadevah je izpodbijano sodbo razveljavilo, v desetih zadevah je izdalo oprostilno sodbo, v dveh zadevah je sodbo spremenilo in v eni zadevi je kazenski postopek ustavilo; med temi zadevami so bile tudi take, ki so se nanašale na več obsojenih oseb.

8. Ministrstvo za pravosodje sporoča, da o številu kazenskih sodb, s katerimi so bile izrečene zaplembe premoženja v letih 1945 in 1946, ni podatkov. Podatki za naslednja leta pa so: leta 1947 – 870, leta 1948 – 496, leta 1949 – 730, leta 1950 – 351, leta 1951 – 90, leta 1952 – 19, leta 1953 – 3, leta 1954 – 0, leta 1955 – 8, leta 1956 – 0, leta 1957 – 2, leta 1958 – 0. Ministrstvo nadalje sporoča, da bi morala sodišča pregledati vse spise, da bi lahko ugotovila število obnov, o katerih so odločala prvostopna sodišča in v katerih je bila izrečena kazen zaplembe premoženja. Kot primer Ministrstvo navaja, da je bilo pri Okrožnem sodišču v Ljubljani v obdobju od 1. 1. 1990 do 31. 12. 1997 vloženi 214 zahtev za obnovo postopka in da je bilo 111 zahtevam ugodeno. Ministrstvo še navaja, da je bilo konec leta 1997 v teku približno 387 nepravdnih postopkov za vrnitev zaplenjenega premoženja in da so v posameznih primerih zahtevki za odškodnine izredno visoki. Glede zahtevkov za izgubljeni dobiček pa ministrstvo dodaja še podatek, da se je vsota vloževanih zahtevkov, ki je v času zakonodajnega postopka znašala več kot 31 milijard SIT, še povečala, saj je bila vložena še tožba za izgubljeni dobiček v znesku preko 11 milijard SIT.

9. Ustavno sodišče je pod A) te obrazložitve navedene pobude združilo zaradi skupnega obravnavanja in odločanja. Vsi pobudniki imajo pravni interes za izpodbijanje Novele ZIKS. Iz pobud in prilog je razvidno, da vsi pobudniki pred pristojnimi sodišči zahtevajo vrnitev zaplenjenega premoženja ali pa plačilo odškodnine in da sodni postopki še niso končani. Pobudniku dr. Aleksandru Majdiču je ustavno sodišče priznalo pravni interes za izpodbijanje Novele ZIKS, ker imajo na podlagi odločbe ustavnega sodišča št. U-I-249/96 z dne 12. 3. 1998 (Uradni list RS, št. 29/98) tudi tisti, ki jim je bilo premoženje zaplenjeno na podlagi 28. člena zakona o konfiskaciji premoženja in izvrševanju konfiskacije (Uradni list DFJ, št. 40/45), možnost vložiti zahtevo za obnovo postopka po določbi 416. člena ZKP in v primeru, da bodo v tem postopku uspeli, pravico zahtevati povrnitev premoženja po določbah ZIKS.

10. Glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) je ustavno sodišče pobude sprejelo in takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami. Zavrnilo pa je pobude Alojzije Farič, Anice Cimperc, Alojzije Osvald in Mirka Lemeža ml. v tistem delu, v katerem izpodbijajo določbe tretjega odstavka 145. in 145.č člena ZIKS.

11. Upoštevajoč, da je bilo vračanje zaplenjenega premoženja že dvakrat zadržano z zakonom, in da gre za vprašanja, ki jih je bilo potrebno rešiti čim hitreje, je ustavno sodišče na seji dne 12. 3. 1998 sklenilo, da ne bo odločalo posebej o predlogih za začasno zadržanje, ampak da bo zadevo obravnavalo prednostno.

B)-II.

Presoja 145.a in 145.c člena ZIKS

12. Ustava v 30. členu določa, da ima tisti, ki je bil po krivem obsojen za kaznivo dejanje ali mu je bila prostost neutemeljeno odvzeta, pravico do rehabilitacije, do povrnitve škode in druge pravice po zakonu. Navedena ustavna

določba določa objektivno odgovornost države za škodo v primeru, ko je iz kateregakoli vzroka (krivdnega ali nekrivdnega, pravnega ali protipravnega) prišlo do neupravičene obsodbe oziroma neutemeljenega odvzema prostosti. Pravica do vrnitve premoženja, ki je bilo odvzeto z izrekom kazni zaplembe premoženja, ne predstavlja kakšne posebne pravice, ampak sodi v sklop enotne ustavne pravice iz 30. člena ustave. Čeprav ureditev vrnitve zaplenjenega premoženja po 145. členu ZIKS po svoji vsebini ne predstavlja "povrnitve škode" v smislu pravil odškodninskega prava, ampak posebno ureditev instituta neupravičene pridobitve¹, je ta pravica ustavno varovana v okviru 30. člena ustave, ki daje osebam, ki so bile po krivem obsojene za kaznivo dejanje, splošno pravico do povrnitve vse škode. Iz navedene predpostavke je izhajal tudi zakonodajalec, kar je razvidno iz obrazložitve predloga Novele ZIKS kakor tudi iz določbe četrtega odstavka 145. člena, ki govori o "odškodnini" v primeru, če vrnitev zaplenjenega premoženja ali njegovih posameznih delov stvarno ali pravno ni več mogoča.

13. Pravica do povrnitve škode zaradi neupravičene obsodbe je ustavna pravica tiste osebe, ki je bila prizadeta s posledicami neupravičene kazenske sodbe. Gre za posebno osebnostno pravico, ki jo lahko uveljavlja le neupravičeno obsojena oseba. Če je bila oseba spoznana za neupravičeno obsojeno po smrti, njeni dediči podedujejo pravico do povrnitve škode v skladu z določbami ZKP in splošnimi načeli odškodninskega prava². Pravica dedičev do povrnitve škode zaradi neupravičene obsodbe njihovega prednika ne izhaja iz 30. člena ustave, ampak je ustavno varovana na podlagi 33. in 67. člena ustave.

14. Kazni zaplembe premoženja so vojaška sodišča izrekala že med vojno na podlagi odlokov in navodil vojaških organov in kasneje uredbe o vojaških sodiščih z dne 24. 5. 1944 (Vestnik Glavnega štaba NOV in PO Slovenije, št. 6/44). Zaplemba premoženja je bila opredeljena kot tako imenovana očevalna odredba (16. člen uredbe) in se je izrekala poleg kazni. Z zakonom o vrstah kazni (Uradni list DFJ, št. 48/45 in Uradni list FLRJ, št. 66/46) je bila zaplemba premoženja opredeljena kot ena izmed kazni, ki so jo lahko izrekala vojaška in civilna sodišča (1. člen). Izrekala se je lahko kot glavna ali kot stranska kazen in samo v primerih, ko je bila v zakonu izrecno določena. Sodišče je moralo obvezno izreči kazen zaplembe "vsega premoženja", če je izreklo kazen izgube državljanstva. Pomenila je prisilen odvzem vsega ali določenega dela premoženja obsojene osebe v korist države in brez povračila. Izrecno je bilo določeno, da se lahko kazen zaplembe premoženja izreče zoper fizične in pravne osebe (14. člen uredbe). Kazen zaplembe premoženja je bila kot stranska kazen določena v materialnem kazenskem pravu vse do sprejetja Kazenskega zakonika Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 63/94), ki kazni zaplembe premoženja ne pozna več.

15. Pravica do vrnitve zaplenjenega premoženja v primeru razveljavitve kazni zaplembe premoženje je bila v prejšnjem pravnem sistemu priznana že pred priznanjem posebne pravice do rehabilitacije in povrnitve škode neupravičeno obsojenim (točka 25 te obrazložitve), in sicer z zakonom o izvršitvi kazni, varnostnih ukrepov in vzgojnopoboljševalnih ukrepov iz leta 1951 (Uradni list FLRJ, št. 47/51). Ta zakon je v 91. členu vseboval vsebinsko enako določbo, kot jo vsebuje še sedaj veljavni 145. člen ZIKS in se v skladu z zadnjo Novelo ZIKS uporablja za vrnitev zaplenjenega pre-

moženja, če je bila (razveljavljena) kazen zaplembe izrečena po 31. 12. 1958. Navedeni zakon in kasnejši zakon o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SFRJ, št. 3/70 – prečiščeno besedilo – začel veljati 1. julija 1968) v prehodnih določbah tudi niso izključevali vrnitve zaplenjenega premoženja, če je bila kazen zaplembe premoženja izrečena s pravno močno kazensko sodbo pred 1. 1. 1954 in je bila kasneje razveljavljena.

16. Člen 145 ZIKS po svoji vsebini pomeni materialno-pravno določbo, ki določa, da se zaplenjeno premoženje vrne obsojencu oziroma njegovim dedičem; če pa vrnitev premoženja ali njegovih posameznih delov stvarno ali pravno ni več mogoča, imajo upravičenci pravico do "odškodnine"³, ki predstavlja dejansko vrednost zaplenjenega premoženja po času izdaje sklepa o vrnitvi in po stanju v času zaplembe. Določba 145. člena ZIKS torej izključuje uporabo določb zakona o obligacijskih razmerjih (v nadaljevanju: ZOR) o neupravičeni pridobitvi, ki priznavajo v primeru nemožnosti vrnitve le nadomestitev vrednosti dosežene koristi, in samostojno ureja obseg in način vrnitve zaplenjenega premoženja, potem ko je bila kazen zaplembe premoženja s pravno močno odločbo razveljavljena.

17. Izpodbijani 145. a člen določa, da se v primerih, ko je bila kazen zaplembe premoženja, izrečena pred 31. 12. 1958, razveljavljena na podlagi izrednih pravnih sredstev, glede oblik in obsega vračanja, glede omejitev v zvezi z vračanjem in glede vrednotenja premoženja ne uporabljajo splošne določbe 145. člena ZIKS o vrnitvi zaplenjenega premoženja, ampak se smiselno uporabljajo določbe III. poglavja ZDen, ki vsebujejo posebna merila glede vrednotenja premoženja (44. člen), omejitve glede vračanja v naravi (19. in 27. člen) in izključitev (praviloma) plačila odškodnine – povračila v denarju (42., 43., 45., 46., 47., 48. in 50. člen).

18. Izpodbijani 145. c člen izključuje priznanje "odškodninskih zahtevkov iz naslova nemožnosti uporabe oziroma upravljanja ter iz naslova vzdrževanja napremičnin in iz naslova katerihkoli zahtevkov za izgubljeni dobiček po pravilih odškodninskega prava" in s tem izključuje uporabo splošnih pravil odškodninskega prava, ki v obseg povrnitve gmotne škode poleg pravice do povrnitve navadne škode priznavajo tudi pravico do povrnitve izgubljenega dobička. Zahtevki iz tega naslova temeljijo na določbah XXXII. poglavja ZKP, ki glede povrnitve škode zaradi neupravičene obsodbe ne vsebuje kakšnih posebnih določb in se uporabljajo splošna pravila odškodninskega prava o povrnitvi škode. To pomeni, da ima neupravičeno obsojeni pravico zahtevati povrnitev celotne gmotne škode – navadne škode in izgubljenega dobička. Podobno določbo kot 145. c člen ZIKS vsebuje tudi ZDen v drugem odstavku 72. člena, ki tudi ne priznava odškodninskih zahtevkov iz naslova nemožnosti uporabe oziroma upravljanja premoženja ter iz naslova vzdrževanja nepremičnin v času od podržavljenja do uveljavitve ZDen. Izpodbijani 145. c člen predstavlja torej posebno ureditev povrnitve gmotne škode v zvezi z vrnitvijo zaplenjenega premoženja (izjemo), kar pomeni, da se ne uporabljajo splošne določbe o povrnitvi škode zaradi neupravičene obsodbe, določene v ZKP in ZOR.

19. Ker gre pri obeh izpodbijanih določbah za samostojno posebno ureditev vprašanja vračanja premoženja, ki je bilo neupravičeno zaplenjeno v obdobju do 1. 12. 1958, navedbe pobudnikov o njihovi neskladnosti z določbami ZKP in o tem, da ZIKS kot "izvršilni" zakon ne bi smel urejati vrnitve zaplenjenega premoženja, za ustavnopravno presojo niso utemeljene in jih ustavno sodišče ni upoštevalo.

¹ Stališče Vrhovnega sodišča v odločbi št. II Ips 27/93.

² 204. člen zakona o obligacijskih razmerjih določa, da terjatev za povrnitev negmotne škode preide na dediče samo, če je bila priznana s pravno močno odločbo ali pismenim sporazumom.

³ V skladu z določbami ZOR o neupravičeni pridobitvi bi bilo terminološko pravilno uporabiti "povračilo" namesto "odškodnine".

20. Kakor je razvidno, izpodbijani določbi v določenem obsegu posegata v ustavno varovano pravico do povrnitve škode zaradi neupravičene obsodbe (30. člen ustave); v primerih, ko uveljavljajo vrnitev zaplenjenega premoženja in povrnitev gmotne škode v obliki izgubljenega dobička v zvezi z zaplenjenim premoženjem dediči neupravičeno obsojene osebe, pa izpodbijani določbi posegata v pravico do zasebne lastnine in dedovanja (33. in 67. člen ustave).

21. Pravica do povrnitve škode iz 30. člena ustave je pravica, ki je v ustavi določena brez zakonskega pridržka. Na podlagi tretjega odstavka 15. člena ustave jo je dopustno omejiti samo, kadar je to potrebno zaradi varstva pravic drugih. Pravica do zasebne lastnine in dedovanja je načelno zagotovljena v 33. členu, nato pa je v prvem odstavku 67. člena dodano, da zakon določa način pridobivanja in uživanja lastnine tako, da je zagotovljena njena gospodarska, socialna in ekološka funkcija, v drugem odstavku istega člena pa, da zakon določa način in pogoje dedovanja.

22. Jamstvo zasebne lastnine kot človekove pravice zagotavlja posamezniku svobodo na premoženjskem področju. Lastnina je elementarna človekova pravica, ki je tesno povezana z varstvom osebne svobode. Njena funkcija je, da zavaruje svobodno ravnanje posameznika na premoženjskem področju in tako omogoča vsakomur, da lahko svobodno in odgovorno oblikuje svoje življenje. Kot taka je sestavni del ustav demokratičnih držav. Po Splošni deklaraciji Združenih narodov o človekovih pravicah kot prvi mednarodni kodifikaciji človekovih pravic ima vsakdo pravico, da ima lastnino bodisi sam bodisi skupaj z drugimi. Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, Mednarodne pogodbe, št. 7/94 - EKČP), ki določa minimalni skupni imenovalec varstva človekovih pravic v Evropi, pa vsaki fizični in pravni osebi zagotavlja pravico do spoštovanja njenega premoženja (1. člen 1. Protokola).

23. Ustavno jamstvo lastnine predpostavlja obstoj lastnine kot pravnega instituta. Kaj je predmet zasebne lastnine in katera so varovana lastninska upravičenja, določa pravni red ob upoštevanju gospodarskih in pa družbenih razmerij nasploh. Pri tem mora spoštovati namen ustavnega jamstva lastnine, to je zagotovitev in uresničitev posameznikove svobode. Da je bistven element te svobode razpolaganje s stvarmi in pravicami, ki so predmet lastnine, je odločilo že Evropsko sodišče za človekove pravice (sodba v zadevi Marckx proti Belgiji z dne 13. 6. 1979, Publications, A.31, str. 27). Vsebina lastnine kot pravnega instituta je hkrati odvisna od funkcij, ki ji jih daje pravni red. To, da posameznik pri izvrševanju svojih lastninskih upravičenj ni neomejen, ampak mora upoštevati tudi interese drugih članov skupnosti in skupnosti kot take, sodi že v koncept lastninske pravice po rimskem pravu.⁴ Definicija lastnine po slovenski ustavi vključuje njeno socialno, gospodarsko in ekološko funkcijo (prvi odstavek 67. člena). Pri določanju načina pridobivanja in uživanja lastnine ter pogojev za dedovanje je torej zakonodajalec dolžan uravnovežiti individualni in skupnostni element lastnine.

24. Ustavno sodišče je že v nekaj odločbah sprejelo stališče, da so posegi v ustavne pravice podvrženi strogi ustavni presoji po tako imenovanem testu sorazmernosti. Po slednjem je poseg dopusten samo v primeru, da je nujen (neizogiben) za varstvo drugih človekovih pravic; poseg tudi ne sme biti prekomeren, kar pomeni, da je dopusten le najblažji izmed možnih posegov, s katerim se lahko zagotovi ustavno dopustni in zaželeni cilj - varstvo enako pome-

mbnih pravic drugih. Zakonodajalec mora izkazati, da ne more v celoti zavarovati te pravice zaradi tega, ker bi s tem posegel v druge človekove pravice. Celo v primeru, ko ustava prepušča način urejanja določene ustavne pravice zakonu (v smislu določbe drugega odstavka 15. člena ustave ali na podlagi ustavne določbe, ki še posebej določa, da zakon ureja način uresničevanja posamezne pravice), to ne pomeni, da je zakonodajalec pri tem neomejen. Načelo pravne države (2. člen ustave) zahteva, da pri tem ravna v skladu z načelom sorazmernosti. Še posebej mora ravnati zakonodajalec na tak način tedaj, kadar zaradi varstva drugih pravic omejuje človekove pravice in temeljne svoboščine. Zakonodajalec mora vedno upoštevati tudi načelo enakosti iz 14. člena ustave in pri določanju načina uresničevanja ali pri omejevanju posameznih človekovih pravic in svoboščin ne sme ravnati diskriminatorno.

25. Ustavno sodišče je v obravnavani zadevi moralo najprej presojati, ali za omejitev pravice do povrnitve škode - za izključitev povrnitve izgubljenega dobička, nastalega zaradi zaplembe premoženja in za omejitev pravice do povračila dejanske vrednosti zaplenjenega premoženja - obstajajo nujni (neizogibni) razlogi. Pri tej presoji je upoštevalo razloge, ki so navedeni v zakonodajnem gradivu, oprlo pa je svojo presojo tudi na druge razloge, ki izhajajo iz posameznih zgodovinskih virov in podatkov vrhovnega sodišča ter Ministrstva za pravosodje.

26. Iz zakonodajnega gradiva (EPA 367 - II - hitri postopek, Poročevalec, št. 5 z dne 20. januarja 1998) je razvidno, da je zakonodajalec posegel v navedene ustavne pravice zaradi dejstva, da zaradi izredno velikega števila razveljavljenih kazni zaplembe premoženja, izrečenih v prvih povojnih letih, polni obseg odškodovanja v zvezi z zaplenjenim premoženjem "z vidika obremenitve nacionalnega gospodarstva ni sprejemljiv", ter da načelo socialne države narekuje vzpostavitev ravnotežja med upravičenci do vrnitev zaplenjenega premoženja oziroma do plačila odškodnine in tistimi, ki bodo obveznosti, nastale zaradi pravice do povrnitve zaplenjenega premoženja oziroma plačila odškodnine, dolžni izpolniti. Zakonodajalec je izhajal iz predpostavke, da so bili tudi sodni postopki, ki so temeljili na takratni kazenski zakonodaji in kaznovalni politiki, sredstvo za poddržavljenje proizvodjalnih sredstev. Iz tega razloga za način poprave krivic ni odločilno, ali je bilo poddržavljeno premoženje v upravnem ali sodnem (kazenskem) postopku. Krivice, ki so se storile z neupravičenimi zaplembami, naj bi se zato popravljale v kontekstu popraviljanja krivic iz preteklega obdobja, to je po enakih merilih za vse, katerim je bilo na kakršenkoli način odvzeto premoženje s strani države. Iz tega razloga naj bi se tudi vsem tistim, katerim je bila kazen zaplembe pravnomočno izrečena do leta 1958 in je bila kasneje razveljavljena, premoženje vrnilo le v okviru določb ZDen, ki enotno urejajo popravo krivic iz preteklosti. V zakonodajnem gradivu so tudi navedeni podatki Državnega pravobranilstva o višini zahtevkov zaradi nemožnosti vrnitev v naravi (v 253 primerih skupno približno 37 milijard SIT) in o višini zahtevkov za izgubljeni dobiček (v 253 primerih skupno približno 31 milijard SIT). Nadalje je v zakonodajnem gradivu opozorjeno na veliko število izrečenih kazni zaplembe premoženja, zlasti v prvih povojnih letih (v letu 1947 - 870, v letu 1949 - 731), da so zaplembe zajele okoli 200 večjih in manjših podjetij in da je bilo z zaplembami poddržavljenih približno 41.000 ha kmetijskih zemljišč, 51.000 ha gozdov, 5.837 stanovanjskih hiš in 874 poslovnih prostorov. Poudarjeno je tudi, da prejšnji kazenskopравни predpisi niso priznavali pravice do povrnitve škode osebam, ki so bile neupravičeno obsojene pred 1. 1. 1954. Te osebe so to pravico pridobile šele z ustavnim amandmajem XCVI k ustavi Republike Slovenije.

⁴ Kranjc, Začetki in razvoj lastnine v antičnih pravih, v Šturm et al., Varstvo lastninske pravice kot temeljne človekove pravice, Inštitut za javno upravo, Ljubljana, 1997, str. 62.

27. Ustavno sodišče ugotavlja, da je bila pravica do povrnitve škode v preteklem obdobju različno urejena in da je bila pravica do povrnitve škode v polnem obsegu v skladu s pravili odškodninskega prava priznana šele v obdobju, ko so bila v kazensko zakonodajo sprejeta temeljna kazenskopravna načela, ki so zagotavljala zakonitost kazenskih postopkov (načelo zakonitosti, domneva nedolžnosti) in ki so preprečevala zlorabo človekovih pravic in temeljnih svoboščin.⁵

28. Pravica do povrnitve škode je bila neupravičeno obsojenim priznana z zakonikom o kazenskem postopku, sprejetim dne 10. septembra 1953 (Uradni list FLRJ, št. 40/53 – v nadaljevanju: ZKP/54). Neupravičeno obsojeni so imeli pravico do povrnitve le premoženjske škode. Po upravičenčevi smrti so smeli zahtevati povračilo škode njegov zakonec in njegovi sorodniki, ki jih je bil neupravičeno obsojeni dolžan vzdrževati, vendar samo toliko, kolikor so bili zaradi neupravičene obsodbe prikrajšani pri vzdrževanju. S 7. členom uvodnega zakona k ZKP/54 je bila pravica do povrnitve škode priznana le tistim, katerim je bila neupravičena obsodba izrečena po 1. januarju 1954. Na podlagi 6. člena uvodnega zakona so se za obnove postopkov, pravomočno končanih pred 1. 1. 1954, uporabljale določbe ZKP/48, ki pa so dovoljevale obnovo le na predlog republiškega in zveznega javnega tožilca.⁶ Ustava FLRJ iz leta 1963 (Uradni list SFRJ, št. 14/63) je pravico do rehabilitacije in povrnitve škode določila kot človekovo pravico. V šestem odstavku 50. člena je določala, da ima tisti, ki je bil neupravičeno obsojen za kaznivo dejanje ali mu je bila neutemeljeno vzeta prostost, pravico dobiti iz družbenih sredstev odškodnino za škodo, ki mu je bila storjena.

⁵ – Nemški zakon še vedno ne priznava dedičem polne odškodnine, ampak le v obsegu, kolikor jih je bila ta oseba po zakonu dolžna preživljati (prvi odstavek 11. člena zakona o odškodnini za ukrepe kazenskega pregona – Gesetz über die Entschädigung für Strafverfolgungsmaßnahmen). Nemčija pa je sprejela tudi poseben zakon o rehabilitaciji in odškodnini za žrtve ukrepov kazenskega pregona, ki so bili izvedeni v nasprotju z načeli pravne države na pridruženem ozemlju (Gesetz über die Rehabilitation und Entschädigung von Opfern rechtsstaatswidriger Strafverfolgungsmaßnahmen im Beitrittsgebiet). Zakon je zajel kazenske sodbe nemških sodišč na pridruženem ozemlju, ki so bile izdane v času od 8. maja 1945 do 2. oktobra 1990, če so bile izrečene v nasprotju z bistvenimi načeli svobodne pravne države. Določbe tega zakona se uporabljajo tudi za kazenskopravne ukrepe, ki niso bili izrečeni s sodno odločbo. Zakon omejuje krog oseb, ki lahko vložijo zahtevo za povračilo škode. Vložili so jo lahko prizadeti, po njegovi smrti pa njegov zakonec, sorodniki v ravni vrsti, bratje in sestre in osebe, ki so imele opravičen interes za rehabilitacijo prizadete osebe. Zahtevo je lahko vložilo tudi državno tožilstvo, če prizadeta oseba temu ni nasprotovala. Glede vračanja premoženja, odvzete škode, zakon napotuje na uporabo posebnega premoženjskega zakona (Vermögensgesetz) in investicijskega zakona (Investitionsgesetz) kot splošnih predpisov o vračanju premoženja. Za primer, da premoženja ni mogoče vrniti v naravi, določata posebna pravila za določitev denarne odškodnine in s tem izključujeta splošna pravila civilnega prava za povračilo škode in izgubljenega dobička. Odškodnina ne dosega današnje prometne vrednosti odzete premoženja niti v primeru, ko je odbitek po regresivni lestvici najmanjši. Drugi zahtevki (npr. zaradi poškodovanja stvari, zmanjšanja vrednosti, nemožnosti uporabe) so izključeni (povzeto po Tappert, Die Wiedergutmachung von Staatsunrecht der SBZ/DDR durch die Bundesrepublik Deutschland nach der Wiedervereinigung, Arno Spitz, Berlin, 1995, str. 221).

– V Združenih državah Amerike ne poznajo objektivne odgovornosti države zaradi neupravičene obsodbe. V zadevi *Korematsu v. United States* (323 U.S. 214; 65Ct. 193; 89 L.Ed.194 – 1944) je Vrhovno sodišče potrdilo izvršilno odredbo predsednika Roosevelta s februarja 1942 o prisilni evakuaciji prebivalcev – po rodu Japoncev iz celotne zahodne obale v tako imenovane "detention centers". Kongres je že leta 1948 sprejel zakon, na podlagi katerega so upravičenci sprejeli preko 37 milijonov dolarjev odškodnine. V letu 1980 je Kongres ustanovil poseben organ (U.S. Internment Commission), katerega naloga je bila preiskovati kršitve proti ameriškojaponskim internirancem in na podlagi njegovega predloga je prišlo še do dodatnih kompenzacij v primerih, za katere je smatral to za primerno (American Constitutional Law, Ralph A. Rossum in G. Alan Tarr, St. Martin Press, New York).

29. Pravico do povrnitve škode v takem obsegu, kot jo določa sedanja ureditev – povrnitev premoženjske in nepremoženjske škode – je priznala neupravičeno obsojenim in tudi tistim, ki jim je bila neutemeljeno vzeta prostost, ustava SFRJ iz leta 1974. V četrtem odstavku 181. člena je določala, da imajo neupravičeno obsojeni in tisti, ki jim je bila neutemeljeno vzeta prostost, pravico do rehabilitacije in povračila škode iz družbenih sredstev in druge pravice, določene z zakonom.

30. Tej ustavni določbi je sledil zakon o kazenskem postopku iz leta 1977 (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90 – v nadaljevanju ZKP/77), ki v določbah o povrnitvi škode neopravičeno obsojenim ni samo razširil te pravice še na negmotno škodo, ampak je razširil tudi pravico dedičev. Podedljivost pravice do povrnitve gmotne škode ni bila več omejena le na zakonce in sorodnike, ki jih je bil dolžan vzdrževati in kolikor so bili zaradi neupravičene obsodbe prikrajšani. Kot obligacijsko pravico so jo lahko po oškodovančevi smrti dedovali vsi dediči neomejeno. ZKP/77 osebam, ki so bile neopravičeno obsojene pred 1. 1. 1954, še vedno ni priznal pravice do povrnitve škode, in tudi obnova postopka, pravomočno končanega pred 1954, je bila možna le na predlog republiškega ali zveznega javnega tožilca. V 561. in 562. členu je podaljšal veljavnost 6. in 7. člena uvodnega zakona k ZKP/54.

31. Navedeni določbi (izključitev pravice do povrnitve škode in prepoved obnove) sta bili v veljavi vse do sprejetja ustavnega amandmaja XCVI k ustavi SRS dne 4. 10. 1990 (Uradni list RS, št. 37/90), ki je določil, da se v Republiki Sloveniji ne uporabljajo več določbe 561. in 562. člena ZKP/77. S tem so pridobile pravico do povrnitve škode vse osebe, ki so bile neupravičeno obsojene, ne glede na datum neupravičene obsodbe, pravica zahtevati obnovo pa ni bila več v izključni pristojnosti javnega tožilca, ampak so jo lahko predlagali tudi obsojenec, njegov zagovornik, po obsojenčevi smrti pa tudi njegovi ožji sorodniki.

32. Po sprejetju ustave se je v Republiki Sloveniji uporabljal ZKP/77 – kolikor ni nasprotoval pravnemu redu Republike Slovenije in kolikor ni bilo z ustavnim zakonom za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije drugače določeno – do izdaje sedaj veljavnega zakonika o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 – v nadaljevanju: ZKP). Ureditve povrnitve škode neupravičeno obsojenim ZKP ni spreminjal in je ostala enaka prejšnji ureditvi. S tem ko je razširil pravico vložitve zahteve za varstvo zakonitosti tudi na obsojenca in njegovega zagovornika, po obsojenčevi smrti pa tudi na njegove ožje sorodnike (421. člen ZKP), pa je posredno razširil tudi krog oseb, ki imajo pravico z izrednimi pravnimi sredstvi doseči, da se določena obsodba, izdana pred 1. 1. 1954, spozna za neupravičeno. Na podlagi prehodne do-

⁶ Tomo Grgič, Varstvo človekovih pravic v kazenskem procesnem pravu, stran 177–188, Slovenija in Evropska konvencija o človekovih pravicah, Zbornik razprav, Svet za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Stran 182: "Republiški javni tožilec je v preteklih letih sicer vlagal zahteve za obnove postopka v tako imenovanih političnih procesih in jim je bilo tudi ugodeno, vendar te zahteve niso bile ravno pogoste, saj se je zanje odločal po svojem preudarku.

...da v kazenskih zadevah, pravomočno končanih pred 1. 1. 1954, niti republiški, in kot nam je znano, tudi Zvezni javni tožilec sprva sploh nista vlagala nobenih zahtev za varstvo zakonitosti, očitno stoječ na stališču, da zahteva za varstvo zakonitosti v teh primerih ni mogoča. Da tako stališče ni pravilno...saj je bila izjemna uporaba določb ZKP/48 izrecno omejena le na obnove kazenskih postopkov, pravomočno končanih pred 1. 1. 1954, je jasno povedal tudi senat Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, ko je sicer odločal o zahtevah republiškega javnega tožilca za obnovo dveh postopkov... Takemu stališču senata Vrhovnega sodišča je nato sredi leta 1990 sledila tudi praksa Javnega tožilca Republike Slovenije."

ločbe 559. člena je bil tem osebam določen poseben rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti zoper odločbo, ki je postala pravnomočna pred uveljavitvijo ZKP, in sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, in sicer dve leti po uveljavitvi ZKP. ZKP je dal pravico zahtevati povrnitev škode tudi vsem tistim osebam, ki so bile neupravičeno obsojene pred 1. januarjem 1954 in ki zaradi preteka triletnega zastaralnega roka ne bi mogle uveljavljati pravice do povrnitve škode. V 562. členu je določil, da rok za vložitev zahteve začne teči z dnem uveljavitve ZKP, to je s 1. januarjem 1995.

33. Iz opisanega je razvidno, da ZKP zagotavlja največje možnosti, da se tudi vse osebe, ki so bile po krivem obsojene v povojnem obdobju, v celoti (moralno) rehabilitirajo in da zaradi neupravičene obsodbe zahtevajo tudi povrnitev gmotne in negmotne škode oziroma njihovi dediči povrnitev gmotne škode, če so izpolnjeni pogoji, določeni v členih 538–541 ZKP.

34. V zvezi s povrnitvijo zaplenjenega premoženja oziroma povračilom, če zaplenjenega premoženja ni mogoče več vrniti v naravi, je zakonodajalec že ob sprejemu ZDen sprejel stališče, naj bi se za vračanje premoženja, zaplenjenega v kazenskih postopkih, ki so bili pravnomočno končani do 31. 12. 1958, uporabljale določbe ZDen (92. člen). Iz zakonodajnega gradiva – predlog za izdajo zakona o denacionalizaciji z osnutkom zakona – ESA 299, Poročevalec št. 7/91 z dne 19. 2. 1991, je razvidno, da je zakonodajalec že takrat štel, da so zaplembe premoženja, ne glede na to, kateri organ jih je izrekel (sodišča v kazenskih in nepravdnih postopkih, posebne komisije ljudskih odborov), prvi način poddržavljanja premoženja in da drugi ukrepi – nacionalizacija, agrarna reforma – niso bili nič manj represivni, četudi so bili drugače poimenovani. Iz gradiva je razvidno, da zakonodajalec ni razpolagal s podatki o številu zaplemb premoženja, še posebej ne s podatki, ki bi se nanašali na zaplembe premoženja v kazenskih postopkih. Ustavno sodišče je s svojo odločbo št. U-I-10/92 z dne 5. 11. 1992 razveljavilo 92. člen ZDen zaradi kršitve pravice iz 30. člena ustave in prepovedi povratne veljave predpisov iz 155. člena ustave. Ker iz obrazložitve same odločbe niso jasno razvidni razlogi, ki so vodili ustavno sodišče k navedeni odločitvi, ustavno sodišče na podlagi podatkov, ki se nahajajo v spisu, ugotavlja, da tako kot v času sprejemanja ZDen tudi v času odločanja ustavnega sodišča še ni bila znana vsa obsežnost zaplemb, izrečenih v kazenskih postopkih, ki so se končali z rehabilitacijo na podlagi izrednih pravnih sredstev, in s tem obseg finančne odgovornosti države. Ustavno sodišče je tudi v tistem postopku pridobilo podatke od vrhovnega sodišča in Ministrstva za pravosodje, iz katerih pa je izhajalo, da gre le za manjše število kazenskih zaplemb. Tako je Ministrstvo za pravosodje sporočilo, da je bilo na podlagi obnove kazenskega postopka razveljavljenih le 29 sodb, v katerih je bila izrečena zaplemba premoženja. Vrhovno sodišče je med drugim opozorilo tudi na nedoslednost 92. člena ZDen, ki je predvideval vračanje zaplenjenega premoženja po določbah ZDen le v primeru, če je bila kazen zaplembe premoženja razveljavljena na podlagi obnove kazenskega postopka, ne pa tudi na podlagi zahteve za varstvo zakonitosti, kar je ustvarjalo neenakopravnost med upravičenci. Tudi po mnenju takratne zakonodajnopravne komisije Skupščine Republike Slovenije (št. 720-01/91 – 3/37-1 z dne 30. 6. 1992) določba 92. člena ZDen (glede obsega in oblike povrnitve škode) ni ustrezala pravici do povrnitve škode, ki jo po krivem obsojenemu zagotavlja 30. člen ustave. Odločitev ustavnega sodišča, na katero se sklicujejo tudi pobudniki v svojih pobudah, je bila posledica poznavanja takratnih okoliščin in podatkov, ko na sodiščih upravičenci še niso

vložili zahtevkov za plačilo odškodnin za zaplenjeno premoženje in za povračilo izgubljenih dobičkov. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-107/96 z dne 4. 12. 1996, v kateri je presojalo zakon o začasnem, delnem zadržanju vračanja premoženja, opozorilo zakonodajalca, da ponovno preuči vračanje premoženja na podlagi 145. člena ZIKS in da bi pod pogoji najstrožje ustavnosodne presoje lahko prišla v poštev drugačna ureditev odškodninske odgovornosti države. Zakonodajalec je pozvalo, da oceni, ali je upravičeno razlikovati med odpravo posledic zaradi odvzema lastnine s strani sodišč in med odpravo posledic zaradi odvzema lastnine s strani upravnih organov. Hkrati ga je tudi opozorilo na ocenitev finančnih zmožnosti Republike Slovenije za celotno popravilo krivic, ki vključuje tudi povrnitev izgubljenega dobička zaradi zaplembe premoženja.

35. Izpodbijani določbi predstavljata torej novo ureditev, ki naj bi na podlagi novih podatkov o številu in obsegu zaplemb premoženja in ponovne preučitve vprašanja vračanja zaplenjenega premoženja zagotovila enakopravno popravilo povojnih krivic, hkrati pa bi zmanjšala velike finančne obveznosti države za popravilo vseh povojnih krivic. S tem naj bi se doseglo določeno ravnotežje med popravilo krivic za nazaj, ne da bi bile zaradi tega ogrožene ali prizadete pravice drugih, ki imajo svoj temelj v ustavni opredelitvi Slovenije kot socialne države (2. člen ustave).

36. Ustavno sodišče ocenjuje, da so razlogi, ki so narekovali izpodbijano novo ureditev v zvezi z vračanjem premoženja, zaplenjenega v obdobju do 31. 12. 1958, nujni – neizogibno potrebni. Poleg dosegljivih podatkov o številu kazenskih zaplemb in vtoževanih zahtevkov za izgubljeni dobiček je ustavno sodišče kot odločilni razlog upoštevalo podatke, ki nedvoumno kažejo, da se je kazen zaplembe premoženja množično izrekala prav v obdobju do leta 1954 in da je bila kazen zaplembe sredstvo prvega poddržavljanja, ki jo v zgodovinski literaturi imenujejo "patriotična nacionalizacija". Zgodovinsko priznано dejstvo je, da je takratna oblast izrabila sodstvo v svoje politične namene.⁷ Šele sprejem ZKP leta 1954, ki je uzakonil osnovne pravne institute kazenskega procesnega prava za zagotovitev večje zakonitosti kazenskih postopkov, je pomenil konec vodenja

⁷ Ključne značilnosti slovenske politike v letih 1929–1955, znanstveno poročilo Inštituta za novejšo zgodovino, Ljubljana, september 1995. Stran 89:

– Politični sistem, temelječ na pritegovanju množic v politično življenje prek OF (t.i. ljudska demokracija), je KP izrabila za obračun z meščansko opozicijo in za podreditve medvojnih političnih zaveznikov. Oblast je proti potencialni opoziciji nastopila s sodnimi procesi. Osnovni namen procesov s političnim ozadjem je bil "razkrinkavanje protiljudskosti" staro-jugoslovanskega režima, obračunati z razrednimi nasprotniki (trgovci, industrialci, kulaki), pa tudi s Cerkvijo in pripadniki nemške manjšine ter zapleniti njihova premoženja."

Stran 90:

– Med najbolj značilnimi povojnimi procesi so bili procesi pred sodišči narodne časti, katerih namen je bil uveljavljati moralna načela iz NOB (obsojencem so poleg zapornih kazni pogosto zaplenili tudi premoženje in jim odvzeli državljanske pravice), procesi proti nacističnim vojnim zločincem, proti sodelavcem okupatorja, terorističnim skupinam, vohonom, saboterjem in organizatorjem "kraljeve" vojske v domovini, procesi proti trgovcem in industrialcem in t. i. kulaški procesi. Med političnimi procesi izstopajo Nagodetov proces (julij 1947), deloma duhovniški procesi (sodijo v različne kategorije) in dachavski procesi (1948–1949). Pri slednjih je šlo za politični obračun znotraj KPS in so nosili tipično obeležje stalinskih sodnih procesov (skonstruirane oziroma izmišljene obtožbe, sojenje pripadnikom iste stranke oziroma ideološkim istomišljenikom. Politično ozadje so imeli deloma še drugi sodni procesi.

– Sodstvo je postalo sredstvo razrednega boja in je temeljilo na politično zanesljivem, a strokovno neusposobljenem kadru.

– Po podatkih javnega tožilstva LRS je bilo v letih 1947–1949 pred rednimi sodišči v Sloveniji na smrt obsojenih 124 oseb, od tega za kriminalna dejanja (uboji, razbojništva ipd.) le osem. V letih 1948–1950 je bilo letno okrog 1000 političnih obsojencev, leta 1952 in leta 1953 91. Natančno število političnih obsojencev do leta 1948 še ni ugotovljeno."

kazenskih postopkov na podlagi revolucionarnih predpisov, ki so bili sprejeti med vojno ali po njej in na podlagi katerih je bilo do leta 1954 izrečenih veliko število kazenskih obsodb in so bila množično kršena temeljna načela materialnega in procesnega kazenskega prava, kar potrjuje število oseb, ki so bile neopravičeno obsojene. Ustava in kazenski zakonik (splošni del) iz leta 1947 nista poznala načela zakonitosti, kazenski postopek vse do leta 1948 ni bil urejen, razen s posameznimi organizacijskimi predpisi. Številne kršitve kazenskih sodišč v tem obdobju potrjuje tudi število dovoljenih obnov v zadnjih letih oziroma število postopkov, sproženih na zahtevo za varstvo zakonitosti.

37. Opisane politične razmere in pa podatki, da je z zaplembami že do konca leta 1946 prešlo v državno last preko 70% kapitala, vloženega v industrijo, in da je 50% vse zemlje prešlo v zemljiški sklad na podlagi zaplemb,⁸ pomenijo, da so kazenske zaplembe premoženja tako kot agrarna reforma in nacionalizacija predstavljale proces podržavljenja. Prav v opisani razsežnosti, ko je na podlagi zaplemb prešlo v državno lastnino skoraj polovico vsega podržavljenega premoženja, je vsebovan tisti nujni razlog, da država omeji svojo objektivno odgovornost za krivične zaplembe premoženja. Ustavno sodišče je tudi upoštevalo, da so določbe o povrnitvi škode zaradi neopravičene obsodbe, ki zagotavljajo povrnitev škode na podlagi objektivne odgovornosti države v najširšem možnem obsegu, bile sprejete hkrati z izključitvijo povračila v primeru razveljavitve kazenskih sodb, izrečenih pred 1. 1. 1954. Spoznanje, da množičnih krivic, ki jih je takratni politični režim povzročil s kazenskimi zaplembami premoženja, ni mogoče popravljati z ukrepi, ki so predvideni za primer, ko izjemoma pride do krivične kazenske obsodbe, je sedaj, ko je znana vsa obsežnost tega vprašanja, povsem razumljivo. Tega dejstva zakonodajalec ob sprejemu ustavnega amandmaja leta 1990 ni upošteval, prav tako se tega dejstva ni zavedalo tudi ustavno sodišče v času razveljavitve 92. člena ZDen, kot je bilo že obrazloženo v 34. točki te obrazložitve. Tudi večina bivših komunističnih držav vzhodne Evrope je sprejela posebne zakonske ureditve za popravilo množičnih krivic in omejila plačilo odškodnine za podržavljenost premoženja.⁹

⁸ Ključne značilnosti – znanstveno poročilo (navedeno v opombi 6). Stran 92:

“Nova oblast je v prvih povojnih letih najprej podržavila t. i. “sovražno” premoženje (nemško in premoženje sodelavcev okupatorja), kar se označuje kot “patriotična nacionalizacija”. ...Večina odvzemov premoženja v korist države je bila izvedena na osnovi zaplemb. Te so bile v kazenskem sistemu dopolnilna kazen za različne prestopke. Največ zaplemb so v Sloveniji izrekla sodišča poleti 1945. V državno last je z zaplembami do konca leta 1946 prešlo okoli 70% kapitala, vloženega v industrijo. Oblast je zaplembe uporabljala tudi kasneje kot dopolnilno kazen za tiste, ki jih je obsojala zaradi kršitev obvezne oddaje kmetijskih pridelkov in drugih kršitev zakonodaje.”

Zdenko Čepič: Agrarna reforma in kolonizacija v Sloveniji (1945–1948). Stran 126:

“Zaplembe so predstavljale dopolnilni vir zemljiškega sklada, čeprav je bil največji posamezni delež zemlje ustvarjen na osnovi avnojskega odloka o zaplembi in prehodu nemške imovine in imovine nasprotnikov narodnoosvobodilnega gibanja v državno lastnino in na osnovi sodnih zaplemb. ...Na ta način je zemlja prihajala v zemljiški sklad tudi kasneje, ko je bila agrarna reforma v veliki meri že izvedena. Zaplenjena je bila na primer posest v celoti ali samo del tistim kmetom, ki niso oddajali določenega dela pridelka v času, ko je veljal obvezni odkup. ... Razmerje med razlaščenostjo in zaplenjeno zemljo v zemljiškem skladu kaže na značaj agrarne reforme v Sloveniji, ki je ob socialnem osvobajanju imela še izrazit narodno-osvobodilni namen. Na ta način je agrarna reforma v Sloveniji pomenila tudi obliko “patriotične nacionalizacije”. Vse zemlje, ki je bila v zemljiškem skladu na podlagi zaplemb, je bilo 50% (134.117 ha). Prav tako je bilo število zaplenjenih posestev v skladu največje (8447).”

⁹ Priloga k 9. poročilu o uresničevanju zakona o denacionalizaciji, Poročevalec, št. 27/95;

38. Z izpodbijanima določbama 145.a in 145.c člena je zakonodajalec v določenem obsegu posegel v ustavne pravice neopravičeno obsojenih oseb oziroma v ustavne pravice njihovih pravnih naslednikov. Ustavno sodišče ocenjuje, da je izenačitev položajev neopravičeno obsojenih s položajem vseh upravičencev do poprave povojnih krivic primerno sredstvo in da zakonodajalec svojega namena ne bi mogel doseči z milejšim ukrepom. V tem primeru ustavno sodišče ugotavlja, da načelo socialne države opravičuje zakonodajalca, da upoštevajoč pravice do socialne varnosti vseh državljanov skrbi za finančno zmogljivosti države in da v primerih, ki so ustavno dopustni, iz tega razloga pravice tudi omeji. Omejitev zahteva tudi načelo enakosti. Iz samih pobud in njihovih prilog je namreč razvidno, da glede na časovno odmaknjenost kazenskih zaplemb zahtevajo vrnitev zaplenjenega premoženja in povrnitev škode zaradi izgubljenega dobička v zvezi z zaplenjenim premoženjem predvsem sorodniki neopravičeno obsojenih oseb, ki niso bili neposredno prizadeti s krivično kazensko obsodbo in katerih položaj se ne razlikuje od položaja oseb, ki jim je bilo odvzeto premoženje s kakšno drugo obliko podržavljenja.

39. Proces podržavljanja, ki je potekal z izrekanjem kazni zaplembe premoženja v kazenskih postopkih, je bil nedvomno v mnogih primerih še krutejši od nacionalizacije in agrarne reforme in tudi upravnih zaplemb in je prizadetim poleg materialne škode lahko povzročil še večjo moralno škodo in trpljenje, na kar povsem upravičeno opozarjajo številni pobudniki. Glede na navedbe pobudnikov o prizadetosti, strahu in drugih posledicah, ki so jih utrpeli zaradi neopravičene obsodbe, ustavno sodišče poudarja, da izpodbijani določbi ne posegata v druge pravice, ki jih na podlagi 30. in 33. člena ustave zagotavlja ZKP tistim osebam, ki so bile prizadete s krivično kazensko obsodbo – pravico do rehabilitacije, povrnitve druge morebitne gmotne škode in povrnitev negotne škode, če je neopravičeno obsojena oseba še živa oziroma ji je bila odškodnina pravno-močno prisojena še v času, ko je bila živa. Izpodbijana določba 145.c člena namreč izključuje le povrnitev izgubljenega dobička, povzročenege z izrečeno kazensko sankcijo zaplembe premoženja.

40. Ustavno sodišče na podlagi navedenih razlogov zaključuje, da je zakonodajalec s sprejemom 145.a in 145.c člena ZIKS omejil pravico do povrnitve škode in pravico do povračila za zaplenjeno premoženje v skladu z načelom sorazmernosti in da zato zatrjevane kršitve 2., 3., 14., 15., 30. in 33. člena ustave niso podane. Prav tako niso podane zatrjevane kršitve mednarodnih aktov. Šesti odstavek 14. člena Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah (Uradni list SFRJ, št. 7/91, in Uradni list RS, št. 35/92) nalaga le povrnitev škode v skladu z zakonom tistemu, ki je na podlagi krivične kazenske sodbe prestal kazen. Člen 3 Protokola št. 7 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94) prav tako v primeru krive obsodbe zagotavlja pravico do odškodnine skladno z zakonom ali prakso države. Tudi Resolucija 1096 z dne 27. 6. 1996 o ukrepih za odpravo negativnih posledic bivših komunističnih totalitarnih sistemov, ki jo je sprejela Parlamentarna skupščina Sveta Evrope, vsebuje le priporočilo, da je treba žrtvam totalitarnega nasilja priznati gmotno odškodnino, ki ne sme biti bistveno nižja od tiste odškodnine, ki gre neopravičeno obsojenim po veljavnih predpisih, ter da naj se v primeru nemožnosti vrnitve v naravi ali v celoti dodeli pravična gmotna odškodnina.

Presoja 5. točke 145.b člena ZIKS

41. Člen 145.b predstavlja posebno določbo, ki opredeljuje zavezanca za vrnitev zaplenjenega premoženja, saj

se določbe ZDen o zavezancih za vrnitev, zlasti ker so postopki lastninskega preoblikovanja podjetij končani, ne morejo uporabljati. Določbe 145.b člena – v primerjavi z ureditvijo po ZDen – dajejo v primeru, ko v vrnitev v naravi ni mogoča, pravico do odškodnine v delnicah in v obveznicah Republike Slovenije. V izpodbijani 5. točki je določeno, da izdajo obveznic za plačilo odškodnine ureja poseben zakon. Načelo pravne države, ki obsega tudi načelo varstva zaupanja v pravo, zahteva, da zakonodajalec določeno razmerje ali pravico uredi dokončno in da se pri tem ne sklicuje na predpis, ki še ne obstaja oziroma niti ni določeno, do katerega roka ga je treba izdati. V praksi obstajajo številni primeri, ko vrnitev zaplenjenega premoženja ni več mogoča v naravi in bo morala biti vrnitev opravljena v obliki denarnega povračila. S tem ko zakonodajalec ni predvidel niti roka, v katerem bo izdal zakon o izdaji obveznic Republike Slovenije, ni dokončno uredil možnosti izplačila "odškodnine" v obveznicah in je tako praktično izključil to obliko povračila. Ker je zakonodajalec z izpodbijano določbo kršil načelo varstva zaupanja v pravo in s tem načela pravne države iz 2. člena ustave, je ustavno sodišče ugotovilo, da je izpodbijana določba v nasprotju z ustavo in določila rok šest mesecev, da zakonodajalec izda predvideni zakon (odločba št. U-I-86/94 z dne 14. 11. 1994, OdlUS V, 153).

Presoja 3. člena Novele ZIKS

42. Izpodbijana določba določa, da se "nepravdni in pravdni postopki v zvezi z vrnitvijo zaplenjenega premoženja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, pa do dneva uveljavitve tega zakona še niso pravnomočno končani, končajo po tem zakonu." Vsi pobudniki izpodbijajo to določbo, ker menijo, da v nasprotju z drugim odstavkom 155. člena ustave posega v že pridobljene pravice.

43. Iz zakonodajnega gradiva je razvidno, da se je zakonodajalec zavedal retroaktivne veljave izpodbijane določbe, vendar je menil, da retroaktivnost zahteva javna korist – preprečitev izredne finančne obremenitve države, ki bi lahko privedla do njene neplačevitosti.

44. Drugi odstavek 155. člena ustave določa, da je retroaktivnost dopustna le, če sta izpolnjena oba pogoja kumulativno; retroaktivnost zakona mora opravičevati javna korist in hkrati povratni učinki ne smejo posegati v že pridobljene pravice. Ustavno sodišče je že pri presoji 145.a in 145.c člena ugotovilo, da interesi javne koristi opravičujejo poseg v pravico do povrnitve škode oziroma do povračila za zaplenjeno premoženje. Zato pri presoji te določbe glede obstoja javne koristi veljajo isti razlogi. Ni pa točna ugotovitev zakonodajalca glede drugega pogoja, da izpodbijana določba ne posega v že pridobljene pravice, ker da bi pravico do vrnitve zaplenjenega premoženja upravičenci pridobili šele s pravnomočno odločbo o vrnitvi zaplenjenega premoženja oziroma o odškodnini za izgubljeni dobiček.

45. Kdaj pridobijo upravičene osebe pravico do povrnitve škode, ki jo uveljavljajo na podlagi ZKP in kamor sodi tudi povrnitev škode zaradi izgubljenega dobička v zvezi z zaplenjenim premoženjem, je določeno v samem ZKP. Neupravičeno obsojene osebe pridobijo pravico do povrnitve škode z dnem pravnomočnosti sodbe, s katero so bile oproščene obtožbe ali s katero je bila obtožba zavrnjena, oziroma s pravnomočnostjo sklepa, s katerim je bila obtožnica zavrnjena ali postopek ustavljen (prvi odstavek 539. člena ZKP). Dediči pridobijo pravico do povrnitve premoženjske škode s smrtjo upravičenca. Člen 541 ZKP izrecno določa, da v primeru smrti neupravičeno obsojene osebe dediči lahko nadaljujejo že začeti postopek oziroma ga lahko sprožijo v določenem roku – v treh letih od dneva pravnomočnosti oprostilne sodbe oziroma pravnomočne ustavitve postopka.

Drugače kot ZKP ZIKS nima posebnih določb o zastaranju zahtevka za vrnitev zaplenjenega premoženja. Glede na to, da gre pri vračanju zaplenjenega premoženja za posebno pravico v zvezi s povrnitvijo "škode" zaradi neupravičene obsodbe, glede katere se ne uporabljajo določbe ZKP, je potrebno ugotoviti, da velja splošni petletni zastaralni rok, kot je določen v 371. členu ZOR.¹⁰ Upoštevajoč splošno pravilo, da začne zastaralni rok teči, ko lahko stranka svoj zahtevek uveljavlja, je potrebno ugotoviti, da je tudi pravica do vrnitve zaplenjenega premoženja nastala z dnem pravnomočnosti odločbe, s katero je bila kazen zaplembe premoženja razveljavljena.

46. Izpodbijani določbi torej posegata v pravice retroaktivno. V začelih pravnih in nepravdnih postopkih morajo sodišča uporabiti druge, za upravičence manj ugodne pravne predpise za vrnitev – določbe ZDen in podzakonskih predpisov. Nesporno je, da so nastali tem osebam, ki so sprožile postopke v času veljavnosti prejšnjih predpisov, brez njihove krivde določeni pravdni stroški, ki jih je povzročila država s spremembo zakona.

47. Zakon v skladu s tretjim odstavkom 15. člena ustave lahko poseže v že pridobljene pravice le ob strogi ustavnosodni presoji po testu sorazmernosti, ki ga je ustavno sodišče v tej odločbi že obrazložilo. Zato je ustavno sodišče presojalo, ali so v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji, ki opravičujejo poseg zakonodajalca v pridobljeno pravico. Pri tej presoji je kot bistveno potrebno upoštevati, da izpodbijana določba le omejuje ustavni pravici iz 30. in 33. člena. Neupravičeno obsojeni in njihovi dediči imajo še vedno pravico do vrnitve v naravi. Če vrnitev v naravi ni mogoča, imajo pravico zahtevati povračilo za zaplenjeno premoženje, ki pa se po spremenjeni določbi ne oceni več po splošnih pravilih odškodninskega prava, ampak po posebnih določbah ZDen in podzakonskih predpisov, izdanih na njegovi podlagi. Zakon v 145.b členu daje možnost odškodnine v delnicah, s katerimi razpolaga Republika Slovenija, v obveznicah Republike Slovenije ter odškodnino v denarju ob pogojih 50. člena ZDen. Zakonodajalec je dal neupravičeno obsojenim v primerih izplačila povračila za zaplenjeno premoženje ugodnejši položaj kot denacionalizacijskim upravičencem, saj za njih ni predvidel izplačilo povračila (odškodnine) v obveznicah Odškodninskega sklada. Kot je bilo že poudarjeno, izključitev pravice do povrnitve izgubljenega dobička, nastalega zaradi zaplembe premoženja, še ne pomeni, da neupravičeno obsojeni ali njegovi pravni nasledniki nimajo pravice zahtevati povrnitve morebitne druge gmotne škode (npr. zaradi odvzema prostosti) na podlagi ZKP. Ustavno sodišče ocenjuje, da je zakonodajalec imel nujen razlog, da je posegel v postopke, ki so v teku. Dejstvo je, da je v tem obdobju največ postopkov v teku in bi v nasprotnem primeru ne mogel doseči cilja, ki ga je zasledoval z izpodbijano spremembo in za katerega je ustavno sodišče že ugotovilo, da je legitim. Cilja tudi ni bilo mogoče doseči s kakšnim milejšim ukrepom. Kot je bilo že omenjeno, je zakonodajalec upošteval poseben položaj oseb, ki jih je njegov ukrep prizadel, in predvidel ugodnejši položaj teh oseb pri izplačilu odškodnine v obveznicah. S tem je podano sorazmerje med posegom v pravico do povrnitve celotne škode oziroma v pravico do povračila zaplenjenega premoženja v njegovi dejanski vrednosti in enakimi pravicami vseh tistih, ki jim bo država še morala izplačati odškodnino ali povračilo zaradi krivic, povzročenih v povojnem obdobju. Ustavno sodišče je pri tem tudi upoštevalo, da bi bili z drugačno ureditvijo neenakopravno obravnavani

¹⁰ Člen 371 ZOR: "Terjatve zastarajo v petih letih, če ni z zakonom določen za zastaranje drugačen rok."

tisti neupravičeno obsojeni in njihovi pravni nasledniki, ki še niso vložili zahtevkov, ali pa bo do oprostiline obsodbe ali ustavitve kazenskega postopka prišlo šele v bodoče.

48. Ker so osebe, ki so začele nepravdne in pravdne postopke, brez svoje krivde imele pravdne stroške, je ustavno sodišče odločilo, da mora zakonodajalec v roku 6 mesecev vprašanje povrnitve teh stroškov posebej urediti. Načelo pravne države zahteva, da država predvidi povrnitev tistih stroškov, ki jih je povzročila s spremembo predpisa, tudi če je sprememba predpisa ustavno upravičena.

B)–III.

Tretji odstavek 145. člena in prvi odstavek 145.č člena ZIKS

49. Pobudniki Alojzija Farič, Anica Cimperc, Alojzija Osvald in Mirko Lemež ml. menijo, da tudi določba tretjega odstavka 145. člena onemogoča povrnitev celotne škode, ki jim je nastala zaradi zaplembe premoženja. Dejanska vrednost premoženja, ki je imelo v času zaplembe precejšnja vrednost, se naj ne bi smela presojati po času izdaje sklepa o vrnitvi, saj da je bila tržna vrednost (kmetijske mehanizacije, avtomobil) v času zaplembe dosti višja od sedanje tržne vrednosti. Kot primer navajajo, da je bil traktor v letu 1948 pravo bogastvo, sedaj pa je njegova vrednost zaradi tehničnega napredka dosti nižja.

50. Člen 30 ustave, ki določa objektivno odgovornost države za škodo, povzročeno z neupravičeno obsodbo, daje neupravičeno obsojenim osebam ugodnejši položaj pri uveljavljanju odškodninskih zahtevkov, kot bi ga imeli, če bi morali uveljavljati svoje zahteve na podlagi 26. člena ustave. Ustava v 26. členu daje pravico do povračila škode, ki nastane z opravljanjem službe ali kakšne druge dejavnosti državnega organa, pod pogojem, da je škoda nastala s protipravnim ravnanjem organa ali osebe, ki tako službo ali dejavnost opravlja. Neupravičeno obsojene osebe imajo z dnem, ko je kazen zaplembe pravnomočno razveljavljena, pravico do vrnitve tega premoženja in država se svoje odgovornosti ne more rešiti z dokazovanjem, da je sodišče ali sodnik ravnal "pravno". Tretji odstavek 145. člena določa, da se v primeru nemožnosti vrnitve zaplenjenega premoženja v naravi povrne dejanska vrednost tega premoženja po času izdaje sklepa o vrnitvi in po stanju v času zaplembe premoženja. Kot je bilo že obrazloženo (16. točka obrazložitve), je zakonodajalec v skladu s 30. členom ustave v tretjem odstavku 145. člena izključil uporabo določb ZOR o neupravičeni pridobitvi in je povračilo za zaplenjeno premoženje glede obsega povračila škode izenačil s povrnitvijo škode po splošnih pravilih odškodninskega prava. Oškodovanci imajo torej pravico, da v primeru, ko vzpostavitev prejšnjega stanja ni mogoča, dobijo denarno vrednost, da si zaplenjeno premoženje lahko nadomestijo z novim premoženjem. To je mogoče le, če se vrednost zaplenjenega premoženja oceni po času izdaje sklepa o vrnitvi, ne pa v času, ko je bilo zaplenjeno.¹¹ Zato so navedbe pobudnikov, da tretji odstavek 145. člena ne priznava popolnega povračila, kot to določa 30. člen ustave, očitno neutemeljene in je ustavno sodišče njihovo pobudo v tem delu zavrnilo. Ustavno sodišče pa ponovno poudarja, da ureditev po 145. členu velja le v primeru vračanja premoženja, zaplenjenega v kazenskih postopkih, ki so bili pravnomočno končani po 31. 12. 1958 (15. točka obrazložitve). Z ugotovitvijo ustavnega sodišča, da določba 145.a člena, ki določa posebno ureditev vračanja premoženja, zaplenjenega do 31. 12. 1958, ni v neskladju z ustavo, pobudniki ne morejo več

uveljavljati svojega zahtevka na podlagi 145. člena, ampak na podlagi 145. a člena, ki določa, da se tudi glede vrednotenja premoženja smiselno uporabljajo določbe III. poglavja ZDen.

51. Pobudniki Alojzija Farič, Anica Cimperc, Alojzija Osvald in Mirko Lemež ml. v zvezi s spodbijanjem 145.č člena menijo, da določitev nepravdnega postopka krši njihove pravice iz 22. in 23. člena ustave. Sprememba stvarne pristojnosti naj bi pomenila, da bi o njihovi tožbi odločalo Okrajno sodišče v Mariboru v nepravdnem postopku in ne Okrajno sodišče v pravdnem postopku. Zakonodajalec ne bi bil smel določiti različnega varstva pravic pred sodišči in državnimi organi za enake zadeve – to je za vračanje zaplenjenega premoženja. Ker je za reševanje zahtev za vrnitev premoženja zakonodajalec predpisal nepravdni postopek, ki je po mnenju pobudnikov neprimeren za reševanje zadev s področja vračanja zaplenjenega premoženja, naj bi s tem tudi sodiščem onemogočil, da bi odločala brez nepotrebne odlašanja.

52. Prejšnji 145. člen ZIKS ni določal vrste sodnega postopka za vračanje zaplenjenega premoženja. Zato je vrhovno sodišče na občni seji dne 21. in 22. decembra 1992 sprejelo načelno pravno mnenje, da o vrnitvi zaplenjenega premoženja odločajo sodišča v nepravdnem postopku. Novi 145.č člen je torej le uzakonil dosedanje sodno prakso in v ničemer ni spremenil položaja upravičencev do vrnitve zaplenjenega premoženja. Zato so trditve pobudnikov, da bo na podlagi izpodbijane določbe o vrnitvi zaplenjenega premoženja odločalo okrajno sodišče namesto okrožnega sodišča, zmotne. Navedbe pobudnikov, da določitev nepravdnega postopka za obravnavanje zadev s področja vračanja zaplenjenega premoženja že vnaprej pomeni kršitev načela enakosti (14. člen) oziroma pravice do enakega varstva pravic (22. člen ustave) in pravice do sodnega varstva brez nepotrebne odlašanja (23. člen ustave), so očitno neutemeljene. Tudi nepravdni postopek je sodni postopek, ki je urejen z zakonom in daje strankam praviloma enake procesne garancije kot pravdni postopek (zakon o nepravdnem postopku (Uradni list SRS, št. 30/86 in 20/88)). Tudi v tem postopku mora sodišče udeležencem dati možnost, da se izjavijo o navedbah drugih udeležencev, da sodelujejo pri izvajanju dokazov in da razpravljajo o rezultatih celotnega postopka (4. člen). V nepravdnem postopku se smiselno uporabljajo določbe zakona o pravdnem postopku, če zakon o nepravdnem postopku ali drugi zakon ne določa drugače (37. člen). Tako je drugi odstavek 154.č člena izrecno določil, da je revizija zoper odločbe druge stopnje dovoljena, ker drugače ne bi bila dovoljena (34. člen ZNP)¹². Upoštevajoč navedeno ugotovitev, da so razlogi pobudnikov o kršitvi ustavnih določb zaradi določitve nepravdnega postopka očitno neutemeljeni, in da z vnaprejšnjo določitvijo nepravdnega postopka ne morejo biti kršene pravice iz 22. in 23. člena ustave, ustavno sodišče ni presojalo razlogov pobudnikov o neprimernosti nepravdnega postopka za vračanje zaplenjenega premoženja oziroma povračila njegove vrednosti.

C)

53. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi drugega odstavka 26. člena, prvega odstavka 40. člena in 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Prvo točko izreka je sprejelo s šestimi glasovi proti dvema (proti

¹¹ Drugi odstavek 189. člen ZOR: "Povračilo škode se odmerja po cenah ob izdaji sodne odločbe, razen če zakon ne odreja drugače."

¹² Člen 34 ZNP Revizija ni dovoljena, razen če zakon določa drugače.

sta glasovala sodnika Šturm in Jambrek), tretjo točko izreka je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu (proti je glasoval sodnik Jambrek), drugo, četrto in peto točko izreka pa je sprejelo soglasno. Sodnik Šturm je dal ločeno mnenje, ki se mu je pridružil sodnik Jambrek.

Št. U-I-60/98

Ljubljana, dne 16. julija 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

2564. Odločba o rešitvi spora o pristojnosti

Ustavno sodišče je v postopku za odločitev o sporu glede pristojnosti na zahtevo Okrajnega sodišča v Celju na seji dne 16. julija 1998

odločilo:

Za odločanje o zahtevi F. K. za denacionalizacijo nepremičnin parc. št. 114, 115, 136 in 137, vpisanih pred podržavljenjem pri vl. št. 671 k.o. T. ter nepremičnin parc. št. 113, 138, 139, 140, 141, 142/1 in 142/2, vpisanih pred podržavljenjem pri vl. št. 85 k.o. B., je pristojna Upravna enota Celje.

Obrazložitev

A)

1. Okrajno sodišče v Celju je dne 22. 6. 1998 vložilo zahtevo za odločitev o sporu glede pristojnosti v zadevi denacionalizacije nepremičnin, podržavljenih prednikoma vlagatelja zahteve J. in F. K. V zahtevi navaja, da je pravni naslednik denacionalizacijskih upravičencev dne 6. 12. 1993 vložil pri takratni Občini Celje zahtevo za denacionalizacijo nepremičnin parc. št. 113, 114, 115, 137, 136, 139, 140, 141, 142/1, 142/2, 138, 630/1 in 630/2, vpisanih pred podržavljenjem pri vl. št. 85 k. o. B. Upravna enota v Celju je zahtevo predlagatelja z dopisom z dne 7. 1. 1997 odstopila Okrajnemu sodišču v Celju kot stvarno pristojnemu za reševanje te zadeve.

2. Okrajno sodišče v Celju je dne 25. 7. 1997 izdalo sklep št. N 3/97-18, s katerim se je izreklo za nepristojno, ter sklenilo, da je o tej zadevi pristojna odločati Upravna enota Celje, ker naj bi bil "izveden odvzem lastništva na podlagi upravnega akta, ne pa na podlagi pravnega posla". Obravnavani primer naj bi bil analogen zadevi, v kateri je ustavno sodišče z odločbo št. U-II-158/97 z dne 3. 7. 1997 odločilo, da je za reševanje zahteve za denacionalizacijo pristojna upravna enota. Po pritožbi predlagatelja zahteve za denacionalizacijo je Višje sodišče v Celju ta sklep razveljavilo, ker je Okrajno sodišče s tem sklepom prekoračilo pooblastila.

B)

3. V konkretnem primeru je pravni naslednik upravičencev do denacionalizacije vložil zahtevo za denacionalizacijo nepremičnin, ki naj bi bile podržavljene z razlastitveno odločbo Oddelka za finance Občinske skupščine Celje št. 46-236/1963-4 z dne 18. 1. 1964. Navedena odločba je bila izdana v smislu 28. člena zakona o razlastitvi (Uradni list FLRJ, št. 12/57) na podlagi odločbe Občinskega ljudskega odbora Občine Celje št. 46-110/1963-4 z dne 17. 4. 1963 o ugotovitvi splošne koristi za gradnjo objektov za

pridobivanje žveplene kisline. V obrazložitvi odločbe z dne 18. 1. 1964 je navedeno, da je z odločbo o ugotovitvi splošne koristi Občinska skupščina Celje dovolila uvedbo razlastitvenega postopka, ki pa zaradi doseženega sporazuma med C. C. in prizadetimi lastniki ni bil izveden, in da zato navedena odločba nadomešča odločbo o razlastitvi.

4. Glede na to, da je bila med upravičencema in C. C. dne 10. 6. 1963 sklenjena kupoprodajna pogodba za iste nepremičnine, je Upravna enota Celje ugotovila, da ni pristojna za vodenje postopka. Po mnenju upravne enote gre za zadevo iz 5. člena zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91 in 31/93 – v nadaljevanju: ZDen), za reševanje katere je pristojno Okrajno sodišče v Celju.

5. ZDen deli pristojnost za odločanje o zahtevah za denacionalizacijo med upravne organe in sodišča. Pristojnost sodišča za odločanje o zahtevah za denacionalizacijo je izrecno določena (prvi odstavek 56. člena ZDen) le za tiste primere, ko je premoženje prešlo v državno last na podlagi pravnega posla, sklenjenega zaradi grožnje, sile ali zvižaje državnega organa oziroma predstavnika oblasti (5. člen ZDen).

6. Ustavno sodišče je ob pregledu celotnega spisa in določb zakona o razlastitvi ugotovilo, da v obravnavani zadevi ni mogoče šteti navedene kupoprodajne pogodbe za samostojen pravni posel, ki bi bil sklenjen neodvisno od razlastitvenega postopka. Odločba o ugotovitvi splošne koristi z dne 17. 4. 1963 je bila izdana na podlagi 17. člena zakona o razlastitvi. V skladu s 1. členom istega zakona je bilo možno nepremičnine razlastiti, če je bilo to potrebno za zgraditev določenih objektov ali za izvedbo drugih del, ki so v splošno korist. 6. člen pa je določal, da se sme nepremičnina razlastiti šele, ko je na način, ki ga je določal ta zakon, ugotovljena splošna korist, da se na tej nepremičnini zgradi objekt oziroma da se izvedejo na njej druga dela.

7. Odločba o ugotovitvi splošne koristi je bila izdana skoraj dva meseca pred sklenitvijo kupoprodajne pogodbe in izrecno našteva nepremičnine, na katere se nanaša ugotovitev splošne koristi in za katere se dopusti razlastitev. Te nepremičnine pa so tudi predmet kupoprodajne pogodbe. Le-ta je sicer podpisana, iz dokumentacije pa ne izhaja, da bi jo pristojni svet Občine Celje potrdil. Pogoji za njeno veljavnost, določeni v IX. točki pogodbe, torej ni izpolnjeni. Zato je to pogodbo odločba št. 46-236/1963-4, z dne 18. 1. 1964 dejansko štela kot dosežen sporazum med razlastitvenim upravičencem in lastnikoma zemljišč. Tudi cena kvadratnega metra zemljišča iz pogodbe je bila enaka višini odškodnine, ki je bila odmerjena v skladu s sklepom Sveta za družbeni plan in finance Občinske skupščine Celje.

8. Ker iz navedene dokumentacije ne izhaja, da bi šlo za samostojen pravni posel, temveč da gre za dogovor v okviru razlastitvenega postopka, je ustavno sodišče odločilo, da je za odločanje o zahtevi za denacionalizacijo v izreku navedenih nepremičnin pristojna Upravna enota Celje.

9. Iz spisa je razvidno, da je bila vloga za denacionalizacijo vložena 6. 12. 1993. Štiri leta in pol je trajalo, da je prišlo do odločitve o pristojnosti za reševanje zahteve. Ustavno sodišče ugotavlja, da gre še za en primer očitno prepočasnega postopanja v denacionalizacijskih zadevah. Na prepočasno postopanje v teh zadevah in na kršenje roka iz prvega odstavka 58. člena ZDen je ustavno sodišče že nekajkrat opozorilo (na primer v zadevah U-II-119/96 z dne 6. 6. 1996, U-II-351/96 z dne 5. 12. 1996, U-II-334/96 z dne 9. 1. 1997, U-II-37/98 z dne 19. 2. 1998 in U-II-132/98 z dne 7. 5. 1998).

C)

10. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi četrtega odstavka 61. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukić. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-II-240/98
Ljubljana, dne 16. julija 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

2565. Sklep o sprejemu pobude in o začasnem zadržanju izvrševanja odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis Velika Pirešica Občine Žalec

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobud Iztoka Kučerja iz Male Pirešice in drugih ter Jožeta Oseta iz Drešinje vasi, ki ga zastopa Jože Turk, odvetnik v Celju, na seji dne 16. julija 1998

sklenilo:

1. Pobuda za oceno ustavnosti in zakonitosti odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Žalec (Uradni list RS, št. 7/98) in odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis Velika Pirešica (Uradni list RS, št. 7/98) Občine Žalec se sprejme.

2. Do končne odločitve ustavnega sodišča se izvrševanje odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis Velika Pirešica zadrži.

Obrazložitev

1. Ustavno sodišče je v tej zadevi s sklepom z dne 17. 3. 1998 pobudi Iztoka Kučerja in treh drugih prebivalcev Male Pirešice in Zaloške Gorice pridružil pozneje prispelo pobudo Jožeta Oseta iz Drešinje Vasi, dotlej obravnavano pod št. U-I-83/98. Obe pobudi namreč izpodbijata ista predpisa Občine Žalec.

2. Z izpodbijanim odlokom o zazidalnem načrtu se načrtuje gradnja bencinske črpalke ob magistralni cesti M10/8 Arja vas – Velenje. Prvi pobudniki navajajo, da se bo z izvedbo izpodbijanega zazidalnega načrta bistveno poslabšalo že tako okvarjeno bivalno okolje pobudnikov in drugih prebivalcev Male Pirešice. Prebivalce tega kraja namreč na severni strani obkroža kamnolom Velika Pirešica, na severozahodni strani kamnolom Zaloška Gorica, na jugu naj bi bil ves ravninski gozd uničen z gradnjo avtoceste, na jugozahodu pa naj bi se z gradnjo obrtne cone Žalec posekalo še preostalih 33 hektarov ravninskega gozda. Na zahodu od Male in Velike Pirešice je bila krčevina gozda za kmetijska zemljišča napravljena že leta 1954. Izpodbijana akta naj bi predvidevala gradnjo bencinske črpalke na edino še preostalem delu ravninskega gozda na tem območju. Z uresničenjem izpodbijanega zazidalnega načrta naj bi bilo močno poseženo še v to zadnjo gozdno oazo. Pobudniki navajajo, da bo imela predvidena črpalka ob uničenju gozda še druge negativne učinke na življenjsko in naravno okolje: od bencinskih hlapov, večje koncentracije izpušnih plinov in povečanega hrupa do izliva odplak v obcestni jarek, ki naj bi se potem zlivale v nižje ležečo Malo Pirešico.

3. Pobudniki navajajo, da Občina Žalec v postopku sprejemanja izpodbijanih aktov ni upoštevala številnih pripomb pobudnikov in drugih prebivalcev. Na javni obravnavi izpodbijanih aktov naj bi bili namreč vsi navzoči krajanji Male Pirešice proti načrtovani črpalci. Pobudniki navajajo, da je Odbor za okolje in prostor Občine Žalec v predlogu za sprejem obeh izpodbijanih odlokov zapisal, da so krajanji prizadetih vasi za gradnjo predvidene črpalke, čeprav naj bi bili v resnici vsi proti. Prav tako naj bi bil pripravljalec zamolčal tudi negativno stališče KS Petrovče. Pobudniki zato predlagajo razveljavitev izpodbijanega zazidalnega načrta ter sprememb občinskega plana, na katerem ta zazidalni načrt temelji.

4. Vložnik druge pobude Janez Oset navaja, da je v letu 1996 pri ustavnem sodišču vložil pobudo za razveljavitev drugega odstavka 8. člena odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Žalec (Uradni list RS, št. 35/96 – v nadaljevanju: odlok o spremembah in dopolnitvah). V tem odloku je bila namreč črtana v dotedanem postopku predvidena lokacija pobudnika za gradnjo bencinskega servisa ob avtocesti, namesto nje pa vnesena lokacija za gradnjo bencinskega servisa na parcelah 748/2 in 748/3 k.o. Velika Pirešica. Ustavno sodišče je izvrševanje te določbe do končne odločitve začasno zadržalo, dne 6. februarja 1998 pa je z odločbo št. U-I-26/96 odločilo, da je ta določba nezakonita, ker ni bila vključena v postopek priprave in sprejemanja odloka o spremembah in dopolnitvah.

5. V času postopka pred ustavnim sodiščem naj bi bila Občina Žalec vodila nov postopek za gradnjo bencinskega servisa na navedenih parcelah. Občinski svet je tako tik pred odločitvijo ustavnega sodišča sprejel izpodbijani odlok o zazidalnem načrtu za bencinski servis Velika Pirešica, čeprav je bilo izvrševanje planskega akta, na katerem odlok o lokacijskem načrtu temelji, do končne odločitve ustavnega sodišča zadržano. Z izpodbijanim odlokom se ureja gradnja bencinskega servisa na parcelah, ki so bile po navedeni odločbi ustavnega sodišča nezakonito uvrščene v odlok o spremembah in dopolnitvah. Po mnenju pobudnika bi moral Občinski svet Občine Žalec z odločbo ustavnega sodišča razveljavljeno določbo drugega odstavka 8. člena odloka o spremembah in dopolnitvah na zakonit način spremeniti. Izpodbijani odlok o zazidalnem načrtu naj bi bil v celoti nezakonit, saj naj bi prostorski plan ne bil prej saniran v skladu z odločbo ustavnega sodišča. Pobudnik predlaga razveljavitev izpodbijanega odloka, do končne odločitve ustavnega sodišča pa predlaga tudi začasno zadržanje njegovega izvrševanja. Njegovo izvrševanje naj bi za pobudnika lahko prineslo težko popravljive škodljive posledice. Izvršitev tega odloka naj bi namreč pomenila, da pobudnik nikoli ne bo mogel zgraditi bencinskega servisa na svojem zemljišču.

6. Ustavno sodišče je pobudi sprejelo. V postopku ocene zakonitosti bo moralo oceniti predvsem, ali je bil postopek priprave in razgrnitve obeh izpodbijanih aktov pravilno izpeljan. Ob tem je do končne odločitve zadržalo izvrševanje izpodbijanega odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis Velika Pirešica, saj bi lahko njegovo izvrševanje, torej izvrševanje v odloku predvidenih posegov v prostor, ob morebitni ugotovitvi nezakonitosti odloka privedlo do škodljivih posledic, ki bi bile tako z vidika sanacije prostora kot povrnitve vloženi sredstev težko popravljive.

7. Ustavno sodišče je ta sklep sprejelo na podlagi tretjega odstavka 26. člena in 39. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki dr. Miroslava Geč-

Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matvez Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukić. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-64/98
Ljubljana, dne 16. julija 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

2566. Odločba o neveljavnosti in prepovedi uporabe pojasnila št. 7-3/96-A-3, ki ga je 27. 12. 1995 izdal direktor Carinske uprave RS, ker ni bil objavljen v Uradnem listu RS

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo družbe Aurora Auto d.o.o., Ljubljana, ki jo zastopa direktor Gorazd Miklavčič, na seji dne 16. julija 1998

o d l o č i l o:

Pojasnilo št. 7-3/96-A-3, ki ga je 27. 12. 1995 izdal direktor Carinske uprave RS, ni začelo veljati in se ne sme uporabljati, ker ni bilo objavljeno v Uradnem listu RS.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnica navaja, da se pojasnilo nanaša na carinjenje motornih vozil in da je v neskladju s Carinskim zakonom (Uradni list RS številka 1/95 – v nadaljevanju: CZ). Meni, da Carinska uprava RS s Pojasnilom št. 7-3/96-A-3 ne pojasnjuje uporabe CZ, temveč predpisuje ugotavljanje carinske vrednosti na osnovi tujih katalogov rabljenih oziroma novih vozil.

2. Dne 8. 5. 1996 je Carinska uprava RS odgovorila na pobudo. V odgovoru navaja, da je pojasnilo namenjeno za interno uporabo carinskih organov, saj daje konkretne napotke za kontrolo prijavljenih carinskih vrednosti ter pojasnjuje metode določanja carinske vrednosti za primer, če se ugotovi, da se prijavljena carinska vrednost ne more sprejeti. Navaja, da je uporaba tujih specializiranih katalogov, ki navajajo povprečne cene avtomobilov na tržišču države izvoznice, v fazi ocenjevanja sprejemljivosti fakturne vrednosti nujna, saj je v carinskem postopku široka paleta motornih vozil, za katera carinski organi nimajo informacij. Uporaba katalogov po njihovem mnenju ni sporna, saj naj bi predstavljala samo kontrolni mehanizem.

B)

3. Ustavno sodišče je po 21. členu zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) med drugim pristojno odločati o skladnosti zakonov z ustavo, o skladnosti podzakonskih predpisov in predpisov lokalnih skupnosti z ustavo in zakonom in o skladnosti splošnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil, z ustavo, zakoni in podzakonskimi predpisi. Izpodbijano pojasnilo, ki ga je sprejel direktor Carinske uprave RS, sicer nima oblike pravnega akta, vsebuje pa splošne in abstraktne norme, ki navzven povzročajo pravne učinke. Zato ga je po vsebini treba šteti za predpis. Ker pa pojasnilo ni bilo objavljeno v uradnem glasilu, kot to za predpise zahteva 154. člen ustave, ni začelo veljati in se ne sme uporabljati.

4. V okviru urejanja pravic in obveznosti udeležencev v carinskem postopku CZ v tretjem poglavju opredeljuje carinsko vrednost, od katere je odvisna višina dajatev, ki jih je treba plačati pri uvozu oziroma izvozu blaga. Določa namreč, da carinska vrednost blaga predstavlja osnovo za uporabo carinske tarife, na podlagi katere se plačuje carina. Zakon kot osnovno pravilo določa, da se kot carinska vrednost blaga upošteva njegova transakcijska vrednost, če le ustreza z zakonom predpisanim pogojem (16. člen CZ). Ti pogoji se nanašajo predvsem na stroške, ki nastanejo v zvezi z blagom, ter na realnost prijavljene vrednosti. Če prijavljena carinska vrednost ne ustreza zakonskim kriterijem ali če take vrednosti ni, zakon napotuje carinske organe na uporabo pomožnih pravil za določanje carinske vrednosti blaga v točno določenem vrstem redu (16. do 19. člen CZ). Za določitev natančnejših pogojev in načina ugotavljanja carinskih vrednosti je zakonodajlec v 27. členu CZ pooblastil ministra, pristojnega za finance. V ta namen lahko minister sprejema predpise.

5. Predmet pojasnila, ki je namenjeno carinskim organom, je kontrola in ugotavljanje carinske vrednosti novih in rabljenih motornih vozil ter naj bi zagotavljalo enotno uporabo določb CZ o carinski vrednosti (15. do 28. člen CZ). Pojasnilo daje napotke carinskim organom za oceno sprejemljivosti prijavljene carinske vrednosti vozila, ki je (kot je že navedeno) po CZ osnova za uporabo carinske tarife. Za oceno sprejemljivosti predložene vrednosti carinski organi na podlagi pojasnila uporabljajo podatke o ceni iz tujih cenikov in katalogov, izdanih v državi, iz katere se blago uvažja, in ki niso starejši od dveh mesecev. V primeru, da carinski organ ugotovi, da se predložena vrednost bistveno razlikuje od podatkov, s katerimi razpolaga, le to nadalje ugotavlja po eni izmed metod vrednotenja v skladu s 16. do 19. členom CZ.

6. Zakon o carinski službi (Uradni list RS, št. 1/91) je eden od treh zakonov, ki predstavljajo pravni okvir našega carinskega sistema.¹ V 8. členu določa, da lahko direktor Carinske uprave RS z namenom zagotavljanja enotne uporabe predpisov in uspešnega opravljanja dela organov carinske službe izdaja navodila za delo carinskih organov. Z izpodbijanim pojasnilom je direktor Carinske uprave RS to pooblastilo prekoračil, saj je z določitvijo načina ugotavljanja sprejemljivosti prijavljene carinske vrednosti zakonsko normo dopolnil, za kar pa bi potreboval izrecno pooblastilo. Pooblastilo za izdajanje predpisov o natančnejših pogojih in načinu ugotavljanja carinske vrednosti je po izrecni določbi 27. člena CZ pridržano ministru, pristojnemu za finance.

7. Iz navedenega izhaja, da je direktor Carinske uprave RS vsebinsko prekoračil pooblastilo iz 8. člena zakona o carinski službi ter s tem ravnal v nasprotju s 120. členom ustave, ki v drugem odstavku določa, da morajo upravni organi opravljati svoje delo v okviru in na podlagi ustave in zakonov. Ker pa so z izpodbijanim pojasnilom urejene vsebine, ki bi jih na podlagi izrecnega zakonskega pooblastila lahko uredil le minister, pristojen za finance, s predpisom, je pojasnilo po vsebinski plati treba šteti za predpis. Ker pojasnilo ni bilo objavljeno, kot to za predpis določa 154. člen ustave,² ni moglo začeti veljati ter se zato tudi ni smelo in ne sme uporabljati.

¹ Poleg Carinskega zakona in zakona o carinski službi sestavljajo okvir carinskega sistema še zakon o carinski tarifi (Uradni list RS, št. 74/95).

² 154. člen ustave:

“Predpisi morajo biti objavljeni, preden začno veljati. Predpis začne veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njem drugače določeno. Državni predpisi se objavljajo v državnem uradnem listu, predpisi lokalnih skupnosti pa v uradnem glasilu, ki ga same določijo.”

C)

8. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-87/96

Ljubljana, dne 16. julija 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

2567. Odločba o tem, da odlok o zazidalnem načrtu za bencinski servis "Jagodje-Sever" v Izoli ni v neskladju z zakonom

Ustavno sodišče je v postopku za oceno zakonitosti, začetem na pobudo Roberta Prelca in Alojza Padarja iz Jagodja, na seji dne 16. julija 1998

odločilo:

Odlok o zazidalnem načrtu za bencinski servis "Jagodje - sever" v Izoli (Uradne objave Občine Izola, št. 8/97) ni v neskladju z zakonom.

Obrazložitev

A)

1. Ustavno sodišče je dne 3. 7. 1997 sprejelo pobudo in do končne odločitve začasno zadržalo izvrševanje izpodbijanega odloka Občine Izola. Z istim sklepom je ustavno sodišče zavrglo pobudo istih pobudnikov za oceno ustavnosti in zakonitosti sklepa št. 234 Občinskega sveta občine Izola z dne 26. 3. 1997. Pobudnika sta vložila pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti kot prizadeta krajana ter hkrati kot predstavnika drugih prebivalcev Jagodja, ki bi bili lahko prizadeti zaradi objektov, predvidenih v zazidalnem načrtu.

2. Pobudnika trdita, da izpodbijani odlok posega v njuno pravico in pravico drugih krajanov Jagodja do zdravega življenjskega okolja iz 72. člena ustave. Izpodbijani odlok naj bi bil namreč sprejet kljub nasprotovanju skupine prebivalcev, živečih v bližini z zazidalnim načrtom predvidenih posegov v prostor. Pobudnika in drugi prebivalci Jagodja se ne strinjajo z lokacijo predvidenega bencinskega servisa, saj naj bi bil ta v neposredni bližini naselja in od najbližjih hiš oddaljen le 70 metrov. Poleg tega naj bi bila predvidena lokacija 30 metrov nad naseljem, tako da naj bi se onesnažen zrak stekal v naselje. Na javni obravnavi osnutka izpodbijanega odloka dne 27. 6. 1996 naj bi bili prebivalci Jagodja sprejeli sklep o nesprejemljivosti zazidalnega načrta in predlagali, da se za črpalko poišče primernejša lokacija. Kljub temu stališču naj bi bila občinska uprava predložila Občinskemu svetu v sprejem le popravljen zazidalni načrt.

3. Odgovor na pobudo in sklep ustavnega sodišča je v imenu Občine Izola poslala županja občine Izola. V odgovoru navaja, da je bil bencinski servis na tej lokaciji predviden že v času gradnje obalne ceste prek območja Občine Izola. Tedaj (leta 1979) naj bi bil rezerviran tudi prostor za bencinsko črpalko na sedaj predvideni lokaciji. To naj bi bilo razvidno iz odloka o sprejemu dokumentacije, ki prikazuje potek obalne ceste preko območja Občine Izola kot del urbani-

stičnega načrta za mesto Izola (Uradne objave občine Izola št. 20/79).

4. Glede navedb pobudnikov o negativnih vplivih predvidene bencinske črpalke županja odgovarja, da izpodbijani zazidalni načrt vsebuje poročilo o vplivih na okolje z ukrepi za zmanjševanje negativnih vplivov. Odlok naj bi ob tem v VI. in VIII. poglavju določal pogoje za zmanjševanje negativnih vplivov na okolje ter obveznosti investitorja in izvajalcev pri izvajanju zazidalnega načrta. Te določbe zahtevajo od investitorja pred pričetkom del evidentiranje prvotnega stanja, ureditev zunanjih površin, hotrikulturno ureditev, protihrupno zaščito in odpravo drugih morebitnih negativnih vplivov na okolje, ki bi lahko nastali zaradi gradnje ali delovanja predvidenih objektov.

5. Občina Izola naj bi bila speljala postopek priprave in sprejemanja izpodbijanega odloka v skladu z določbami zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97 - v nadaljevanju: ZUN). Pripravljalca naj bi bil upošteval tudi več pripomb prebivalcev Jagodja zoper javno razgrnjeni osnutek odloka in njegov obseg v skladu s temi pripombami precej skrčil.

B)

6. Pobudnika pripravljalcu odloka očitata predvsem, da v postopku sprejemanja ni upošteval pripomb in predlogov krajanov na razgrnjeni osnutek zazidalnega načrta. Sodelovanje zainteresirane javnosti v postopku priprave in sprejemanja zazidalnega načrta določa ZUN v členih 34 do 39. Ustavno sodišče je zato v tem postopku preizkusilo, ali je Občina Izola upoštevala z ZUN predpisani postopek priprave in sprejemanja izpodbijanega odloka.

7. Člen 37 ZUN določa, da se osnutek prostorskega izvedbenega akta (mednje sodijo poleg urbanističnih in lokacijskih načrtov tudi zazidalni načrti) javno razgrne na sedežu občine ter v prizadetih krajevnih skupnostih. Razgrnitev traja najmanj en mesec. Javno razgrnjeni osnutek mora imeti tudi krajšo obrazložitev načrtovanih rešitev in tiste grafične priloge in druge prikaze, iz katerih so razvidne načrtovane rešitve in njihovi vplivi na bivanje in delo, možnosti in posledice njihove etapne izvedbe ter posledice teh rešitev na lastninska razmerja. Med javno razgrnitvijo se osnutek prostorskega izvedbenega akta tudi javno obravnava (38. člen). Po preteku javne razgrnitve se pripombe in predlogi obravnavajo ter do njih zavzame stališče. Na podlagi teh stališč se osnutek dopolni (39. člen ZUN).

8. Sklep o javni obravnavi in razgrnitvi osnutka zazidalnega načrta za bencinski servis in motel Jagodje - sever ob obalni cesti v Izoli (Uradne objave Občine Izola, št. 9/96) je bil objavljen 30. 5. 1996. V 2. členu sklepa je določeno, da se osnutek javno razgrne tudi na sedežu Krajevnih skupnosti Jagodje Dobrava. Sklep določa, da razgrnitev traja od 3. 6. 1996 do 3. 7. 1996. V času javne razgrnitve mora biti organizirana javna obravnava, o kateri morajo biti krajanji na primeren način obveščeni (5. člen sklepa). Javna razgrnitev je bila z dodatnim sklepom podaljšana do 16. 7. 1996 (glej sklep o podaljšanju javne obravnave in razgrnitve - Uradne objave Občine Izola, št. 10/96 z dne 6. 6. 1996). Dne 18. 6. je bil objavljen tudi sklep o kraju in datumu javne obravnave razgrnjenega osnutka (Uradne objave Občine Izola, št. 11/96 z dne 20. 6. 1996).

9. Razgrnjeni osnutek je v območju urejanja predvidel bencinsko črpalko z avtopralnico, mehanično delavnico in prodajalno, ob tem pa še motel z zunanjim bazenom, apartmajski objekt, enajst individualnih stanovanjskih objektov, ter ureditev zelenih in rekreativnih površin. Javna obravnava razgrnjenega osnutka je bila 27. 6. 1996. Iz zapisnika

obravnave je razvidno, da je "odbor krajanov za vodenje aktivnosti v zvezi z osnutkom ZN bencinski servis" (v imenu odbora je kot njegov predsednik govoril prvi pobudnik Roman Prelc) razgrnjenemu osnutku nasprotoval. Odbor je nasprotoval zidavi motela in stanovanj, predlagal pa je tudi, naj novi bencinski servis ne bo večji od že obstoječega, naj se ohrani zeleni pas in predvidi naravna protihrupna zaščita. Ob tem so predstavniki odbora poudarili, da bo predvideni zazidalni načrt poslabšal bivalne razmere v Jagodju in znižal ceno nepremičnin na tem območju. Iz zapisnika glavne obravnave in iz knjige pripomb na razgrnjeni osnutek je razvidna še množica drugih pripomb krajanov v zvezi z bližino bencinskega servisa naseljenemu območju, njegovo kapaciteto, preobremenjenim komunalnim sistemom, zmanjšanjem cen nepremičnin zaradi bližine servisa itn. Kar nekaj udeležencev javne razgrnitve je nasprotovalo vsakemu posegu v območje zazidalnega načrta in zahtevalo novo lokacijo za bencinsko črpalko in druge načrtovane objekte.

10. Župan Občine Izola je s sklepom z dne 5. 11. 1997 zavzel stališče do zbranih pripomb in predlogov. V stališčih je odgovoril na pripombe in mnenja in podal svoje predloge za uskladitev interesov prebivalcev na eni strani ter pripravil zazidalnega načrta oziroma investitorja na drugi strani. Na podlagi teh stališč in zbranih pripomb je župan občinskemu svetu 5. 12. 1996 predlagal v sprejem popravljen predlog odloka o zazidalnem načrtu. V obrazložitvi k predlogu odloka je župan navedel, da je v predlaganem zazidalnem načrtu zaradi nasprotovanja krajanov opuščeno nekaj predvidenih vsebin (motel, apartmaji, bazen, mehanična delavnica, podaljški Oljčne ulice in Ulice Ob Progi...).

11. Pred sprejetjem predloga odloka v občinskem svetu je bila na sedežu KS izvedena predstavitev popravljenega predloga zazidalnega načrta. Iz zapisnika te predstavitve je razvidno, da tudi popravljeni predlog ni bil po volji krajanov, saj so ti zahtevali tudi odstranitev samega bencinskega servisa. Izpodbijani odlok je bil v sedanjih obliki sprejet 17. 4. 1997. V primerjavi z javno razgrnjenim in obravnavanim osnutkom je obseg predvidenih posegov v sprejetem odloku močno skrčen: opuščeni so avtopralnica, mehanična delavnica, motel z bazenom, apartmaji ter stanovanjski objekti v podaljšku Oljčne ulice in ulice Ob progi. Prav tako je zmanjšan obseg preostalih objektov: bencinskega servisa, parkirišč in restavracije. Dodane so določbe o oblikovanju zunanosti objektov, ureditvi zelenih in rekreacijskih površin, pešpoti, prav tako pa so postroženi pogoji, ki jih mora investitor upoštevati pri izvajanju zazidalnega načrta. Investitor in izvajalec morata posege izvajati tako, da se ohranijo ali celo izboljšajo gradbeno-tehnične, prometne in okoljevarstvene razmere območja. Pred pričetkom del morata evidentirati stanje komunalne infrastrukture in izdelati projekte za urejanje vplivnih območij zazidalnega načrta. Vse v času gradnje povzročene poškodbe obstoječih objektov morajo biti odpravljene, prav tako pa je potrebno v času gradnje zagotoviti nemoteno funkcioniranje sosednjih površin. Po dokončanju objektov se opravijo meritve hrupa in na podlagi rezultatov meritev uredi dodatna protihrupna zaščita (VI. in VIII. poglavje odloka).

12. Na podlagi navedenih dejstev ustavno sodišče ugotavlja, da je bil postopek javne razgrnitve in javnega obravnavanja zazidalnega načrta izpeljan v skladu z zgoraj navedenimi določbami ZUN. Razgrnitev in obravnava sta bili pravočasno in na pravilen način napovedani, čas za razgrnitev je bil daljši od predpisanega enomesečnega roka, razgrnjeni osnutek pa je vseboval vse z ZUN predvidene elemente. Prav tako je župan v skladu z 39. členom ZUN odgovoril na pridobljene pripombe in predloge in do njih zavzel stališče in oblikoval svoje predloge. Sprejeti zazidalni načrt je bil prav

zaradi pripomb in predlogov prizadetih prebivalcev precej dopolnjen in spremenjen. Vse spremembe in dopolnitve odloka so sledile pripombam in predlogom prebivalcev. Res je, da pripravljalec načrta ni upošteval vseh pripomb in predlogov krajanov, vendar tega po zakonu tudi ni dolžan. ZUN v 39. členu govori le o tem, da mora izvršni svet (v primeru Občine Izola je funkcije izvršnega sveta po njenem statutu prevzel župan) pripombe in predloge obravnavati ter do njih zavzeti stališče. Ni potrebno, da se predlogi in pripombe tudi upoštevajo. Župan občine Izola je zavzel stališče do vseh pripomb in predlogov krajanov, precejšnje število pa jih je v sprejetem zazidalnem načrtu tudi upoštevano. S tem je bilo zakonskim določbam zadoščeno.

C)

13. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm in sodnice ter sodniki: dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-123/97

Ljubljana, dne 16. julija 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

2568. Odločba o oceni ustavnosti in zakonitosti pravilnika o uporabi igralnih avtomatov zunaj igralnic

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo družbe Cadix d.o.o., Ljubljana, ki jo zastopa direktor družbe Tadej Pestotnik, in družbe Rebus d.o.o., Ljubljana, ki jo zastopa direktor družbe Franc Kočman, na seji dne 16. julija 1998

o d l o č i l o:

1. Člen 4 pravilnika o uporabi igralnih avtomatov zunaj igralnic (Uradni list RS, št. 53/96, 40/97 in 67/97) ni v neskladju z zakonom in ustavo.

2. Člena 9 in 14 pravilnika o uporabi igralnih avtomatov zunaj igralnic nista v neskladju z zakonom in ustavo, če se razlagata tako, da Urad RS za standardizacijo in meroslovje ne more določiti dobavitelja elektronskih kontrolnih naprav za nadzor nad delovanjem igralnih avtomatov.

3. Člen 27 pravilnika o uporabi igralnih avtomatov zunaj igralnic se odpravi.

4. Minister, pristojen za finance, mora določiti primeren rok za izpolnitev obveznosti iz 4. člena pravilnika o uporabi igralnih avtomatov zunaj igralnic.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Družba Cadix d.o.o., Ljubljana (v nadaljevanju: prva pobudnica), izpodbija določbe pravilnika o uporabi igralnih avtomatov zunaj igralnic (v nadaljevanju: pravilnik), ki se nanašajo na pristojnost Urada za standardizacijo in meroslovje (v nadaljevanju: USM) za vgradnjo elektronskih kontrolnih naprav za nadzor nad delovanjem igralnih avtomatov (v nadaljevanju: EKN). Zatrjuje, da sta določbi 9. in

14. člena pravilnika v neskladju z 2. členom zakona o meroslovlju (Uradni list RS, št. 1/95 – v nadaljevanju: ZMer), ker naj bi bil USM pristojen le za odobritve meril in overovitve, ne pa tudi za vgradnjo EKN. Prva pobudnica meni, da USM s tem ko opravlja vgradnjo in nadzor, opravlja nadzor nad samim seboj, kar naj ne bi bilo v skladu z ZMer.

2. Prva pobudnica tudi navaja, da je dobavitelj EKN družba Playsafe monitoring Ltd., ki je bila izbrana na javnem razpisu. Javni razpis je po njenem mnenju sporen, saj so plačniki EKN prireditelji iger na srečo, ne pa proračun Republike Slovenije.

3. V pobudi podrobno opisuje spore z USM. Do sporov naj bi prišlo v postopku pridobitve certifikata o odobritvi tipa merila in v postopku izbora dobavitelja EKN. Zaradi nastale škode je prva pobudnica vložila tudi civilno tožbo proti Ministrstvu za znanost in tehnologijo.

4. Nadalje prva pobudnica meni, da bi ji odprava izpodbijanega predpisa omogočila vsaj delno pokritje stroškov, ki jih je imela pri razvoju in proizvodnji EKN na podlagi naročila Ministrstva za finance. Sklenitev pogodbe o dobavi EKN z USM naj ne bi več imela smisla, saj ima večina prirediteljev iger na srečo EKN že vgrajene v igralne avtomate.

5. Družba Rebus d.o.o., Ljubljana (v nadaljevanju: druga pobudnica) navaja, da je kot prirediteljica posebnih iger na srečo na igralnih avtomatih zunaj igralnic na podlagi 4. in 27. člena pravilnika dolžna opremiti igralne avtomate z EKN. S tem dejstvom tudi utemeljuje svoj pravni interes.

6. USM naj bi sklenil pogodbo o dobavi EKN s Slovenskim inštitutom za kakovost in meroslovlje (v nadaljevanju: SIQ). SIQ po navedbah pobudnice do 15. 5. 1997 ni dobil niti ene EKN niti ni v tem roku pridobil certifikata o tipski odobritvi. Druga pobudnica meni, da SIQ do 30. 6. 1997, ko je potekel rok za vgradnjo EKN v igralne avtomate, ni pridobil certifikata o ustreznosti EKN. Ker vgradnja EKN do roka ni bila omogočena, je bila sprejeta dopolnitev 27. člena pravilnika, ki je začela veljati 5. 7. 1997. Dopolnitev pravilnika, ki določa, da se šteje, da je EKN vgrajena, če je bila dana prijava v roku, opravljeno vplačilo vnaprej in če je prireditelj omogočil njeno vgradnjo do 31. 10. 1997, je za pobudnico pravno nevzdržna, saj kupcu nalaga, da prodajalcu plača vnaprej, ne da bi vedel, kaj bo dobil.

7. Druga pobudnica meni, da je prvi odstavek 27. člena pravilnika v nasprotju z določbo 2. člena ustave o pravni državi, ker je neuresničljiv. Drugi odstavek 27. člena pravilnika pa naj bi zaradi vnaprej pogojenega plačila kupnine brez garancij za dobavo blaga posegel v svobodno gospodarsko pobudo, kar naj bi predstavljalo kršitev 74. člena ustave.

8. Ministrstvo za finance v odgovoru na pobudo družbe Cadix d.o.o. navaja, da pobudnica ne izkazuje pravnega interesa, ker naj ne bi bilo razvidno, na kakšen način pravilnik posega v njene pravice, pravne interese oziroma pravni položaj, saj izpodbija le pristojnost USM. Vgradnja EKN naj bi bila organizacijska naloga na področju meroslovnega sistema in zato v skladu z ZMer in zakonom o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 27/95 – v nadaljevanju: ZIS). Iz odgovora še izhaja, da je nadzorna vloga države nad igrami na srečo legitimna zaradi zavarovanja udeležencev iger na srečo in realizacije davčnih obveznosti, ki izvirajo iz visoko donosne dejavnosti.

9. Ministrstvo za finance v odgovoru na pobudo družbe Rebus d.o.o. navaja, da je pobuda neutemeljena in da so v njej zapisane netočnosti in neresničnosti. Dobavitelj EKN naj namreč ne bi bil SIQ, temveč družba Playsafe Monitoring Ltd., ki je bila izbrana na javnem razpisu. Navaja, da je SIQ pooblaščen zastopnik družbe Playsafe Monitoring Ltd. Certi-

fikat o tipski odobritvi merila naj bi bil izdan 12. 5. 1997 in postal dokončen in izvršljiv v juniju 1997, informativna objava v uradnem glasilu pa je bila opravljena 1. 9. 1997. Prva dobava 50 EKN naj bi bila izvedena 28. 6. 1997, kar je bilo zadostno število glede na 20 vplačanih EKN do 23. 6. 1997.

10. Ministrstvo za finance naj bi z dopolnitvijo pravilnika, s katero je podaljšalo rok za izpolnitev obveznosti, omogočilo nemoteno nadaljevanje prirejanja iger na srečo. Namen dopolnitve pravilnika pa naj bi bil podaljšanje roka za izpolnitev obveznosti, predpisane v 4. členu pravilnika, in sicer pod enakimi pogoji za vse prireditelje, ki so se za nakup in vgradnjo EKN prijavili v roku. Prireditelji, ki so se držali določb dopoljenega pravilnika, naj bi imeli tudi zagotovljeno vgradnjo EKN do 31. 10. 1997, kot to določa pravilnik.

11. Po navedbah Ministrstva za finance je druga pobudnica s tem, ko je zamudila rok za plačilo kupnine (31. 7. 1997), izgubila ugodnost prehodnega obdobja in bo morala zagotoviti vgradnjo EKN pod pogoji, ki veljajo za nove prireditelje iger na srečo. To naj bi pomenilo, da mora z dnem zamude roka prenehati z dejavnostjo in da jo lahko ponovno vzpostavi, ko izpolni pogoje iz pravilnika.

12. USM se v svojem odgovoru v celoti pridružuje navedbam Ministrstva za finance.

13. V odgovoru še navajajo, da pri izbiri tipa EKN ni šlo samo za izbiro tipa merilnika, ampak posredno tudi za določitev celotnega sistema zbiranja in obdelave zbranih podatkov. Vsaka tehnična rešitev merilnika EKN ima tudi ustrezne rešitve zajemanja podatkov s strani davčnih inšpektorjev ter rešitve načina posredovanja tako zbranih podatkov v bazo podatkov davčnega organa. Izbira in uvedba naprav EKN različnih proizvajalcev bi v praksi pomenila, da bi morali biti davčni inšpektorji opremljeni z več vrstami bralnih enot in sicer za vsak tip EKN posebej. To pa bi pomenilo dodatno obremenitev proračunskih sredstev. Kot najbolj ustrezen način izbire EKN se je zato pokazal javni razpis.

B)

14. Ustavno sodišče je pobudi združilo za skupno obravnavo in ko je ugotovilo, da so procesni pogoji iz 25. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) – v nadaljevanju: ZUstS) izpolnjeni, je v skladu s četrtem odstavkom 26. člena tega zakona nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

15. Pravilnik je sprejel minister, pristojen za finance, na podlagi 96. člena ZIS. Ta določa, da mora minister, pristojen za finance, izdati podrobnejše predpise o tehničnih in drugih standardih, ki jim morajo ustrezati igralni avtomati in prostori prirediteljev, o najmanjšem in največjem številu igralnih avtomatov, ki morajo oziroma smejo biti nameščeni v posebej za to namenjenih prostorih, o načinu opravljanja takšne dejavnosti, o kontroli nad takšno dejavnostjo, o višini najvišjega vložka, o obveznostih prirediteljev in o drugih vprašanih v zvezi z opravljanjem te dejavnosti. Sam pravilnik v prvem členu na enak način opredeljuje predmet lastnega urejanja. Izpodbijane določbe 4., 9., 14. in 27. člena predstavljajo vsebinsko tri problemske sklope.

16. Člen 4 pravilnika določa, da so lahko v uporabi samo tisti igralni avtomati, ki so opremljeni z EKN za nadzor nad njegovim delovanjem. EKN je merilo za obračun po ZMer. Merilo je namenjeno merjenju določenih fizikalnih veličin v predpisanih merskih enotah, zato mora pred uporabo pridobiti certifikat o odobritvi tipa merila, ki ga na podlagi prej omenjenega zakona izdaja USM. EKN mora meriti oziroma registrirati in shranjevati podatke o vseh vplačilih in izplačilih dobitkov ter podatke o številu obratov ključa. Ti

podatki so lahko dostopni samo pooblaščenim nadzornim organom in jim omogočajo kontrolo nad opravljanjem dejavnosti prirejanja iger na srečo zunaj igralnic.

17. Druga pobudnica v pobudi ni navedla konkretnih razlogov za dvom o zakonitosti in ustavnosti 4. člena pravilnika. Ustavno sodišče pa je pri oceni zakonitosti in ustavnosti izpodbijane določbe ugotovilo, da je določitev obvezne vgradnje EKN v igralne avtomate zunaj igralnic v skladu z zakonskim pooblastilom in ustavo.

18. Po drugem odstavku 120. člena ustave morajo upravni organi opravljati svoje delo v okviru in na podlagi ustave in zakona. Po določbi 153. člena ustave morajo biti podzakonski predpisi in drugi splošni akti v skladu z ustavo in zakonom. Načelo vezanosti delovanja državnih organov na ustavo in zakon ter legalitetno načelo sta kot temeljni ustavni načeli v tesni povezanosti z načelom demokratične in pravne države. Glede normativne dejavnosti državne uprave pomenita, da je le-ta pri izdajanju podzakonskih predpisov vsebinsko vezana na ustavo in zakon. Zakon mora biti vsebinska podlaga za izdajanje podzakonskih aktov. Obseg, v katerem sme podzakonski akt dopolnjevati zakonsko določbo, je odvisen od položaja podzakonskega akta, s katerim se natančneje opredeljuje zakonska materija, v hierarhiji pravnih aktov ter od obsega zakonskega pooblastila.

19. Pravilnik je po svoji pravni naravi podzakonski predpis, ki ga lahko izda minister za izvrševanje zakonov in drugih predpisov. Zakonsko je pravilnik urejen v 99. členu zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95, 29/95), ki določa: "(1) Za izvrševanje zakonov, drugih predpisov in aktov državnega zbora ter predpisov in aktov vlade izdajajo ministri pravilnike, odredbe in navodila. (2) S pravilnikom se razčlenijo posamezne določbe zakona, drugega predpisa ali akta za njegovo izvrševanje".

20. Iz navedenega izhaja, da se pravilniki sprejemajo za izvrševanje zakona, kar predpostavlja njihovo vsebinsko vezanost na zakon. Pravilnik ne sme v vsebinskem smislu določati ničesar brez zakonske podlage in zunaj vsebinskih okvirov, ki morajo biti v zakonu izrecno določeni ali iz njega vsaj z razlago ugotovljivi.

21. Določba 4. člena pravilnika, ki z določitvijo obvezne vgradnje EKN omogoča izvajanje kontrole nad opravljanjem dejavnosti izvajanja iger na srečo na igralnih avtomatih, je vsekakor znotraj vsebinskih okvirov pooblastila iz 96. člena ZIS, ki določa, da mora minister, pristojen za finance, določiti podrobnejše prespise o kontroli nad to dejavnostjo. S to določbo je bil dosežen namen zakonske norme.

22. Drugo vprašanje, ki ga je izpostavila prva pobudnica, se nanaša na določitev pristojnosti USM za nadzor skladnosti igralnih avtomatov z veljavnimi predpisi in za vgradnjo EKN v igralne avtomate. Izpodbijana 9. in 14. člen pravilnika¹ določata pristojnost USM za omenjene naloge in način vgradnje EKN.

23. USM je upravni organ v sestavi Ministrstva za znanost in tehnologijo. Zakon o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94) določa delovna področja, v okviru katerih opravljajo ministrstva, upravni organi ter upravne organizacije v njihovi sestavi upravne in strokovne naloge. Člen 16 omenjenega zakona določa, da USM med drugim opravlja zadeve, ki se nanašajo na meroslovni sistem. ZMer kot področni zakon določa, da USM opravlja strokovne in z njimi povezane upravne naloge ter

organizacijske naloge na področju meroslovnega sistema in naloge, določene z drugimi zakoni. V obravnavanem primeru je pristojnost ministrstva, da pooblasti USM za vgradnjo EKN, določena v 96. členu ZIS, in sicer v delu, ki določa, da minister pristojen za finance, izda podrobnejše predpise o kontroli nad dejavnostjo. V okviru opravljanja nalog kontrole nad dejavnostjo je po oceni ustavnega sodišča določena tudi vgradnja EKN. Vendar pa to ne pomeni, da lahko USM določi ekskluzivnega dobavitelja za EKN. Takšno razumevanje te določbe je v nasprotju z zakonom in ustavo, kar izhaja iz nadaljnje obrazložitve.

24. Tretji problemski sklop, ki ga je obravnavalo ustavno sodišče, se nanaša na določbe 27. člen pravilnika. Prvi odstavek 27. člena pravilnika določa, da morajo prireditelji opremiti igralne avtomate in programske plošče v skladu z določbami tega člena najkasneje do 30. 6. 1997. Minister za finance je v dopolnitvi pravilnika dodal nov odstavek 27. členu. Dopolnitev je začela veljati 5. 7. 1997. Novi, zdaj drugi odstavek 27. člena, določa, da se šteje, da je prireditelj opremil igralni avtomat v skladu z določbami tega pravilnika, če je igralni avtomat prijavil za vgradnjo EKN do 5. 7. 1997, vplačal kupnino za to napravo do 31. 7. 1997 in omogočil USM oziroma pooblaščenim organizaciji vgraditev EKN ter namestitvev zaščitne nalepke v skladu s pravilnikom do 31. 10. 1997.

25. Ustavno sodišče ocenjuje, da je bil namen dopolnitve pravilnika v nasprotju z 2. členom ustave oziroma z ustavno določbo, da je Slovenija pravna država, določbo drugega odstavka 120. člena ustave, ki določa, da upravni organi opravljajo svoje delo na podlagi ustave in zakonov in s tretjim odstavkom 153. člena ustave, ki določa, da morajo biti podzakonski akti v skladu z ustavo in zakonom.

26. V okviru legalitetnega načela teorija² loči štiri vrste kršitev: (1) nepristojnost upravnega organa za sprejem podzakonskega predpisa, (2) formalna in procesna nezakonitost, (3) materialna nezakonitost in (4) nezakonitost v cilju ali namenu. V obravnavanem primeru je bil nezakonit namen sprejetja dopolnitve pravilnika.

27. V nasprotju z naštetimi določbami ustave so namreč razlogi, ki so privedli do dopolnitve pravilnika. Pravilnik je bil namreč dopolnjen, ker je USM ravnal v nasprotju z veljavnimi predpisi in s tem povzročil nemožnost izpolnitve obveznosti iz 27. člena pravilnika do določenega roka.

28. USM je namreč 13. 12. 1996 v Uradnem listu, sklicujoč se na odredbo o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (Uradni list RS, št. 28/93 in 19/94), objavil javni razpis za izbiro tipa EKN za nadzor nad delovanjem igralnih avtomatov. V 9. točki javnega razpisa so se z izbranim ponudnikom zavezali skleniti pogodbo o dobavi EKN ter določili, da bo s pogodbo določen tudi rok za pridobitev certifikata o odobritvi tipa merila.

29. Kot najugodnejši ponudnik je bila 23. 1. 1997 izbrana družba Playsafe monitoring LTD. Dne 4. 3. 1997 je bila sklenjena pogodba o dobavi EKN med USM in zgoraj omenjeno družbo. Iz tretje točke pogodbe izhaja, da USM ni zavezan za plačilo dobavljenih merilnikov, temveč bodo plačniki prireditelji iger na srečo na igralnih avtomatih zunaj igralnic. V pogodbi sta se stranki med drugim dogovorili za rok dobave EKN. Dobaviteljica se je obvezala do 15. 3. 1997 pridobiti certifikat o odobritvi tipa EKN. Časa za pridobitev certifikata je imela 11 dni. V XI. točki pogodbe sta se stranki zavezali, da bosta s posebnim sporazumom določili pravne osebe v Republiki Sloveniji, s katerimi bo dobaviteljica sodelovala zaradi izvrševanja predmetne pogodbe. Spo-

¹ Določba 9. člena pravilnika je bila s pravilnikom o spremembah in dopolnitvah pravilnika o uporabi igralnih avtomatov zunaj igralnic (Uradni list RS, št. 67/97) spremenjena, vendar je določba o pristojnosti USM za nadzor skladnosti igralnih avtomatov z veljavnimi predpisi in vgradnjo EKN v igralne avtomate ostala nespremenjena. Člen 14. pravilnika je ostal nespremenjen.

² Tako je opredelil kršitve I. Krbek v delu Osnovi upravnog prava FNRJ, Zagreb, 1950, str. 132 do 137.

razum o določitvi distributerja sta stranki sklenili 19. 5. 1997 in izbrali SIQ. Distribucijska pogodba, ki je bila priloga sporazuma, je bila sklenjena istega dne.

30. Družba Playsafe monitoring Limited je šele 5. 5. 1997 vložila zahtevo za tipski preizkus in odobritev tipa merila. Iz predložene korespondence izhaja, da je dobaviteljica v marcu in aprilu 1997 šele prilagajala svoj proizvod tehničnim pogojem, ki jim je moral ustrezati EKN, da je bilo možno začeti postopek za izdajo certifikata. Certifikat je bil izdan 12. 5. 1997, pravno močen pa je postal konec junija.

31. USM je objavil javni razpis v nasprotju s takrat veljavno odredbo o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil, saj ni šlo za nabavo opreme, ki bi se v celoti ali delno financirala iz proračuna. Kot izhaja iz tretje točke pogodbe o dobavi EKN, so zavezanci za plačilo dobavljenih merilnikov prireditelji iger na srečo na igralnih avtomatih zunaj igralnic. USM je brez zakonske podalge omejil prosto nastopanje ponudnikov EKN oziroma konkurenco ter s tem ravnal v nasprotju z 74. členom ustave in seveda tudi v nasprotju z načelom vezanosti delovanja državnih organov na ustavo in zakon (120. členom ustave).

32. Razlogovanje Ministrstva za finance, da pri izbiri tipa EKN ni šlo samo za izbiro tipa merilnika, ampak posredno tudi za določitev celotnega sistema zbiranja in obdelave zbranih podatkov in naj bi se iz tega razloga kot najbolj ustrezen način izbire EKN pokazal javni razpis, ne vzdrži. Ministrstvo za finance bi moralo vnaprej določiti sistem zbiranja in obdelave podatkov in temu primerno v pravilniku določiti pogoje, ki jih mora izpolnjevati EKN. USM pa bi na podlagi teh pogojev zainteresiranim ponudnikom EKN podeljeval certifikat in s tem omogočil prirediteljem iger na srečo, da sami izberejo, kateri izmed ponudnikov s certifikatom je zanje najugodnejši.

33. Iz navedenih razlogov je ustavno sodišče 27. člen pravilnika v celoti odpravilo in na podlagi drugega odstavka 40. člena določilo organ in način izvršitve odločbe. Ministrstvo za finance mora določiti primeren rok za izpolnitev obveznosti 4. člena pravilnika, ki ne bo v nasprotju z namenom te odločbe in bo zagotovil konkurenco ponudnikov EKN na trgu. Določitev primerne roka za izpolnitev obveznosti iz 4. člena pravilnika pa velja seveda samo za tiste, ki te obveznosti še niso izpolnili.

C)

34. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 45. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukić. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-57/98

Ljubljana, dne 16. julija 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

2569. Odločba o ustavnosti tretjega odstavka 68. člena in drugega odstavka 72. člena zakona o prometnem davku

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobud Alojza Godlerja iz Buč, ki ga zastopa Hinko Jenull, odvetnik v Ljubljani, in Zlatka Jasenovića, ki ga zastopa Štefan Toth, odvetnik v Murski Soboti, na seji dne 16. julija 1998

o d l o č i l o:

1. Tretji odstavek 68. člena in drugi odstavek 72. člena zakona o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4/92, p. 9/92, 12/93 – odl. US, 13/93, 71/93, 35/94 – odl. US, 16/96, 18/96, 75/96 – odl. US, 57/97, 3/98 in 7/98 – odl. US) se v delu, ki se nanaša na odvzem motornega vozila (tovornjaka, osebnega avtomobila idr.), traktorja, plovila ali drugega motorja, s katerim je bilo storjeno dejanje iz 6. točke prvega odstavka 68. člena oziroma iz 4. točke prvega odstavka 72. člena navedenega zakona, razveljavita.

2. Razveljavitev začne učinkovati po preteku enega leta od dneva objave odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do spremembe zakonskih določb iz 1. točke izreka oziroma najkasneje do izteka roka iz 2. točke izreka se tretji odstavek 68. člena in drugi odstavek 72. člena zakona o prometnem davku uporabljata tako, kot da je v teh določbah predpisani odvzem motorja možen in ne obvezen.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnika izpodbijata določbi 6. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 68. člena zakona o prometnem davku (v nadaljevanju: ZPD). 6. točka prvega odstavka 68. člena ZPD naj bi bila v nasprotju z načelom zakonitosti iz 28. člena ustave. Iz opisa prekrška naj bi ne bilo razvidno, prvič, ali je prekršek mogoče storiti samo z naklepom ali tudi iz malomarnosti, in drugič, kateri so nameni, za katere se določena pogonska sredstva ne smejo uporabljati. Opomba tarifne številke 5 naj bi namreč ne predstavljala prepovedne določbe, ampak le pojasnilno. Nerazumljiv naj bi bil tudi del določbe tar. št. 5, po kateri naj bi se določena pogonska sredstva za pogon motornih vozil, plovil ali drugih motorjev ne smela uporabljati pod nobenimi pogoji. Taka določba naj bi ne mogla izključiti dejanske zmote ali skrajne sile.

2. Določba tretjega odstavka 68. člena ZPD naj bi bila v nasprotju z ustavnimi določbami o uresničevanju in omejevanju pravic, enakem varstvu pravic, s pravico do sodnega varstva, z načelom zakonitosti v kazenskem pravu, s pravico do zasebne lastnine in zakonskim položajem lastnine, zlasti pa z določbami o Sloveniji kot pravni državi. Sredstva, ki jih določi zakon za doseg določenega cilja, bi morala biti v sorazmerju s tem ciljem. Ustava naj bi ne dopuščala določitev najhujših premoženjskih sankcij za prekrške kot najlažje oblike kaznivih ravnanj. Ukrep odvzema motornega vozila, vrednega več kot sto tisoč nemških mark, naj bi ne bil v sorazmerju niti s težo kaznivega ravnanja niti z vrednostjo oškodovanja države. Dejstvo, da v postopku ni mogoče uveljavljati olajševalnih in obteževalnih okoliščin, naj bi bilo v nasprotju z načeloma enakosti pred zakonom in enakega varstva pravic. Določba naj bi predpisovala odvzem motornega vozila ne glede na lastništvo. Pobudnik Alojz Godler se tu sklicuje na 69. člen kazenskega zakonika Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 63/94 – v nadaljevanju: KZ). Po tej določbi je odvzem predmetov dopusten le, če so predmeti storilčeva last; če niso, pa le v primeru, ko to terjajo splošna varnost ali razlogi morale. Določba naj bi posegala tudi v socialno funkcijo lastnine. Odvzeto vozilo naj bi bilo edini vir preživljanja pobudnikove petčlanske družine. Omejitve, ki veljajo v izvršilnem postopku, bi morale veljati tudi v kazenskem pravu, še toliko bolj pa v postopku o prekršku. Posledice kaznovanja naj bi sicer presegle tisto stopnjo, ki je nujna in opravičljiva za zagotovitev učinkovitosti izrečene sankcije. Pobudnika predlagata razveljavitev izpodbijanih določb ZPD.

3. Pobudnik Alojz Godler je predlagal začasno zadržanje izvrševanja izpodbijanih določb. Navedel je, da je bil s pravno močno odločbo o prekršku spoznan za odgovornega za prekršek po določbi 6. točke prvega odstavka 68. člena ZPD in mu je bil izrečen varstveni ukrep odvzema motornega vozila po določbi tretjega odstavka 68. člena ZPD. Pristojni organ naj bi v zelo kratkem času izvršil omenjeno odločbo o prekršku. S tem bi nastale nepopravljive posledice, saj bi tovornega vozila ne bilo mogoče vrniti niti v primeru spremembe odločbe o prekršku.

4. Državnemu zboru je bila v odgovor poslana pobuda Alojza Godlerja. Na pobudo se ni odzval.

B)

5. Ustavno sodišče je s sklepom z dne 10. 7. 1997 zavrnilo pobudo za presojo ustavnosti 6. točke prvega odstavka 68. člena ZPD in zavrglo pobudo za presojo ustavnosti tretjega odstavka 68. člena ZPD v tistem delu, v katerem se nanaša na varstveni ukrep odvzema cigaret. Predmet te odločbe je preostali del tretjega odstavka 68. člena. Po tej določbi se davčnemu zavezancu – pravni osebi oziroma zasebniku, ki uporabi estra lahko kurilno olje ali specialno lahko kurilno olje ter rdeče obarvan petrolej v namene, za katere se po zakonu ne sme uporabljati, poleg denarne kazni izreče tudi varstveni ukrep odvzema motornega vozila (tovornjaka, osebnega avtomobila idr.), traktorja, plovila ali drugega motorja, s katerim je bilo dejanje storjeno.

6. Pobudnikov očitek, da se po izpodbijani določbi motor lahko odvzame ne glede na to, ali je njegov lastnik oseba, ki je bila spoznana za odgovorno za prekršek, ali tretja oseba, ni utemeljen. Državni organ, ki uporablja pravo, mora pri vsaki uporabi predpisa ugotoviti smisel in cilj oziroma njegov namen – vse to pa ugotavlja s pomočjo različnih metod razlage zakona. Določbe ZPD, ki določajo prekrške in sankcije zanje, so specialne v razmerju do zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87, 5/90 in Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 39/96, 61/96 – odl. US, 35/97, 73/97 – odl. US in 87/97 – v nadaljevanju: ZP). Kolikor nečesa posebej in drugače ne urejajo, se zato tudi za te prekrške uporabljajo določbe ZP (tretji odstavek 3. člena). ZPD ne določa, da se motor odvzame ne glede na to, ali je last osebe, ki je bila spoznana za odgovorno za prekršek, v obravnavanem primeru pa to ni mogoče niti po ZP. Primeri, v katerih se lahko predmeti odvzamejo tudi tretji osebi, so določeni v drugem odstavku 37. člena ZP. Tak ukrep lahko pristojni organ izreče le, če to terjajo splošna varnost, varovanje življenja in zdravja ljudi, varnost blagovnega prometa, razlogi javne morale ali če to zakon posebej določa.

7. Državni zbor se o ustavnosti sporne določbe in torej tudi o njenem namenu ni izjavil. Glede na to, kako se je sankcija za prekršek iz 6. točke prvega odstavka 68. člena ZPD spreminjala, pa je mogoče sklepati, da je zakonodajalec s spornim ukrepom predvsem želel doseči večjo finančno disciplino. Do leta 1991 je bila za prekršek predpisana le denarna kazen. Z zakonom o začasnih ukrepih o davku od prometa proizvodov in storitev (Uradni list SFRJ, št. 4/91) je bil dodan še varstveni ukrep odvzema motorja. V utemeljitvi te nove določbe je bilo navedeno, da tako fizične kot pravne osebe za pogon motornih vozil množično uporabljajo kurilno olje (osnutek zakona o davku od prometa proizvodov in storitev, november 1990, AS št. 1268/1). To ureditev je prevzel tudi slovenski zakonodajalec. Že iz narave stvari, ki naj se po določbi tretjega odstavka 68. člena ZPD odvzamejo, pa si ni mogoče zamisliti, da bi odvzem terjali razlogi splošne varnosti, varovanja življenja in zdravja ljudi, varnosti blagovnega prometa ali javne morale. Vsi predmeti, naštetih v

sporni zakonski določbi, so v prostem prometu in se splošno uporabljajo. Odvzem motorja po tretjem odstavku 68. člena ZPD je torej mogoče izreči le, če je lastnik motorja tisti, ki je storil prekršek.

8. Drugi očitki pobudnikov se nanašajo na predpisano kazensko sankcijo kot tako. Ta naj bi ne bila sorazmerna niti z naravo in težo prepovedanega ravnanja niti s premoženjsko vrednostjo, za katero naj bi država bila oškodovana. Poleg tega naj bi obvezen izrek ukrepa prizadejim osebam preprečeval, da v postopku uveljavljajo olajševalne in obteževalne okoliščine. S tem pobudi postavljata vprašanje, kateri so kriteriji za presojo skladnosti kazenskih sankcij z ustavo.

9. Okoliščine storjenega kaznivega ravnanja, med njimi pa pobudnika omenjata predvsem njegovo težo in škodo, storjeno z njim, niso edini preudarek, relevanten pri odločanju o vrsti kazenske sankcije in njeni višini. Izbira kazenske sankcije je odraz stanja v družbi v določenem času: pomembnosti varovane dobrine, v katero posega prepovedano ravnanje, pogostnosti določenega ravnanja, stopnje njegove nezaželenosti itd. Kazensko pravna teorija omenja različne namene kaznovanja, med njimi resocializacijo storilca, odmeno za storjeno nepravdo, opomin in svarilo drugim. Ni pa enotna o tistem učinku kazni, ki naj bi v največji meri uresničil nalogo kazenskega prava. Zakonodajalec je tisti, ki izbere, kakšen naj bo namen kaznovanja nasploh ali v posameznem primeru, in ki posamezne namene uravnoteži ter jih uskladi. Ustava ne daje prednosti določenemu namenu kaznovanja. Ustavnosodna presoja zakonodajalčeve odločitve je zato zadržana. Vanjo poseže tedaj, ko je izbrana kazenska sankcija nerazumna oziroma arbitrarna.

10. Jamstvo zoper arbitrarno kaznovanje je na prvem mestu načelo zakonitosti. Ker vsaka kazenska sankcija posega v posameznikovo svobodo, bodisi osebno bodisi premoženjsko, sme tak poseg določiti le zakonodajalec. Načelo zakonitosti, opredeljeno v 28. členu ustave, nadalje zapoveduje, da morata biti kaznivo ravnanje in sankcija zanj opredeljena določno in vnaprej. Tako posameznik ve, kje je meja med prepovedanim in dovoljenim, zakon pa ohrani svoji bistveni značilnosti, ki preprečujeta, da bi bil arbitraren, to je splošnost in abstraktnost. Le vnaprej predvidena in določno opredeljena zapoved oziroma prepoved more torej učinkovito odvrniti od njenega kršenja.

11. Druga varovalka je načelo enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena ustave). Po ustaljeni praksi ustavnega sodišča načelo enakosti pred zakonom ne pomeni, da bi predpis – kadar podlaga za različno urejanje niso okoliščine iz prvega odstavka 14. člena – ne smel različno urejati položajev pravnih subjektov, pač pa, da tega ne sme početi samovoljno, brez razumnega in stvarnega razloga (glej npr. sklep št. 140/95 z dne 13. 6. 1996 – OdlUS V, 96). Drastične kazenske sankcije same po sebi niso ustavno sporne, prepovedane pa so tiste, za določitev katerih zakonodajalec ni imel razumnega in stvarnega razloga in so bile torej določene samovoljno.

12. Določba tretjega odstavka 68. člena ZPD je sankcija za izogibanje izpolnjevanju davčne obveznosti. Da je stopnja davčne discipline v Sloveniji nizka, je splošno znano. Sankcija za kršitev prepovedi uporabe kurilnega olja kot pogonskega sredstva je bila uvedena prav zaradi množičnih kršitev. Uporabniki motornih vozil, ki kot pogonsko sredstvo lahko uporabljajo tako kurilno olje kot dieselsko gorivo, so za to zakonsko spremembo vedeli. Kot trdi Ministrstvo za finance, so kontrole nenamenske uporabe kurilnega olja večkrat tudi vnaprej najavljene v dnevnem časopisju. Da bi sankcija za kršitev prepovedi iz 6. točke prvega odstavka 68. člena ZPD ne bila opredeljena določno in vnaprej, pa v

zadevi ni sporno. Izpodbijana določba je torej v skladu z načelom zakonitosti (28. člen ustave).

13. Z vidika ustave tudi ni sporno, da je zakonodajalec za uporabo manj obdavčenega pogonskega sredstva določil kazensko sankcijo, ki posega v premoženjsko sfero kršitelja. V 33. členu ustava zagotavlja pravico do zasebne lastnine, v 67. členu pa pooblašča zakonodajalca, da določi način pridobivanja in uživanja lastnine tako, da so zagotovljene njena socialna, gospodarska in ekološka funkcija. Davki so eden od najpomembnejših prihodkov države. S finančnimi sredstvi, pridobljenimi z davki, je državi dana možnost, da sploh lahko opravlja svoje naloge (146. člen ustave). Obveznost plačevanja davkov predstavlja torej enega od vidikov socialne funkcije lastnine. Zakonodajalec je zato bil upravičen tudi, da določi sankcijo za primere neizpolnjevanja te obveznosti. Takšne ukrepe izrecno dopušča tudi Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, Mednarodne pogodbe, št. 7/94). Po drugem odstavku 1. člena Protokola h Konvenciji pravica do spoštovanja premoženja ne omejuje držav, da uveljavijo zakone, za katere menijo, da so potrebni za zagotovitev plačila davkov, drugih prispevkov ali denarnih kazni.

14. Ni pa v skladu z ustavo, da je zakonodajalec za kršitev iz 6. točke prvega odstavka 68. člena ZPD določil obvezen odvzem tovornjaka, osebnega avtomobila ali drugega motornega vozila, traktorja, plovila in drugega motorja. Zakonodajalec je prepovedano ravnanje opredelil kot prekršek. Gre za lažje kršitve predpisov v primerjavi s kaznivimi dejanji in so zanje določene tudi milejše sankcije. Sporno sankcijo je sicer opredelil kot varstveni ukrep odvzema predmetov, vendar pa je po svoji naravi bližje premoženjski oziroma – v sistemu ZP in KZ – denarni kazni. Namen varstvenih ukrepov je doseči, da bi bile iz sfere storilca prekrška odstranjene tiste okoliščine, ki lahko vplivajo, da bi prekrškov ne ponavljal (34. člen ZP). Pri odločanju o tem, kateri predmeti naj se vzamejo in ali naj se vzamejo, zato vrednost stvari praviloma ni pomembna. Bistvena je tesnost zveze med stvarjo, ki naj se odvzame, in storjenim kaznivim ravnanjem. Klasični predmeti, katerih odvzem predpisuje tako domače kot primerjalno pravo, so npr. vlomilsko orodje in tehnična, uporabljena pri prodaji mamil, ter mamila, orožje in ponarejen denar. Gre za stvari, ki niso v pravnem prometu ali pa se v pretežni meri uporabljajo le za izvrševanje kaznivih ravnanj. Kazensko pravna teorija jih imenuje instrumenta in producta sceleris. Odvzem motorja v obravnavanem primeru ni klasičen odvzem predmetov v opisanem smislu.¹ Primerjalno pravo opredeljuje to tretjo skupino stvari, ki naj se vzamejo, kot tiste, ki sicer niso instrumenta sceleris, a brez njih dejanja ne bi bilo mogoče storiti.² Zveza med dejanjem in pred-

¹ Ker vez med storjenim prepovedanim ravnanjem in odvzeto stvarjo kljub temu obstaja, tudi tak odvzem zakonodajalec že predvideva tudi v ZP kot splošnem predpisu.

² Vrhovno sodišče Združenih držav Amerike govori o tej skupini predmetov kot o "instrumentalities of crime" (glej npr. odločitev v zadevi Bennis v. United States, 116 S. Ct. 994 (1996) in odločitev v zadevi Austin v. United States, 509 U.S. 602 (1992)). Zakonodajalec predpisuje odvzem prevoznih sredstev, ki so bile uporabljene, so bile namenjene za uporabo ali so olajšale storitev določenih kaznivih dejanj, povezanih z mamili (§ 881 21. poglavja U.S.Code). Podobna je določba o odvzemu predmetov, povezanih z davčnimi kaznivimi dejanji (§ 7301 26. poglavja U.S.Code). Nemška zakonodaja pozna odvzem navezanih stvari (Beziehungsgegenstände), to je stvari, ki niso neposredni instrumentum sceleris, so pa nujen predmet kaznivega ravnanja. Tako na primer davčni zakon (§ 375 Abgabenordnung) predvideva, da se odvzamejo prevozna sredstva, uporabljena za kaznivo dejanje zatajitve davkov (več glej Dreher, Tröndle, Strafgesetzbuch und Nebengesetze, C.H.Beck, München, 1993, str. 648). Francoski kazenski zakonik vsebuje izrecno pooblastilo normodajalca, da predvidi tudi odvzem drugih premičnih stvari (Art. 131-21 Nouveau Code Penal). Sam določa možnost odvzema avtomobila, ne da bi hkrati zahteval obstoj povezanosti med očitanim ravnanjem in odvzetim avtomobilom (Art. 131-6/4).

metom je šibkejša; za predmet ne veljajo omejitve v pravnem prometu; njegova primarna funkcija je drugačna od tiste, v kateri je bil uporabljen pri storitvi kaznivega ravnanja. Zaradi teh elementov odvzem predmetov izgublja potezo varstvenega ukrepa in pridobiva značilnosti premoženjske kazni. Pri odločanju o tem, ali naj se tak predmet odvzame ali ne, sta zato relevantna tako njihova vrednost in namen kot tudi druge okoliščine, ki jih zakon določa kot relevantne za odmero kazni (v obravnavanem primeru je to 30. člen ZP).

15. Po izpodbijani določbi se motor odvzame pravni osebi in zasebniku. Odvzeti predmet je torej praviloma namenjen opravljanju dovoljene dejavnosti, lahko pa predstavlja tudi (kot v primeru pobudnikov) osnovni vir zaslužka. Poleg tega obstaja znatna razlika že v vrednosti posameznih vrst motorjev, ki naj se na podlagi izpodbijane določbe odvzamejo. Velik je tudi razkorak med vrednostjo odvzetih predmetov in izmerljivim delom "škode", ki je bila storjena z uporabo nižje obdavčenega goriva. Po veljavnih cenah je razlika v ceni 57,70 tolarja za liter goriva. Če je cena tovornjaka devet milijonov tolarjev in porabi tovornjak trideset litrov goriva na 100 kilometrov, se znesek neplačanega davka z njo izenači po približno 520.000 kilometrih. Tako v času uveljavitve sankcije kot v času storitve prekrška pa je bila zaradi nižje cene goriva denarna vrednost razlike med "prepovedanim" in "dovoljenim" še manjša. S tem, ko je predpisal obvezen odvzem motorja, zakonodajalec ni le sam presodil upoštevnosti okoliščin storitve prekrška in okoliščin na strani storilca prekrška, ki praviloma vplivajo na izbiro in strogost kazenske sankcije (30. člen ZP). Ker je izrek sankcije obvezen, ni mogoče upoštevati niti znatnih razlik v vrednosti odvzetih predmetov, niti razlik v uporabnosti teh predmetov tako nasploh kot za prizadetega posameznika, niti drugih okoliščin, ki po splošnih določbah ZP vplivajo na odmero kazni v posamičnem primeru (pobudnika sta utemeljeno opozorila na stopnjo odgovornosti in vlogo osebe, ki je bila spoznana za odgovorno za prekršek, pri izvršitvi dejanja). Teža kazenske sankcije za prekršek iz 6. točke prvega odstavka 68. člena ZPD je s tem v tolikšni meri prepuščena naključju, da je določba, ki predpisuje obvezen izrek odvzema motorja, arbitrarna in zato v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena ustave.

16. V skladu z načelom minimalnega poseganja v zakonodajalčevo ravnanje je ustavno sodišče tretji odstavek 68. člena ZPD razveljavilo z odložnim rokom, da bi v času zakonodajalcu omogočilo nadomestitev te določbe z novo, ki bo skladna z ustavo, za čas do takrat oziroma najkasneje do poteka odložnega roka pa na podlagi drugega odstavka 40. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) določilo način izvrševanja sprejete odločitve. Razveljavljeni del določbe tretjega odstavka 68. člena ZPD je namreč v nasprotju z ustavo le zato, ker določa obvezen izrek varstvenega ukrepa odvzema motorja. Če bi bil odvzem motorja predpisan fakultativno, bi bila neskladnost z ustavo, zaradi katere je bil del določbe tretjega odstavka 68. člena ZPD razveljavljen, odpravljena. Ker ni mogoče z gotovostjo skleniti, da bi zakonodajalec, ki bi vedel, da obvezen izrek varstvenega ukrepa ni v skladu z ustavo, predpisal tak ukrep kot fakultativen, je ustavno sodišče odločitev o tem, kako nadomestiti razveljavljeni del določbe, prepustilo zakonodajalcu. Hkrati pa je prav fakultativen odvzem motorja tista sankcija, ki v največji možni meri ohranja zakonodajalčev namen, da določi zelo strogo sankcijo. Do spremembe zakonskih določb iz 1. točke izreka oziroma najkasneje do izteka roka iz 2. točke izreka se tretji odstavek 68. člena ZPD uporablja tako, kot da je v tej določbi predpisani odvzem motorja možen in ne obvezen, torej ob upoštevanju okoliščin, navedenih v 14. točki obrazložitve.

17. Medtem ko tretji odstavek 68. člena ZPD predpisuje obvezno odvzem motorja, če manj obdavčeno pogonsko sredstvo (6. točka prvega odstavka 68. člena ZPD) uporabi pravna oseba ali zasebnik, pa enako sankcijo za enako kršitev (4. točka prvega odstavka 72. člena ZPD), ki jo stori fizična oseba, določa drugi odstavek 72. člena ZPD. Po 30. členu ZUstS lahko ustavno sodišče oceni tudi ustavnost drugih določb istega ali drugega predpisa, katerih ocena ustavnosti ni bila predlagana, če so te določbe v medsebojni zvezi. Ustavno sodišče je zato tudi tisti del določbe drugega odstavka 72. člena ZPD, ki določa obvezno odvzem motorja za prekršek iz 4. točke prvega odstavka 72. člena zakona, razveljavilo z odložnim rokom in določilo način izvršitve svoje odločitve.

C)

18. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi 43. člena in drugega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm in sodnici ter sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-183/96
Ljubljana, dne 16. julija 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

2570. Sklep o zavrženju pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti sklepa Sveta mestne občine Ljubljana o določitvi javne infrastrukture na področju kulture

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude dr. Dušanke Janežič iz Ljubljane na seji dne 17. junija 1998

sklenilo:

Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti sklepa Sveta Mestne občine Ljubljana o določitvi javne infrastrukture na področju kulture (Uradni list RS, št. 31/97) se zavrže.

Obrazložitev

A)

1. Izpodbijani sklep na podlagi 29. in 63. člena zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS, št. 75/94 – v nadaljevanju: ZUJIPK) določa, katere nepremičnine so na območju Mestne občine Ljubljana postale javna infrastruktura na področju kulture. Po stališču pobudnice pa naj bi ta sklep posegal v njene pravice, ki jih ima v postopku denacionalizacije kot pravna naslednica po pokojnem upravičencu Janku Šviglju, ker v seznamu javne infrastrukture na področju kulture med javnimi zavodi pod zaporedno številko 17 navaja Knjižnico Prežihov Voranc – enoto Kozarje in nepremičnino, ki je predmet njene zahteve za denacionalizacijo. Pobudnica zatrjuje, da je izpodbijani sklep v nasprotju z 88. členom zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91 in 31/93 – v nadaljevanju: ZDen) in v nasprotju s 153. členom ustave, ker naj bi bil ta sklep ovira za vračanje podržavljenega premoženja.

2. Svet Mestne občine Ljubljana kot nasprotni udeleženec v svojem odgovoru na pobudo navaja, da iz prehodnih

in končnih določb ZUJIPK jasno izhaja, da so z dnem njegove uveljavitve postale javna infrastruktura na področju kulture tiste nepremičnine in oprema, ki so na dan uveljavitve zakona že javna lastnina in so namenjene pretežno opravljanju kulturnih dejavnosti (prvi odstavek 63. člena ZUJIPK), kakor tudi nepremičnine in oprema, ki so na dan uveljavitve zakona družbena lastnina v upravljanju države ali lokalne skupnosti in so namenjene pretežno opravljanju kulturnih dejavnosti (drugi odstavek 63. člena ZUJIPK). Nasprotni udeleženec meni, da je v skladu z navedenimi določbami zakona moral sprejeti sklep, saj le-ta predstavlja realizacijo tretjega odstavka 63. člena ZUJIPK, in navaja, da gre tudi v primeru navedene nepremičnine za nepremičnino, ki je bila namenjena za opravljanje dejavnosti s področja kulture in je že od 1. aprila 1991 dalje, z uveljavitvijo zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91 in 8/96), v lasti ustanovitelja zavoda in s tem javna lastnina.

3. Ministrstvo za kulturo je v zvezi s pobudo podalo mnenje, v katerem navaja, da je smisel in namen določil ZUJIPK, na katerih temelji izpodbijani sklep, le določitev namembnosti premoženja v javni lasti in določitev njegovega titularja. Ministrstvo meni, da razglašanje premoženja za javno infrastrukturo na področju kulture ne pomeni nedopustno razpolaganje v smislu 88. člena ZDen in da dejstvo, da je nekaj razglašeno za javno infrastrukturo na področju kulture, v ničemer ne prejudicira odločitve o vračilu nepremičnine v naravi. Prav tako pa po mnenju ministrstva upravičenci s tem niso postavljeni v bolj neugoden položaj, kot če razglasitve ne bi bilo. Glede na določbe ZDen naj bi upravičencem v primeru vračila v naravi tako nepremičnino dobil vrnjeno brez zaznambe, da jo je obvezno treba uporabljati za namen kulture.

B)

4. Ustavno sodišče je najprej preizkusilo, ali ima pobudnica pravni interes za vložitev pobude. Pravni interes za vložitev pobude je podan, če predpis, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma pravni položaj (24. člen zakona o ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Po ustaljeni praksi ustavnega sodišča mora biti pravni interes neposreden in konkreten. Ugoditev pobudi bi morala torej privedi do spremembe pravnega položaja pobudnice kot pravne naslednice upravičenca v postopku denacionalizacije.

5. Pobudnica utemeljuje svoj pravni interes s tem, da naj bi bil izpodbijani sklep ovira za vračanje podržavljenega premoženja, kar naj bi izhajalo iz odločb, izdanih v postopku denacionalizacije premoženja njenega pravnega prednika.

6. Ustavno sodišče je ugotovilo, da izpodbijani sklep ni mogel poseči v pravni položaj strank v postopku denacionalizacije. Tako kot pred sprejemom sklepa morajo pristojni organi tudi po njegovem sprejemu presojeti obstoj ovir za vračanje tovrstnih nepremičnin glede na pogoje, določene v navedeni določbi 1. točke prvega odstavka 19. člena ZDen. Tudi pred sprejemom tega sklepa je bilo treba, glede na to, da gre za nepremičnino, ki služi za opravljanje dejavnosti s področja kulture, ocenjevati, ali bi bilo z vračilom konkretne nepremičnine bistveno okrnjena možnost za opravljanje te dejavnosti, ker je bodisi ni mogoče nadomestiti z drugo nepremičnino, bodisi bi bila nadomestitev povezana z nesorazmernimi stroški. Tudi Vrhovno sodišče je v obrazložitvi sodbe št. U 1121/94-9 z dne 13. 3. 1996 (torej pred sprejemom izpodbijanega sklepa), izdane v upravnem sporu v zadevi denacionalizacije te nepremičnine, toženi stranki naložilo ugotovitev vseh dejstev in okoliščin, pomembnih za presojo, ali so podani pogoji za uporabo 1. točke prvega

odstavka 19. člena ZDen. Enako izhaja tudi iz zadnje izdane odločbe Ministrstva za okolje in prostor št. 36301/0059/97 z dne 30. 3. 1998.

7. Izpodbijani sklep torej v ničemer ne posega v pravni položaj pobudnice v postopku denacionalizacije, ker ne izključuje vračila podržavljene nepremičnine v naravi. Morebitna izključitev vračila bi bila tudi v konkretnem primeru odvisna le od izpolnjevanja pogojev, določenih v 1. točki prvega odstavka 19. člena ZDen. Določitev javne infrastrukture na področju kulture pa ne pomeni naknadne določitve namembnosti nepremičnine v smislu 2., 3. ali 4. točke 19. člena ZDen, zaradi česar bi bilo vračanje v naravi onemogočeno. Gre torej za vprašanje pravilne ugotovitve dejanskega stanja v postopku denacionalizacije, ki pa na izkazanost pobudničinega pravnega interesa za presojo ustavnosti in zakonitosti izpodbijanega sklepa ne more vplivati. Zato je bilo treba pobudo zavreči. Pobudnica lahko v skladu z določbami ZDen pravico do vrnitve podržavljene nepremičnine v naravi uveljavlja v denacionalizacijskem postopku. Zoper odločitev organov, pristojnih za izvedbo denacionalizacije, pa ima po poprej izčrpanih pravnih sredstvih v skladu z določbami 50. do 60. člena ZUstS zaradi varstva ustavnih pravic tudi ustavno pritožbo.

8. Ker je bilo treba pobudo zavreči že zato, ker pobudnica ni izkazala pravnega interesa, se ustavno sodišče ni spuščalo v ugotavljanje obstoja ostalih procesnih predpostavk, med drugim tudi te, ali gre v primeru izpodbijanega sklepa za predpis ali posamični akt.

C)

9. Ustavno sodišče je ta sklep sprejelo na podlagi 25. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm in sodnici ter sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Dragica Wedam-Lukič in dr. Boštjan M. Zupančič. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-156/97

Ljubljana, dne 16. junija 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

**2571. Aneks h kolektivni pogodbi za dejavnost
zdravstva in socialnega varstva Slovenije**

A N E K S

h kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije

1. člen

V 5. členu kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 19/96) se doda nov tretji odstavek, ki glasi:

“Delodajalec mora delavca, ki ima delovno dovoljenje za obdobje, daljše od šestih mesecev, obvestiti o tem, ali bo vložil zahtevo za podaljšanje delovnega dovoljenja, najkasneje dva meseca pred iztekom dovoljenja.”

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

2. člen

V 29. členu se doda četrti odstavek, ki glasi:

“Zaposleni na določenih delovnih mestih (seznam delovnih mest je v prilogi), imajo pravico do 30-minutne strokovne priprave za delo, ki se izvaja na delovnem mestu in je del delovnega procesa v rednem delovnem času.”

3. člen

Za 32. členom se doda nov 32.a člen, ki glasi:

“32.a člen

V primerih iz predhodnega člena mora biti delovni čas delavca razporejen tako, da je delavec najmanj enkrat mesečno prost v soboto in nedeljo skupaj.

Če zaradi nepredvidenih (neplaniranih) odsotnosti z dela, ki nastopijo po objavljenem razporedu dela, delavcu ni mogoče zagotoviti pravice iz prvega odstavka tega člena, se ta pravica prenese v enega od naslednjih dveh mesecev.

Razpored dela mora biti objavljen najkasneje do 20. mesecu za naslednji mesec.”

4. člen

V prvem odstavku 44. člena se doda četrta alineja, ki glasi:

“– delavci, ki so razporejeni na delovna mesta od I. do IV. tarifne skupine najmanj en dan na vsake tri leta za delovna mesta I. tarifne skupine, najmanj dva dni na vsake tri leta za delovna mesta II. tarifne skupine, najmanj tri dni na vsake tri leta za delovna mesta III. tarifne skupine in najmanj štiri dni na vsake tri leta za delovna mesta IV. tarifne skupine v primerih, ko obstojajo za ta delovna mesta ustrezni izobraževalni programi ter da gre za potrebe delovnega procesa.”

5. člen

V 46. členu se doda nov drugi odstavek, ki glasi:

“V letnem programu strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja ob izpolnjenih pogojih iz 44. člena direktor določi ovrednoten program strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja po tarifnih skupinah.”

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

6. člen

V sedmem odstavku 84. člena se številka “100” nadomesti s številko “130”.

7. člen

V 90. členu se doda četrti odstavek, ki glasi:

“Ne glede na določbo iz predhodnega odstavka je osnova za obračun nadomestila plače v primeru iz četrte alineje prvega odstavka tega člena plača delavca, kakršno bi prejel v tekočem mesecu za polni delovni čas, če bi delal.”

8. člen

Za 120. členom se doda nov 120.a člen, ki glasi:

“120.a člen

V primeru obračunavanja dodatkov za delo na dan praznika po 84. členu te kolektivne pogodbe je za izračun osnove nadomestila za čas praznika obvezna uporaba tudi določbe četrtega odstavka 90. člena te pogodbe.”

9. člen

Za 120.a členom se doda 120.b člen, ki glasi:

“120.b člen

Za izvajanje 79. člena se uporablja dogovor o realizaciji 79. člena kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in

socialnega varstva Slovenije, sklenjen med ministrom za zdravstvo in sindikati dne 11.5.1998.”

10. člen

V priloge kolektivne pogodbe se doda naslednje besedilo:

“Seznam delovnih mest – četrti odstavek 29. člena

- vsa delovna mesta v VI., VII. in VIII. tarifni skupini, na katerih delavci delajo polni delovni čas s pacienti ali varovanci ali strankami in niso zajeta v seznamu po tretjem odstavku 29. člena,

- zdravstveni tehniki,
- laboratorijski tehniki,
- farmacevtski tehniki,
- zobotehniki,
- babice,
- varuške – negovalke,
- delovni inštruktorji,
- bolničarji”.

11. člen

Ta aneks prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Podpisniki:

Ministrstvo
za zdravstvo
Minister
Marjan Jereb dr. med l. r.

Ministrstvo za delo,
družino in socialne zadeve
Minister
mag. Anton Rop l. r.

Sindikat zdravstva
in socialnega varstva Slovenije
Predsednica
Nevenka Lekše l. r.

ZSSS Sindikat zdravstva
in socialnega skrbstva Slovenije
Predsednik
Erih Šerbec l. r.

Sindikat delavcev
v zdravstveni negi Slovenije
Predsednica
Jelka Černivec l. r.

Ta aneks h kolektivni pogodbi je bil s sklepom o registraciji aneksa h kolektivni pogodbi, ki ga je izdalo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve vpisan v register kolektivnih pogodb z datumom 31. 7. 1998 pod zap. št. 39/3 in št. spisa 121-03-020/94-026.

2572. Dogovor o realizaciji 79. člena kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije

Ministrstvo za zdravstvo in reprezentativni sindikati za dejavnost zdravstva sklepajo

D O G O V O R o realizaciji 79. člena kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije

1. člen

Dogovor je izvedbeni akt 79. člena kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94 in 19/96).

Z dogovorom se ureja način določitve dodatkov za zaposlene v zdravstvenih zavodih, ki so razporejeni na de-

lovna mesta, kjer poteka delo v kontroliranem območju ionizirajočega sevanja.

2. člen

Z aktom o sistemizaciji delovnih mest v zavodu se določijo vsa delovna mesta, kjer poteka delo v kontroliranem območju sevanja in se določi dodatek glede na stopnjo intenzivnosti sevanja.

Glede na čas dela v kontroliranem območju ionizirajočega sevanja se ta vpliv ovrednoti s količnikom od 0,30 do 0,90 (relativnega razmerja) glede na najnižjo izhodiščno plačo (količnik 1,00).

3. člen

Za delovne razmere, kjer obstaja verjetnost, da posameznik prejme letno efektivno ekvivalentno dozo, večjo od 3/10 letne mejne doze, znaša dodatek 0,90.

Za delovne razmere, kjer obstaja verjetnost, da delavec prejme letno efektivno ekvivalentno dozo, večjo od 1/10 letne mejne doze, znaša dodatek 0,60.

Za delovne razmere, kjer obstaja verjetnost, da posameznik letno prejme efektivno ekvivalentno dozo, večjo od 1 mSv oziroma manjšo od 1/10 letne mejne doze, znaša dodatek 0,30.

4. člen

Dodatek za težje delovne pogoje zaposlenim, ki delajo v kontroliranem območju virov ionizirajočega sevanja, pripada le, če gre za delovne razmere, kjer obstaja verjetnost prejetja letne efektivne ekvivalentne doze večja od 1 mSv in izpolnjujejo tudi naslednje pogoje:

- imajo predpisano strokovno izobrazbo,
- izpolnjujejo predpisane zdravstvene pogoje,
- uporabljajo osebna zaščitna sredstva in
- z ustreznimi listinami dokažejo, da imajo znanje iz varstva pred ionizirajočimi sevanji.

5. člen

Za “kontrolirano območje virov ionizirajočega sevanja” se šteje območje, na katerem se zahtevajo določene zaščitne mere in varnostni ukrepi, ali pa bi ti lahko bili potrebni zaradi:

- nadzorovanja normalne izpostavljenosti sevanju (obsevanosti) ali preprečevanja širjenja kontaminacije med normalnimi delovnimi pogoji in
- preprečevanja ali omejevanja obsega potencialne izpostavljenosti sevanju (obsevanosti).

Minimalne zahteve za kontrolirano območje so:

- ustrezna razmejitev od drugih območij,
- omejen pristop, dovoljen le ustrezno usposobljenim osebam iz varstva pred ionizirajočimi sevanji, tako, da ti lahko učinkovito izvajajo zaščitne ukrepe in omejujejo izpostavljenost ionizirajočemu sevanju. Drugi lahko vstopajo v to območje le v spremstvu oseb, ki imajo ustrezno znanje iz področja varstva pred ionizirajočimi sevanji.

Kontrolirano območje pomeni, da se v tem prostoru obvezno uporabljajo posebni delovni in zaščitni postopki, saj se v prostoru nahaja vir ionizirajočega sevanja.

6. člen

Dodatek v višini 0,90 količnika glede na najnižjo izhodiščno plačo pripada delavcem, ki izpolnjujejo pogoje iz predhodnih členov, poleg tega pa delajo v kontroliranem območju virov ionizirajočega sevanja polni delovni čas.

Dodatek v višini 0,90 količnika glede na najnižjo izhodiščno plačo pripada tudi delavcem, ki delajo v kontroliranem območju virov ionizirajočega sevanja več kot 2/3 delovnega časa.

7. člen

Dodatek v višini 0,60 količnika glede na najnižjo izhodiščno plačo pripada delavcem, ki opravljajo delo v kontroliranem območju virov ionizirajočega sevanja več kot 1/3 delovnega časa in manj kot 2/3 delovnega časa.

8. člen

Dodatek v višini 0,30 količnika glede na najnižjo izhodiščno plačo pripada delavcem, ki opravljajo delo v kontroliranem območju virov ionizirajočega sevanja manj kot 1/3 delovnega časa in več kot 10 ur tedensko.

9. člen

Direktorji zavodov so dolžni delavcem ovrednotiti dodatke, določeni s tem dogovorom, najkasneje v roku 30 dni od podpisa tega dogovora.

Direktorji so dolžni, skladno s 23. členom zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in o posebnih varnostnih ukrepih pri uporabi jedrske energije, določiti odgovorno osebo oziroma komisijo za spremljanje in izvajanje tega dogovora v zavodu, v roku 15 dni od podpisa tega dogovora.

Ljubljana, dne 11. maja 1998.

Sindikat zdravstva
in socialnega varstva
Slovenije
Predsednica
Nevenka Lekše l. r.

Ministrstvo
za zdravstvo
Minister
dr. Marjan Jereb l. r.

Sindikat ZSSS
Sindikat zdravstva
in socialnega skrbstva
Slovenije
Predsednik
Erih Šerbec l. r.

Sindikat delavcev
v zdravstveni negi Slovenije
Predsednica
Jelka Černivec l. r.

2573. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za julij 1998

Na poglavi prvega odstavka 49. člena zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95) Statistični urad Republike Slovenije objavlja

POROČILO

o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za julij 1998

Cene življenjskih potrebščin so se julija 1998 v primerjavi z junijem 1998 povišale za 0,0%, cene na drobno pa za 0,1%.

Št. 941-02-7/98

Ljubljana, dne 3. avgusta 1998.

Tomaž Banovec l. r.
Direktor
Statističnega urada
Republike Slovenije

OBČINE

SLOVENJ GRADEC

2574. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi cestnega prometa v Mestni občini Slovenj Gradec

Na podlagi 16. in 17. člena zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98), 25. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87, 5/90 in Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93), 8. člena statuta Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 41/95, 1/96) je Svet mestne občine Slovenj Gradec na seji, dne 16. 7. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi cestnega prometa v Mestni občini Slovenj Gradec

1. člen

S tem odlokom se dopolnijo in spremenijo posamezna določila odloka o ureditvi cestnega prometa v Mestni občini Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 68/95, 33/97 in 71/97).

2. člen

Dopolni se 7. člen tako, da se za deseto alineo dodata še dve alineji:

- na mestu, na katerem bi parkirano vozilo onemoglo vključitev v promet že parkiranemu vozilu,
- na delu ceste, kjer bi bil prost prehod med postavljenim oziroma parkiranim vozilom in nepretrgano vzdolžno črto na vozišču ali nasprotnim robom vozišča ali kakšno drugo oviro na cesti širok manj kot tri metre.”

3. člen

Spremeni se 16. člen tako, da glasi:

“Hitrost vožnje na Glavnem trgu je omejena na

30 km/h, razen v območju umirjenega prometa, kjer je hitrost omejena na 5 km/h. Hitrost vožnje v strnjenih delih naselja Šmartno, Podgorje, Stari trg in Pameče, je omejena na 50 km/h. Omejitev ne velja za državne ceste."

4. člen

V 27. členu se v drugem odstavku črta besedilo:

"Dovoljena višina živih mej, ograj in drugih objektov je 0,7 m."

5. člen

Spremeni se besedilo prvega odstavka 32. člena tako, da glasi:

"V Slovenj Gradcu je na Glavnem trgu, Pohorski cesti in Francetovi cesti ter na Šolski ulici in Sejmiški ulici prepevedano poučevanje kandidatov in opravljanje voznških izpitov za voznike motornih vozil od ponedeljka do petka, v času od 5.45 do 6.15 ure, od 6.45 do 7.15 ure, od 13.45 do 14.15. ure in od 14.45 do 15.15 ure."

6. člen

Dopolni se 39. člen tako, da se za prvim odstavkom doda še naslednje besedilo:

"Pravico do abonmaja na Glavnem trgu si lahko pridobijo tudi druge pravne osebe, ki niso oproščene plačila parkirnine (43. člen), in sicer proti plačilu letnega pavšala za eno vozilo. Višino letnega pavšala s sklepom določi župan Mestne občine Slovenj Gradec."

7. člen

V prvem odstavku 51. člena se znesek 2.250 SIT nadomesti z zneskom 5.000 SIT.

Doda se nova točka z naslednjim besedilom:

"Če ne označi vozila s parkirnim listom, parkirni list izgubi, ali parkirni list ne hrani na vidnem mestu v vozilu – sprednji levi del vetrobranskega stekla (36. člen)"

Doda se drugi odstavek, ki glasi:

"Z denarno kaznijo 10.000 SIT se kaznuje posameznik na kraju samem, če nepravilno parkira vozilo na rezerviranih parkirnih površinah za invalide."

8. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 343-002/95

Slovenj Gradec, dne 20. julija 1998.

Predsednik
Sveta mestne občine
Slovenj Gradec
Niko R. Kolar l. r.

2575. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmartno

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), 40., 41. in 140. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96) ter 16. člena statuta Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 41/95, 1/96), je Svet mestne občine Slovenj Gradec na 41. seji dne 30. 6. 1998 sprejel

O D L O K

**o spremembah in dopolnitvah odloka
o ustanovitvi javnega izobraževalnega zavoda
Osnovna šola Šmartno**

1. člen

S tem odlokom se dopolnijo in spremenijo posamezna določila odloka o ustanovitvi javnega izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmartno (Uradni list RS, št. 22/97).

2. člen

Spremeni se 5. člena odloka, tako, da glasi:

"Zavod s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe po osnovnošolskem izobraževanju na področju:

Šolski okoliš obsega:

- celotno naselje Šmartno
prostorski okoliš 0078, 0079, 0080, 0081, 0082, 0083;
- celotno naselje Legen
prostorski okoliš 0071, 0071, 0072, 0073, 0074, 0123;
- celotno naselje Tomaška vas
prostorski okoliš 0077;
- celotno naselje Turiška vas
prostorski okoliš 0115;
- celotno naselje Brda
prostorski okoliš 0116;
- celotno naselje Golavabuka
prostorski okoliš 0075, 0076 in
- v naselju Mislinjska Dobrava
prostorski okoliš 0111, 0112, 0114 in 0113 razen hišnih števil od 76 do 82A.

Matična enota je Osnovna šola Šmartno, kjer je sedež zavoda. V matični enoti se vpisuje otroke v osnovno šolo za celoten zavod."

3. člen

Spremembe in dopolnitve odloka pričnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 026-005/97

Slovenj Gradec, dne 30. junija 1998.

Predsednik
Sveta mestne občine
Slovenj Gradec
Niko R. Kolar l. r.

SLOVENSKA BISTRICA

2576. Odlok o dežurstvu prodajaln v Občini Slovenska Bistrica

Na osnovi 10. člena statuta Občine Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenska Bistrica na 30. redni seji dne 9. julija 1998 sprejel

O D L O K

o dežurstvu prodajaln v Občini Slovenska Bistrica

1. člen

S tem odlokom se ureja delovni čas prodajaln, ki obratujejo izven rednega obratovalnega časa, določenega s pravilnikom o obratovalnem času prodajaln (Uradni list RS, št. 79/97), katerega je izdalo Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj.

2. člen

Kot merila za določitev dežurstev prodajaln se upoštevajo naslednje značilnosti območja občine:

- turizem;
- tranzitni cesti promet;
- gostota naseljenosti prebivalstva;
- krajevni običaji ob praznikih in dela prostih dnevih;
- nakupovalne navade potrošnikov.

3. člen

Prodajalne z živili lahko obratujejo kot dežurne prodajalne vsako soboto med 18. uro in 21. uro, ob nedeljah med 13. uro in 18. uro.

4. člen

Specializirane prodajalne, v katerih se prodajajo predvsem časopisi, revije, tobačni izdelki in podobno, lahko določijo obratovanje prodajalne kot dežurne prodajalne od ponedeljka do sobote med 5. uro in 7. uro zjutraj in 21. uro in 22. uro.

Prodajalne z živili, pekarnice, v katerih se prodajajo pekovski izdelki, lahko določijo obratovanje kot dežurne prodajalne od ponedeljka do sobote med 6. uro in 7. uro zjutraj.

5. člen

V primeru dveh ali več zaporednih prazničnih in dela prostih dni, prodajalne z živili lahko obratujejo kot dežurne prodajalne vsak dan praznika in dela prostega dneva med 8. uro in 13. uro.

6. člen

Lekarne in prodajalne s pomožnimi zdravilnimi sredstvi lahko obratujejo kot dežurne ob nedeljah in praznikih in dela prostih dnevih med 8. uro in 13. uro, od ponedeljka do nedelje med 21. uro in 22. uro.

7. člen

Prodajalne z motornimi gorivi lahko obratujejo kot dežurne prodajalne od ponedeljka do petka med 21. uro zvečer in 7. uro zjutraj naslednjega dne, ob sobotah med 18. uro in 8. uro zjutraj naslednjega dne, ob nedeljah, praznikih in dela prostih dnevih med 13. uro in 7. uro zjutraj naslednjega dne.

8. člen

Prodajalne s cvetjem lahko obratujejo kot dežurne prodajalne ob nedeljah, praznikih in dela prostih dnevih med 8. uro in 15. uro.

9. člen

Ne glede na določbe tega pravilnika, sme pristojni upravni organ občine dovoliti, da lahko prodajalne na celotnem področju občine obratujejo kot dežurne prodajalne v primeru:

- večjih javnih prireditve;
- posebnih dogodkov, če tako narekuje širši javni interes.

Dovoljenje za obratovanje velja samo v času trajanja prireditve ali posebnega dogodka. Časovno obdobje se določi ob nastanku vzroka.

10. člen

Določbe tega pravilnika uporablja upravni organ občine pri potrjevanju obratovalnega časa prodajaln na področju Občine Slovenska Bistrica.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 10/30-12-1/98

Slovenska Bistrica, 20. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenska Bistrica
dr. Janko Čar l. r.

2577. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi Zavoda za šport Slovenska Bistrica

Na podlagi 3. in 52. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91) in na podlagi 10. člena statuta Občine Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 33/95), je Občinski svet občine Slovenska Bistrica na 29. redni seji dne 9. junija 1998 sprejel

O D L O K

o spremembi odloka o ustanovitvi Zavoda za šport Slovenska Bistrica

1. člen

Spremeni se 5. člen odloka o ustanovitvi Zavoda za šport Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 27/98) tako, da v novem besedilu glasi:

Dejavnost zavoda po standarni klasifikaciji dejavnosti je naslednja:

O/92.610	- Obratovanje športnih objektov
O/92.623	- Druge športne dejavnosti
O/92.720	- Druge dejavnosti za sprostitve
O/92.340	- Druge razvedrilne dejavnosti, d.n.
K/70.200	- Dajanje lastnih nepremičnin v najem
K/70.320	- Upravljanje z nepremičninami za plačilo ali po pogodbi
K/71.401	- Izposojanje športne opreme
K/72.400	- Dejavnosti, povezane s podatkovnimi bazami
K/74.120	- Računovodske, knjigovodske in revizijske dejavnosti, davčno svetovanje, razen opravljanja revizijske dejavnosti
K/74.832	- Fotokopiranje in drugo razmnoževanje
K/74.833	- Druga splošna tajniška opravila
K/74.841	- Prirejanje razstav, sejmov in kongresov
I/60.230	- Drug kopenski potniški promet

Dejavnost zavoda je javna služba, katere izvajanje je v javnem interesu in v okviru katere opravlja zavod naslednje naloge:

- spremljanje in analiziranje nalog v športu ter izvajanje letnih programov,

- organiziranje in posredovanje športnih in drugih javnih prireditev,
 - vzdrževanje in organiziranje vzdrževanja športnih objektov,
 - organiziranje in načrtovanje izobraževanja in usposabljanja na področju športa,
 - oddajanje prostorov v najem,
 - organizacija in izvajanje ekonomsko - organizacijskih in gostinskih storitev v športnih objektih,
 - priprava strokovnih gradiv za ustanovitelja,
 - sodelovanje pri izvajanju programov športne vzgoje otrok in mladine,
 - dajanje strokovne in organizacijske pomoči izvajalcem letnega programa,
 - sodelovanje z upravnimi organi, strokovnimi institucijami in skupinami,
 - dajanje pobud in predlogov ustanovitelju za izboljšanje stanja v športu,
 - opravljanje strokovnih, administrativnih in tehničnih nalog za potrebe drugih športnih subjektov,
 - načrtovanje investicij in investicijskega vzdrževanja športnih objektov,
 - zbiranje in dajanje podatkov za potrebe informatike v športu.
- Zavod za šport lahko s soglasjem ustanovitelja opravlja tudi druge dejavnosti, ki dopolnjujejo osnovno dejavnost.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 10/29-10-1/98

Slovenska Bistrica, dne 10. junija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenska Bistrica
dr. Janko Čar l. r.

2578. Program priprave sprememb in dopolnitev začasnih prostorskih ureditvenih pogojev za centralna naselja v Občini Slovenska Bistrica in mesto Slovenska Bistrica

Na podlagi 34. in 43. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 1/84, 37/85, in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 71/93 in 44/97) in 10. člena statuta Občine Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenska Bistrica na 30. redni seji dne 9. julija 1998 sprejel

PROGRAM
priprave sprememb in dopolnitev začasnih prostorskih ureditvenih pogojev za centralna naselja v Občini Slovenska Bistrica in mesto Slovenska Bistrica

1. člen

Izhodišča za pripravo sprememb in dopolnitev PUP
Izhodišča za pripravo sprememb in dopolnitev začasnih prostorskih ureditvenih pogojev za centralna naselja v Občini Slov. Bistrica in mesto Slovenska Bistrica so spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin planskih aktov Občine Slovenska Bistrica v letu 1997. Zaradi določenih

novih stavbnih zemljišč v postopku sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine v letu 1997 glede na pobude občanov in pravnih oseb za spremembo kmetijskih in gozdnih zemljišč v stavbna za potrebe individualne gradnje, proizvodnje, servisnih in poslovnih dejavnosti, rekreacije, infrastrukture, ... ter zaradi ostalih sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine, je potrebno spremeniti in dopolniti tudi veljavne začasne prostorsko ureditvene pogoje za centralna naselja v Občini Slov. Bistrica in mesto Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 16/93, v nadaljevanju spremembe in dopolnitve PUP).

2. člen

Priprava sprememb in dopolnitev PUP

1. Predmet sprememb in dopolnitev PUP

Spremembe in dopolnitve PUP bodo obravnavale uskladiše PUP s spremembami in dopolnitvami prostorskih sestavin planskih aktov občine, ki ga je sprejel Občinski svet občine Slovenska Bistrica dne 27. 5. 1997.

Spremembe in dopolnitve PUP se pripravijo po postopku in vsebini, kot je predpisana z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97 - v nadaljevanju ZUNDPP in z podzakonskim navodilom o vsebini potrebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov Uradni list SRS, št. 14/85).

2. Predhodno pripravljene strokovne podlage

Predhodno pripravljene strokovne podlage in veljavna planska in urbanistična dokumentacija, ki se jih mora upoštevati pri pripravi sprememb in dopolnitev PUP, so:

- strokovne podlage za spremembe in dopolnitve prostorskih in sestavin planskih aktov občine,
- analiza - presoja sprejemljivosti pobud občanov in pravnih oseb za spremembo namenske rabe zemljišča
- podatki o obstoječih infrastrukturnih vodih in napravah,
- podatki o naravnih lastnostih prostora,
- podatki o varstvu naravne in kulturne dediščine,
- drugi elementi obdelave (veljavne urbanistične rešitve sosednjih območij, prometne rešitve...)

3. Organi in organizacije, ki morajo podati predhodne pogoje in mnenja za pripravo osnutka sprememb in dopolnitev PUP ter soglasja k dopolnjenemu osnutku.

Pri pripravi sprememb in dopolnitev PUP sodelujejo krajevne skupnosti ter naslednji pristojni organi in organizacije:

- Občina Slovenska Bistrica, Oddelek za okolje in prostor
- Občina Slovenska Bistrica, Oddelek za gospodarstvo
- Komunalno in stanovanjsko podjetje Slovenska Bistrica
- Elektro Maribor, PE Elektro Slovenska Bistrica
- Telekom Slovenije, PE Maribor
- Ministrstvo za zdravstvo, zdravstveni inšpektorat RS, Izpostava Maribor
- Ministrstvo za obrambo, inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Maribor
- Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Maribor
- Zavod za gozdove Slovenije, OE Slovenska Bistrica

Kolikor se v postopku priprave sprememb in dopolnitev PUP ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodna mnenja in pogoje ter soglasja tudi drugih organov, ki niso naštetih v prejšnjem odstavku, se le ta pridobe v postopku.

Pred pričetkom priprave sprememb in dopolnitev PUP morajo organi in organizacije iz te stavke na zahtevo izdelati

valca podati v zvezi s predvidenimi prostorskimi ureditvami usmeritve, zahteve in omejitve (pogoje), ki jih izdelovalec upošteva pri pripravi osnutka sprememb in dopolnitev PUP. Organi in organizacije morajo v skladu s 35. členom ZUNDPD podati svoje pogoje in soglasja v 30. dneh od zahteve. V fazi priprave predloga s soglasjem potrdijo upoštevanje predhodnih pogojev in usmeritev. Če v predpisanim roku ne podajo pogojev, se šteje, da jih nimajo, oziroma da z rešitvami soglašajo.

4. Vsebina sprememb in dopolnitev PUP

Spremembe in dopolnitve PUP se pripravijo v skladu s 43. členom in tako, da se za nove ureditvene enote določi smiselni izveček sestavin iz 26. in 40. člena ZUNDPD, predvsem pa:

Tekstualni del – odlok

– Merila in pogoji za graditev in prenovu objektov in naprav glede na njihovo lego, funkcijo velikosti in oblikovanje

– Merila in pogoji za izvajanje drugih posegov, ki trajno spreminjajo prostor

– Merila za določitev gradbenih parcel

– Merila in pogoji za komunalno urejanje in razvijanje naravnih in z delom pridobljenih vrednot človekovega okolja

– Druga merila in pogoji za usklajevanje različnih interesov pri gradnji objektov in naprav oziroma pri drugih posegih v prostor

Grafični del

Spremembe in dopolnitve PUP se grafično prikažejo na obstoječih preglednih katastrskih načrtih PKN 1:5000.

3. člen

Terminski plan in postopek izdelave ter sprejemanja sprememb in dopolnitev PUP

– izbira izvajalca na podlagi programa priprave in izdelava osnutka sprememb in dopolnitev PUP 60 dni po podpisu pogodbe z izdelovalcem;

– ko občinska strokovna služba, pristojna za prostor, ugotovi, da osnutek vsebuje vse sestavine, predpisane s programom priprave, predlaga občinskemu svetu, da se osnutek javno razgrne;

– Občinski svet sprejme sklep o enomesečni javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev PUP; sklep o javni razgrnitvi se objavi v Uradnem listu RS.

– Javna razgrnitve se izvede na sedežu Občine Slovenska Bistrica in sedežih tangiranih KS za najmanj 30 dni po objavi sklepa o javni razgrnitvi v Uradnem listu RS;

– v času javne razgrnitve bodo organizirane javne obravnave v tangiranih KS.

– občani, organi in organizacije, krajevne skupnosti ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka;

– po končani javni razgrnitvi Občinski svet občine Slovenska Bistrica zavzame stališča do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve in zadolži pristojno službo za pripravo predloga;

– Župan Občine Slovenska Bistrica posreduje predlog sprememb in dopolnitev PUP Občinskemu svetu v obravnavo in mu predlaga sprejem sprememb in dopolnitev PUP z odlokom;

– odlok se objavi v Uradnem listu RS.

4. člen

Organizacija priprave sprememb in dopolnitev PUP in sredstva

Za pripravo sprememb in dopolnitev PUP zagotavljamo proračunska sredstva iz postavke prostorsko planiranje za leto 1998 in za posamezne strokovne podlage sofinanciranja individualnih pobudnikov.

Izdelovalec sprememb in dopolnitev PUP bo določen na podlagi sklenitve neposredne pogodbe.

Koordinator pri izdelavi naloge je Oddelek za okolje in prostor.

5. člen

Program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem sprejema na Občinskem svetu občine Slovenska Bistrica.

Št. 10/30-7-1/98

Slovenska Bistrica, dne 9. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenska Bistrica
dr. Janko Čar l. r.

SLOVENSKE KONJICE

2579. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele naselij Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje, znotraj mej ureditvenih območij za ta naselja – za območje urejanja z evid. št. 8/Vešenik

Občinski svet občine Slovenske Konjice je na podlagi 37. in 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) ter v skladu s 7. in 13. členom statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) na 37. seji dne 16. 7. 1998 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele naselij Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje, znotraj mej ureditvenih območij za ta naselja – za območje urejanja z evid. št. 8/Vešenik

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele naselij (kjer so že realizirani prostorski izvedbeni načrti in kjer bodo taki načrti izdelani v naslednjem srednjeročnem obdobju) Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje (v nadaljevanju besedila: osnovni odlok o PUP za dele naselij), ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS, št. 22/89 z datumom 16. VI. 1989.

2. člen

Spremembe in dopolnitve se nanašajo na območje urejanja z evid. št. 8/A, B, C Predel Vešenika Slovenske Konjice iz 3. člena osnovnega odloka o PUP za dele naselij.

3. člen

V poglavju II. OPIS OBMOČIJ osnovnega odloka o PUP za dele naselij se spremenijo in dopolnijo naslednji členi:

a) v 3. členu se v tabeli z navedbo območij urejanja spremeni osma vrstica tabele, ki glasi:

Evidenčna številka	Območje / naselje	Velikost (iz SDP) v ha
8/ A, A.1, B, C	Predel Vešenika Slovenske Konjice	23,40

b) v 4. členu se za prvim odstavkom doda nov drug odstavek besedila, ki glasi:

Območje urejanja z evid. št. 8/A.1 je vrisano na grafični prilogi št. 2, ki jo je izdelalo podjetje URBANA Kočar in Kočar, d.n.o., Velenje, pod št. proj. 150/98 z datumom junij 1998 in ki je sestavni del tega odloka,

c) v 5. členu se pod zaporedno št. 8. Območje urejanja z evidenčno številko 8, predel Vešenika v Slovenskih Konjicah, v opisu za delom A - Vešenik in pred delom B - Vešenik-Gošnik doda nov odstavek, ki glasi:

Del A.1 - Vešenik - stanovanjsko območje: parc. št. * 132/1, * 132/2, * 133, * 224, * 260, 1020/1, 1020/3 del, 1020/5, 1020/6, 1021/1, 1021/3, 1022, 1023/1, 1023/2, 1023/3 del, 1024/1 del, 1024/6, 1024/7, 1024/9, 1107 del, 1111/4, 1111/5, 1112/1, 1112/2, 1112/3, 1113/1 del, 113/2 del, 1117 del, vse k.o. Tepanje.

4. člen

V poglavju III. FUNKCIJA OBMOČIJ S POGOJI ZA IZRABO IN KVALITETO GRADITVE ALI DRUGIH POSEGOV V PROSTOR, v podpoglavju 1. Opredelitev možnih posegov v prostor, se spremeni 7. člen tako, da se besedilo zadnje alineje k) nadomesti z novim besedilom, ki glasi:

k) v območju 8/A.1 je možna gradnja individualnih stanovanjskih hiš.

5. člen

V poglavju III. FUNKCIJA OBMOČIJ S POGOJI ZA IZRABO IN KVALITETO GRADITVE ALI DRUGIH POSEGOV V PROSTOR, v podpoglavju 2. Sprememba namembnosti v stavbnem fondu, se spremeni 9. člen, in sicer:

a) v drugem odstavku se besedilo dopolni tako, da se glasi:

V območjih 8 (razen območja 8/a.1) 10, 11/7, 15/2, 16/1, 16/3 in 16/4 ni dovoljena sprememba namembnosti objektov in površin;

b) doda se nov tretji odstavek, ki glasi:

V območju 8/a.1 je možna sprememba zidanic v stanovanjske hiše, sicer pa ni dovoljena druga sprememba namembnosti objektov in površin, razen za stare vinske kleti, kjer je dovoljena ureditev vinotočev in prostorov za gostinsko turistično dejavnost, na podlagi predhodnega poročila o novi ureditvi in njenih vplivih na okolje in opredelitvi pogojev za preprečitev negativnih vplivov.

6. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za dele naselij (kjer so že realizirani prostorski izvedbeni načrti in kjer bodo taki načrti izdelani v naslednjem srednjeročnem obdobju) Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje (Uradni list SRS, št. 22/89), in sicer za območje urejanja 8/a.1, kot je opredeljeno na graf. prilogi iz točke b) tretjega člena tega odloka.

7. člen

Projekt iz 3. člena, točke b) tega odloka je na vpogled pri pristojnih službah Občine Slovenske Konjice in na Upravni enoti Slovenske Konjice.

8. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

9. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01200/0010/98

Slovenske Konjice, dne 16. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

2580. Sklep o ukinitvi zemljišča v splošni rabi

Na podlagi 13. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) in na podlagi 2. in 82. člena zakona o cestah (Uradni list RS, št. 29/97) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na 37. redni seji dne 16. 7. 1998 sprejel

SKLEP

o ukinitvi zemljišča v splošni rabi

1. člen

S tem sklepom se ukine status zemljišča javna last v splošni rabi parc. št. 1582/3 pot v izmeri 46 m², 1582/4 pot v izmeri 98 m², 1582/5 pot v izmeri 234 m², 1582/6 pot v izmeri 142 m² in 1582/7 pot v izmeri 246 m², vpisane v seznam javnega dobra ceste pota S011 k.o. Škalce. Te parcele postanejo lastnina Občine Slovenske Konjice in se odpšejo od zemljiškoknjižnega vložka S011 k.o. Škalce in se za njih odpre nov vložek v isti k.o.

2. člen

Pristojno okrajno sodišče v Slovenskih Konjicah, po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo lastnino Občine Slovenske Konjice na zemljišču, ki je navedeno v 1. točki tega sklepa.

3. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 46101-20/98-9202

Slovenske Konjice, dne 16. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

ŠKOFLJICA

2581. Odlok o proračunu Občine Škofljica za leto 1998

Na podlagi zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) ter 20. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 - odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-13/94, 45/94 - odločba US RS, št. U-I-144/94 in Uradni list RS, št. 57/94, 14/95, 20/95 - odločba US RS, št. U-1-285/94), 10. in 18. člena statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 21/96) je Občinski svet občine Škofljica na 34. redni seji dne 7. 7. 1998 sprejel

O D L O K

o proračunu Občine Škofljica za leto 1998

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ureja način izvrševanja proračuna Občine Škofljica za leto 1998 (v nadaljnjem besedilu: proračun) in upravljanje s prihodki in odhodki proračuna, premoženjem ter dolgovi.

2. člen

Z občinskim proračunom se zagotavljajo sredstva za financiranje nalog, ki jih v skladu z ustavo in zakonom opravlja Občina Škofljica.

Sredstva se razporejajo na odhodke za financiranje nujnih nalog (v nadaljnjem besedilu: zagotovljena poraba) in za financiranje drugih dogovorjenih nalog.

3. člen

Proračun sestavljata bilanca prihodkov in odhodkov in račun financiranja.

V računu financiranja se izkazuje zadolževanje občine in odplačevanje dolgov.

Občinski proračun za leto 1998 se določa v naslednjih zneskih:

	Bilanca prihodkov in odhodkov	Račun financiranja
Prihodki	548,298.403,20 SIT	-
Odhodki	548,298.403,20 SIT	-
Primanjkljaj	-	
Presežek	-	

Pregled prihodkov občinskega proračuna in njihova razporeditev sta zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov in računu financiranja, ki sta sestavni del občinskega proračuna.

4. člen

Od skupno doseženih prihodkov občinskega proračuna se v tekočo proračunsko rezervo izloči najmanj 0,50% sredstev.

O uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz prvega odstavka 12. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) do višine 1,000.000 SIT odloča župan.

5. člen

Sredstva tekoče proračunske rezerve se razporejajo:

– za naloge, ki so neodložljive in za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva in po svoji vsebini sodijo v javno porabo na ravni občine;

– za naloge, za katere se med letom izkaže, da v proračunu zanje niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu,

– za odhodke, nastale kot posledica elementarnih in drugih nesreč.

Porabljena sredstva tekoče proračunske rezerve se razporedijo pri uporabnikih na postavko, na katero se nanašajo, če takšne postavke ni, pa se zanje odpre nova postavka.

II. IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

6. člen

Sredstva občinskega proračuna se praviloma delijo med letom enakomerno med vse uporabnike v okviru doseženih prihodkov in v odvisnosti od zapadlih obveznosti, v

skladu z likvidnostnim položajem, razen če občinski svet z ustreznim aktom ne določi drugače.

Uporabniki smejo uporabljati sredstva proračuna le za namene, ki so določeni s proračunom.

Uporabniki predložijo finančna poročila za leto 1997 najkasneje v enem mesecu po sprejemu proračuna. Po predložitvi finančnega poročila lahko koristijo sredstva za tekoče leto.

7. člen

Če se med letom znatno spremeni delovno področje oziroma pristojnost uporabnika, se sorazmerno poveča ali sorazmerno zmanjša obseg sredstev za delovanje uporabnika.

O povečanju ali zmanjšanju sredstev odloča občinski svet na predlog župana.

8. člen

Če se uporabnik med letom ukine, njegovih del pa ne prevzame drug uporabnik, se neporabljena sredstva preneajo v postavko – drugi izredni odhodki.

9. člen

Uporabniki morajo nabavo opreme, investicijska, vzdrževalna dela in storitve oddajati s pogodbo na podlagi javnega razpisa in v skladu s predpisi, ki veljajo za državni proračun.

Sredstva za namene iz prvega odstavka tega člena se uporabnikom zagotavljajo le na podlagi dokumentacije iz katere je razvidno, da je bil izvajalec izbran na podlagi javnega razpisa.

Brez javnega razpisa sme uporabnik izvajalcu oddati delo le v naslednjih primerih:

– če pogodbeno vrednost v posameznih primerih ne presega zneska 5,000.000 SIT oziroma v primerih določil 55. člena zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97).

10. člen

Da bi občinski svet lahko opravljal nadzor nad namen-skostjo in učinkovitostjo gospodarjenja s sredstvi občinskega proračuna, morajo uporabniki sredstev občinskemu svetu:

– dostaviti finančni načrt in zaključni račun,

– najmanj četrtletno, na zahtevo občinskega sveta pa tudi večkrat letno, poročati o izvršitvi posameznih nalog, za katere so jim zagotovljena sredstva iz občinskega proračuna.

11. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan občine. Župan je pooblaščen da:

– odloča o uporabi tekoče proračunske rezerve, ki je namenjena za financiranje nepredvidenih proračunskih odhodkov;

– odloča o dinamiki porabe sredstev tekočega dela občinskega proračuna;

– odloča o začasni uporabi tekočih likvidnostnih proračunskih sredstev zaradi ohranitve njihove vrednosti;

– v primeru neenakomernega priliva sredstev ali ugotovljene neracionalne porabe dodeljenih sredstev pri posameznem proračunskem uporabniku, začasno zadrži ali zmanjša uporabo sredstev za posamezne namene, odobrene v proračunu; o ukrepih je župan dolžan obvestiti občinski svet ter uporabnike sredstev in po potrebi predlagati spremembo občinskega proračuna.

III. GOSPODARJENJE S PREMOŽENJEM OBČINE ŠKOFIJIKA

12. člen

Vrednost premoženja izkazuje Občina Škofljica v premoženjski bilanci v skladu z zakonom.

Premoženjsko bilanco občine sestavi občinska uprava na podlagi premoženjskih bilanc vseh uporabnikov občinskega proračuna.

IV. KONČNE DOLOČBE

13. člen

Za zakonito in smotrno porabo sredstev je odgovoren župan kot odredbodajalec in od njega pooblaščen oseba.

O začasni uporabi tekočih likvidnostnih proračunskih presežkov zaradi ohranitve njihove realne vrednosti in zagotovitve tekoče likvidnosti proračuna odloča župan občine na predlog urada, pristojnega za finance.

Odgovorna oseba pri porabniku je odgovorna za zakonito porabo sredstev, ki so uporabniku razporejena iz proračuna.

14. člen

Občinska uprava občine Škofljica je pristojna, da:

– spremlja in kontrolira porabo sredstev pri porabnikih, ki so zagotovljena iz proračuna in po potrebi predlaga županu sprejem potrebnih ukrepov.

15. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Določbe, ki se nanašajo na določitev višine sredstev za financiranje nalog uporabnikov, pa se uporabljajo od 1. januarja 1998.

Št. 2487

Škofljica, dne 8. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Škofljica
Ivan Jordan l. r.

ŠMARJE PRI JELŠAH

2582. Odlok o prevzemu ustanoviteljskih pravic Sklada za razvoj obrti in podjetništva Šmarje pri Jelšah

Na podlagi 16. člena zakona o razvoju malega gospodarstva (Uradni list RS, št. 18/91) in v skladu s statuti občin ustanoviteljic je: Občinski svet občine Kozje na seji dne 26. 6. 1997, Občinski svet občine Podčetrtek na seji dne 3. 7. 1997, Občinski svet občine Rogaška Slatina na seji dne 28. 5. 1997, Občinski svet občine Rogatec na seji dne 6. 6. 1997 in Občinski svet občine Šmarje pri Jelšah na seji dne 11. 6. 1997 sprejel

O D L O K

o prevzemu ustanoviteljskih pravic Sklada za razvoj obrti in podjetništva Šmarje pri Jelšah

1. člen

Občine Kozje, Podčetrtek, Rogaška Slatina, Rogatec, Šmarje pri Jelšah skupaj prevzamejo ustanovitvene pravice

na Skladu za razvoj obrti in podjetništva Šmarje pri Jelšah (v nadaljnjem besedilu: sklad) zaradi spodbujanja gospodarskega razvoja na svojem območju.

2. člen

Sklad je pravna oseba.

3. člen

Sredstva sklada se zagotavljajo:

– z namenskimi dotacijami proračuna Občin Kozje, Podčetrtek, Rogaška Slatina, Rogatec in Šmarje pri Jelšah,

– iz dotacij republikega sklada za razvoj malega gospodarstva,

– iz prihodkov ustvarjenih z lastnim poslovanjem,

– s kreditnimi sredstvi in vložki domačih in tujih pravnih in fizičnih oseb,

– iz drugih sredstev namenjenih za razvoj malega gospodarstva.

Na sklad se prenašajo vsa sredstva iz naslova danih kreditov Občine Šmarje pri Jelšah pred oblikovanjem sklada tj. plačane obresti in anuitete.

Kot kriterij delitve sredstev iz prejšnjih let, tj. do ustanovitve sklada oziroma do leta 1995, se uporabi število prebivalcev.

Kot kriterij tekoče delitve oziroma razporeditve sredstev tj. po ustanovitvi sklada, se uporablja dejanska velikost dotacij s proračuna posamezne občine.

II. CILJI IN DELOVANJE SKLADA

4. člen

Cilji in delovanje sklada se opredelijo s statutom, ki ga sprejmejo Občinski sveti občin Kozje, Podčetrtek, Rogaška Slatina, Rogatec in Šmarje pri Jelšah.

5. člen

Poslovanje sklada vodi upravni odbor sklada, ki ga imenujejo Občinski sveti občin Kozje, Podčetrtek, Rogaška Slatina, Rogatec in Šmarje pri Jelšah.

Nadzor nad zakonitostjo sklada izvaja nadzorni odbor, ki ga prav tako imenujejo sveti občin ustanoviteljic.

6. člen

Sestava in način imenovanja upravnega odbora in nadzornega odbora se določi v statutu sklada.

III. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

7. člen

Z dnem začetka veljavnosti tega odloka preneha veljati odlok o ustanovitvi Sklada za obrt in podjetništvo Šmarje pri Jelšah.

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Šmarje pri Jelšah, dne 11. junija 1997.

Ustanovitelji:
Predsednik
Občinskega sveta občine Kozje
Mihael Zakošek l. r.

Predsednik
Občinskega sveta občine
Podčetrtek
Marko Stadler l. r.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Rogaška Slatina
Anton Krivec l. r.

Predsednik
Občinskega sveta občine
Rogatec
Anton Roškar l. r.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Šmarje pri Jelšah
Stanko Javornik l. r.

TREBNJE

2583. Program priprave spremembe zazidalnega načrta za območje T – 6/2 Obrtna cona Trebnje

Na podlagi 34., 35. in 36. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97) in 19. člena statuta Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 50/95) je Občinski svet na seji, dne 11. 2. 1998 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE spremembe zazidalnega načrta za območje T – 6/2 Obrtna cona Trebnje

1. člen

Na podlagi podatkov o naravnih lastnostih prostora, obstoječe in predvidene rabe ter organizacije obstoječih in predvidenih dejavnosti v obravnavanem prostoru, se za območje zazidalnega načrta T – 6/2 Obrtna cona Trebnje (Skupščinski Dolenjski list, št. 10/89), izdela spremembo zazidalnega načrta.

Sprememba zazidalnega načrta zajema:

- spremembo meje območja glede na izdelan projekt rekonstrukcije regionalne ceste in posledično vseh posegov, ki jih ta rekonstrukcija pogojuje (uvoz v cono, cesta "D", priključki itd.),
- rekonstrukcijo regionalne ceste,
- uskladitev vseh že izvedenih posegov z dejanskim stanjem na terenu,
- dodatne potrebne ureditve.

2. člen

S tem programom se podrobneje določijo vsebina in obseg potrebnih strokovnih podlag in drugih strokovnih nalog, ki jih je treba opraviti v postopku priprave in sprejemanja s tem programom določenega akta, subjekti, ki sodelujejo pri izdelavi, način njihovega sodelovanja, roki za posamezne faze naloge ter sredstva potrebna za njihovo pripravo. Ta program določa tudi način izbora nosilca strokovno-tehničnih nalog in nosilce aktivnosti v postopku sprejemanja.

3. člen

Sprememba zazidalnega načrta za območje T – 6/2 Obrtna cona Trebnje mora biti pripravljena tako, da bo njen tekstualni in grafični del skladen z določili zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor ter z navodili o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov.

4. člen

Pri izdelavi spremembe zazidalnega načrta se upoštevajo strokovne podlage, ki so bile pripravljene za zazidalnega načrta s tem, da se jih preveri in po potrebi dopolni ter ažurira.

5. člen

Glede na pomen dejavnosti in lego območja se izdelajo oziroma pridobijo še druge potrebne strokovne podlage in študije predvsem pa:

- ustrezne geodetske podlage,
- idejni projekt rekonstrukcije regionalne ceste,
- vodnogospodarske ureditve,
- drugo po potrebi oziroma na zahtevo soglasodajalcev.

Pri izdelavi sprememb zazidalnega načrta za območje T – 6/2 Obrtna cona Trebnje, se mora upoštevati že izdelane strokovne podlage ali utemeljiti drugačne rešitve.

6. člen

V postopku izdelave sprememb zazidalnega načrta za območje T – 6/2 Obrtna cona Trebnje, se od soglasodajalcev pridobijo pogoji, ki se nanašajo na obravnavano območje. Posredovani pogoji se upoštevajo v celoti, v primeru različnih interesov in neuspešnega usklajevanja se v tem delu osnutek izvedbenega načrta pripravi variantno.

Soglasodajalci morajo v tridesetih dneh po prejemu vloge posredovati svoje pogoje, sicer se šteje, da pogojev nimajo in zato njihovo sodelovanje in soglasje ni potrebno.

7. člen

Organi in organizacije iz prejšnjega člena so:

- Ministrstvo za okolje in prostor, Uprava RS za varstvo narave, izpostava Novo mesto,
- Ministrstvo za promet in zveze, Direkcija RS za ceste,
- Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Novo mesto,
- Ministrstvo za zdravstvo, Zdravstveni inšpektorat RS, izpostava Novo mesto,
- Ministrstvo za notranje zadeve,
- JPE Elektro, PE Novo mesto,
- Telekom Slovenije, PE Novo mesto,
- JP Komunala Trebnje,
- Krajevna skupnost Trebnje,
- Občina Trebnje – Oddelek za Okolje in prostor,
- Občina Trebnje – Oddelek za proračun, družbene dejavnosti in gospodarstvo.

8. člen

Na izdelan osnutek sprememb zazidalnega načrta za območje T – 6/2 Obrtna cona Trebnje, morajo soglasodajalci v tridesetih dneh po prejemu vloge izdati ali utemeljeno zavrniti soglasje, sicer se šteje, da je soglasje dano.

Pri izdaji soglasja se preverja upoštevanje že postavljenih pogojev in ga zaradi drugačnih zahtev ni možno zavrniti.

9. člen

Naročnik aktivnosti priprave strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv je:

- Občina Trebnje.
- Koordinator postopka priprave in sprejemanja je:
- Oddelek za okolje in prostor Občine Trebnje

Naloga izdelovalca izdelave zazidalnega načrta je:

- izdelava tekstualnega in grafičnega dela spremembe izvedbenega načrta v skladu z zakonom in sprejetim programom priprave,

- sodelovanje pri pridobivanju strokovnih podlag,
- sodelovanje na organiziranih javnih razpravah in pri vseh postopkih sprejemanja,
- priprava strokovnega mnenja o zbranih pripombah, ki bo osnova za odločanje in sprejemanje na občinskem svetu.

10. člen

Postopek se prične s sprejemom tega programa, nakar si sledijo faze izdelave, katerih trajanje je odvisno od pogodbeno dogovorjenih rokov in zakonsko določenih postopkov:

- izdelava osnutka spremembe izvedbenega načrta, ki je vezana na pridobitev pogojev,
- Občinski svet občine Trebnje sprejme sklep o enomesečni javni razgrnitvi osnutka izvedbenega načrta, ki se objavi v Uradnem listu RS,
- javna razgrnitev, ki traja najmanj 30 dni od dneva objave,
- javna obravnava, ki se izvede po zaključku javne razgrnitve,
- priprava strokovnega mnenja o zbranih pripombah in predlogih z javne razgrnitve in obravnave,
- občinski svet zavzame stališča do pripomb in predlogov z javne razgrnitve,
- po prejemu stališč se pripravi usklajen osnutek oziroma dopolnitev in popravki tistih sestavin, na katere se nanašajo utemeljene pripombe in predlogi,
- župan Občine Trebnje usklajen predlog spremembe izvedbenega načrta posreduje na občinski svet s predlogom, da ga sprejme,

Občinski svet sprejme spremembe in dopolnitve zaidalnega načrta.

11. člen

Za pripravo naloge se sredstva zagotovijo v okviru programa priprave planskih in prostorskih dokumentov v proračunu Občine Trebnje.

12. člen

Program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem sprejema na Občinskem svetu občine Trebnje.

Št. 350-05-18/98

Trebnje, dne 11. februarja 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Trebnje

Marjan Peter Pavlin, dr. med. l. r.

VELIKE LAŠČE

2584. Odlok o komunalnem nadzoru v Občini Velike Lašče

Občinski svet občine Velike Lašče je na podlagi zakona o lokalni samoupravi, 25. in 241. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83, 42/85, 2/86, 47/87, 5/90 in Uradni list RS, št. 10/91, 66/93 in 39/96) in 10. člena statuta Občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 34/95) na 36. seji dne 8. julija 1998 sprejel

ODLOK

o komunalnem nadzoru v Občini Velike Lašče

1. člen

S tem odlokom se opredeli dejavnost komunalnega nadzora v Občini Velike Lašče, organizacija, pristojnosti službe, območje izvajanja službe in naloge.

2. člen

Komunalni nadzor se izvaja na celotnem območju občine Velike Lašče.

3. člen

Komunalni nadzor obsega spremljanje stanja na terenu in nadzor nad izvajanjem predpisov Občine Velike Lašče na naslednjih področjih:

- javni red in mir,
- varstvo okolja,
- gospodarske javne službe,
- opozarja na lažje kršitve predpisov,
- urejenost naselij,
- mirujoči promet v naseljih,
- ravnanje z opuščenimi motornimi vozili,
- javne poti in druge prometne površine,
- posegi v prostor,
- javna snaga,
- komunalne takse,
- reklamni napisi in plakatiranje,
- druga področja, ki so določena z odloki ali s predpisi države, če je v teh predpisih tako določeno.

4. člen

Komunalni nadzor izvajajo pooblaščen osebe na podlagi pooblastil, določenih s tem odlokom in z drugimi splošnimi akti Občine Velike Lašče, ter z drugimi predpisi s področja 3. člena tega odloka.

5. člen

Izvajanje komunalnega nadzora spada v pristojnost občinske uprave Občine Velike Lašče.

6. člen

Komunalno nadzorno službo opravlja komunalni nadzornik, ki je za izvajanje nadzora pooblaščen s pooblastili v obsegu, določenem v 7. členu tega odloka.

Komunalnega nadzornika imenuje in razrešuje župan. Komunalni nadzornik mora imeti pri opravljanju službe službeno izkaznico, s katero se izkazuje pooblastilo za opravljanje nadzora.

7. člen

Komunalni nadzornik ima pri izvajanju nadzora pravico in dolžnost, da v primeru, če ugotovi kršitev predpisa:

- predlaga pristojnemu občinskemu organu uvedbo postopka o prekršku v skladu z zakonom o prekršku,
- v skladu z zakonom o kazenskem postopku naznanja kazniva dejanja, ki jih zazna,
- obvešča občinsko upravo o nepravilnostih, ki jih zazna,
- daje občinski upravi ustne in pisne predloge za odpravo nepravilnosti,
- predlaga občinskemu organu sprejem ukrepov, za katere sam ni pristojen,
- predlaga občinskemu organu odredbo odvoza vozila,
- pristojnemu občinskemu organu daje pisne in ustne informacije o posegih v prostor.

Oseba, ki opravlja komunalni nadzor, mora pri svojem delu ravnati obzirno in paziti, da oseb, s katerimi prihaja v stik pri opravljanju nalog po tem odloku, ne vznemirja po nepotrebnem ali jim ne nalaga nepotrebnih obveznosti.

8. člen

Pravne in fizične osebe so dolžne osebi, ki opravlja komunalni nadzor, omogočiti nemoteno opravljanje nadzora in nuditi potrebno pomoč.

9. člen

V pooblastilu se natančno opredeli obseg nalog, razmerje med pooblaščenecem in Občino Velike Lašče, čas trajanja pooblastila, prenehanje pooblastila in drugo.

10. člen

Pooblastilo preneha veljati zaradi naslednjih razlogov: če pooblaščenec ne prične z izvajanjem nadzora v roku, ki ga določi občinski organ,

- če je v javnem interesu, da se dejavnost preneha izvajati na podlagi pooblastila,
- zaradi prekrškov, ki jih pooblaščenec stori na terenu,
- zaradi prenehanja pooblastila ali razrešitve.

Pooblastilo lahko preneha veljati tudi iz drugih razlogov, navedenih v samem pooblastilu.

11. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 1234

Velike Lašče, dne 8. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Velike Lašče
Peter Indihar l. r.

2585. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o podrobnejši organizaciji in delovnem področju občinske uprave

Na podlagi 29. in 49. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in 57/94) in 49. člena statuta Občine Velike Lašče je Občinski svet občine Velike Lašče na 36. seji dne 8. julija 1998 sprejel

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah sklepa o podrobnejši organizaciji in delovnem področju občinske uprave

1. člen

V sklepu o podrobnejši organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 39/95) se doda nov 8.a člen:

Določbe sklepa o podrobnejši organizaciji in delu Občinske uprave občine Velike Lašče se uporabljajo tudi v vojnem stanju.

Št. 1235

Velike Lašče, dne 8. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Velike Lašče
Peter Indihar l. r.

2586. Sklep o izbiri koncesionarja za opravljanje dejavnosti gospodarske javne službe – opravljanje pokopališke in pogrebne dejavnosti na območju Občine Velike Lašče

Na podlagi 4. in 7. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Velike Lašče (Uradni list RS, št. 21/96), odloka o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč na območju Občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 35/98) ter na podlagi 60. in 62. člena statuta Občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 34/95) izdaja župan Občine Velike Lašče

S K L E P

o izbiri koncesionarja za opravljanje dejavnosti gospodarske javne službe – opravljanje pokopališke in pogrebne dejavnosti na območju Občine Velike Lašče

1

Za opravljanje dejavnosti koncesionirane obvezne lokalne gospodarske javne službe – pokopališka in pogrebna dejavnost na območju Občine Velike Lašče je izbran naslednji koncesionar:

Anton Zakrajšek, stanuje Srobotnik 4 pri Vel. Laščah.

2

Koncesionar iz 1. točke tega sklepa je izbran na podlagi javnega razpisa za podelitev koncesije za opravljanje gospodarske javne službe – pokopališka in pogrebna dejavnost na območju Občine Velike Lašče, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 42-43/98. Pri odločitvi o izboru koncesionarja so bila upoštevana merila za izbor ponudnika iz 7. točke razpisa.

Št. 1094/98

Velike Lašče, dne 26. junija 1998.

Župan
Občine Velike Lašče
Milan Tekavec l. r.

2587. Sklep o izbiri koncesionarja za opravljanje dejavnosti gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo na območju Občine Velike Lašče – vodovod Rob – Velike Lašče

Na podlagi 4. in 7. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Velike Lašče (Uradni list RS, št. 21/96), odloka o oskrbi z vodo (Uradni list RS, št. 56/96) ter na podlagi 60. in 62. člena statuta Občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 34/95) izdaja župan Občine Velike Lašče

S K L E P

o izbiri koncesionarja za opravljanje dejavnosti gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo na območju Občine Velike Lašče – vodovod Rob – Velike Lašče

1

Za opravljanje dejavnosti koncesionirane obvezne lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo na območju Občine Velike Lašče – vodovod Rob – Velike Lašče je izbran naslednji koncesionar:

Marko Belaj, s. p., stanuje Žimarice 28, 1317 Sodražica.

2

Koncesionar iz 1. točke tega sklepa je izbran na podlagi javnega razpisa za podelitev koncesije za opravljanje gospodarske javne službe za oskrbo z vodo na območju Občine Velike Lašče – vodovod Rob – Velike Lašče, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 29/98. Pri odločitvi o izboru koncesionarja so bila upoštevana merila za izbor ponudnika iz 5. točke razpisa.

Št. 910/98
Velike Lašče, dne 12. junija 1998.

Župan
Občine Velike Lašče
Milan Tekavec l. r.

VITANJE

2588. Odlok o preimenovanju naselij v Občini Vitanje

Na podlagi 8. člena zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80, 42/86, 8/90) in 10. člena statuta Občine Vitanje (Uradni list RS, št. 20/95) in 71., 72. in 73. člena poslovnika Občinskega sveta občine Vitanje (Uradni list RS, št. 32/95) je Občinski svet občine Vitanje na 38. redni seji dne 15. 7. 1998 sprejel

ODLOK o preimenovanju naselij v Občini Vitanje

1. člen

S tem odlokom se preimenujejo zemljepisna imena naselij v Občini Vitanje, in sicer:

1. naselje Paka – del se preimenuje v naselje z imenom Paka;
2. naselje Skomarje – del se preimenuje v naselje z imenom Vitanjsko Skomarje.

2. člen

Meje naselij ostanejo nespremenjene.

3. člen

Spremembe po tem odloku evidentira GURS – izpostava Slovenske Konjice v evidenci RPE.

GURS – izpostava Slovenske Konjice je dolžna v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega odloka naročiti in posredovati lastnikom stavb nove tablice s hišnimi številkami.

Stroške izdelave nove tablice nosi Občina Vitanje. Tablice morajo biti enotne zelene barve.

4. člen

Upravna enota Slovenske Konjice izvede vse spremembe v registru stalnega prebivalstva občine v roku treh mesecev po uveljavitvi sprememb.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 062-02-038/98-03
Vitanje, dne 15. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Vitanje
Zdenko Plankl, dipl. jur. l. r.

2589. Odlok o imenovanju ulic v Občini Vitanje

Občinski svet občine Vitanje je na podlagi 8. člena zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80 in 8/90), pravilnika o določanju imen naselij in ulic ter o označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 11/80) in 10., 98., 100., 101., 105. in 110. člena statuta Občine Vitanje (Uradni list RS, št. 20/95) ter 71., 72. in 82. člena poslovnika Občinskega sveta občine Vitanje (Uradni list RS, št. 32/95) in na predlog Trške skupnosti Občine Vitanje na 37. redni seji dne 4. 6. 1998 in na 38. redni seji dne 15. 7. 1998 sprejel

ODLOK o imenovanju ulic v Občini Vitanje

1. člen

Ulica od "Fužin do Kiteka" se imenuje KOVAŠKA CESTA.

Ulica KOVAŠKA CESTA zajema naslednje hišne številke Vitanje 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 13, 14, 12, 9, 10, 11, 11a, 8, 7, 110, 6, 6a, 109, 5, 5a, 4, 3, 2, 1.

2. člen

Ulica "Od Fijavžov do Vidiniča in do Pirhovega mostu" se imenuje GRAJSKI TRG.

Ulica TRG zajema naslednje hišne številke : Vitanje 27, 28, 29, 29a, 33, 34, 39, 40, 43, 44, 47, 48, 51, 52, 68, 69, 67, 67a, 59, 58, 57, 56, 56a, 55, 54, 53, 50, 49, 46, 45, 42, 41, 38, 37, 36, 35, 32, 31, 30, 30a, 63, 60, 60a, 60b, 61, 62, 62a in 66.

3. člen

Ulica "Novo naselje Kompoševo" se imenuje ANTONOVA ULICA.

ANTONOVA ULICA zajema naslednje hišne številke: Vitanje 65, 64, 64a, 64b, 64c in 64d.

4. člen

Ulica "Od Pirhovega do Tišlerjevega mostu" se imenuje NA VASI.

Ulica VAS zajema naslednje hišne številke : Vitanje 70, 72, 73, 74, 74a, 75, 76, 77, 112, 113, 78, 79, 81, 82, 86, 87, 80, 118, 116, 84 in 88a.

5. člen

Ulica "Od Tišlerjevega mostu do Ferbarja" se imenuje DOLIŠKA CESTA.

Ulica DOLIŠKA CESTA zajema naslednje hišne številke: Vitanje 96, 97, 98, 99, 100, 105, 106, 104, 103, 167, 108, 139, 140, 141, 107, 143, 142 in 142a.

6. člen

Ulica "Od Spodnje Kuzmanove žage do Livarstva Oprešnik" se imenuje CESTA NA ROGLO.

Ulica RAKOVŠKA CESTA zajema naslednje hišne številke: Vitanje 101, 102 in 102a.

7. člen

Ulica "Od šole proti Stranicam" se imenuje KONJIŠKA CESTA.

Ulica KONJIŠKA CESTA zajema naslednje hišne številke: Vitanje 95, 91, 151, 89a, 114, 144, 145, 146, 146a, Stenica 5 in Skomarje 77.

Za omenjeni hišni številki Stenica 5 in Skomarje 77 se zmanjšata naselji Stenica in Skomarje in na drugi strani poveča naselje Vitanje.

8. člen

Ulica "Na Tičnico" se imenuje TIČNICA.

Ulica TIČNICA zajema naslednje hišne številke: Vitanje 92, 92a, 93 in 94.

9. člen

Ulica "Od bloka 117, do gasilskega doma in Hlasteca" se imenuje NA GMAJNI.

Ulica NA GMAJNI zajema naslednje hišne številke: Vitanje 117, 71, 71a, 71b, 163, 75, 111, 128, 150, 115, 133, 132, 134, 135, 136, 137, 138, 25 in 26.

10. člen

Ulica "Pod Hriberco" se imenuje POD HRIBERCO.

Ulica POD HRIBERCO zajema naslednje hišne številke: Vitanje 88, 89, 24, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 131, 90, 195 in 196.

11. člen

Ulica "Spodnja na Jeromlovem" se imenuje CVETLIČNA ULICA.

Ulica CVETLIČNA ULICA zajema naslednje hišne številke: Vitanje 179, 177, 175, 174, 173, 168, 170, 172, 171, 176, 178, 180, 182, 185.

12. člen

Ulica "Zgornja na Jeromlovem" se imenuje POD STENICO.

Ulica POD STENICO zajema naslednje hišne številke: Vitanje 162, 183, 184, 188, 186, 187, 189, 190, 191, 192, 193, 194.

13. člen

Ulica "Na Štajnhofu" se imenuje ŠTAJNHOF.

Ulica ŠTAJNHOF zajema naslednje hišne številke: Vitanje 147, 148, 154, 152, 155, 156, 156a, 169, 165, 149, 159, 153, 158, 157, 161, 160, 166, 164, 197, 23.

14. člen

Meje območij naselij in statističnih okolišev so prikazane v kartografskih prikazih registra območij teritorialnih enot v merilu 1:5000, območja ulic pa v kartografskih prikazih evidenc hišnih števil v merilu 1:5000, v katerih je prikazano oštevilčenje stavb znotraj naselij oziroma ulic. Kartografski prikaz registra območij teritorialnih enot in evidenc hišnih števil so sestavni del tega odloka.

Kartografske prikaze iz prejšnjega odstavka vodi Območna Geodetska uprava Celje izpostava Slovenske Konjice in so na vpogled zainteresiranim uporabnikom in občanom.

15. člen

Vsi subjekti, ki opredeljujejo, izkazujejo ali analizirajo podatke po naseljih in ulicah, morajo uporabljati območja, imena in šifre, ki so določene s tem odlokom, oziroma se vodijo v registru območij teritorialnih enot in evidenc hišnih števil.

16. člen

Spremembe območij naselij ter imen naselij in ulic Območna Geodetska uprava Celje izpostava Slovenske Konjice evidentira v registru območij teritorialnih enot in evidenci hišnih števil.

Če spremembe vplivajo na oštevilčenje stavb v naselju, je Območna Geodetska uprava Celje izpostava Slovenske Konjice dolžna določiti nove hišne številke v roku enega meseca ter izvesti označitev stavb v roku treh mesecev po uveljavitvi sprememb.

Območna Geodetska uprava Celje izpostava Slovenske Konjice po potrebi objavi prečiščen seznam naselij in ulic v Občini Vitanje.

17. člen

Upravna enota Slovenske Konjice izvede vse spremembe v registru stalnega prebivalstva v roku treh mesecev po uveljavitvi tega odloka.

Stroški prenumeracije zgradbe gredo v breme proračuna Občine Vitanje.

Hišne številke ulic v Občini Vitanje morajo imeti enotno barvo hišnih tablic, in sicer zeleno.

18. člen

Območna Geodetska uprava Celje izpostava Slovenske Konjice mora predlagana poimenovanja ulic v Občini Vitanje izvršiti v roku treh mesecev.

19. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 062-02-038/98-04

Vitanje, dne 15. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Vitanje

Zdenko Plankl, dipl. jur. l. r.

2590. Sklep o šolskem okolišu OŠ Vitanje

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95 in 70/97) in na podlagi 10. člena statuta Občine Vitanje (Uradni list RS, št. 20/95) je Občinski svet občine Vitanje na 37. redni seji dne 4. 6. 1998 sprejel

S K L E P **o šolskem okolišu OŠ Vitanje**

1. člen

Pri oblikovanju šolskega okoliša OŠ Vitanje bo Občina Vitanje sledila občinskim mejam ter bo v skladu s tem uskladila tudi odlok o ustanovitvi JZ Osnovne šole Vitanje.

2. člen

Občina Vitanje dopušča, da starši šoloobveznih otrok iz Občine Zreče in tudi ostalih sosednjih občin, še naprej vpisujejo otroke v JZ Osnovna šola Vitanje.

3. člen

Sklep velja takoj.

Št. 062-02-037/98-07

Vitanje, dne 4. junija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Vitanje
Zdenko Plankl, dipl. jur. l. r.

2591. Sklep o ukinitvi zemljišča v splošni rabi

Na podlagi 10. člena statuta Občine Vitanje (Uradni list RS, št. 20/95) in na podlagi 2. in 82. člena zakona o cestah (Uradni list RS, št. 29/97) je Občinski svet občine Vitanje na 37. redni seji dne 4. 6. 1998 sprejel

S K L E P
o ukinitvi zemljišča v splošni rabi

1. člen

S tem sklepom se ukine status zemljišča javna last v splošni rabi parc. št. 1213/2 cesta v izmeri 28 m² in 1213/3 cesta v izmeri 672 m², vpisani v seznam javnega dobra ceste pota S001 k.o. Hudinja. Ti parceli postaneta lastnina Občine Vitanje in se odpišeta od zemljiško-knjižnega vložka S001 k.o. Hudinja in se zanj odpre nov vložek v isti k.o.

2. člen

Pristojno Okrajno sodišče v Slovenskih Konjicah, po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo lastnino Občine Vitanje na zemljišču, ki je navedeno v I. točki tega sklepa.

3. člen

Sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 062-02-037/98-06

Vitanje, dne 4. junija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Vitanje
Zdenko Plankl, dipl.iur. l. r.

ZREČE**2592. Odlok o dopolnitvi odloka o ZN družbeno usmerjena blokovna gradnja Nova Dobrava**

Občinski svet občine Zreče je na podlagi 39. in 43. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93) ter 20. in 82. člena statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 30/95, 48/95 in 1/98) na seji dne 20. 7. 1998 sprejel

O D L O K**o dopolnitvi odloka o ZN družbeno usmerjena blokovna gradnja Nova Dobrava**

1. člen

Odlok o ZN družbeno usmerjena blokovna gradnja Nova Dobrava – spremembe in dopolnitve (Uradni list RS, št. 25/91 in 54/93) se v 4. členu za območje B dopolni z odstavkom, ki se glasi:

»V primeru manjših odstopanj od grafičnega dela znotraj obstoječega območja zazidalnega načrta, si mora investitor pridobiti lokacijsko dokumentacijo, na katero mora dati soglasje pristojni občinski organ«.

2. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna urbanistična inšpekcija.

3. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 351-03-07/98

Zreče, dne 20. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Zreče
Gorazd Korošec, dipl. ek. l. r.

2593. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi stanovanjskega sklada Občine Zreče

Na podlagi 99. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91, 19/91, 9/94, 21/94, 23/96, 24/96, 44/96), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97 in 10/98) in 20. člena statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 30/95, 48/95, 1/98), je Občinski svet občine Zreče na seji dne 20. 7. 1998 sprejel

O D L O K**o spremembi odloka o ustanovitvi stanovanjskega sklada Občine Zreče**

1. člen

V odloku o ustanovitvi stanovanjskega sklada Občine Zreče (Uradni list RS, št. 15/96), se 3. člen spremeni, tako da glasi:

»Sklad je javnopravna oseba s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, določenimi s stanovanjskim zakonom, s tem odlokom in statutom sklada.

Sklad posluje v svojem imenu in za svoj račun.

Za svoje obveznosti je sklad odgovoren s sredstvi, s katerimi razpolaga.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 360-05-01/95/98
Zreče, dne 20. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Zreče
Gorazd Korošec, dipl. ek. l. r.

2594. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986–1990 v letih 1993 in 1994 za območje Občine Zreče

Na podlagi prvega odstavka 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 in 71/93) ter 20. člena statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 30/95 in 48/95) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 20. 7. 1998 sprejel

S K L E P
o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986–1990 v letih 1993 in 1994 za območje Občine Zreče

1. člen

Javno se razgrne osnutek prostorskih sestavin sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986–1990 za območje Občine Zreče (kartografski del in kartografska dokumentacija).

2. člen

Osnutek iz 1. člena tega sklepa bo razgrnjen v prostorih Občine Zreče vsak delovni dan od 8. do 15. ure, oziroma v sredo od 8. do 17. ure in v petek od 8. do 13. ure, do 10. septembra 1998.

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava osnutka po krajevnih skupnostih Občine Zreče. Obveščanje občanov o javni obravnavi bo organizirano na krajevno običajen način.

3. člen

Podjetja in druge organizacije, organi, društva in občani lahko podajo pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pisno pošljejo na Občino Zreče.

4. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 350-03-01/98-2
Zreče, dne 20. julija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Zreče
Gorazd Korošec, dipl. ek. l. r.

ŽALEC

2595. Odlok o proračunu Občine Žalec za leto 1998

Na podlagi 45. člena zakona o financiranju občine (Uradni list RS, št. 80/94) in 20. člena statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Žalec na seji dne 30. junija 1998 sprejel

O D L O K
o proračunu Občine Žalec za leto 1998

1. člen

S proračunom Občine Žalec za leto 1998 (v nadaljnjem besedilu: občinski proračun) se zagotavljajo sredstva za financiranje javne porabe v Občini Žalec v letu 1998.

2. člen

Proračun za leto 1998 se določa v naslednjih zneskih:

	Bilanca prihodkov in odhodkov	Račun financiranja	v SIT
Prihodki	2.450.636.000		0
Odhodki	2.402.836.000	47.800.000	
Primanjkljaj		47.800.000	
Presežek	47.800.000		

3. člen

V rezerve Občine Žalec se izloči 0,5% skupno doseženih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov.

4. člen

Proračun občine sestavljata bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja.

V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo načrtovani prihodki iz davkov, taks, pristojbin, drugih dajatev in drugi dohodki ter prihodki od upravljanja in razpolaganja z občinskim premoženjem in načrtovani odhodki.

V računu financiranja se izkaže odplačevanje dolgov in zadolževanje občine.

5. člen

V bilanci prihodkov in odhodkov so izkazani vsi prihodki občine po virih in vrstah, odhodki pa v skupnih zneskih po posameznih namenih.

Odhodki so v posebnem delu proračuna razporejeni po natančnejših namenih.

6. člen

Sredstva proračuna se zagotavljajo uporabnikom proračuna, ki so v posebnem delu proračuna določeni kot nosilci postavk (v nadaljnjem besedilu: uporabniki).

Uporabniki smejo uporabljati sredstva proračuna le za namene, ki so določeni s proračunom. V imenu občine smejo prevzemati obveznosti le v okviru sredstev, ki so v proračunu predvidena za posamezne namene.

7. člen

Kot sredstva za delovanje se uporabnikom zagotavljajo:

- sredstva za plače,
- sredstva za osebne prejemke,
- sredstva za prispevke delodajalca,
- sredstva za materialne stroške,
- sredstva za investicijske izdatke,
- sredstva za amortizacijo,
- sredstva za druge odhodke.

8. člen

Sredstva za delo uporabnikov se uporabnikom med letom dodeljujejo praviloma enakomerno kot mesečne akontacije, vendar v odvisnosti od zapadlosti obveznosti ter ob upoštevanju likvidnostnega položaja občinskega proračuna.

9. člen

Sredstva za plače se uporabnikom zagotavljajo mesečno glede na število zasedenih delovnih mest, koeficientov za določanje plač za posamezne skupine delovnih mest oziroma funkcij, osnove za obračun plač, ki jih določi Vlada Republike Slovenije, delovno dobo in uspešnost oziroma dodatno obremenjenost.

10. člen

Sredstva za materialne stroške, investicijske izdatke, druge odhodke in amortizacijo se določijo v okviru potreb in možnosti občinskega proračuna.

Koriščenje sredstev, namenjenih za:

- konto 470 Investicije,
- konto 478 Investicijsko vzdrževanje,
- konto 451 Plačilo storitev organizacijam z drugih področij gospodarstva,
- konto 409 Drugi odhodki za delo na drugih področjih,
- konto 468 Drugi odhodki,
- ki v tem odloku niso opredeljena in ovrednotena po konkretnih nalogah, je možno koristiti le po predhodnem soglasju občinskega sveta.

Kot sredstva za druge osebne prejemke se uporabnikom dodeljujejo sredstva za prehrano med delom, prevoz na delo, regres za leti dopust, odpravnine, jubilejne nagrade, pridobitev šolske izobrazbe in druge namene po merilih, ki jih odloči župan.

Sredstva, namenjena za krajevne skupnosti (konto 464/000), je možno koristiti le ob predhodnem dogovoru med krajevno skupnostjo in posameznim oddelkom občinske uprave.

11. člen

Če se med letom znatno spremeni delovno področje ali pristojnost uporabnika, se sorazmerno poveča ali zmanjša obseg sredstev za delovanje uporabnika.

Če se med letom ustanovi nov uporabnik, se sredstva za njegovo delo zagotavljajo iz tekoče proračunske rezerve.

Če se uporabnik med letom ukine, se neporabljena sredstva za njegovo delovanje prenesejo v tekočo proračunsko rezervo, oziroma na uporabnika, ki prevzame naloge ukinjenega uporabnika.

Župan je dolžan izvajati proračun v vseh postavkah skladno s sprejetim proračunom. V primeru nujnih nalog, ki bi nastale tekom leta in v proračunu niso predvidene, mora o tem predhodno sklepati občinski svet.

Vsa sredstva za investicije in investicijsko vzdrževanje ter druga namensko opredeljena sredstva iz tega proračuna, ki ne bodo porabljena, se do 31. 12. 1998 nakažejo na žiro račune krajevnih skupnosti, katerim so sredstva namenjena.

12. člen

Če se zaradi neenakomernega pritekanja prihodkov proračuna izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti, se lahko za začasno kritje odhodkov:

1. uporabijo sredstva rezerve občine,
2. najame posojilo največ do 5% sprejetega proračuna, ki mora biti odplačano do konca proračunskega leta.

O najetju kratkoročnih posojil iz 2. točke prejšnjega odstavka odloča župan občine ter o tem obvesti občinski svet na prvi naslednji seji.

13. člen

Za izvrševanje proračuna je kot odredbodajalec odgovoren župan občine.

14. člen

Župan občine je pooblaščen, da odloča:

- o uporabi sredstev rezerv Občine Žalec do višine 1.000.000,00 tolarjev v posameznem primeru, vendar samo za namene iz 1. točke 12. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94);
- o uporabi sredstev tekoče proračunske rezerve za financiranje namenov, ki jih ni bilo mogoče predvideti ali zanje ni bilo predvidenih dovolj sredstev;
- o začasni vezavi tekočih likvidnostnih sredstev zaradi ohranitve njihove realne vrednosti.

O porabi sredstev iz prejšnjega odstavka župan obvesti občinske svet.

15. člen

Uporabniki so dolžni oddelku za finance predložiti predračune in finančne načrte za leto 1998 najpozneje v 30 dneh po uveljavitvi tega odloka. Zaključne račune za leto 1997 pa najpozneje do 31. marca 1998.

16. člen

Občina se sme zadolževati z izdajo vrednostnih papirjev ali z najetjem posojil.

17. člen

Občina se lahko zadolžuje le za financiranje investicij v infrastrukturne objekte in naprave, namenjene za opravljanje gospodarskih in drugih javnih služb.

O zadolžitvi iz prejšnjega odstavka odloča občinski svet.

18. člen

Občina se lahko zadolži le v obsegu, ki ne presega 10% zagotovljene porabe občine v letu pred letom zadolževanja, odplačilo glavnice in obresti pa v posameznem letu odplačila ne sme preseči 5% zagotovljene porabe.

19. člen

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina, se smejo zadolževati le s soglasjem ustanovitelja. O soglasju iz prejšnjega odstavka odloča občinski svet.

20. člen

Občina sme dajati poročstva za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je, vendar največ do 5% zagotovljene porabe v letu, v katerem se daje poročstvo.

O dajanju poročstev iz prejšnjega odstavka odloča občinski svet.

21. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 1998.

Št. 403-02/0001/98-04/01
Žalec, dne 30. junija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Žalec
Franc Žolnir, dipl. ek. l. r.

2596. Sklep o ukinitvi zemljišča v splošni rabi

Na podlagi 12. člena statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Žalec na seji dne 30. junija 1998 sprejel

S K L E P
o ukinitvi zemljišča v splošni rabi

1

S tem sklepom se ukine status dobrine v splošni rabi parc. št. 868/7 – travnik v izmeri 197 m², parc. št. 868/21 – travnik v izmeri 182 m², parc. št. 870/1 – travnik v izmeri 524 m², parc. št. 870/10 – travnik v izmeri 193m² in parc. št. 870/11-travnik v izmeri 460 m², vpisane v seznam V., k.o. Trnava. Navedene parcele prenehajo imeti status dobrine v splošni rabi in ostanejo v lasti Občine Žalec.

2

Pristojno Okrajno sodišče v Žalcu, po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo lastninsko pravico Občine Žalec na zemljišču, ki je vpisano v 1. točki tega sklepa.

3

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 46600/018/97
Žalec, dne 30. junija 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Žalec
Franc Žolnir, dipl. ek. l. r.

VLADA

2597. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave

Na podlagi četrtega odstavka 3. člena zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90, 5/91, 18/91, 2/91-I, 4/93 in 70/97) in prvega odstavka 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97), izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o spremembah in dopolnitvah uredbe o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave

1. člen

V uredbi o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 24/98), se 8. člen spremeni tako, da se glasi:

»Notranje organizacijske enote so: kabinet, sekretariat, urad, sektor, oddelek, referat, center, služba, glavna pisarna oziroma vložišče, izpostava, območna enota.«

2. člen

Za 9. členom se doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen

Sekretariat se lahko oblikuje v ministrstvu za usklajevanje opravljanja spremljajočih, organizacijskih, strokovno tehničnih in drugih podobnih nalog.

Za delo sekretariata je generalni sekretar odgovoren ministru.«

3. člen

V 15. členu se za drugim odstavkom dodajo novi tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

»V oddelku se lahko oblikuje referat:

– če je pri opravljanju upravnih nalog s področja posameznega ministrstva, potrebno usklajevanje dela več delavcev, ki opravljajo istovrstne naloge ali,

– v primerih, če se v oddelku združujejo upravne naloge z delovnih področij več ministrstev, kjer je obseg del in nalog tak, da bi bilo organiziranje dela v posameznem oddelku nesmotrno.

Delo referatov v oddelku koordinira, strokovno usmerja in nadzoruje vodja oddelka.

Vodja referata je za delo referata odgovoren vodji oddelka in načelniku upravne enote.«

4. člen

V 20. členu se za prvo alineo doda nova druga alinea, ki se glasi:

»– sekretariat – vodja, ki je generalni sekretar,«.

Za četrto alineo se doda nova šesta alinea, ki se glasi:

»– referat – vodja, ki je višji upravni ali upravni delavec,«.

Dosedanje druga, tretja, četrta, peta, šesta in sedma alinea se preštevilčijo in postanejo tretja, četrta, peta, sedma, osma in deveta alinea.

5. člen

Črta se 38. člen

6. člen

V nomenklaturi tipičnih delovnih mest, v tarifni skupini VII, VIII in IX, v delu z naslovom Višji upravni delavci v upravnih enotah se besedilo:

– prve alinee pod zaporedno številko 4, pri zahtevanih pogojih nadomesti, z besedilom, ki se glasi:

»univerzitetna izobrazba ali visoka upravna šola, če ni enakega programa za pridobitev univerzitetne izobrazbe.«

V delu z naslovom Upravni delavci se besedilo:

– tretje alinee pod zaporedno številko 4, nadomesti z besedilom, ki se glasi:

»vodenje zahtevnejših upravnih postopkov.«,

– tretje alinee pod zaporedno številko 6 nadomesti z besedilom, ki se glasi:

»vodenje zahtevnejših upravnih postopkov.«,

– tretje alinee pod zaporedno številko 7, nadomesti z besedilom, ki se glasi:

»vodenje zahtevnih upravnih postopkov.«,

– tretje alinee pod zaporedno številko 8, nadomesti z besedilom, ki se glasi:

»vodenje zahtevnih upravnih postopkov.«.

7. člen

V nomenklaturi tipičnih delovnih mest, v tarifni skupini VI, v delu z naslovom Upravni delavci se besedilo:

– druge alineje pod zaporedno številko 1, nadomesti z besedilom, ki se glasi:

»opravljanje zahtevnih upravnih nalog,«,

– druge alineje pod zaporedno številko 2, nadomesti z besedilom, ki se glasi:

»opravljanje zahtevnih upravnih nalog,«.

PREHODNI DOLOČBI

8. člen

Predstojnik, ki vodi delo organa državne uprave, mora uskladiti notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest s to uredbo najkasneje v devetdesetih dneh od uveljavitve te uredbe.

V roku trideset dni od uveljavitve pravilnika o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest mora predstojnik razporediti delavce na ustrezna delovna mesta.

9. člen

Delavci, ki so na dan uveljavitve te uredbe razporejeni in prejemajo plačo za delovno mesto, za katerega ne izpolnjujejo predpisanega pogoja glede stopnje izobrazbe, ker imajo eno stopnjo nižjo izobrazbo od zahtevane, obdržijo pri novi razporeditvi, razporeditev na delovno mesto, za katero je predpisana ena stopnja višje izobrazbe, če imajo na dan uveljavitve te uredbe, najmanj 10 let delovnih izkušenj na takšnem delovnem mestu in so stari najmanj 45 let.

Delavci, ki so na dan uveljavitve te uredbe razporejeni na delovno mesto s pogojem, da v določenem času pridobijo ustrezno stopnjo izobrazbe, pa ne izpolnjujejo pogojev iz prejšnjega odstavka, obdržijo pogojno razporeditev pri novi razporeditvi.

KONČNA DOLOČBA

10. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 110-02/98-3

Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2598. Odlok o dodatnem premoženju, ki se preda pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate

Na podlagi prvega odstavka 52. člena zakona o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe (Uradni list RS, št. 30/98) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96, 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K

o dodatnem premoženju, ki se preda pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate

1. člen

S tem odlokom se določa način zagotavljanja premoženja Republike Slovenije, ki se v skladu z zakonom o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe (Uradni list RS, št. 30/98) – (v nadaljnjem besedilu: ZZLPPO) nameni pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate, naloge Slovenske razvojne družbe in Agencije Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo pri postopkih predaje ter roke za predajo tega premoženja.

2. člen

Vrednost premoženja Republike Slovenije, ki se nameni pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate se določi v skladu z 2. členom zakona o zagotavljanju sredstev pooblaščenim investicijskim družbam zaradi zamenjave teh sredstev za zbrane lastniške certifikate (Uradni list RS, št. 59/96) – (v nadaljnjem besedilu: ZZSPID) tako, da se od vrednosti lastniških certifikatov, ki jih pooblaščenice investicijske družbe zberejo do 31. 8. 1998, in ki še niso bili zamenjani za premoženje v postopku lastninskega preoblikovanja in privatizacije, odšteje vrednost delnic oziroma poslovnih deležev podjetij, nad katerimi je bil začel stečajni postopek, ki bi bile na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 7/93, 31/93, 32/94 in 1/96) – (v nadaljnjem besedilu: ZLPP) namenjene za razdelitev pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate.

Ugotovitevni sklep o vrednosti premoženja iz prvega odstavka tega člena izda minister za ekonomske odnose in razvoj do 15. 9. 1998.

3. člen

Od vrednosti iz 2. člena tega odloka se odšteje vrednost premoženja, ki je namenjeno pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate, ki je bilo do dneva izdaje sklepa iz drugega odstavka 2. člena tega odloka, ali bo naknadno v skladu z ZLPP do 1. 12. 1998 prenešeno na Slovensko razvojno družbo, d.d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SRD) z namenom, da se preda pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate.

Ugotovitevni sklep o vrednosti premoženja in prvega odstavka tega odloka izda minister za ekonomske odnose in razvoj najpozneje do 15. 9. 1998.

4. člen

Od vrednosti premoženja, dobljenega ob upoštevanju določil 2. in 3. člena tega odloka, se odšteje vrednost premoženja, ki je namenjeno pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate po posebnih zakonih, zlasti po:

– zakonu o privatizaciji Slovenskih železarn (Uradni list RS, št. 13/98),

– zakonu o lastninskem preoblikovanju pravnih oseb z družbenim kapitalom, ki prirejajo posebne igre na srečo in o strukturi kapitala pravnih oseb, ki opravljajo dejavnost prirejanja posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 40/97),

– ZZLPPO, kolikor to premoženje ni zajeto v drugih določilih tega odloka.

O vrednosti premoženja iz prvega odstavka tega člena, ki bo prenešeno na SRD ali na drugo pravno osebo z namenom predaje pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate do 1. 12. 1998, izda minister za ekonomske odnose in razvoj poseben ugotovitevni sklep najkasneje do 15. 12. 1998.

5. člen

Razlika v vrednosti med premoženjem iz 3. in 4. člena in vrednostjo premoženja iz 2. člena tega odloka se pokrije z

državnim premoženem s posebnega seznama, ki je priloga A tega odloka in njegov njegov sestavni del, in s premoženjem iz 9. člena tega odloka.

Na seznam iz prvega odstavka tega člena je po vrsti in količini vpisano državno premoženje, ki se lahko preda pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate pod pogoji in po postopku predpisanim s tem odlokom.

6. člen

Predajo državnega premoženja pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate opravi SRD v dveh rokih in to najkasneje do 15. 11. 1998 in 29. 1. 1999.

7. člen

Vrednotenje premoženja iz priloge A tega odloka zagotovi Agencija Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) v skladu z določili ZZSPID. Naloge, ki jih mora agencija pri tem opraviti, se podrobno določijo z dodatkom k programu dela agencije za leto 1998.

8. člen

Količino premoženja iz priloge A, ki ga SRD v imenu in za račun Republike Slovenije preda pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate, določi vlada na predlog pristojnega ministra tako, da omogoči predajo premoženja v rokih iz 6. člena tega odloka.

9. člen

Poleg premoženja iz 5. člena tega odloka, se za predajo pooblaščenim investicijskim družbam za certifikate prek SRD lahko nameni še do 30% aktive Slovenskega odškodninskega sklada, d.d., Ljubljana in Kapitalskega sklada pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., Ljubljana. Prenos tega premoženja na SRD z namenom predaje pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate se uredi s posebno menjalno pogodbo, ki jo skleneta Vlada Republike Slovenije in oba sklada. Z menjalno pogodbo zagotovi vlada skladoma po vrednosti ustrezno nadomestno premoženje.

Vlada lahko kot nadomestno premoženje prenese na Slovenski odškodninski sklad, d.d., Ljubljana in Kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., Ljubljana premoženje iz priloge A tega odloka poleg tega pa tudi do 10% delnic Nove Ljubljanske banke d.d., Ljubljana in Nove Kreditne banke Maribor, d.d., Maribor.

Poleg tega se za predajo pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate lahko nameni tudi do 12% kapitalskih naložb SRD. V tem primeru se kapital SRD ustrezno zmanjša.

10. člen

Stroški ocenjevanja premoženja se na podlagi sprejete dodatka programa dela Agencije financirajo iz proračunske postavke 4748 "agencija Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo". Kritje stroškov, ki pri izvajanju zakonskih obveznosti nastanejo pri SRD, pa se uredi s pogodbo, ki jo skleneta SRD in Vlada Republike Slovenije, najpozneje do sprejema akta iz 8. člena tega odloka.

Kolikor je zamenjava premoženja za lastniške certifikate pooblaščenih investicijskih družb del privatizacije v smislu ZZLPPO, se stroški iz prvega odstavka tega člena pokrijejo v breme kupnine za privatizirano premoženje.

11. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 301-03/98-1

Ljubljana, dne 30. julija 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

Priloga A

SEZNAM

premoženja Republike Slovenije, ki se lahko
nameni prodaji pooblaščenim investicijskim družbam
za lastniške certifikate

Naziv premoženja	Najvišja dovoljena količina
Koncerna elektrogospodarstva in premogovništva RS	10%
Slovenske železarne, d.d., Ljubljana	10%
Telekom Slovenije, d.d., Ljubljana	10%
Slovenske železnice Ljubljana, d.d.	24%
Pošta Slovenije, d.o.o. Maribor	24%
Splošna plovba, Portorož	80%
Nafta Lendava, d.o.o., Lendava	100%
Slovenska investicijska banka, d.d., Ljubljana	48%
Delnice gospodarskih družb, nastalih s preoblikovanjem javnih zavodov	100%
Podjetje za urejanje hudournikov, p.o. Ljubljana	37,5%
Aerodrom Ljubljana, p.o., Zgornji Brnik	9%
SGP "POM-GRAD", d.o.o., Murska Sobota	100%
Novoteks Tkanina, d.d., Novo mesto	100%
Bombažna predilnica in tkalnica Tržič, d.o.o., Tržič	100%
Toko-Line, d.d., Domžale	100%
Sora, industrija pohištva, d.o.o., Medvode	100%
SVEA - lesna industrija, d.d., Zagorje ob Savi	100%
GEA COLLEGE, d.d., Ljubljana	100%
Gratex Laško	100%
Kmetijski kombinat Ptuj, p.o., Ptuj	100%
Zdravilišče Radenska Radenci (terjatev)	100%
Tovarna dušika Ruše, d.o.o., Ruše	100%
STG Rudar Senovo	100%
M & P Trbovlje	100%
Slovenijavino, p.o., Ljubljana	100%

Odstotki pri zgoraj navedenih podjetjih se nanašajo na delež, ki ga ima Republika Slovenija v posameznih pravnih osebah po zaključku lastninjenja oziroma po izpolnitvi obveznosti po posebnih zakonih.

Po prenosu delnic spodaj naštetih podjetij pooblaščenim investicijskim družbam, mora v državni lasti pri vsakem podjetju ostati vsaj 26% kapitala, razen če Vlada RS za posamični primer ne določi nižjega deleža.

Vodnogospodarsko podjetje SOČA, Nova Gorica.

Vodnogospodarsko podjetje Kranj, p.o., Kranj Vodnogospodarsko podjetje Hidrotehnik Ljubljana, p.o., Ljubljana.

Drava, Vodnogospodarsko podjetje Ptuj, p.o., Ptuj.

Vodnogospodarsko podjetje, p.o., Novo mesto.

Vodnogospodarsko podjetje Mura Murska Sobota, p.o., Murska Sobota.

Hidro Koper, p.o., Koper.

Cestno podjetje Koper p.o., Koper.

Cestno podjetje Kranj, p.o., Kranj.

Cestno podjetje Ljubljana, p.o., Ljubljana.

Cestno podjetje Novo mesto, d.d., Novo mesto.

Cestno podjetje Nova Gorica, p.o., Nova Gorica.
 Cestno podjetje Maribor, Družba za gradnjo in vzdrževanje cest, d.d., Maribor.
 Cestno podjetje Murska Sobota, d.d., Murska Sobota.
 Cestno podjetje Ptuj, p.o., Ptuj.
 Podjetje za vzdrževanje in varstvo cest Celje (PWVC).

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2599. Spremembe in dopolnitve pravil igre na srečo »Športni krog«

Na podlagi zakona o igrah na srečo, (Uradni list RS, št. 27/95) in statuta družbe Športne loterije in igre na srečo d.d. je nadzorni svet na seji dne 23. 4. 1998 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVIL igre na srečo »Športni krog«

1. člen

V pravilih igre na srečo Športni krog, ki jih je sprejel nadzorni svet na seji dne 13. 10. 1997 se spremenijo in dopolnijo naslednji členi:

2. člen

Spremeni se prvi in peti stavek 5. člena tako, da glasi: Igra se prireja po krogih, s tedenskimi žrebanji. Kartice za vsak posamezni krog igre so v prodaji do dneva žrebanja, čas zaključka prodaje določi prireditelj glede na obratovalni čas prodajnega mesta, oziroma najmanj 2 uri pred začetkom žrebanja.

3. člen

Spremeni se četrti odstavek 6. člena tako, da glasi: V vsaki kombinaciji je ena številka v kvadratu označena z znakom sonca (v nadaljnjem besedilu: sonček), katero prireditelj koristi za žrebanje denarnih dobitkov.

4. člen

Spremeni se šesti odstavek 6. člena tako, da glasi: Dobitke za eno in dve vrsti in tri številke v sončkih izplačujejo prodajalci.

5. člen

Dopolni se tretji odstavek 8. člena tako, da glasi: Kartice prodaja prireditelj preko telefonskih naročil, interneta, naročilnic po pošti in na prodajnih mestih.

6. člen

Spremeni se 12. člen tako, da glasi: Žrebanje številke je javno, praviloma vsak ponedeljek v televizijskem studiu POP TV. Celoten potek žrebanja vodi voditelj oddaje.

Datum posameznega žrebanja prireditelj objavi najmanj pet dni pred žrebanjem.

Pred začetkom žrebanja komisija objavi podatke o številu in vrednosti prodanih kartic ter vrednost prodanih kartic. Žrebanje se izvede iz bobna v katerega žrebna komisija vstavi 75 žogic. Vsaka posamezna žogica ima eno od številke od 1 do 75.

Boben in cev iz katere se izžrebajo številke je postavljen na vidnem mestu, tako da omogoča najboljše vidljivost poteka mešanja žogic in izžrebane žogice v cevi.

Z ventilatorjem za izpuh zraka se žogice mešajo. Z odprtjem cevi naključna žogica pride v cev.

Številka je izžrebana, ko je žogica s številko v cevi. Žogice s številkami se iz bobna žrebajo dokler v cevi ni žogica s številko, za katero računalnik ugotovi, da je izžrebana prodana kartica z glavnim dobitkom ali Krog dobitkom. V trenutku, ko je ugotovljeno, da je izžreban glavni dobitek ali Krog dobitek, se žrebanje prekine in komisija ponovno preveri vse izžrebane in v računalnik vnesene številke.

Ko je izžreban glavni ali Krog dobitek se iz bobna izžrebajo še tri številke, ki se upoštevajo za dobitke v sončku.

V primeru, da je v cevi več žogic, se upoštevajo vse žogice v cevi do žogice s številko, s katero je ugotovljeno, da je prodana kartica z glavnim dobitkom ali Krog dobitkom. Vse naslednje žogice v cevi se ne upoštevajo.

Po končanem žrebanju komisija iz podatkov o prodanih karticah, objavi podatke o številu in vrednosti posameznih vrst dobitkov.

7. člen

V 14. členu se doda peti alineja, ki glasi: – dobitek tri številke v sončkih ima kartica na kateri je v vsaki kombinaciji v označenem sončku natisnjena ena od treh izžrebanih številke (upoštevajo se samo tri številke, ki so bile izžrebane za sončke).

8. člen

Spremeni se 15. člen tako, da glasi: Sklad za dobitke posameznega kroga znaša 50% od zneska prodanih kartic, ki se razdeli na naslednje vrste dobitkov:

- za glavni dobitek 23% od zneska sklada za dobitke,
- za Krog dobitek 15% od zneska sklada za dobitke,
- za dobitek dve vrsti 25% od zneska sklada za dobitke,
- za dobitek ena vrsta 35% od zneska sklada za dobitke,
- za dobitek sonček 2% od zneska sklada za dobitke.

Dobitki, ki niso bili izplačani zaradi zastaranja pravice do izplačila, se uporabijo za dobitke v naslednjih žrebanjih ali dodatnih igrah.

9. člen

Dopolni se 16. člen s četrim odstavkom, ki glasi: Če v posameznem krogu ni bil izžreban dobitek za tri številke v sončkih, se znesek sklada za ta dobitek prenese v naslednji krog v sklad za dobitke treh številke v sončkih.

10. člen

Spremeni se deveta alineja drugega odstavka 17. člena tako, da glasi: – vrednost povečanega sklada.

11. člen

Spremeni se drugi stavek 19. člena tako, da glasi: Na prodajnih mestih prodajalci izplačujejo dobitke za eno in dve vrsti ter tri številke v sončkih, druge dobitke pa s čekom izplačuje prireditelj na svojem sedežu v Ljubljani, Cigaletova 15, vsak delavnik od 8. do 12. ure.

12. člen

Te spremembe in dopolnitve pravil pričnejo veljati z dnem, ko bodo potrjena s strani pooblaščenega urada Ministrstva za finance RS, uporabljajo pa se od žrebanja za 46. krog, ki bo 7. 9. 1998.

Janez Bukovnik l. r.
Direktor ŠL

Stanislav Valant l. r.
Predsednik NS ŠL

Popravek

V sklepu o uvedbi krajevnega samoprispjevka za območje Krajevne skupnosti Negova (Gornja Radgona), objavljenem v Uradnem listu RS, št. 47-2070/98 z dne 29. 6. 1998, se v 3. členu žiro račun pravilno glasi: 51910-842-029-0082890.

Predsednik
Sveta krajevne skupnosti Negova
Štefan Pucko l. r.

VSEBINA

	Stran		Stran
DRŽAVNI ZBOR		blaga	4079
2519. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin (ZFO-A)	4013	2597. Uredbo o spremembah in dopolnitvah uredbe o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave	4126
2520. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-B)	4017	2598. Odlok o dodatnem premoženju, ki se preda pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate	4127
2521. Odlok o izvolitvi sodnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije	4052	2550. Sklep o organizaciji in delovnem področju Urada Vlade Republike Slovenije za droge	4079
2522. Odlok o izvolitvi sodnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije	4053	2551. Sklep o ustanovitvi Komisije Vlade Republike Slovenije za droge	4080
2523. Odlok o izvolitvi sodnice Ustavnega sodišča Republike Slovenije	4053	2552. Sklep o ustanovitvi odbora za priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost	4081
2524.–2537. Odlok o izvolitvi v sodniško funkcijo	4053 do 4056	2553. Sklep o spremembi in dopolnitvi sklepa o naložbah prostih denarnih sredstev nekaterih pravnih oseb javnega sektorja	4082
2538. Odlok o razrešitvi sodnice porotnice Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani	4056	2554. Sklep o odpravi vizumov za državljane Irske	4082
2539. Odlok o razrešitvi generalnega državnega pravobranilca Republike Slovenije	4056	2555. Sklep o izjemnem priznanju in odmeri starostnih pokojnin osebam, ki imajo posebne zasluge na področju kulture	4082
2540. Odlok o imenovanju generalnega državnega pravobranilca Republike Slovenije	4056	2556. Sklep o izjemni odmeri družinske pokojnine družinskim članom oseb, ki imajo posebne zasluge na področju kulture	4083
2541. Odlok o imenovanju treh članov Nadzornega sveta Agencije za trg vrednostnih papirjev	4057	MINISTRSTVA	
2542. Odlok o soglasju k razrešitvi in imenovanju treh članov Nadzornega sveta javnega podjetja Slovenske železnice	4057	2557. Odredba o prenehanju veljavnosti odredbe o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk domačih in divjih prašičev ter izdelkov in surovin, ki izvirajo od domačih in divjih prašičev iz provinc Brabant in Limburg v Kraljevini Nizozemski.	4083
2543. Sklep o prenehanju funkcije ustavnega sodišča	4057	2558. Odredba o prepovedi uporabe zračnega prostora za letenje oziroma jadranje na območju Terskih peči in soteske Suha med Dolom–Belo pečjo–Praprotnico–Podlesnikom–Komškom–Negojnico–Dolom	4084
PREDSEDNIK REPUBLIKE		2559. Odredba o prepovedi uporabe zračnega prostora za letenje oziroma jadranje na območju Zabiče–Oslice–Mali razbor–Gradišče–Zabiče ter prepoved uporabe vzletišča na Oslicah	4084
2544. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Ljudski republiki Kitajski	4057	2560. Odredba o prepovedi uporabe zračnega prostora za letenje oziroma jadranje na območju Kendove robe med Jelenkom–Jaznami–Sivko–Gra-	
VLADA			
2545. Uredba o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije institucionalnih sektorjev	4058		
2546. Uredba o načinih javne prodaje delnic in poslovnih deležev v lasti Slovenske razvojne družbe	4076		
2547. Uredba o dajanju soglasij k cenam novih učbenikov	4078		
2548. Uredba o določitvi najvišjih cen učbenikov	4079		
2549. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi režima izvoza in uvoza določenega			

	Stran		Stran
		diščem–Ledinskim razpotjem–Kanomeljskim razpotjem–Jelenkom	
2561.	4084	2577. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi zavoda za šport Slovenska Bistrica	4112
		2578. Program priprave sprememb in dopolnitev začasnih prostorskih ureditvenih pogojev za centralna naselja v Občini Slovenska Bistrica in mesto Slovenska Bistrica	4113
2562.	4085		
		SLOVENSKE KONJICE	
		2579. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele naselij Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje, znotraj mej ureditvenih območij za ta naselja – za območje urejanja z evid. št. 8/Vešenik	4114
		2580. Sklep o ukinitvi zemljišča v splošni rabi	4115
		ŠKOFLJICA	
		2581. Odlok o proračunu Občine Škofljica za leto 1998	4115
		ŠMARJE PRI JELŠAH	
		2582. Odlok o prevzemu ustanoviteljskih pravic Sklada za razvoj obrti in podjetništva Šmarje pri Jelšah	4117
		TREBNJE	
		2583. Program priprave spremembe zazidalnega načrta za območje T – 6/2 Obrtna cona Trebnje	4118
		VELIKE LAŠČE	
		2584. Odlok o komunalnem nadzoru v Občini Velike Lašče	4119
		2585. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o podrobnejši organizaciji in delovnem področju občinske uprave	4120
		2586. Sklep o izbiri koncesionarja za opravljanje dejavnosti gospodarske javne službe – opravljanje pokopališke in pogrebne dejavnosti na območju Občine Velike Lašče	4120
		2587. Sklep o izbiri koncesionarja za opravljanje dejavnosti gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo na območju Občine Velike Lašče – vodovod Rob – Velike Lašče	4120
		VITANJE	
		2588. Odlok o preimenovanju naselij v Občini Vitanje	4121
		2589. Odlok o imenovanju ulic v Občini Vitanje	4121
		2590. Sklep o šolskem okolišu OŠ Vitanje	4122
		2591. Sklep o ukinitvi zemljišča v splošni rabi	4123
		ZREČE	
		2592. Odlok o dopolnitvi odloka o ZN družbeno usmerjena blokovna gradnja Nova Dobrava	4123
		2593. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi stanovanjskega sklada Občine Zreče	4123
		2594. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986–1990 v letih 1993 in 1994 za območje Občine Zreče	4124
		ŽALEC	
		2595. Odlok o proračunu Občine Žalec za leto 1998	4124
		2596. Sklep o ukinitvi zemljišča v splošni rabi	4126
		– Popravek v sklepu o uvedbi krajevnega samopriskevka za območje Krajevne skupnosti Negova (Gornja Radgona)	4130

Pravkar izšlo

ZAKON O SODNIH TAKSAH

Od sredine julija 1998, ko je bila objavljena odločba slovenskega ustavnega sodišča o novih določbah zakona o sodnih taksah, veljajo na sodiščih višje tarife za mnoga sodna opravila. V prečiščenem besedilu zakona so marčne spremembe zakona o sodnih taksah natisnjene v ležečem tisku, upoštevana pa je tudi vsebina odločbe ustavnega sodišča.

Cena: 693 SIT

(10460)

Naročila sprejema **ČZ URADNI LIST REPUBLIKE SLOVENIJE**, 1000 LJUBLJANA, SLOVENSKA 9,
p.p. 379/VII. Pošljete jih lahko po telefaksu 125 14 18.

Vse naše publikacije lahko kupite neposredno v prodajnem oddelku vsak dan od 7.30 do 12.30,
ob sredah tudi od 15. do 17. ure.

Informacije dobite na tel. 061/125 02 94.

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor Lojze Janko – Založnik Časopisni zavod Uradni list Republike Slovenije – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava ČZ Uradni list, Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče – Akontacija naročnine za leto 1998 je 15.330 SIT (s prometnim davkom), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 5% prometni davek – Naročnina za tujino je 300\$ – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379/VII – Telefon direktor, sekretar, šef računovodstva 125 14 19, prodaja 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo – telefaks 125 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – e-mail: info@uradni-list.si – Žiro račun 50100-603-40323 – Po mnenju Ministrstva za kulturo se ta publikacija uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarifne številke 3 zakona o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4-245/92 z dne 25. januarja 1992)